

ARRANJAMENT DEL MONESTIR DE SANT SALVADOR DE BREDÀ.

CENTRE ARTESANAL DE LA CERÀMICA I NOU MUSEU JOSEP ARAGAY.

Intervenció en la memòria històrica i col·lectiva de Breda.

Albert Pla Ribó

Treball Final de Grau

Setembre 2019

ARRANJAMENT DEL MONESTIR DE SANT SALVADOR DE BREDÀ.
CENTRE ARTESANAL DE LA CERÀMICA I
NOU MUSEU JOSEP ARAGAY.
Intervenció en la memòria històrica i col·lectiva de Breda.

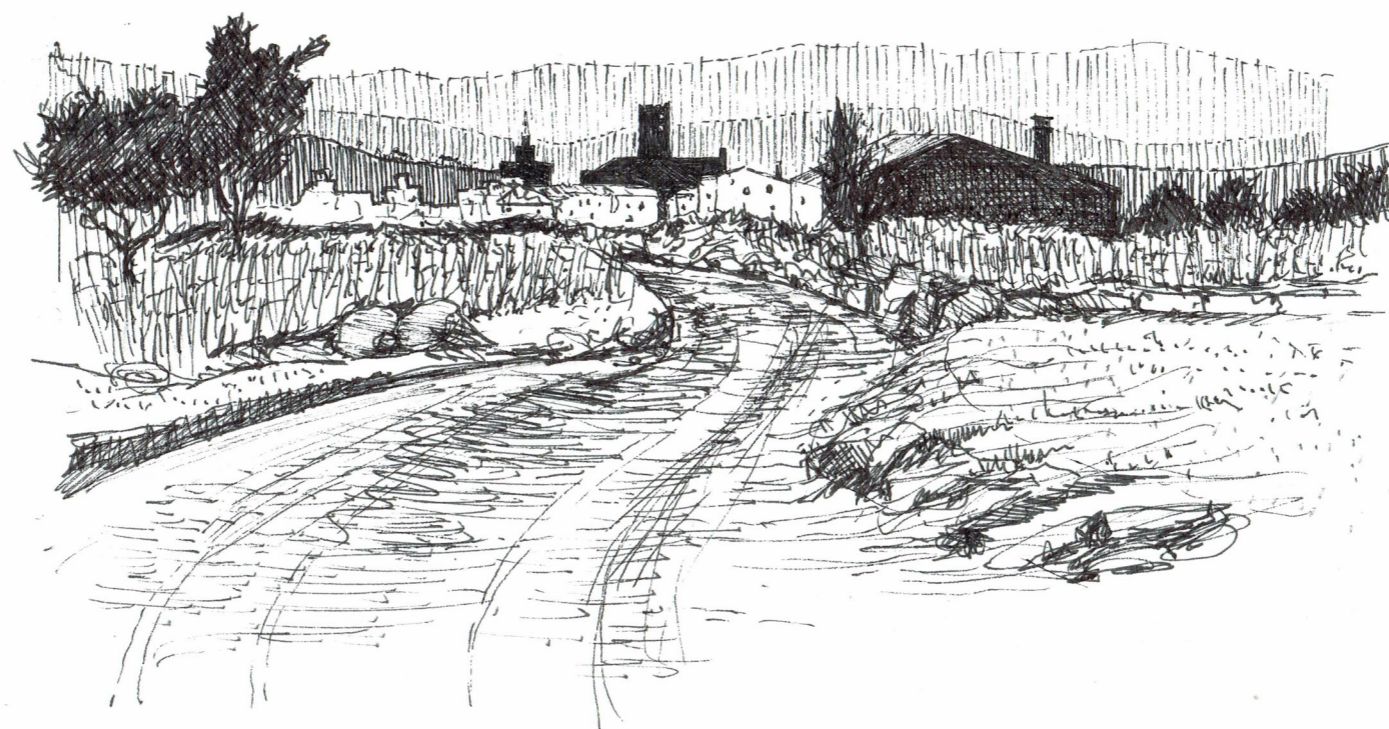
Albert Pla Ribó
Treball Final de Grau
Setembre 2019
Tutor: Josep Maria Torra Pla

Grau en Arquitectura
Escola Politècnica Superior
Universitat De Girona

INDEX

INTRODUCCIÓ	6
BREDA. UN POBLE A LES FALDES DEL MONTSENY	13
EL MONESTIR I BREDA	27
LA TERRISSA I BREDA	81
JOSEP ARAGAY I BREDA	93
ESTRATÈGIA URBANA	103
PROPOSTA ARQUITECTÒNICA	111
DEFINICIÓ CONSTRUCTIVA	155
DEFINICIÓ D'INSTAL·LACIONS	187

INTRODUCCIÓ.
EL PERQUÈ D'AQUEST PROJECTE

Aquest projecte pren el punt de partida en el monestir de Sant Salvador de Breda amb la voluntat de recuperar la memòria històrica i col·lectiva del poble. Es tracta d'un edifici catalogat per la llei 9/1993 del Patrimoni Cultural Català com a Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN) el qual originàriament (S XI) s'havien desenvolupat les funcions derivades a la vida benedictina dels monjos de Sant Salvador. El monestir va abandonar definitivament el seu ús original després que es fes oficial la desamortització de bens eclesiàstics de 1835. Des de llavors l'edifici va prendre el caràcter d'habitatges entre mitgeres que van començar a modificar la composició d'obertures, forjats i divisòries com també la incorporació del pati de l'abadia i el claustre, molt deteriorats, en la trama de carrers del nucli del poble.

L'abast d'aquest treball és investigar i documentar-se sobre el monestir de Sant Salvador, des dels seus orígens fins el seu estat actual; com també la repercussió i influència del monestir en el creixement del poble i de la seva morfologia, l'aprofitament del sòl i l'explotació d'aquest, el treball, la vida quotidiana, les festivitats i tot allò que forma part del teixit social, econòmic i cultural del poble.

A partir d'aquí l'objectiu és fer una radiografia dels condicionants i elements que conformen el seu entorn a nivell paisatgístic, urbà, social, cultural, i d'oportunitat d'ús. És per això que el treball s'ha centrat en l'entorn més proper i els elements més singulars del poble: el monestir, la terrissa i la figura de Josep Aragay. Unint aquests tres elements amb l'oportunitat i les característiques de l'entorn del monestir s'ha realitzat una proposta arquitectònica que resolgui el conflicte existencial del monestir, pel que fa a l'ús de l'edifici, i una resposta conseqüent i a escala d'aquesta lectura inicial; integrant-se en el teixit existent, potenciant i confeccionant la xarxa d'elements urbans que afavoreixen la proliferació d'una vida quotidiana i social rica, com també que suposi una oportunitat pel desenvolupament d'activitats, tallers, publicacions, fires, etc que s'enriqueixen mútuament, tant en la millora de l'oferta com en l'apropiament, novament, del monestir com a un element col·lectiu de tots els bredencs.

Aquest projecte vol ser una petita aportació per a recuperar i divulgar el nostre passat i lluitar contra la desmemòria del nostre patrimoni arquitectònic i, en definitiva, de la nostra història.

BREDA.

UN POBLE A LES FALDES DEL MONTSENY

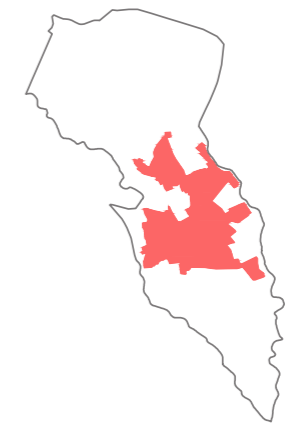
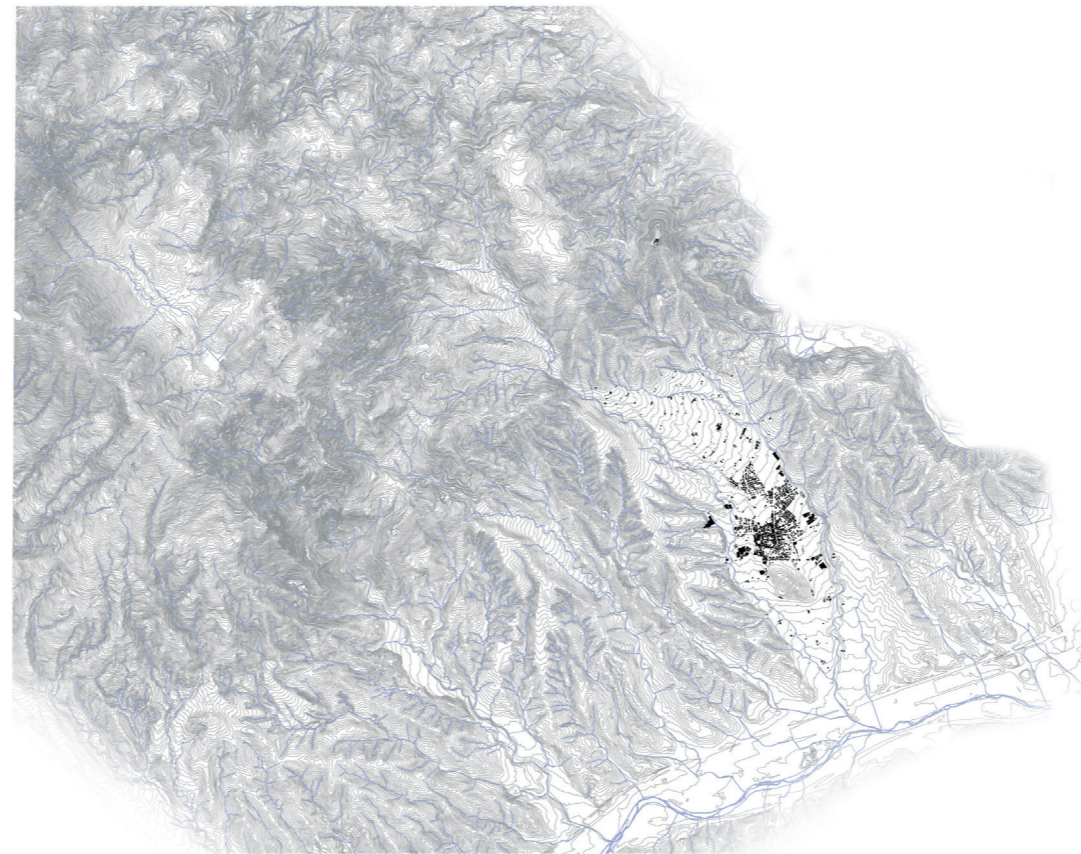
Breda es troba emplaçada en una depressió a les falces de les darreres vessants orientals del Montseny, emmarcat per la riera de Breda, a l'oest, i la del Repiaix, a l'est; les quals desemboquen a la Tordera.

Es tracta d'una petita vall de clima suau acorralada pel seu relleu circumdant. Al nord hi té Montsoriu, amb el castell que li rep homenatge, capçal del llit de la població. Al sud hi apareix l'anomalia del turó de Santa Anna, l'únic element de relleu destacable a l'interior d'aquesta vall. Per darrere el turó, per l'altre llera de la Tordera, els lloms del corredor del Montnegre li tapen les vistes al Mediterrani. A l'est, la silenciosa serra de Gaserans, i a l'oest, les serralades de Sant Llop de Viabrea.

Trobat-se en el vessant del Montseny (que fins l'Edat Mitjana es coneixia amb el nom de Monte Signo), a una altura de 169 metres sobre el nivell del mar, i amb una extensió de 5,06 km², la vila de Breda acull, actualment, una població de 3.300 habitants.

Pertany a la província de Girona, a la comarca de La Selva i de la subcomarca natural del Baix Montseny.

Moltes poblacions, sobretot durant l'Edat Mitjana, sorgien a redós d'un castell o d'un monestir. Breda va néixer sota la talaia del castell de Montsoriu i es va desenvolupar a redós de l'Abadia benedictina de Sant Salvador.

Breda des de les serres de Gaserans. Fotografia d'Adrià Corella Moragas

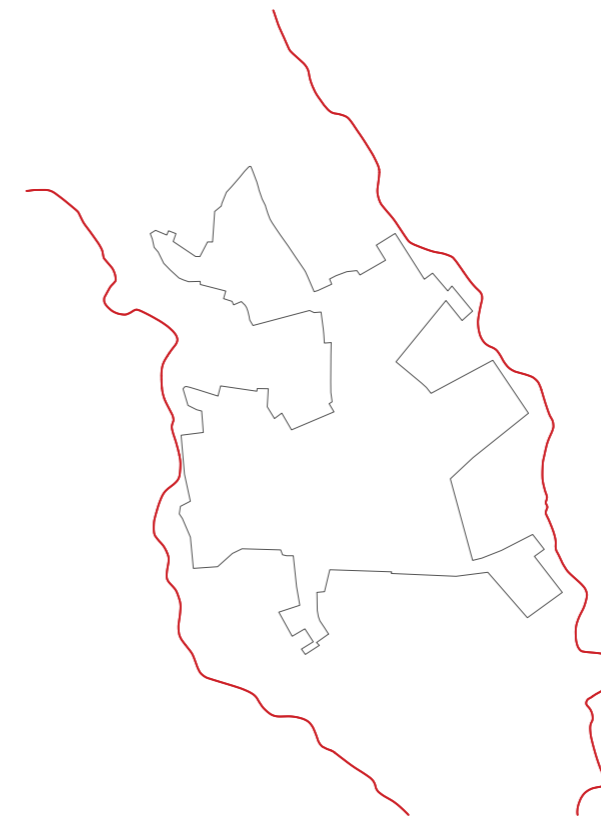
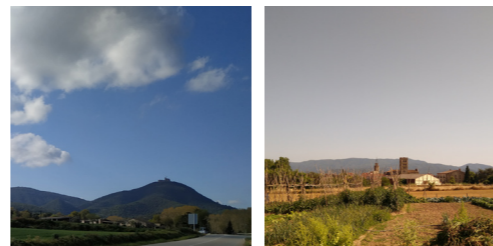

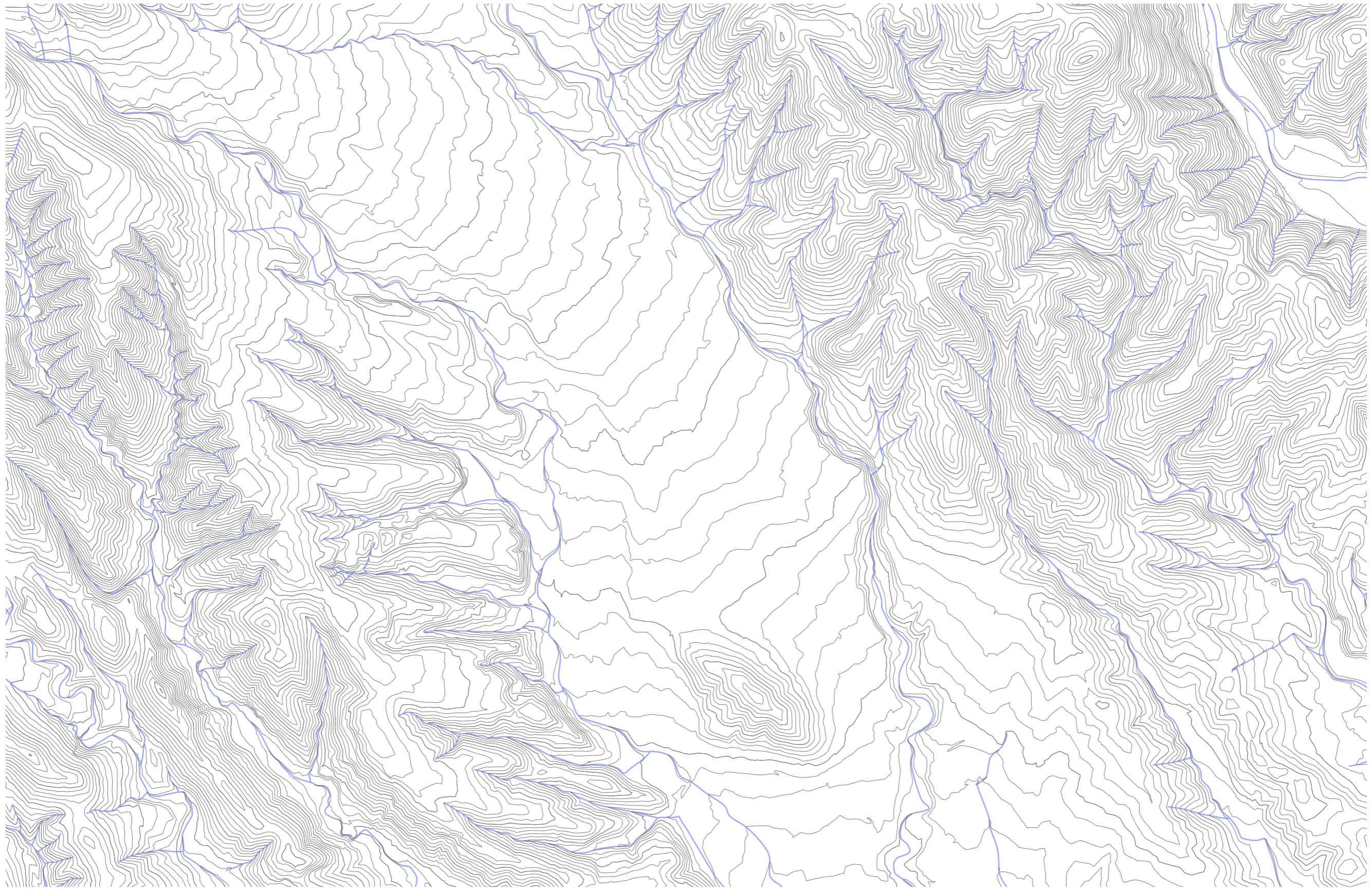
L'ENTORN NATURAL I EL PATRIMONI URBÀ

OROGRAFIA. RIUS I RELLEU

Situat al peu del massís del Montseny, Breda (169 metres sobre el nivell del mar) descansa sobre una vall amb una lleugera pendent confinada pel seu relleu circumdant: Al nord hi té el Turó de Montsoriu (633m) on al cim s'hi troba el castell de Montsoriu, capçal del llit de la població. Al sud hi apareix l'anomalia del turó de Santa Anna (188m), l'únic element de relleu destacable a l'interior d'aquesta vall. Rere el turó, els lloms del corredor del Montnegre li tapen les vistes al Mediterrani. A l'est, la silenciosa serra de Gaserans, i a l'oest, les serralades de Sant Llop de Viabrea, faldes del Montseny.

El sistema hidrogràfic és un element poc vistós: doncs de les reminiscències de la neu i aigües freàtiques que pot acumular el Montseny neixen corriols i rieres que sovint generen petits gorgs a les entranyes del bosc. Les rieres que guanyen més pes són la riera de Breda i la riera del Repiaix. Degut a les característiques topogràfiques les rieres han fet el seu camí ressegint els límits oest i est respectivament fins a trobar el riu Tordera. De manera que acaben confinant (per si el relleu no ho feia del tot) el municipi de Breda.

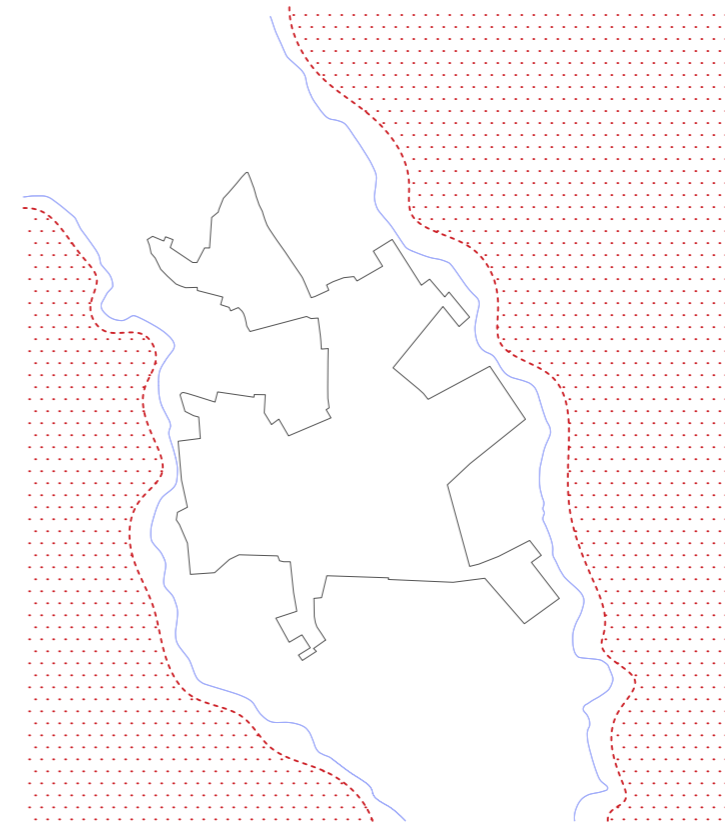

USOS.
COBERTES DEL SÒL

La massa forestal rodeja la totalitat del municipi, el perímetre exterior de les rieres. L'arbre per excel·lència és l'alzina surera, l'explotació del suro s'ha integrat de bon grat en el paisatge natural, doncs és freqüent trobar-se sureres escorçades. L'escorçada, o aquest tall de forma circular del tronc de l'arbre i esqueixar longitudinalment l'escorça per treure'n el suro, es fa sovint al mes de juliol, temporada que menys riscos hi ha de danyar l'arbre; la primera pela es realitza quan l'arbre té aproximadament 25 anys, després es realitzarà cada 5-10 anys, quan el gruix d'aquesta nova escorça és d'uns 25 mil·límetres.

També apareixen, en menor mesura, boscos de pi pinyer, alzines i boscos de ribera, en especial de pollancre i verns. Els boscos caducifolis són força irrelevantes, es troben algunes castanyedes o poblaments aïllats de rouredes sempre entremig d'alzinars. Interessant des del punt de vista ecològic ja que representa el testimoni del bosc caducifoli que antigament devia ocupar el pla conreat i on actualment hi ha el poble, el qual les terres planeres de sòl argilós profund i més humides que els turons veïns, afavoreixen els arbres caducifolis abans que els de fulla perenne.

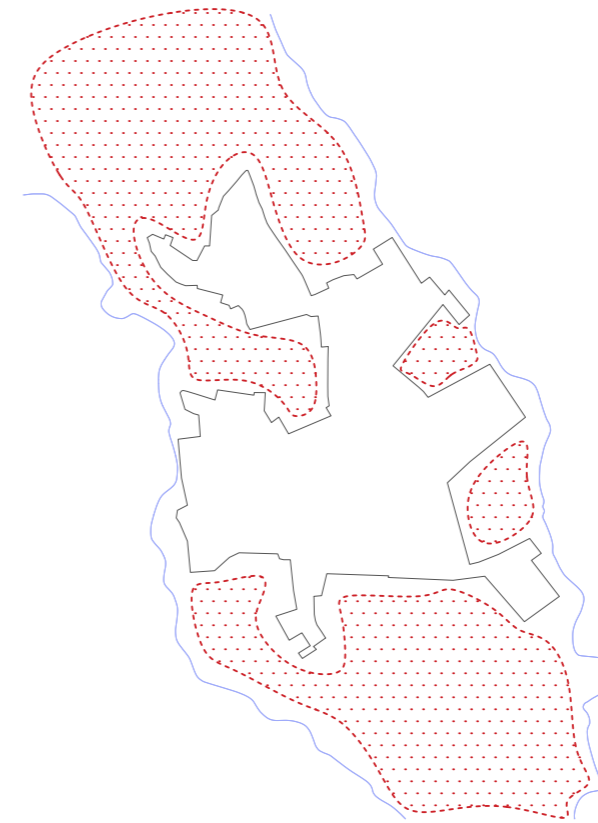

USOS. DESCOBERTES DEL SÒL

L'activitat agrícola ha estat un fenomen que ha acompanyat el desenvolupament del poble. Actualment el sòl destinat a producció agrícola i ramadera representa una tercera part de la seva superfície (un total de 160 hectàrees). A la vall és on s'ha concentrat aquesta activitat. Si bé les rieres dibuixen el límit est i oest del poble, els conreus delimiten la resta del perímetre edificat. El tipus d'activitat que ha caracteritzat les seves masies, sens dubte, es troba entorn a la producció de llet, motiu pel qual aquest paisatge històricament ha estat configurat pels conreus de farratges. La vinya, els fruiters i els cereals no hi ha estat mai rellevants. Aquesta activitat que ha acompanyat Breda des dels orígens actualment es troba en una època delicada: de 65 masies que havien estat en actiu, tansols en 5 hi perdura, en més o menys mesura, una certa activitat.

En menor importància, també queden petits reduïts d'hortes familiars que encara treballen les seves terres per producció pròpia. La majoria d'aquestes hortes es troben en parcel·les properes o adjacents a la massa edificada de Breda.

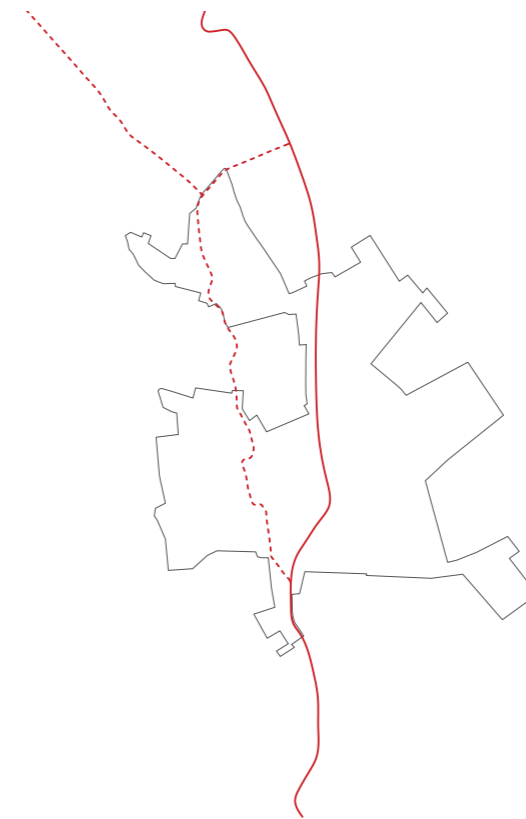
INFRASTRUCTURES. EIXOS PRINCIPALS

La situació geogràfica ha permès que el paisatge es vegi mínimament intervengut pel pas d'infraestructures importants. Si bé el poble s'ha format a partir dels gestos primitius que configuraven els primers camins, actualment la travessera GI-552 ha desconfigurat el creixement del poble afavorint la creació de barris aïllats com també va desbancar la carretera de Riells (GIV-5521) com a eix transversal principal, fins aleshores influït per la presència del monestir. La xarxa viària rellevant està a escassos quilòmetres. La carretera comarcal C-35, l'autopista AP-7 i el ferrocarril suposen un cert aproximament a molts equipaments i serveis inexistents al poble, fet que pugui ser determinant per convertir-se en un poble dormitori.

És interessant destacar els camins i carreteres secundàries que connecten una xarxa de masies i petites entitats. Quilòmetres de sorra i pols configuren un laberint invisible sota els boscos de sureres. En aquestes traces pareix que el temps ha passat més lentament, on, tot i la important empremta que ha deixat el vehicle rodat, es veu un cert aire d'integritat paisatgística; on, encara ara, s'aferren els camins amb trossos de culs d'olla.

- TRAVESSERA GI-552
- - - CARRETERA DE RIELLS GIV-5521
- CARRETERES I CAMINS SECUNDÀRIS

ASSENTAMENTS.

NUCLI URBÀ I ENTITATS DISSEMINADES

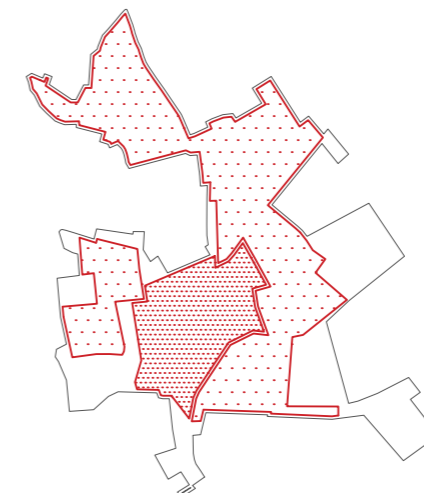
El teixit edificat ocupa una extensió de 86.59 ha , o sigui, un 17% de la superfície municipal (unes 500 ha), amb una densitat de 744,4 hab/km². La majoria de la població es concentra en la peñada del poble, solsament apareixen cases de pagès o finques aïllades del poble de manera puntual relacionades amb el treball del camp.

Al nucli antic les tipologies d'habitatges entre mitgeres a pla de carrer són els que emmarquen els límits físics i visuals dels carrers; alhora generen discontinuïtats que han afavorit l'aparició de places i zones públiques obertes.

D'altra banda, els barris residencials han proliferat fora del nucli primitiu, orbitant d'una forma força heterogènia, generen unes transicions molt obertes degut a la subsistència d'hortes i conreus familiars que posen en èmfasi la distància respecte el centre de la població. Els barris residencials es caracteritzen per la pròpia tipologia aïllada o aparellada, provoquen un arxipèlag de cases confinades per la normativa urbanística dels metres respecte veïns i carrer.

TIPOLIGIES EDIFICATÒRIES

- CASES ENTRE MITGERES - HISTÒRIC
- CASES APARELLADES
- BLOCS PLURIFAMILIARS
- CASES UNIFAMILIAR AÏLLADES

ASSENTAMENTS.

EQUIPAMENTS I ZONES INDUSTRIALS

Tan els equipaments com la indústria són un testimoni de les necessitats que han satisfet els ciutadans de Breda . Alhora són una empremta i una data en el calendari; els equipaments més arcaics: escola, cementiri o ajuntament han divagat fins a trobar un enclavament, de moment, satisfactori; ja sigui pel seu ús, dimensió, motius de salubritat, etc. Es pot considerar que hi ha 5 bosses d'equipaments: el centre administratiu-cultural (ajuntament, església, ateneu popular), el centre educatiu (l'escola i la llar d'infants), el centre esportiu (pavelló, camp de futbol i piscines), el centre social (centre cívic i CAP) i el centre mortuori (cementiri i tanatòri). El centre educatiu, l'esportiu i mortuori es troben als extrems oest, sud i est respectivament.

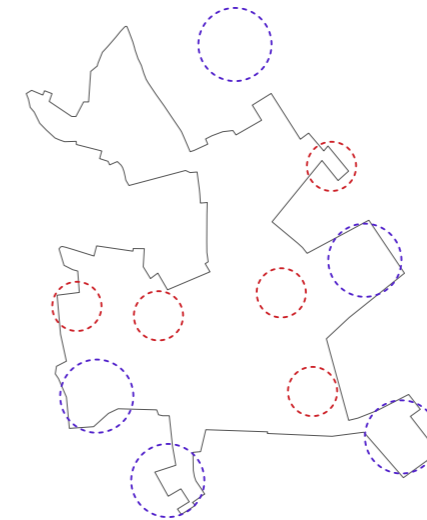
Per altra banda, Breda és un poble amb poca intensitat industrial, hi destaca sobretot la fabricació d'atuell ceràmic degut a les característiques dels terrenys del municipi. Si és cert que durant els primers anys del segle XVIII hi havia un auge industrial, aquestes petites fàbriques es trobaven disseminades pel centre del poble. Més endavant es traslladarien a les afores, conformant petites agrupacions industrials que orbiten pels extrems del municipi.

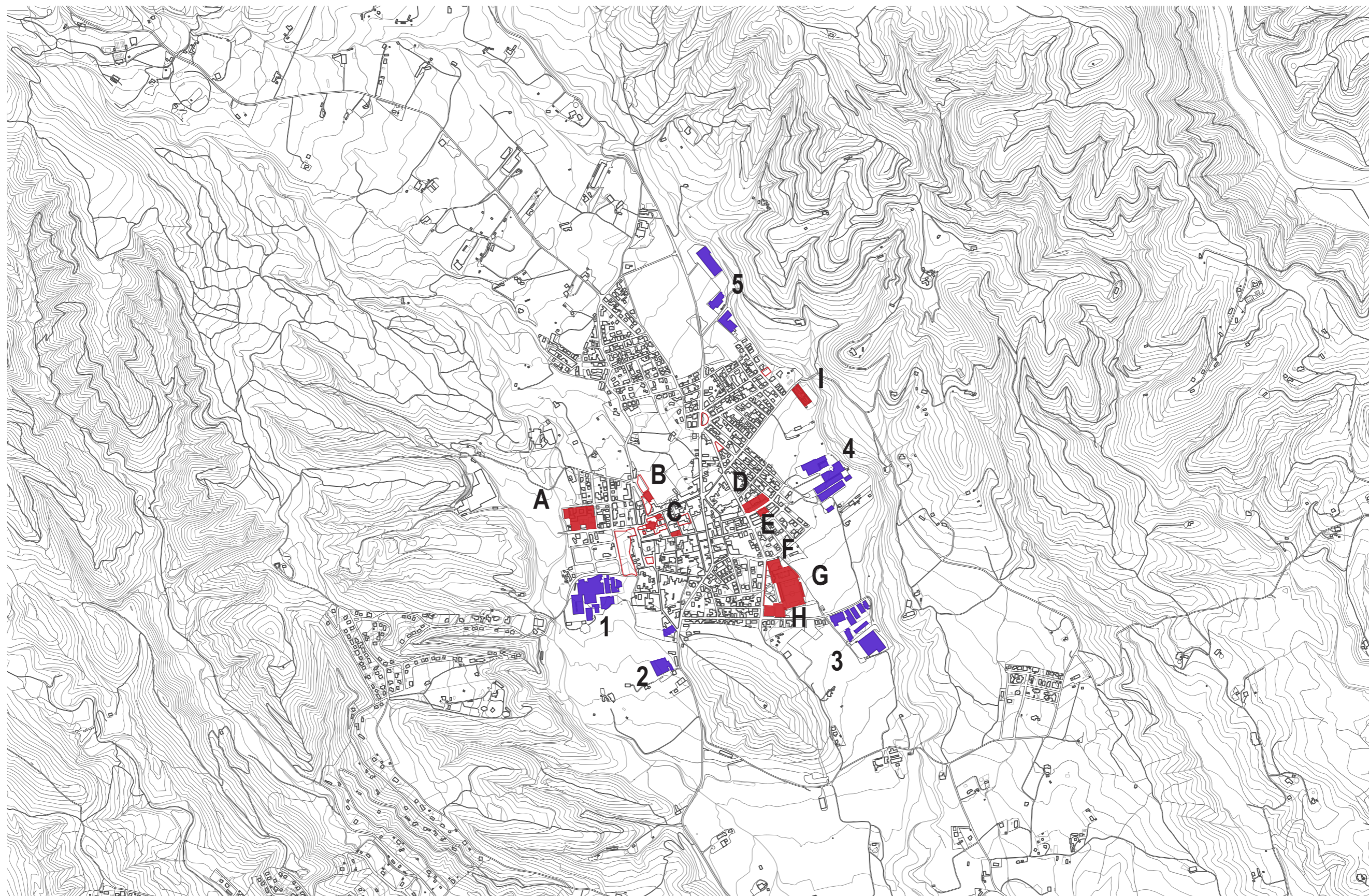
EQUIPAMENTS

- A** ESCOLA PÚBLICA CEIP MONTSENY
- B** ATENEU
- C** AJUNTAMENT - OAC - ESGLÉSIA
- D** CENTRE D'ATENCIÓ PRIMÀRIA
- E** CENTRE CÍVIC
- F** PAVELLÓ MUNICIPAL D'ESPORTS
- G** PISCINES MUNICIPALS
- H** CAMP DE FUTBOL MUNICIPAL
- I** CEMENTIRI I TANATÒRI

POLÍGONS INDÚSTRIALS

- 1** ZONA INDUSTRIAL CAN GUILLEUMAS
- 2** CAN TORRENT
- 3** ZONA INDUSTRIAL CAL BATLLE
- 4** ZONA INDUSTRIAL REPIAIX
- 5** ZONA INDUSTRIAL DE CAN NEPES

EL MONESTIR I BREDA

MONTSORIU. EL VESCOMTAT DE CABRERA.

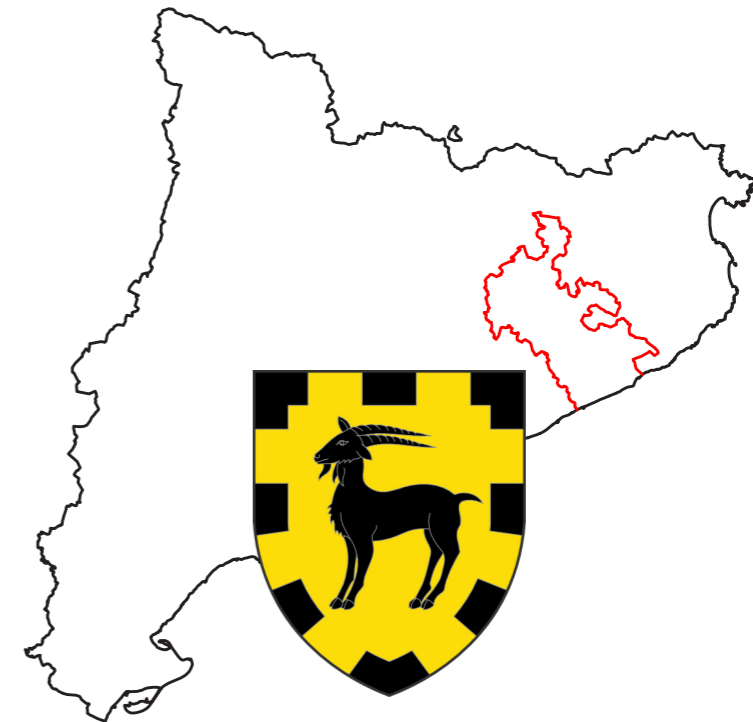
El Vescomtat de Cabrera va ser una de les senyories feudals més importants de Catalunya. L'origen d'aquesta nissaga parteix del matrimoni entre el senyor del castell de Cabrera, Guerau I, i la vescomtessa de Girona, Ermessenda de Montsoriu, a la segona meitat del segle XII. El Vescomtat va existir fins a la primera meitat del segle XIX, quan es van abolir les senyories feudals a tot el país. És a dir, va funcionar durant més de 800 anys i encara no en fa ni 200 que va desaparèixer. Dins del seu territori, els vescomtes de Cabrera va funcionar com un veritable estat; tenien pràcticament plena potestat sobre les qüestions jurídiques, fiscals, militars i administratives.; només devien obediència als comtes de Barcelona i reis d'Aragó, en tant que vassalls seus que eren.

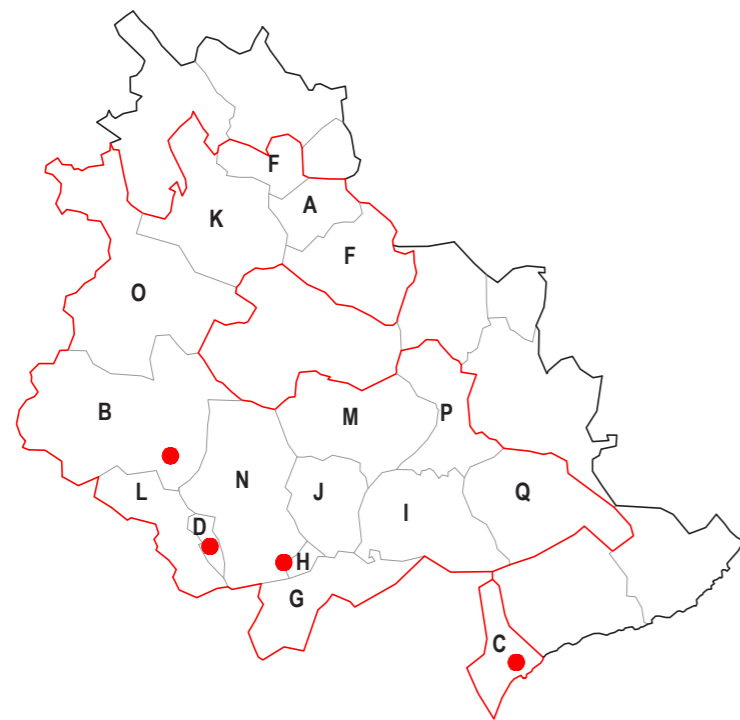
El vescomtat de Cabrera no va tenir una extensió fixa, tot i que si que es va estendre per un territori molt compacte i unitari, gens fragmentat a diferència d'altres senyories feudals. Donada la seva gran extensió, el Vescomtat de Cabrera estava subdividit en diversos termes administrats cadascun des d'un castell que amb el temps s'anaren abandonant i els termes es transformaren en batllies. El primer i principal centre del vescomtat fou el castell de Montsoriu, fortalesa militar, centre administratiu, arxiu i residència vescomtal. A partir del segle XIII Hostalric va assumir les principals funcions administratives i es va acabar convertint en la veritable capital del vescomtat fins a la seva dissolució, al segle XIX.

Breda, amb el seu monestir, fou el centre espiritual de la senyoria, i Blanes, amb el seu port, i el nou castell-palau dels vescomtes, fou una puixant vila comercial i residencial, sobretot als segles XIV i XV.

El vescomtat de Cabrera ens ha deixat un ric llegat patrimonial. Entre els elements que hi podem lligar de manera directa destaquen els diversos castells: Montsoriu, Hostalric, Sant Joan (Blanes), Sant Iscle (Vidreres), Argimon (Riudarenes), Torcafelló (Maçanet), etc; També destaquen cases fortes, residència dels senyors locals, que eren vassalls dels vescomtes i torres de guaita: la força de la Roqueta (Riudarenes), les torres de Marata i Cartellà (Maçanet), la força de Grions (Sant Feliu de Buixalleu), etc.

Entre les viles que van es van formar i créixer dins dels vescomtat i que preserven uns nuclis antics destacables, n'hi ha moltes: Hostalric, Blanes, Breda, Anglès, Osor, Roda de Ter, Maçanet de la Selva, Vidreres, Arbúcies, Riudarenes, etc. Alguns monestirs també foren promoguts o afavorits pels vescomtes o els seus vassalls, com Sant Salvador de Breda, Santa Maria de Roca-rossa, Santa Maria de Valldemaria, Sant Pol de Mar o Sant Marçal del Montseny. A l'empara i l'ombra del vescomtat també es van desenvolupar la multitud de parròquies, prop d'un centenar.

- A ANGLÈS
- B ARBÚCIES
- C BLANES
- D BREDÀ
- E BRUNYOLA
- F LA CELLERA DE TER
- G FOGARS DE LA SELVA
- H HOSTALRIC
- I MAÇANET DE LA SELVA
- J MASSANES
- K OSOR
- L RIELLS I VIABREA
- M RIUDARENES
- N SANT FELIU DE BUIXALLEU
- O SANT HILARI SACALM
- P SILS
- Q VIDRERES

	TORRE	CASA FORTA	CASTELL	ESGLÉSIA	MONESTIR	POBLACIÓ
A	○	○	●	●	○	●
B	○	○	●	●	○	●
C	●	○	●	●	●	●
D	○	○	○	●	●	○
E	○	○	○	●	○	○
F	○	○	○	●	○	○
G	○	●	○	●	○	○
H	●	○	●	●	○	○
I	○	○	○	●	○	○
J	○	○	○	●	○	○
K	○	○	○	●	○	○
L	○	○	○	●	○	○
M	○	○	○	●	○	○
N	○	○	○	●	○	○
O	○	○	○	●	○	○
P	○	○	○	●	○	○
Q	○	○	○	●	○	○

Començant per dalt: Recinte emmurallat, Hostalric
 Castell de Montsoriu, Arbúcies

Començant per dalt: Monestir de Sant Salvador, Breda
 Palau vescomtal, Blanes

BREDA.

EVOLUCIÓ D'UN POBLE A REDÓS D'UN MONESTIR.

LA LLAVOR. S XI

L'any 878 Breda era una vall majoritàriament verge; consta l'existència d'una petita vila rural amb una casa principal rodejada d'alguns altres edificis o masoveries. L'estreta relació de la vall amb el castell de Montsoriu donarà el punt de partida que revolucionarà aquesta, aleshores, immaculada depressió.

El dia 4 de juny de 1038, Guerau de Cabrerai Ermessenda de Montsoriu, units en matrimoni, van fundar a la vall el monestir benedictí dedicat a Sant Salvador amb el pretext de salvar les seves ànimes, així com també la dels seus protegitors i per la salut del seu fill Ponç. La presència d'un monestir no només era sinònim de protecció divina: doncs una sagrera de trenta passes al voltant de l'església de Santa Maria delimitava un espai on les propietats i les persones gaudien d'una certa protecció a l'empara de la inviolabilitat de l'Església, prohibint qualsevol acte de violència sota pena d'excomunió.

ORA ET LABORA. S XVI - XVII

Durant els primers anys, al monestir es varen fer nombroses obres d'ampliació: la construcció del palau de l'abat, annexat a l'aresta oest de l'edificació existent, i la construcció del temple gòtic, sobre el mateix d'estil romànic; únicament el campanar manté l'estil romànic original.

Els abats de Breda tenien la plena jurisdicció sobre la vila (mer i mixt imperi). El ple domini sobre la vall va imposar la forma de desenvolupar l'agregació de cases que els nous feligresos, convidats per la protecció de l'església, hi construïrien configurant una morfologia urbana que resseguia el perímetre exterior de les hortes del monestir. D'aquest perímetre sorgirien els primers camins i carrers que configurarien el teixit inicial de la vila.

VERNACLE. 1835

Els camins existents s'anirien convertint en carrers. Destaca dins aquest tarannà el carrer de Santa Anna, una anomalia i una gratitud del monestir cap als parroquians: una concessió que els permetia edificar dins els límits establerts.

La tipologia que es va anar consolidant era de cases entre mitgeres al llarg d'aquests, formant parcel·les molt allargades i estretes, amb profundes eixides. Aquesta arquitectura construïda amb materials propis del lloc, com la pedra i la fusta, destaca per la seva simplicitat i alhora genera una unitat entre l'arquitectura i el paisatge remarcable. Una arquitectura formal, vernacle i popular.

Així com el poble, el monestir també s'anava ampliant amb l'objectiu de satisfer noves funcions o bé de millorar-ne la seva gestió; engrandeixen el conjunt la casa del prior, la pabordia, la cambreria, la infermeria i les cases dels capellans.

DECADÈNCIA. 1888

L'1 de maig de 1835, es va fer efectiva la desamortització de Mendizabal, declarant els béns eclesiàstics com a nacionals. Aquest fet va propiciar l'exclaustració definitiva del convent, obligant a les comunitats religioses a dissoldre's. L'any 1841, l'estat va confiscar definitivament del monestir. Aleshores ja havien estat espoliats una gran part del mobiliari i objectes que els monjos no es van endur.

El 1846 es va fer oficial el traspàs de la parròquia de Santa Maria a l'església del monestir de Sant Salvador, per tal de salvar el temple gòtic a ser objecte de subhasta. D'altra banda es van fer les gestions perquè l'església de Santa Maria fos reconvertida en seu municipal.

El 1872, durant la III Guerra Carlina, es va fortificar l'església i la sagristia era utilitzada com a magatzem de municions. Els atacs de l'exèrcit carlista van malmetre part del monestir, deixant el claustre en molt mal estat.

OCUPACIÓ. 1930

L'any 1897 ja consta que el pati del claustre estava creuat per un carrer. El monestir havia estat manipulat per tal d'adaptar-se al nou ús com també a un nou teixit: els corredors són el gest que exemplifiquen aquest fet, ja que alliberarien l'espai del pati i del claustre convertint-se en nous carrers i, per tant, integrant-se en un context més humil, més silencios. D'aquesta manera van amagar, oblidar i negar els orígens. Apropiant-se d'uns espais i d'un edifici amb les ambicions individualistes van enterrar amb les seves pròpies capes el que representava a tota una vila.

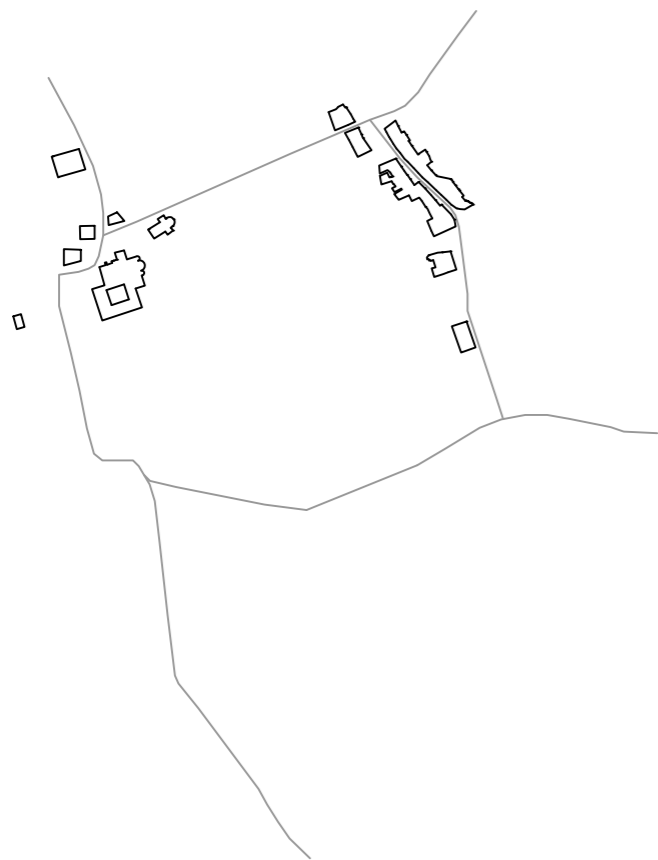
En una altra escala també es va trencar l'hegemonia del monestir a nivell urbanístic. Comencen a aparèixer nous carrers dintre les antigues hortes del convent. D'altra banda, la construcció de la nova carretera principal marcaria un nou tarannà urbanístic, allunyant l'àmbit del monestir d'esdevenir un centre geogràfic i gestant una nova constant tipològica: el barri residencial.

ARA. 2018

Els últims anys han acabat de definir descosits del centre i, sobretot, han fet aparèixer i consolidar els barris residencials a redós d'aquest centre, definint una nova tipologia de barris fonamentada per l'entramat de carrers que deriven en un afluent de la travessera principal.

L'àmbit del monestir està en un període de transició: una part està abandonada mentre que en l'altra encara hi ha habitatges i locals en planta baixa. Al llarg d'aquest temps s'ha anat percebent un augment per la sensibilitat d'aquest patrimoni, provocant mobilitzacions dels habitants perquè en el seu dia l'ajuntament no tires endavant projectes que arribaven a plantejar l'enderrocament de part del monestir. És a partir del 1974 que el conjunt d'edificacions del monestir va ser declarat conjunt històric-artístic pel decret 3600/1974, com també Bé d'Interès Nacional (BCIN).

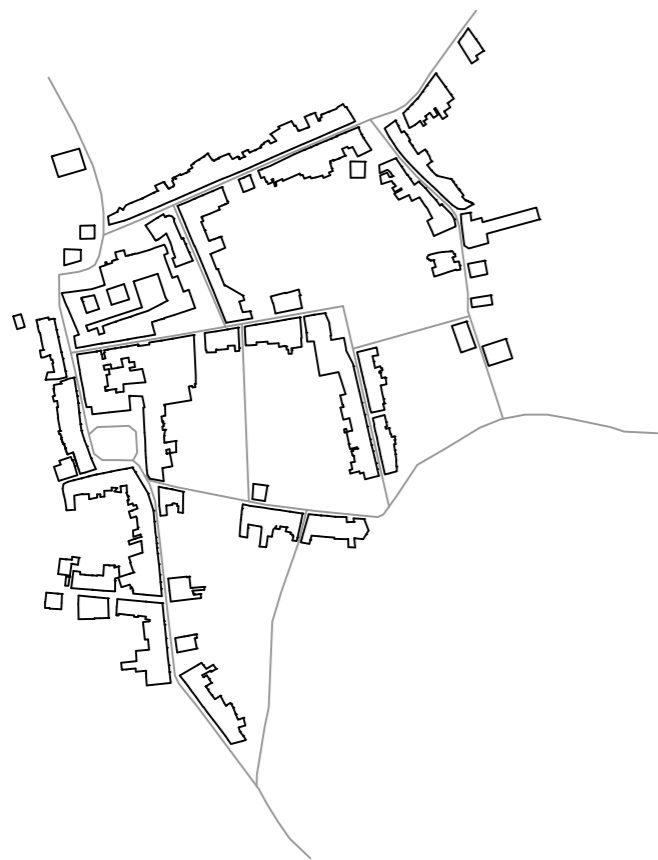
S XI

S XVI - XVII

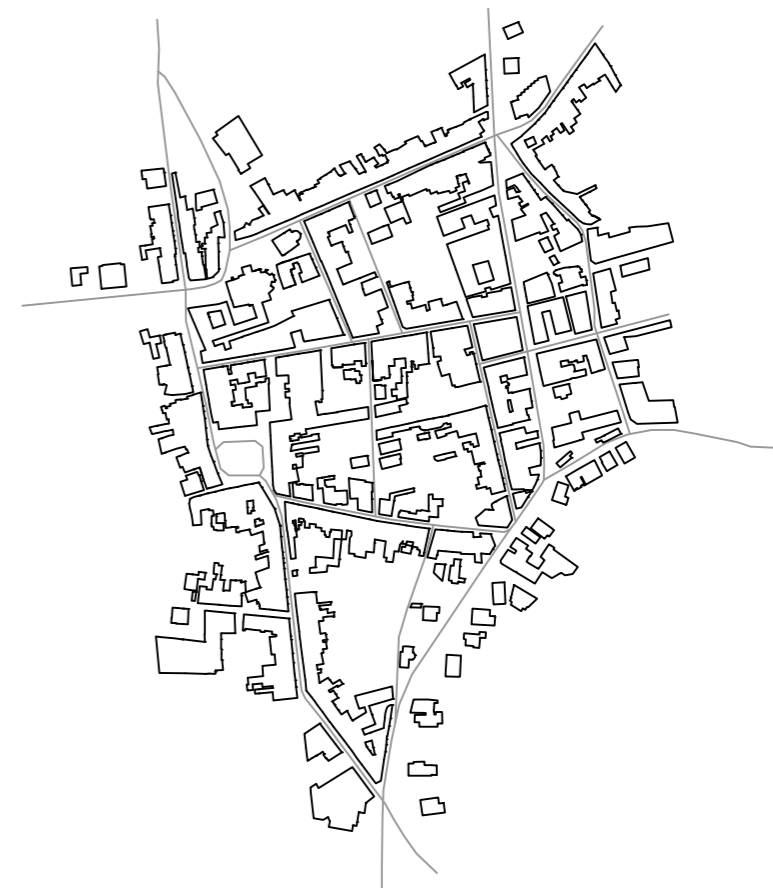
1835

1888

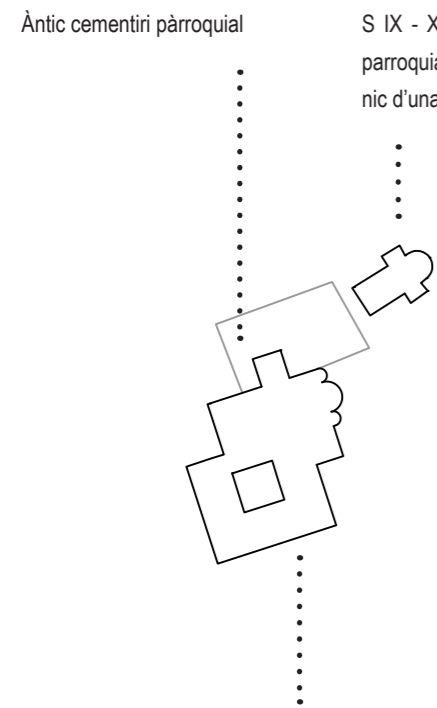

1930

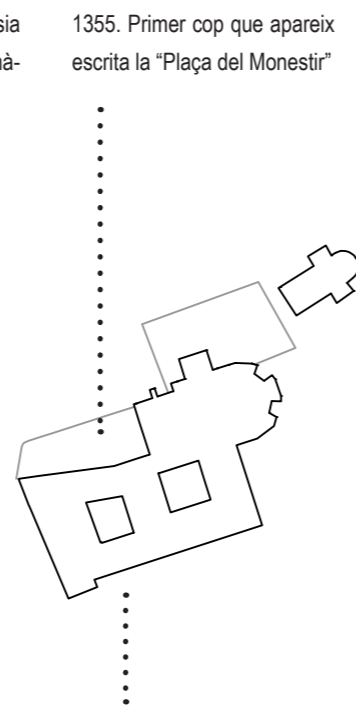
2018

MONESTIR DE SANT SALVADOR.
TRANSFORMACIONS AL LLARG DELS ANYS.

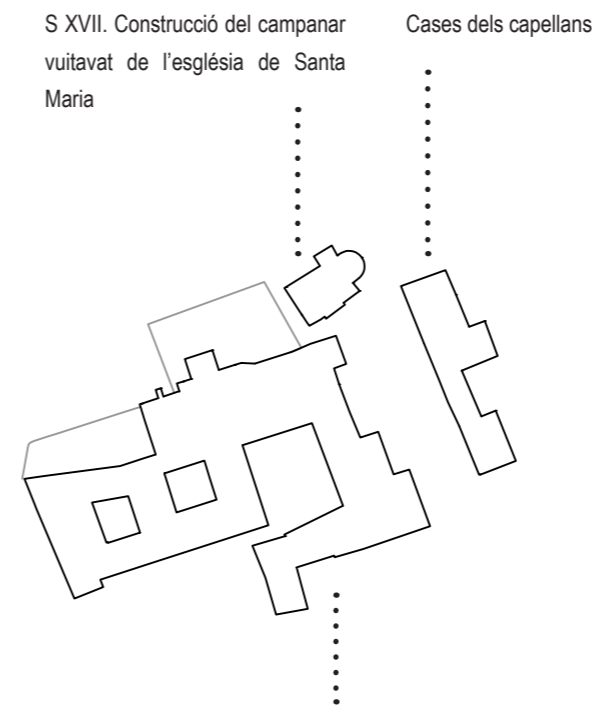

1038. Fundació del Monestir de Sant Salvador

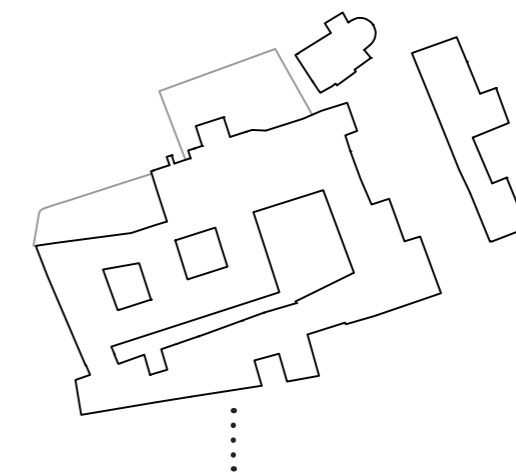
1068. Consagració del temple
Església monacal
Torre campanar romànic llombard
Claustre d'estil romànic tardà

1296 - principis S XVI. Construcció del temple gòtic, conservant la torre campanar
1337. Finalitzada la construcció de l'absis
Segona meitat del S XV. Construcció de la façana principal.
S XV. Es construeix l'abadia.

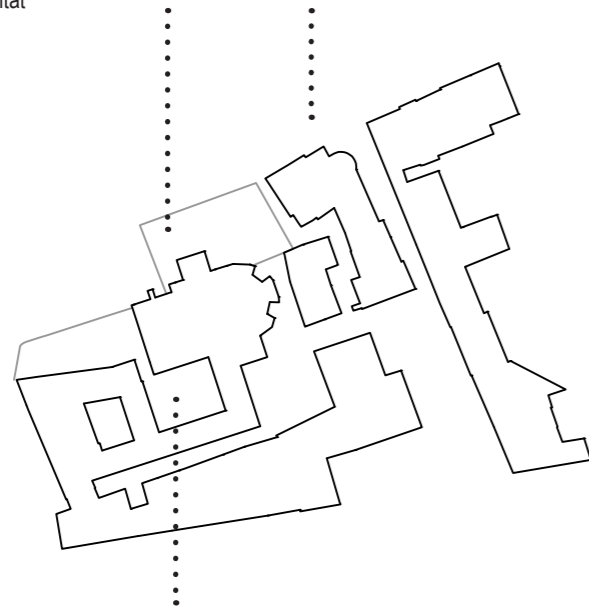

L'ampiació del monestir segueix amb la incorporació de noves estances i dependències: el priorat, la pabordia, la cambreria i la infermeria s'incorporen en aquest complex.

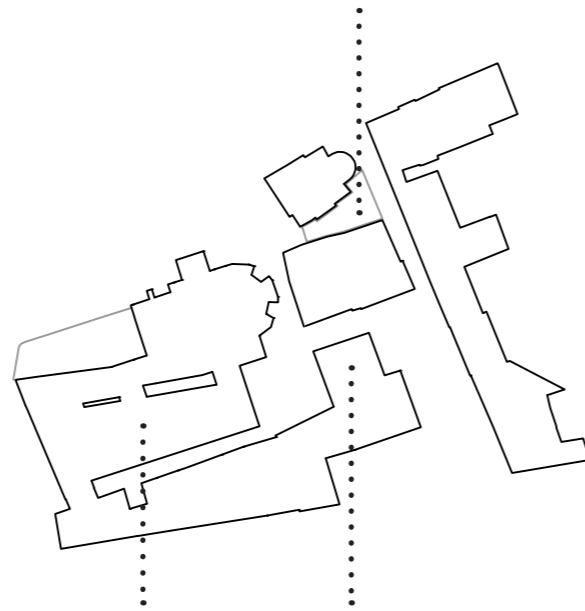
1835. Desamortització de Mendizabal. Les dependències són declarades nacionals i posades a subasta. A partir d'aquí el monestir comença un període de decadència.

1860. Es traspasa l'antic Després del traspàs a la nova església parro-
 cementiri per motius de quial. L'edifici es va convertir en escola.
 salubritat

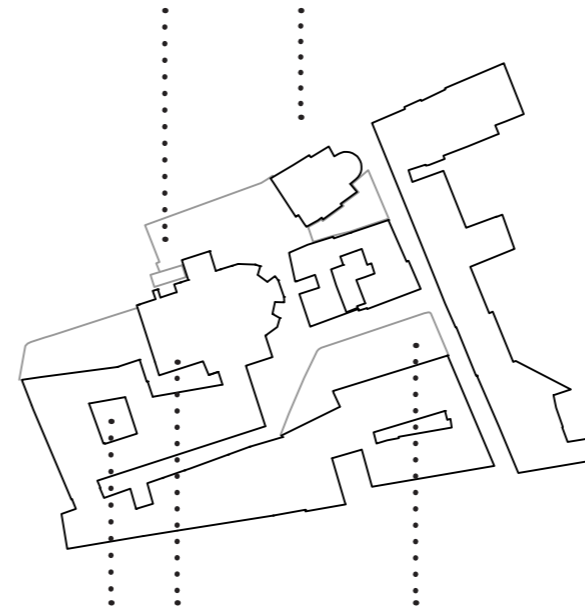
1835-1841. El monestir està abandonat
 1846. L'església monacal es traspasa a parroquial
 1877. Durant la III Guerra Carlista es fortifica l'es-
 glésia de Sant Salvador. Es malmet el claustre.

Enrunament de la casa de Maria
 Fortuny per donar accés a la plaça

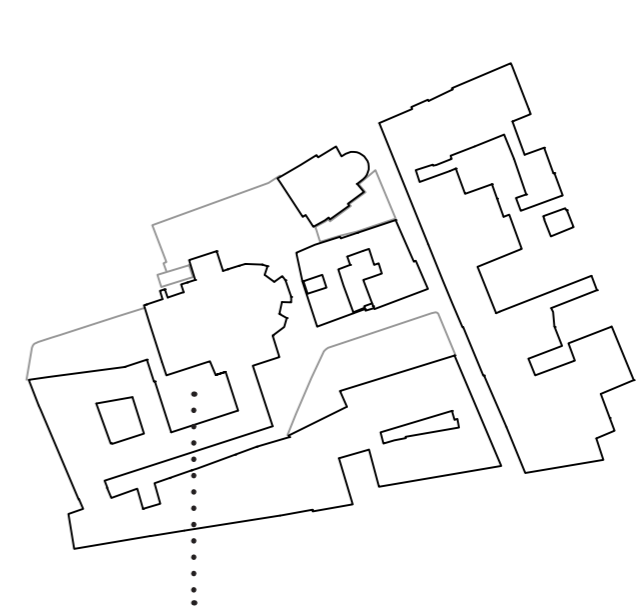
Apareixen construccions civils que ocupen i malme-
 ten els espais del pati de l'abadia i el claustre. Es
 creen els corredors que donen pas al carrer que
 travessa el conjunt per aquests espais.
 La pabordia es converteix en caserna de la Guàrdia
 Civil.

1946 - Plaça i monument
 dedicat als màrtirs

1932. Reconstrucció de l'ala nord del claustre, a
 càrrec de l'associació barcelonina "Amics de l'Art
 Vell".
 1980. Recuperació del Pati de l'Abadia. Portada a
 terme per la Direcció General del Patrimoni Artístic.

1961. Restauració i reconstrucció de l'església de Santa
 Maria per reconvertir-la en seu municipal i escola

S'elimina la caserna de la Guàrdia
 Civil per donar lloc a una nova
 plaça del Convent

2014. S'enderroquen les cases abando-
 nades que ocupaven la petjada de l'antic
 claustre.

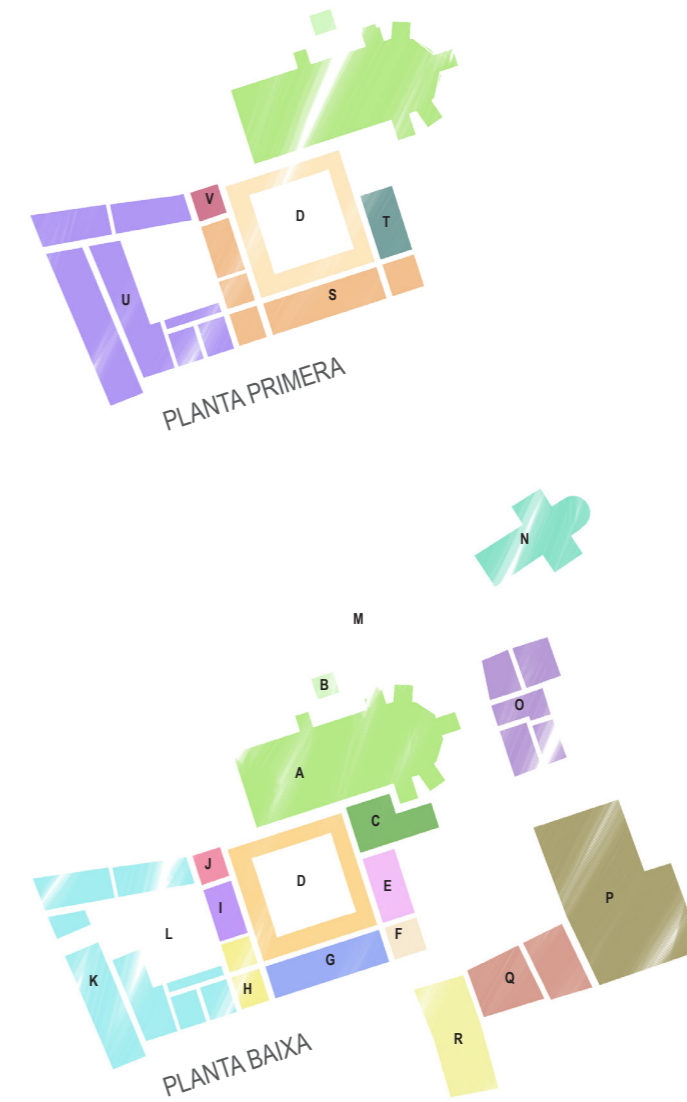
MONESTIR DE SANT SALVADOR.
HIPÒTESIS DE LES DEPENDÈNCIES MONACALS

Gràcies a un inventari de d'intendent d'Hisenda realitzat l'any 1841, en el qual es pretenia fer un registre de l'extingit monestir per tesar el seu valor i posar-lo a subhasta pública, es pot arribar a reconèixer mínimament algunes dependències del monestir. De fet aquest document és dels pocs que ens acosten en aquest desconegut passat que, més que una imatge pel record, resta un ideal imaginari.

Aquest document es pot posar en paral·lel amb la jerarquia comuna dels monestirs benedictins. On l'església es situa al nord del claustre; a la cara est s'hi orientava la capçalera de l'església, així com la sagristia, la sala capitular i la biblioteca. L'ala sud es situaria la sala dels monjos (calefactorium), dormitoris dels monjos, el refectori i la cuina; mentre que a l'ala oest es troben sales d'emmagatzematge, bodegues, i en aquest cas particular, la presó. L'Abadia estava configurada per tres nivells. En planta baixa hi havia dues quadres (la "llarga" i la "petita"), cotxera, dues bodegues o cellers, cuina i petites peces que el document li resta importància. Al pati hi havia el pou que avui encara està dempeus juntament amb l'escala que conduïa al primer nivell, on hi havia la porta de la planta noble, franquejada per l'escut de pedra de Miquel de Sampsó I, l'abat que va dur a terme la construcció del palau. En aquesta planta hi havia un total de tretze peces o habitacions: sales, rebedors, dormitoris, i altres dependències similars. En aquest nivell destaca la capella de l'abat, situada en l'extrem més pròxim a l'església, des de la qual s'accedia per la galeria de fusta. En el segon pis hi havia sis habitacions i dos grans entresols.

Per un costat, l'accés al palau de l'abat es inqüestionable ja que s'ha mantingut el pas, però si que és incert l'accés a la primera fase del cenobi; hi ha dues suposicions: o bé per l'ala nord, des de la plaça de l'església, o bé per l'ala oest, corresponent també amb el corredor existent. Al document també hi ha referència de les altres dependències que s'ubiquen disseminades pel voltant del monestir, la casa del prior, les cases dels capellans, la pabordia, cambreria i infermeria no es van deslliurar de vendre's al millor postor.

- A ESSLÉSIA DE SANT SALVADOR
- B CAMPANAR ROMÀNIC
- C SACRISTIA
- D CLAUSTRE
- E SALA CAPITULAR
- F CALEFACTORIUM
- G REFECTORI
- H CUINA
- I BODEGUES
- J PRESÓ
- K PALAU DE L'ABAT (ZONES HUMILS)
- L PATI DE L'ABADIA
- M CEMENTIRI PARROQUIAL
- N ESSLÉSIA DE SANTA MARIA
- O PRIORAT
- P PABORDIA
- Q INFERMERIA
- R CAMBRERIA
- S MONGIES (DORMITORIS MONJOS)
- T BIBLIOTECA
- U PALAU DE L'ABAT (ZONA NOBLE)
- V CAPELLA DE L'ABAT

MONESTIR DE SANT SALVADOR. RESTAURACIONS SINGULARS.

DESAMORTITZACIÓ I EXCLAUSTRACIÓ.

L'inici de decadència del monestir va arribar a finals del S XIX. Exceptuant el temple gòtic, el monestir va quedar fragmentat en múltiples propietats; algunes parts es varen convertir en habitatges i d'altres en magatzems o tallers. Tan el claustre com el pati de l'abadia havien estat engolits per noves edificacions aturades per una sort de corredor que transcorria transversalment, un nou carrer que aprofitava una part de les obertures originàries del cenobi mentre que n'obria de noves al seu pas per travessar-ne tot el cos, anomenat: corredor negre.

CLASUTRE. 1932. Jeroni Martorell

Aleshores el claustre era irreconeixible. Les edificacions havien absorbit la geometria del claustre deixant tan sols el carrer que traspassava tot el conjunt mitjançant una seqüència de corredors. De les quatre ales només en quedava la nord, utilitzada com a magatzem de taulons, i molt malmesa: doncs de cada parell de columnes n'havien arrencat una i la major part de les arcades quedaven descobertes.

La reconstrucció es va fer a càrrec de l'associació barcelonina "Els Amics de L'Art Vell", dirigida per l'arquitecte Jeroni Martorell l'any 1932. La intervenció es va centrar en la reproducció de l'ala nord, incorporant les columnes i capitells nous que mancaven, així com completar el mur on descansaven les bases de les columnes i la col·locació d'una coberta de teula amb bigues i llates de fusta.

PATI DE L'ABADIA. Direcció General del Patrimoni Artístic. 1980

Construït entre els anys 1461 i 1507, el Palau de l'Abat simbolitzava la prosperitat i importància del monestir. Aquesta ampliació es va centrar en el conjunt de dependències que envoltaven aquest pati central dedicades al càrrec, funció i allotjament de l'abat.

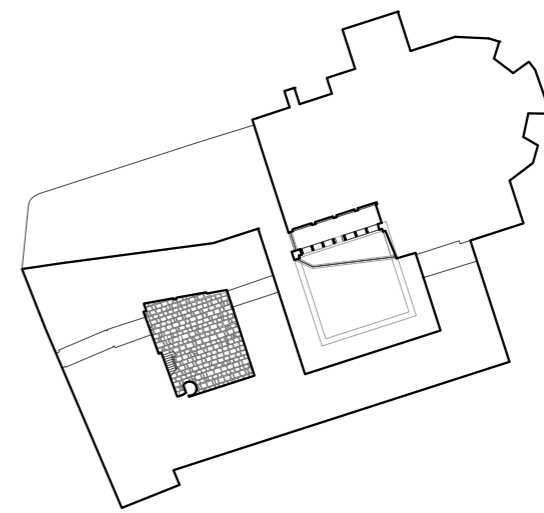
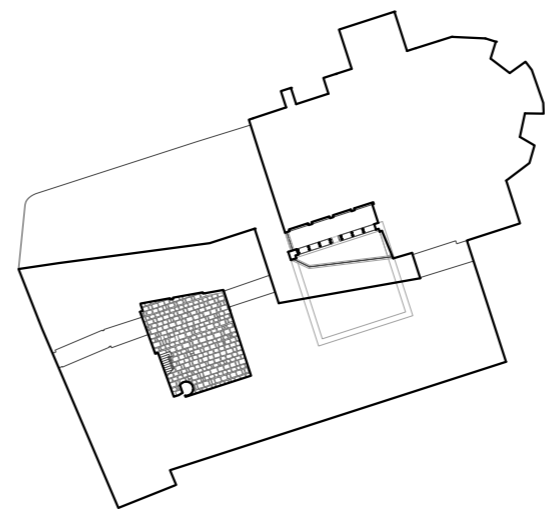
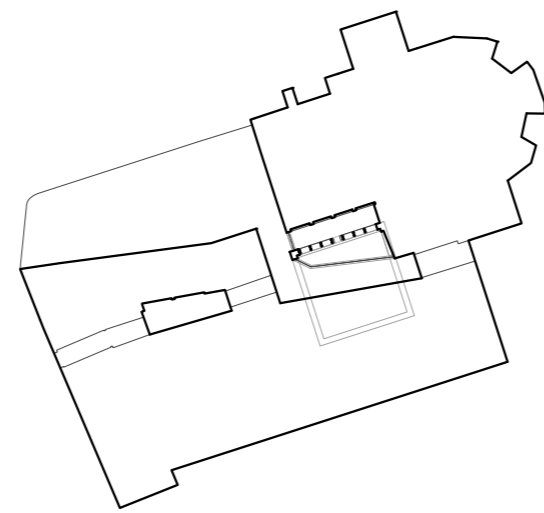
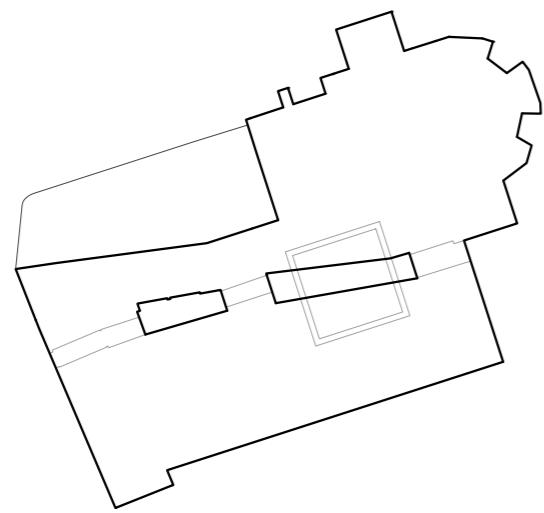
De la mateixa manera que l'àmbit del claustre, el pati de l'abadia havia quedat

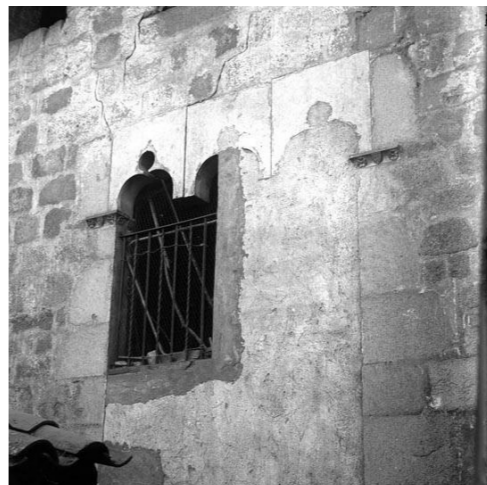
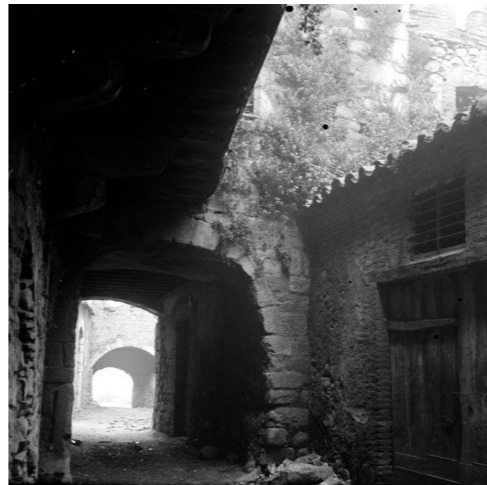
engolit per les intervencions dels nous propietaris. És a partir de l'any 1968 que es fa ensorrar el conjunt de construccions que obstruïen la percepció i la imatge del pati original. L'any 1980, la Direcció General del Patrimoni Artístic va dur a terme la restauració del pati i les façanes que la configuraven, recuperant les obertures gòtiques originals que s'havien tapiat o modificat, l'escala que conduïa al primer nivell, restaurant la galeria de fusta, etc.

ENDERROC DE LES FINQUES DEL CLAUSTRE. Ajuntament de Breda. 2014

Quan el consistori va engegar el pla per protegir el patrimoni urbanístic i cultural del nucli històric es va fixar l'objectiu d'aconseguir que la part dels edificis que emmarquen el claustre es convertís en espai públic per tal de preservar "tot el conjunt". El propi ajuntament va expropiar, amb un preu pactat, dues finques de la zona del claustre per un valor de 70.000 euros. Unes finques que estaven en desús i en molt mal estat i que procedirien a incloure al Pla Especial urbanístic de Conservació i milloria del nucli històric.

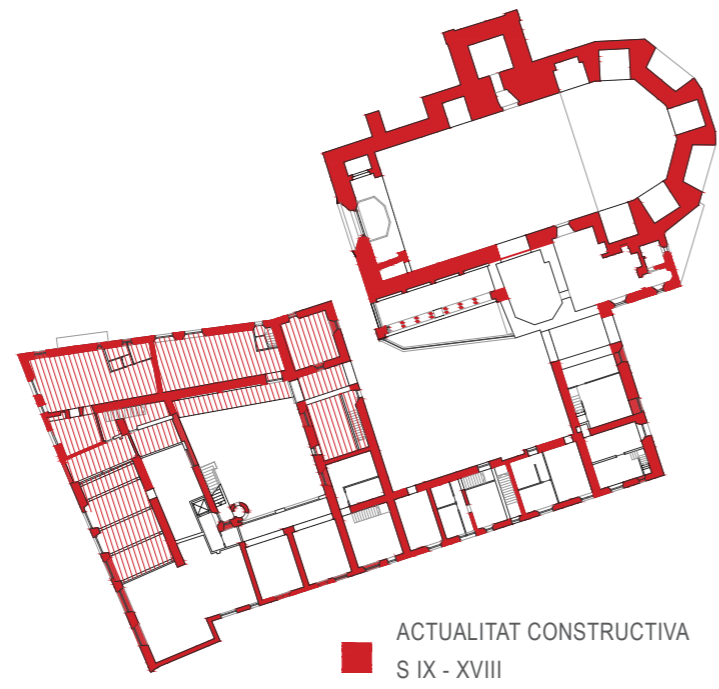
La diferència d'aquesta intervenció amb les altres que s'han portat a terme, tan si és a propòsit com si no, és l'apropiació de part de l'edifici monacal. En un principi les intencions de l'ajuntament són les de intervenir en la zona del claustre per adaptar-la com a espai públic, aplaçant, de moment, el futur de l'edifici. En qualsevol cas, el pla especial també dictamina un canvi de tarannà: si des d'aleshores totes les intervencions que s'han anat produint per recuperar d'alguna manera aquest patrimoni s'han realitzat de forma independent; el pla especial de 2013 ja recull unes condicions d'ordenació i protecció del nucli històric del monestir.

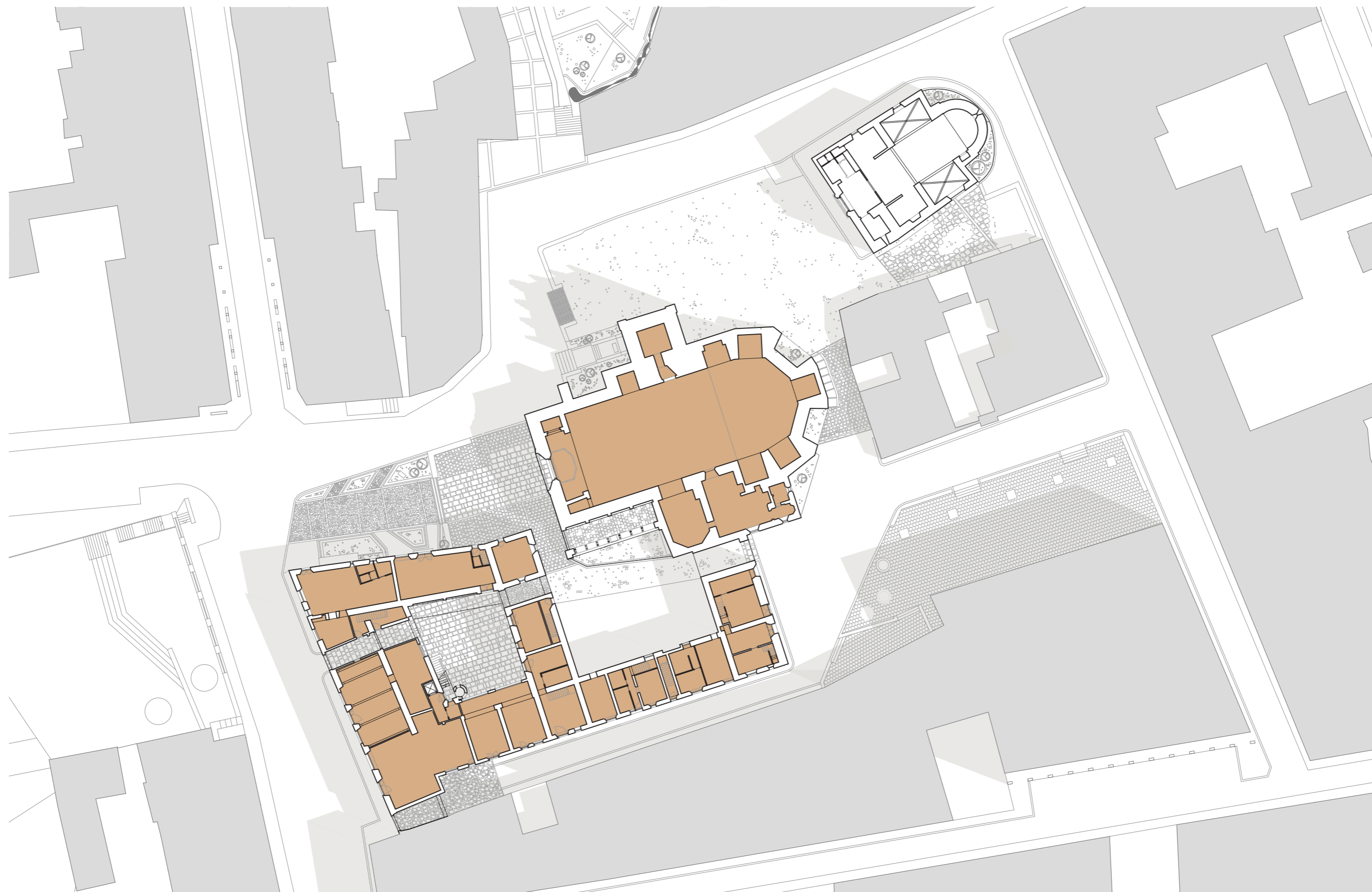

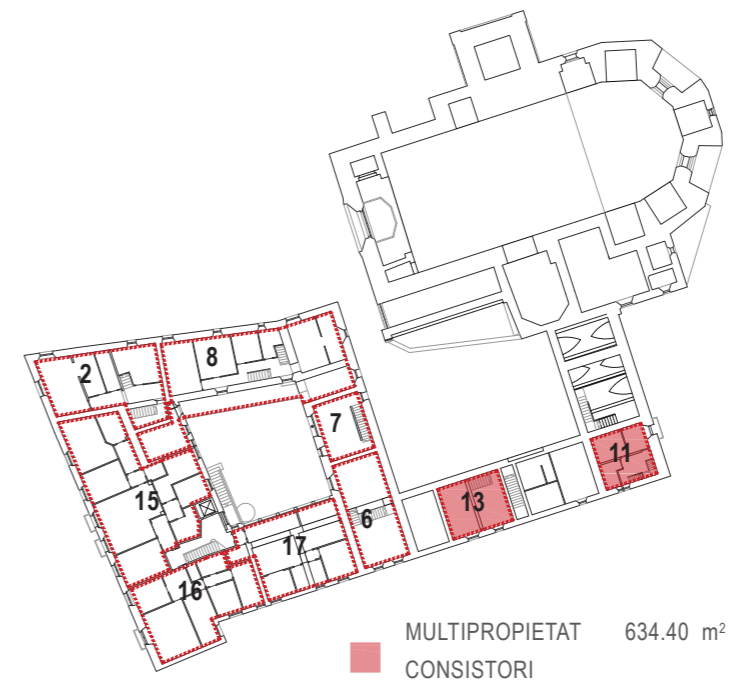
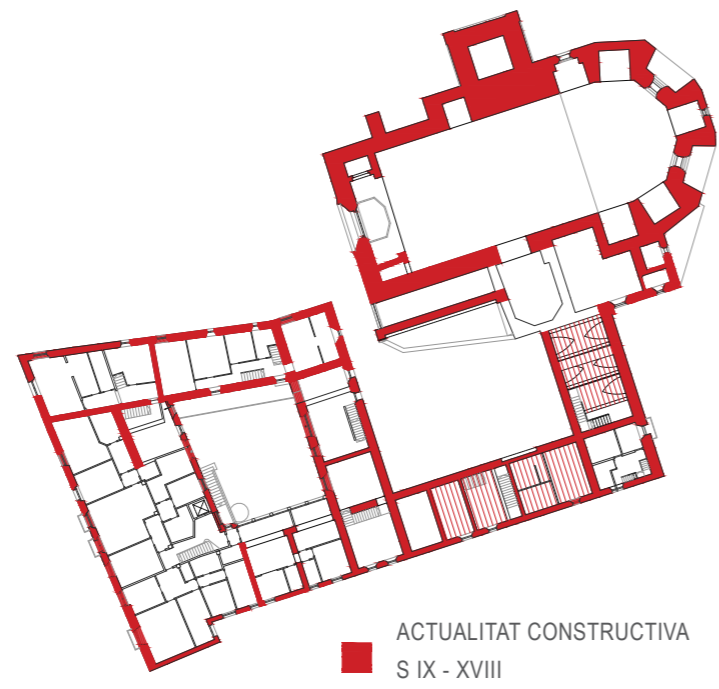
MONESTIR DE SANT SALVADOR.
ESTAT ACTUAL . PLANTA BAIXA.

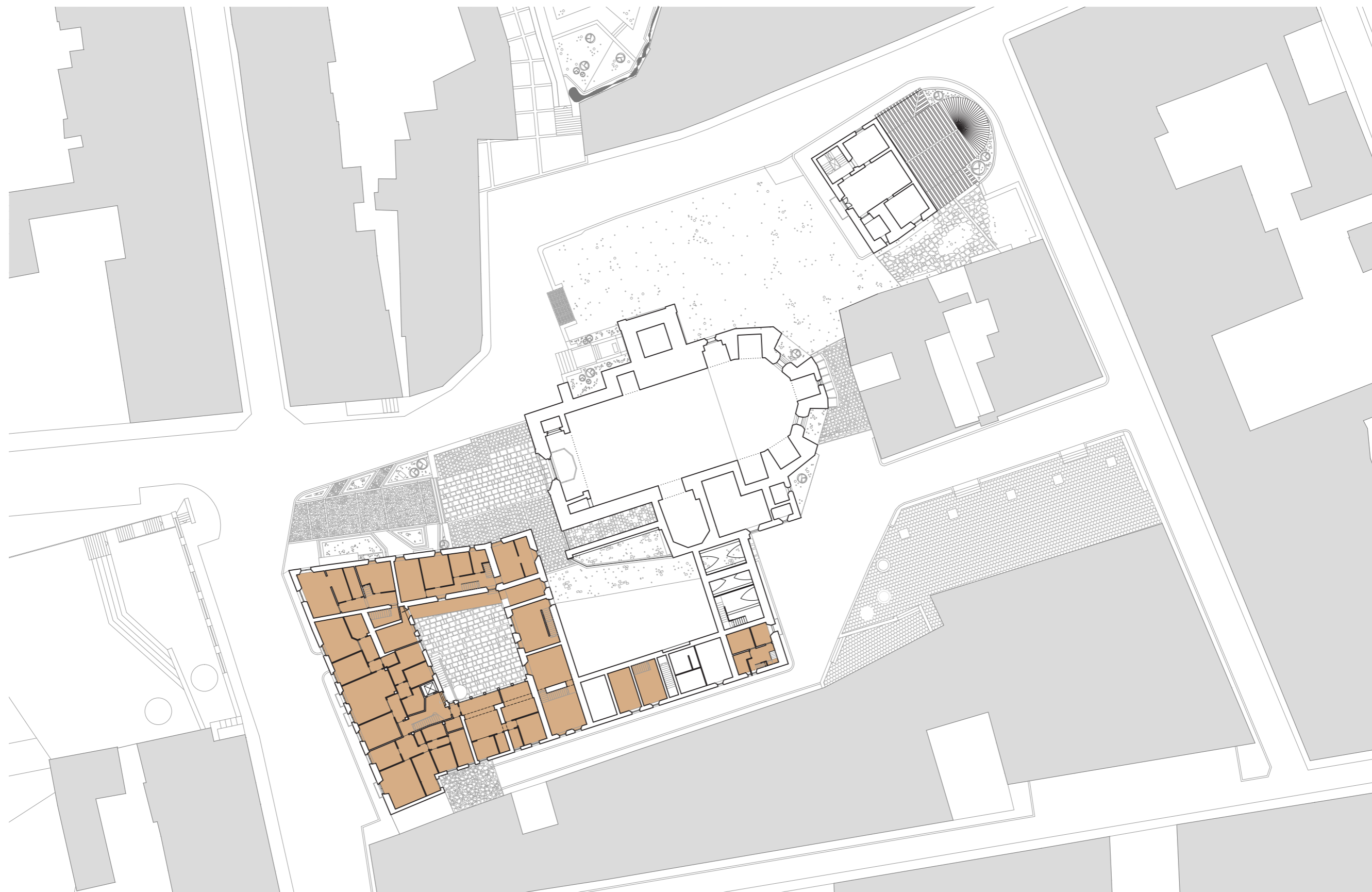

01 5 10 ESCALA 1:500

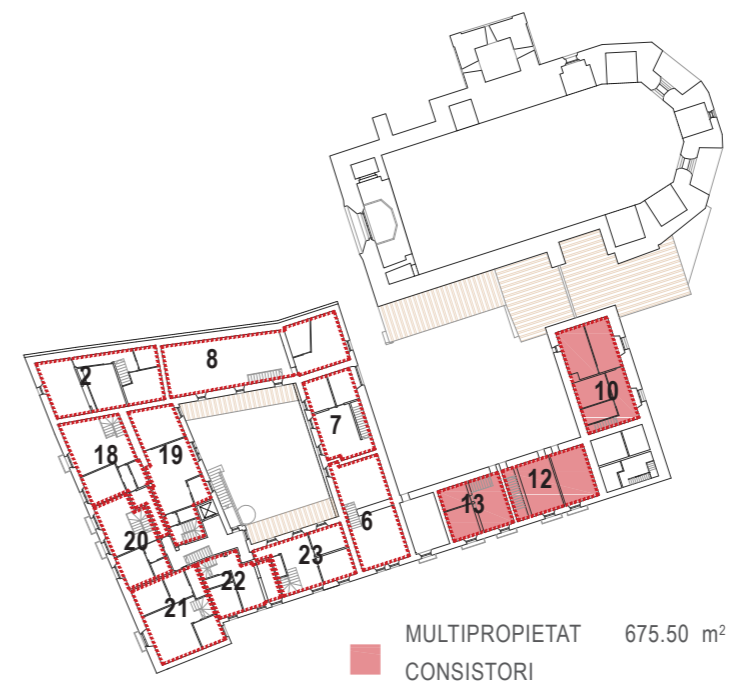
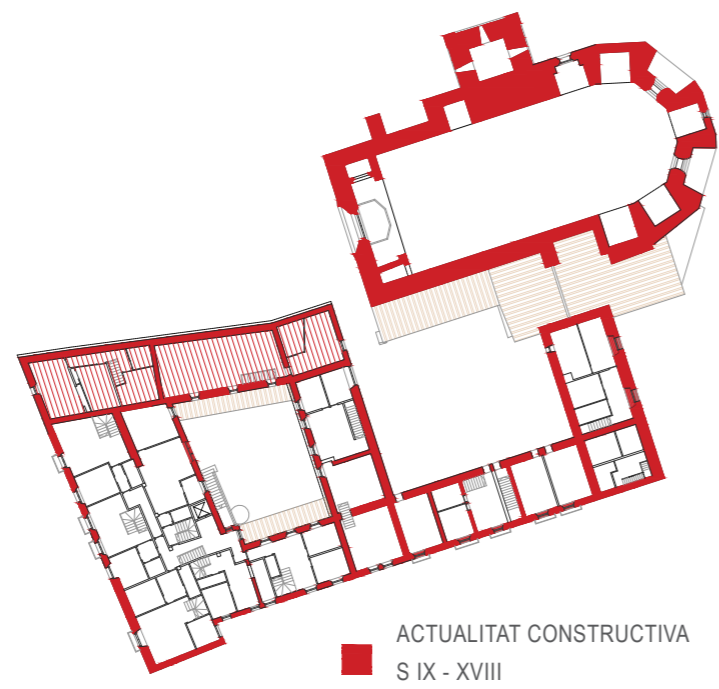
MONESTIR DE SANT SALVADOR.
ESTAT ACTUAL . PLANTA PRIMERA.

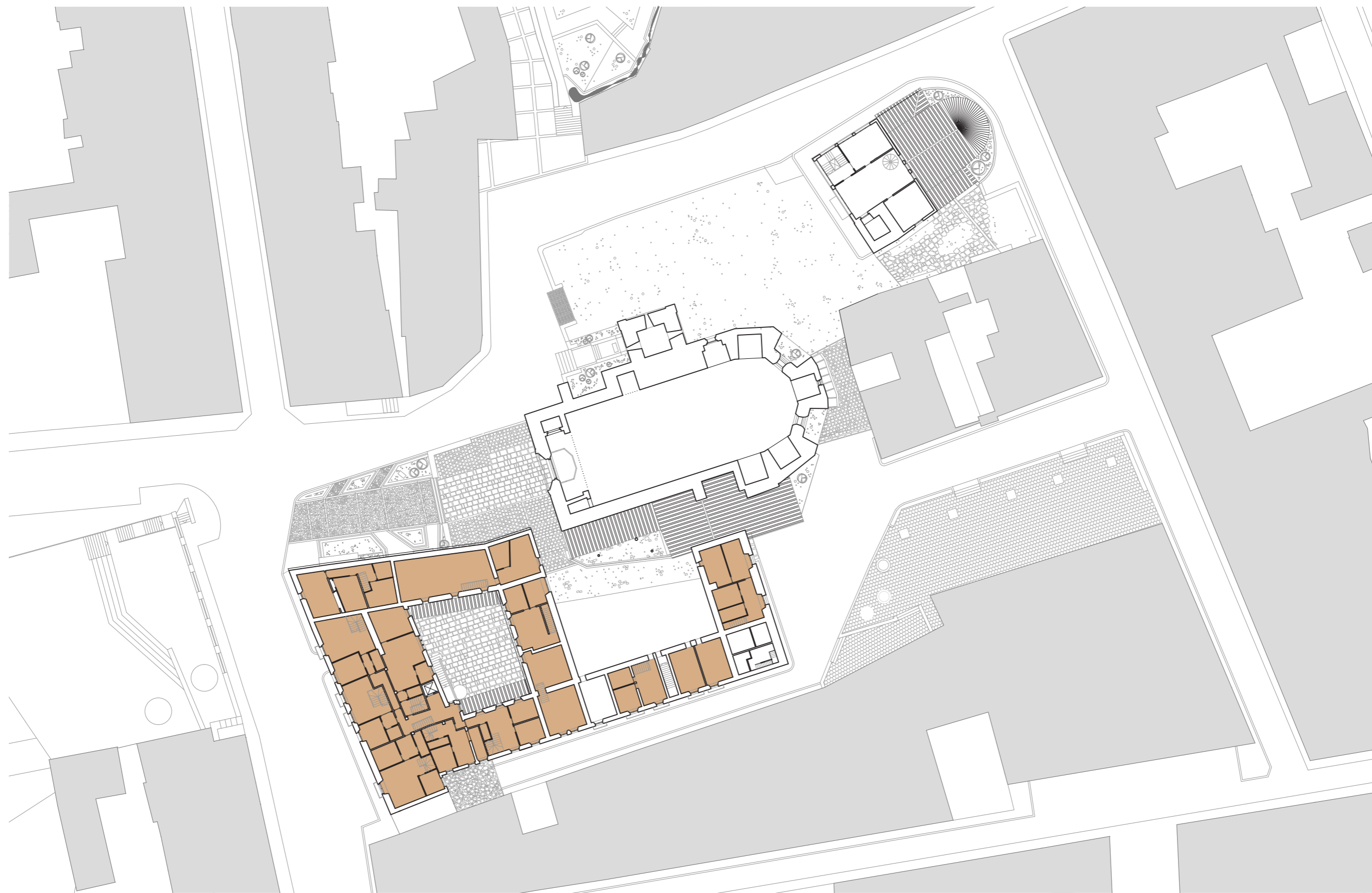

01 5 10 ESCALA 1:500

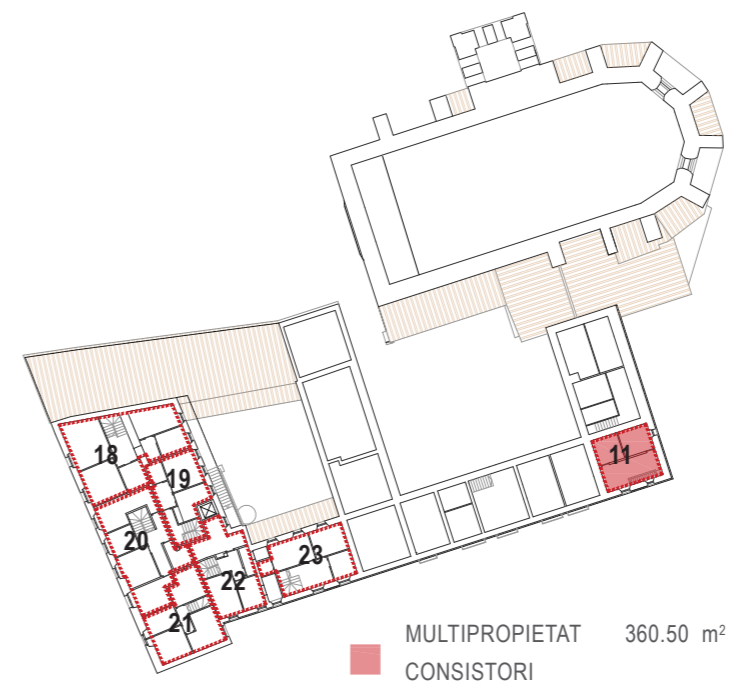
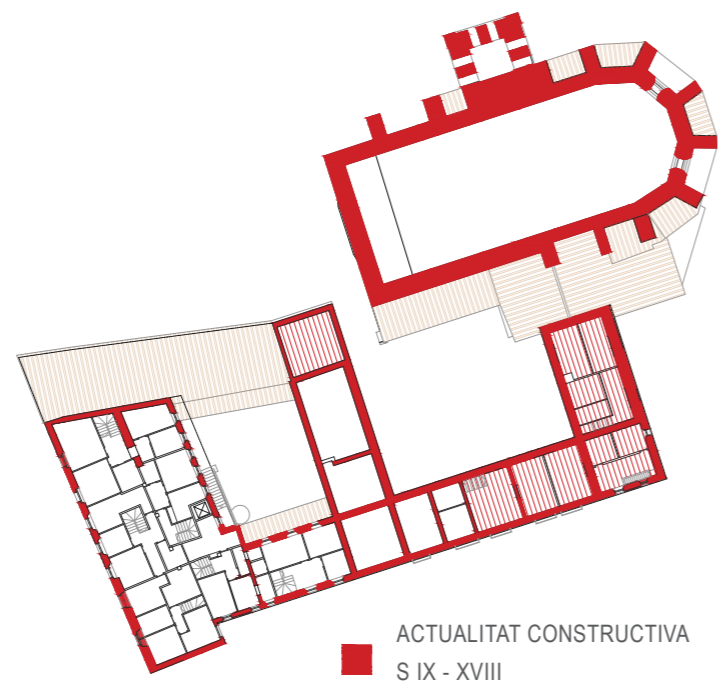
MONESTIR DE SANT SALVADOR.
ESTAT ACTUAL . PLANTA SEGONA.

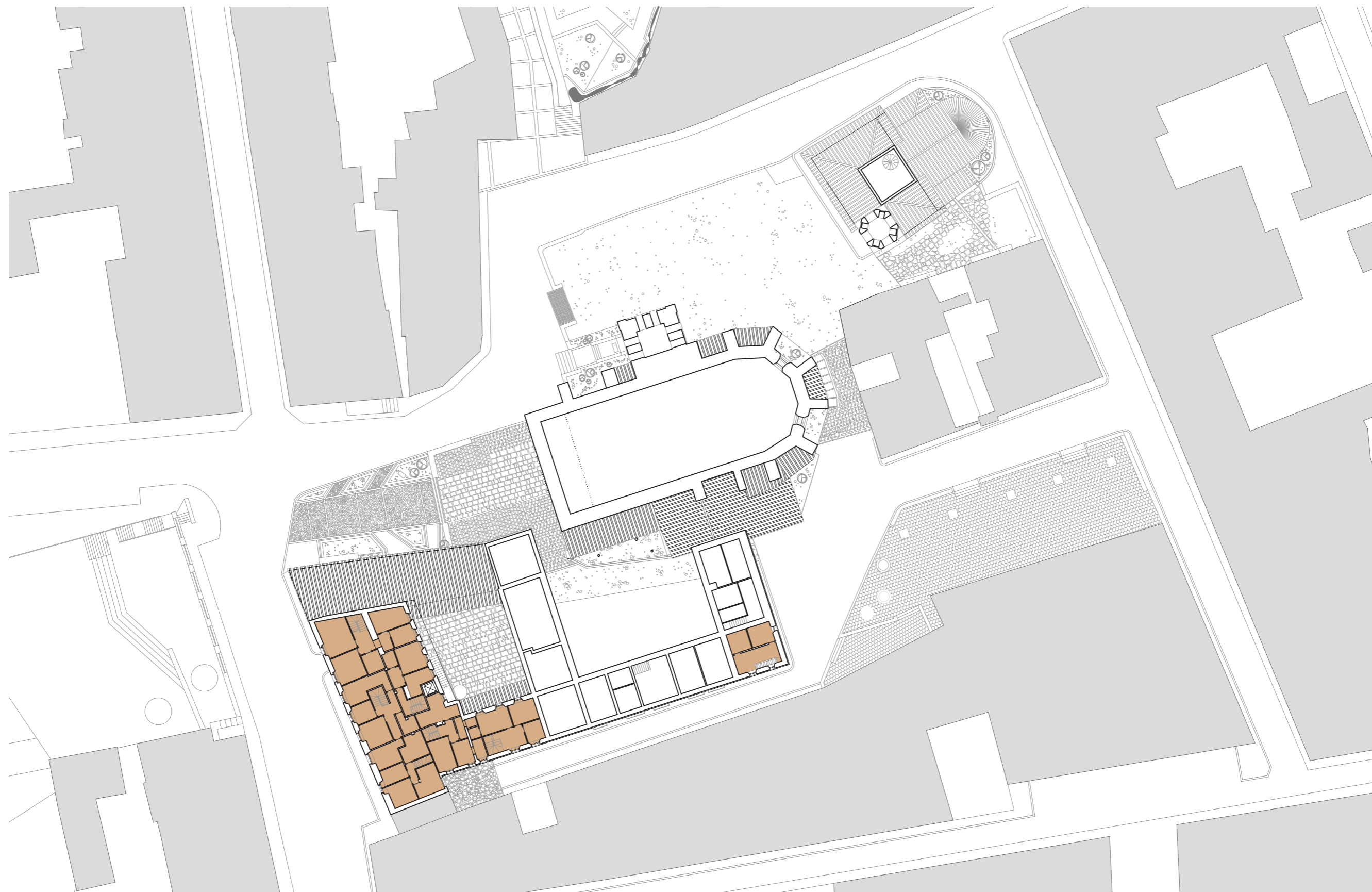

01 5 10 ESCALA 1:500

MONESTIR DE SANT SALVADOR.
ESTAT ACTUAL . PLANTA TERCERA.

01 5 10 ESCALA 1:500

MONESTIR DE SANT SALVADOR.
ESTAT ACTUAL . PLANTA COBERTA.

Un palimpsest és un document antic reutilitzat. A l'edat mitjana, els suports per a escriure(pergamins, bàsicament) eren cars o bé difícils de trobar. Per aquesta raó, quan es considerava que ja no calia el document, s'esborraven, rasant el pergamí fins a treure'n la tinta, i s'hi tornava a escriure al damunt. Com que el procés d'esborrar era difícil i pesat, de vegades no es completava adequadament, de tal manera que es deixaven parts sense esborrar de manera que quedaven restes del text antic que encara es poden llegir.

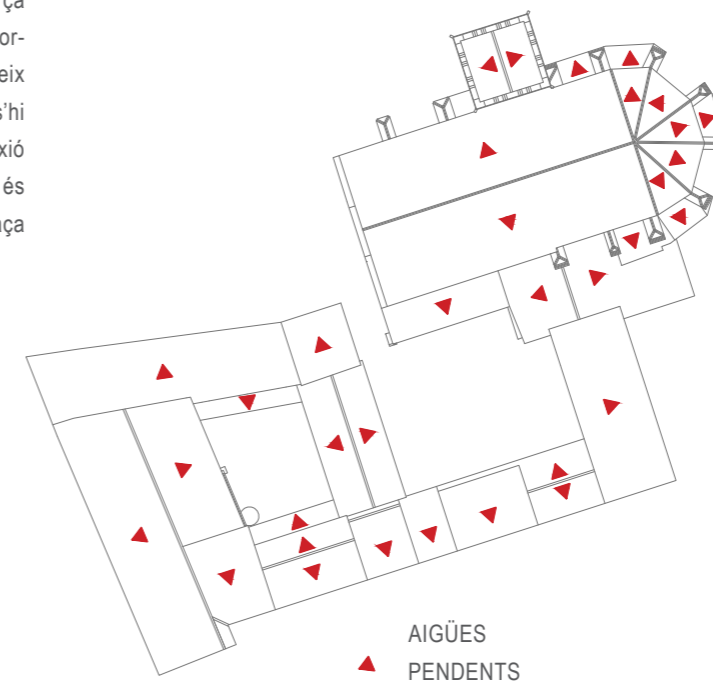
Aquesta és la realitat del monestir. Dues vides en un mateix cos. Un document complex amb diferents capes sobreposades, d'on encara es poden arribar a apreciar detalls del seu origen. Doncs aquest complex, després de la desamortització, va passar en mans dels particulars que varen adquirir les seves propietats de manera fragmentada. És en aquesta nova etapa que es comença a escriure al damunt: estintolaments, tapiats, enderrocs i obres noves, forjats, murs, escales, remunes, corredors, etc. L'edifici va transcendir a habitatges i magatzems dels nous propietaris. Patrimoni històric i propietat privada.

La part que més crida l'atenció d'aquest conjunt és la presència dels corredors que connecten l'exterior del conjunt amb els patis interiors. Els corredors com a tal varen varen apareixer quan el monestir va abandonar les seves funcions vitals; quan els nous inquilins és van apoderar de l'edifici varen optar per configurar aquest nou traçat intern aprofitant, en part, el pas al pati de l'abat que ja

existia. La resta, el pas que connecta els dos patis i el que connecta el claustre amb la cara est del conjunt tenen lectures contraposades: el primer es veu força integrat, tan pels carreus i els emmarcaments de pedra com per la cota del forjat superior. En canvi, pel que fa al pas entre el claustre i la cara est es lleigeix perfectament la modificació tan en les obertures com en el seu interior, on s'hi descobreix el sostre original de la sala capitular. Resta comentar la connexió entre la plaça de l'església i el claustre: aquest pas, a diferència de la resta és obert. Crida l'atenció per la perspectiva que genera del claustre des de la plaça de l'església, la qual et convida a descobrir el seu interior.

SUPERFÍCIES

PLANTA BAIXA (+0.00)	665.90 m ²
PLANTA PRIMERA (+3.35)	634.40 m ²
PLANTA SEGONA (+6.40)	675.50 m ²
PLANTA TERCERA (9.15)	360.50 m ²
TOTAL	2 336.30 m²

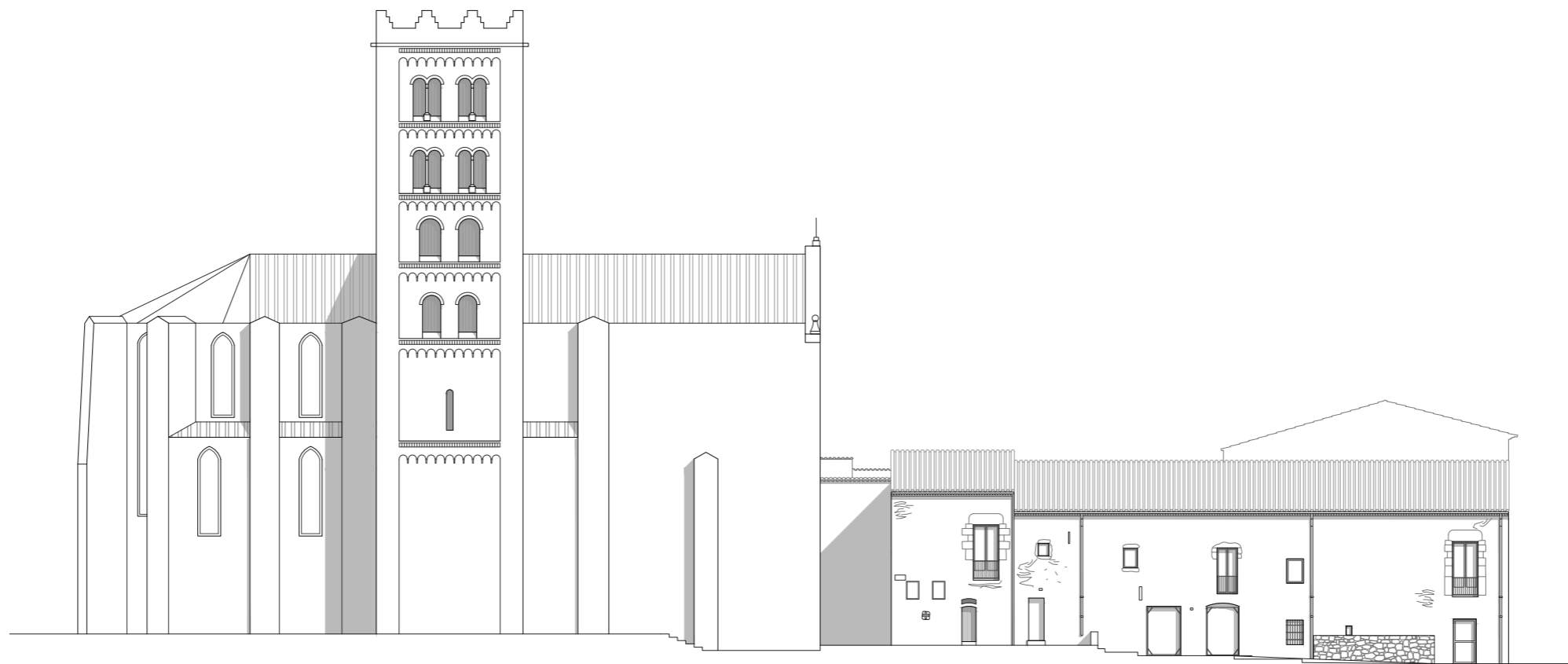

01 5 10 ESCALA 1:500

MONESTIR DE SANT SALVADOR.
ESTAT ACTUAL . FAÇANES EXTERIORS

0 1 5 10
ESCALA 1:300

FAÇANA NORD

FAÇANA SUD

MONESTIR DE SANT SALVADOR.
ESTAT ACTUAL . FAÇANES EXTERIORS

0 1 5 10
ESCALA 1:300

FAÇANA EST

FAÇANA OEST

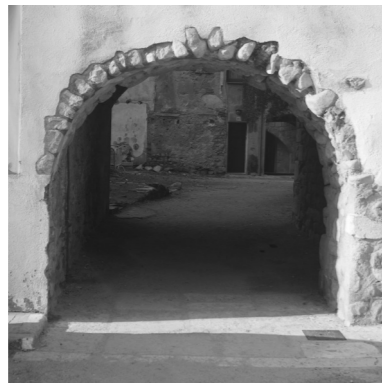
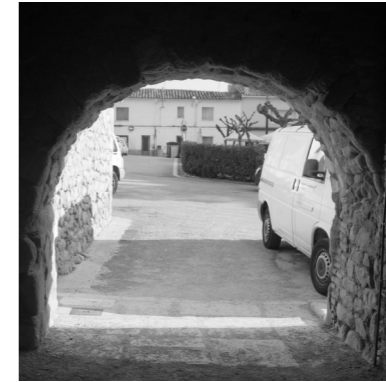
PLAÇA DE L'ESGLÉSIA

PLAÇA DEL CONVENT

ITINERARI OEST-EST

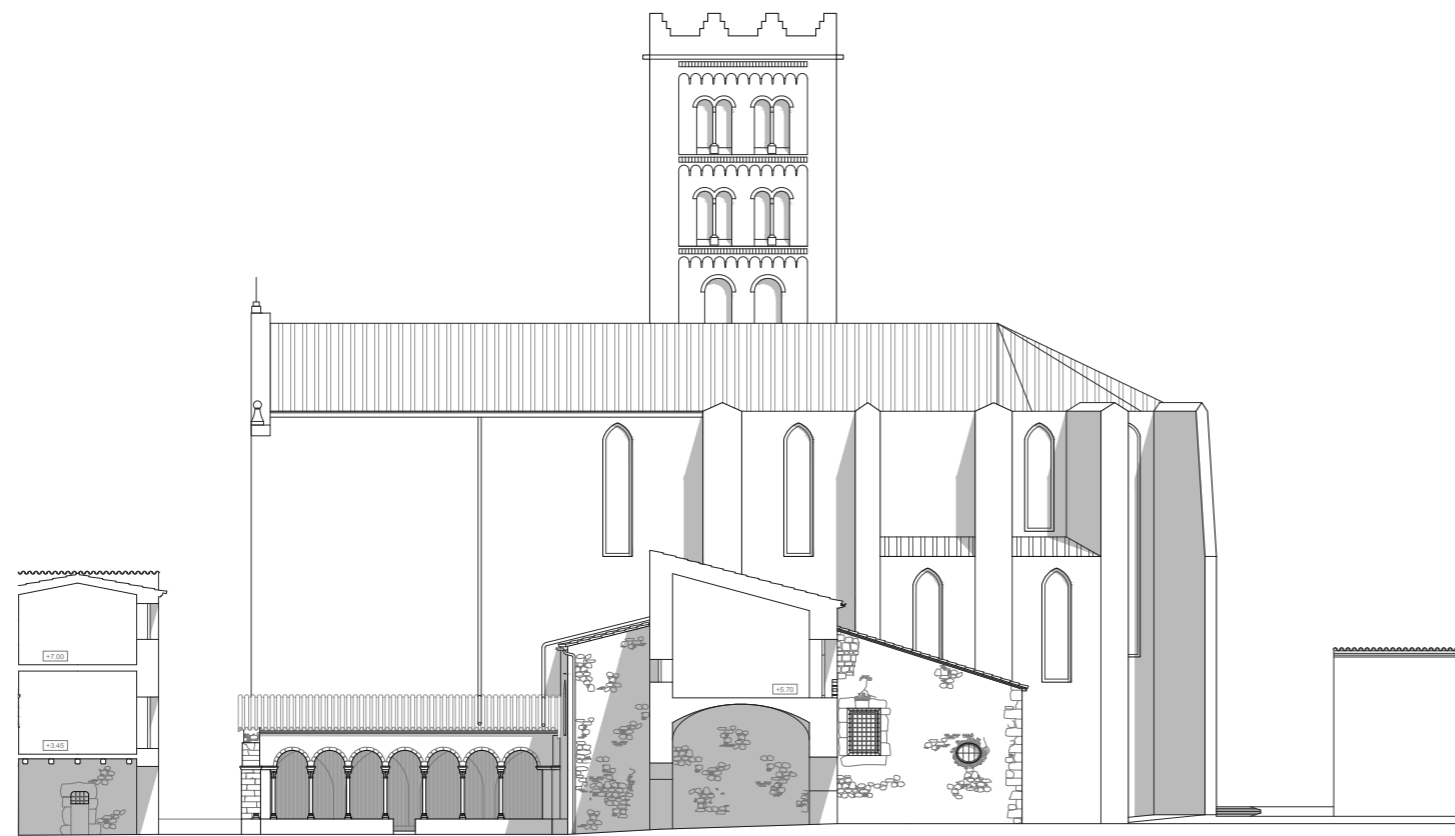

ITINERARI EST-OEST

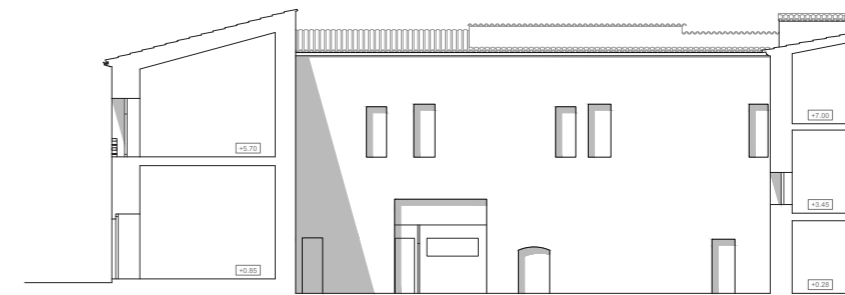

MONESTIR DE SANT SALVADOR.
ESTAT ACTUAL . FAÇANES INTERIORS. CLAUSTRE

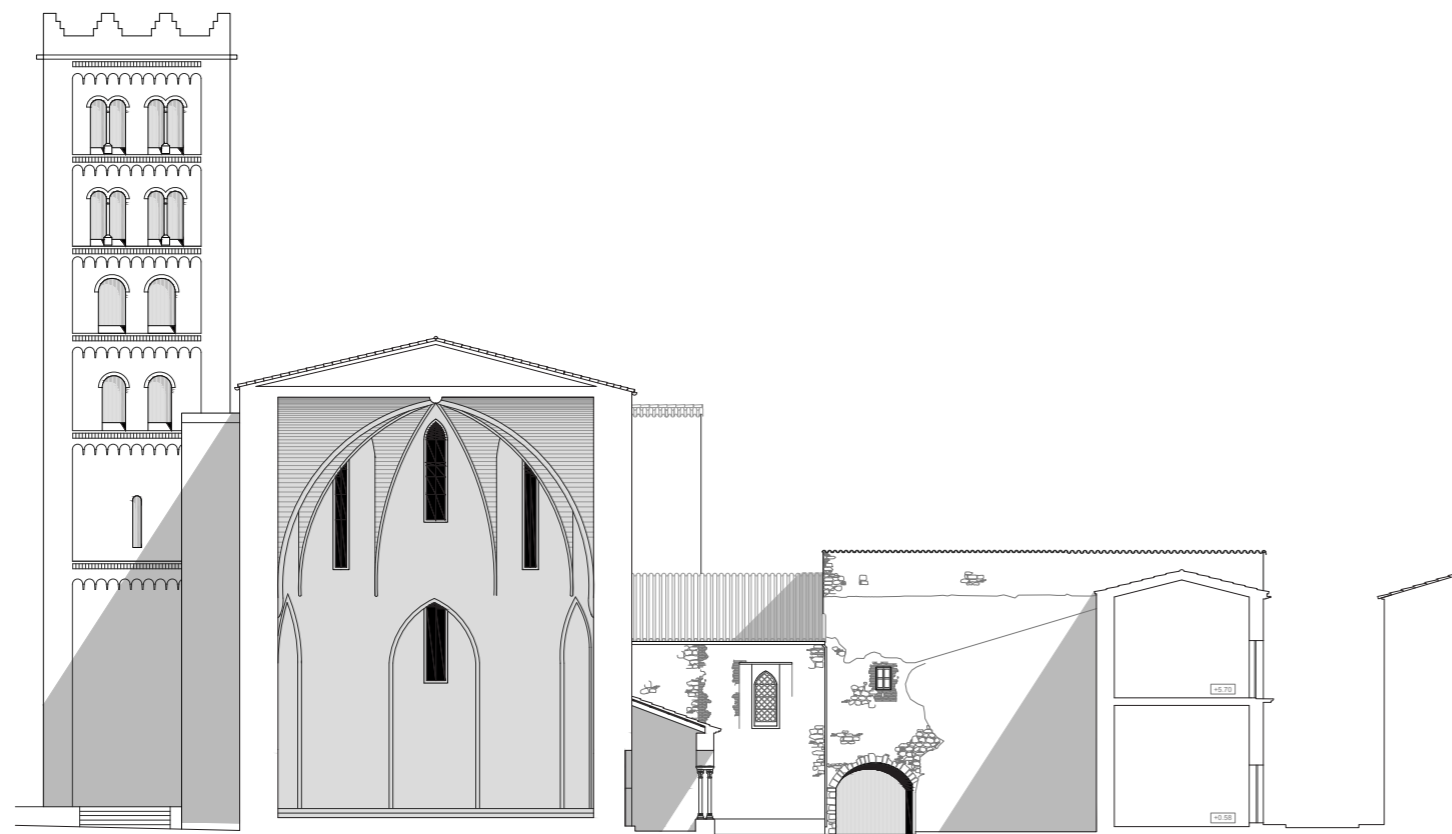
0 1 5 10
ESCALA 1:300

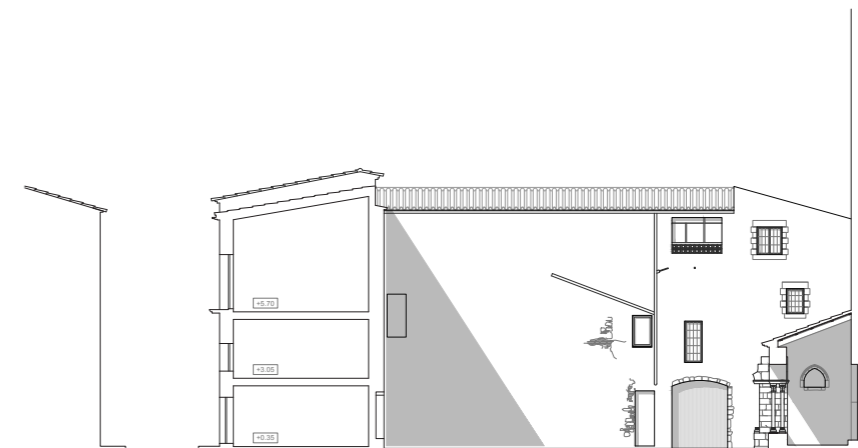
FAÇANA SUD (ALA NORD)

FAÇANA NORD (ALA SUD)

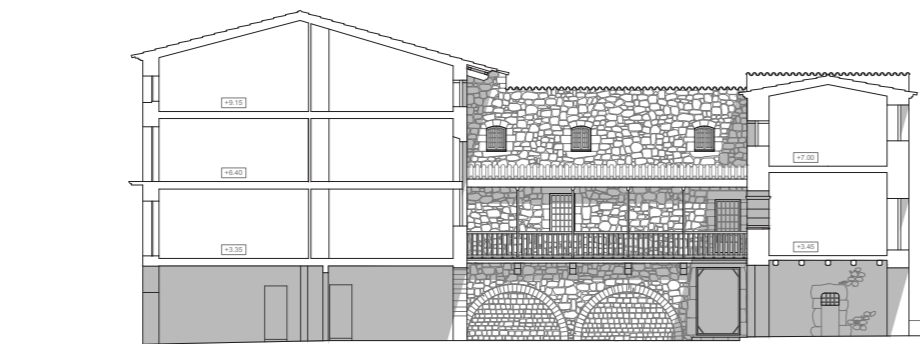
FAÇANA OEST (ALA EST)

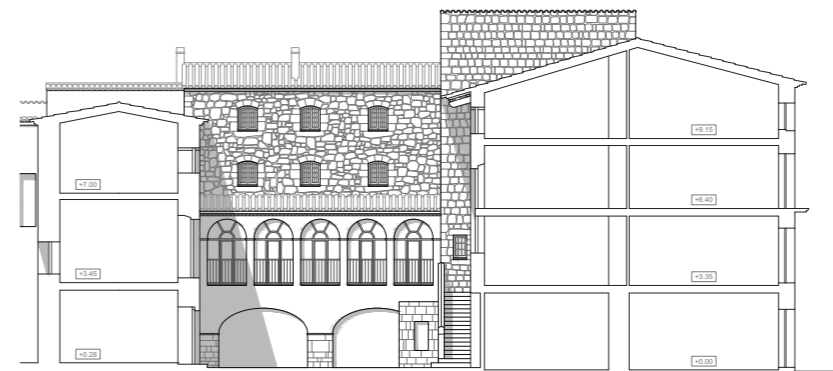
FAÇANA EST (ALA OEST)

MONESTIR DE SANT SALVADOR.
ESTAT ACTUAL . FAÇANES INTERIORS. PATI DE L'ABADIA

0 1 5 10
ESCALA 1:300

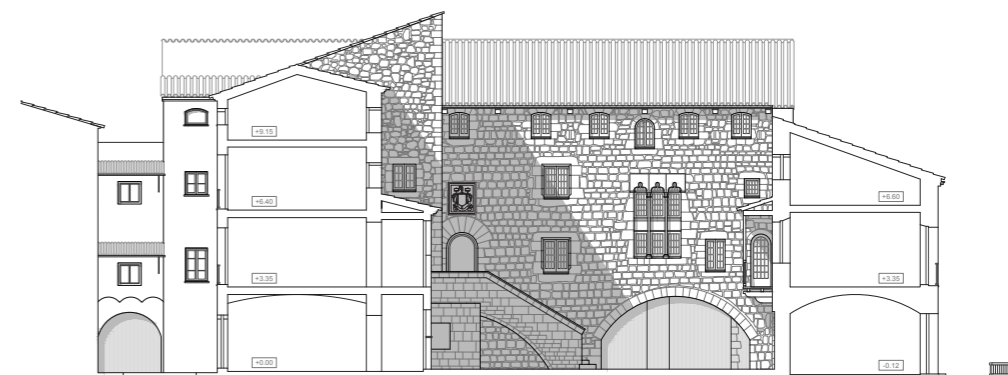
FAÇANA SUD

FAÇANA NORD

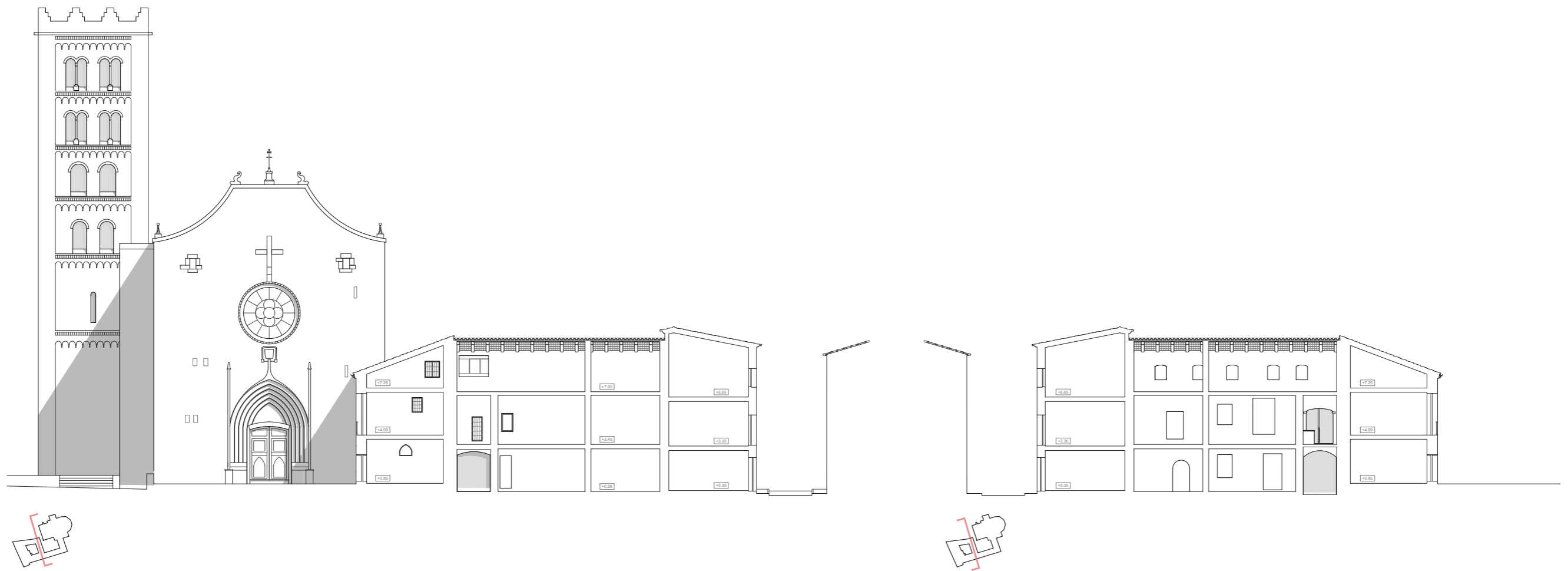
FAÇANA OEST

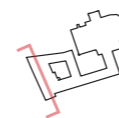
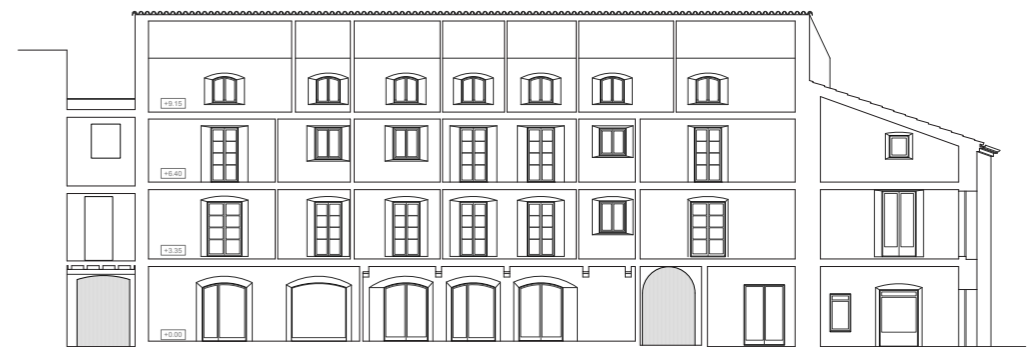
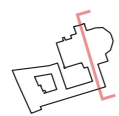

FAÇANA EST

“PLAÇA DEL CLAUSTRE”

“PLAÇA DEL CLAUSTRE”

PATI DE L'ABADIA

PATI DE L'ABADIA

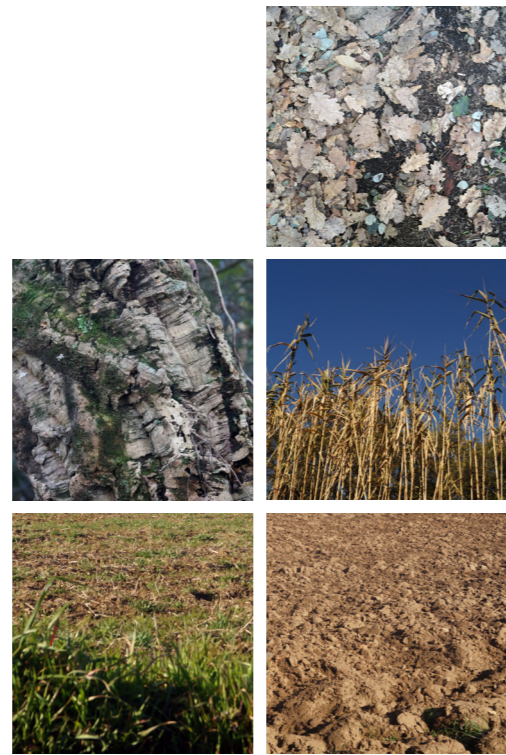
TEXTURES. REMINISCÈNCIES

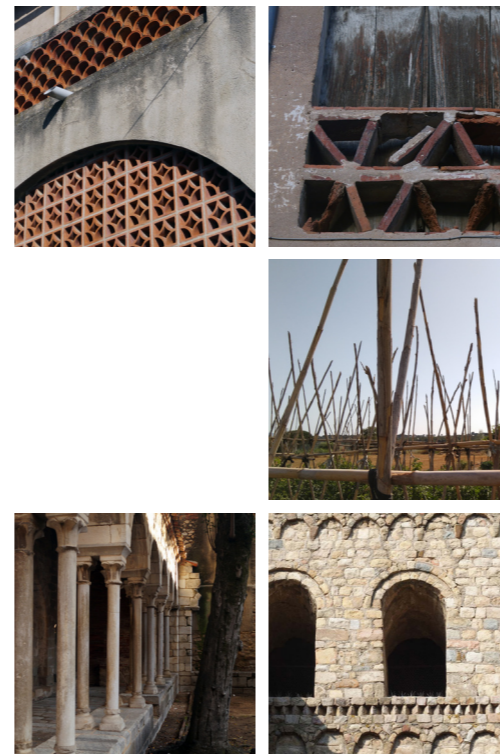
TEXTURES. LÍMITS VERTICALS

TEXTURES. PAVIMENTS

TEXTURES. MEDI NATURAL

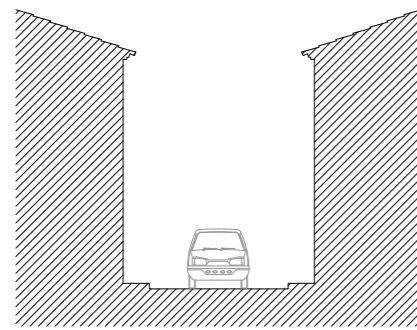

TEXTURES. GELOSIES

TEXTURES. HERÈNCIES

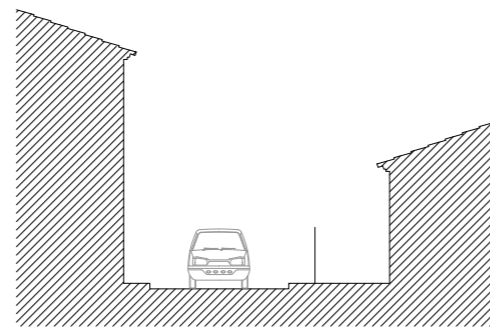
MONESTIR DE SANT SALVADOR.
L'ENTORN. MORFOLOGIA URBANA.

5.50

NUCLI ANTIC

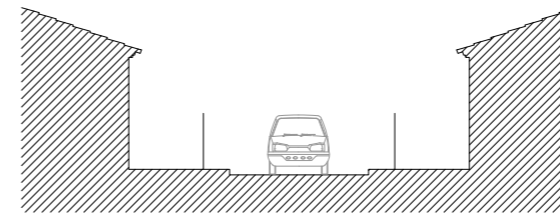
Tipologies d'habitatges entre mitgeres a pla de carrer són els que emmarquen els límits físics i visuals dels carrers; es pot considerar que la pròpia morfologia d'edificacions han sigut els elements que han configurat els carrers.

6.00 - 9.00

INTERSTICI

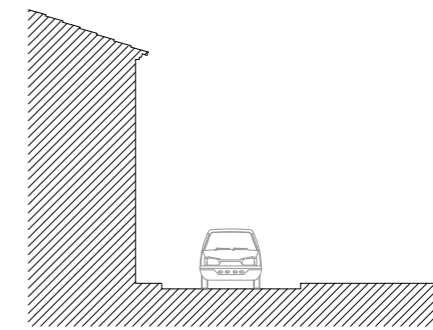
Emmarcament irregular i intermitent: generalment es troba a les parts límitrofs amb el casc antic i també als carrers en orientació nord-sud que es varen construir a partir de l'any 1836.

10.00

RESIDENCIAL AÏLLAT

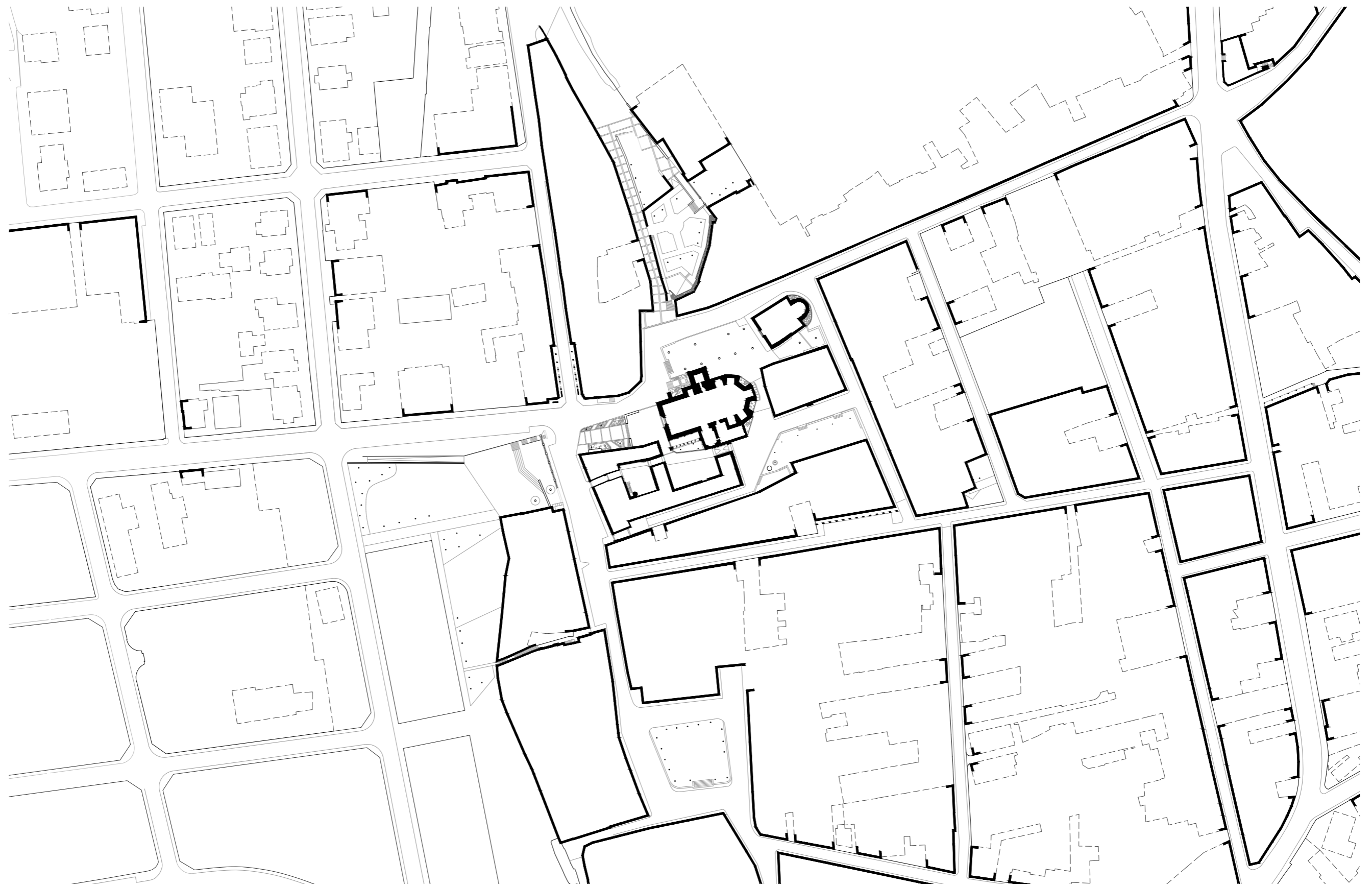
Fora dels límits del casc antic han proliferat els barris residencials de forma relativament isotròpica (o sigui, concèntricament). Generen transicions molt obertes, aixamplen el carrer i desvirtuen el pla de façana, doncs l'habitatge deixa de fer carrer.

≥ 5.50

MEDIACIÓ

En zones residencials és sinònim de l'aparició d'hortes puntuals o dels límits urbans. En el casc antic és més propi d'espais oberts dedicats al lleure o a l'oci. La majoria d'aquests espais són reciclatges d'elements que omplien el buit; justament als peus del monestir és on més apareixen aquestes discontinuïtats.

MONESTIR DE SANT SALVADOR.
L'ENTORN. PLACES.

Plaça de la Bassa del Molí

A

L'antiga bassa rebia l'aigua de la riera de Breda a través d'un rec. Aquesta servia per fer funcionar el molí del monestir. A finals del segle XVI ja es coneixia popularment com a bassa del Molí. El 1991 la bassa, un cop dessecada, es va reconvertir en plaça. El molí va ser enderrocat el 1994.

La plaça manté els murs que en el seu dia contenien l'aigua i es va construir un rec que ressegueix el perímetre sud del que va ser la bassa.

Actualment la plaça té una estreta relació amb el Cercle Bredenc, ateneu del poble, degut a la seva proximitat. Socialment és un espai de transició, un punt de trobada per accedir a l'interior de la sala. En ella es desenvolupen principalment concerts de música, tan de festivitats locals com de forma independent, balls, obres de teatre, quines, sopars populars, esdeveniments nadalencs,...

Plaça del Doctor Rovira

E

La plaça es va començar a formar entre els S XVII i XVIII. Per la cara nord connecta amb el carrer del Prat, preludi del monestir. Per la banda sud topa amb la bifurcació de dos carrers: el carrer de Barcelona, l'antic camí de Sant Celoni; i el carrer de Sant Josep, l'antic camí d'Hostalric.

Durant el S XIX, la plaça era coneguda com a plaça de la Constitució, nom que també va tenir la plaça de la Vila. L'any 1915, en morir el doctor Rovira, es va decidir dedicar la plaça a aquest personatge il·lustre que havia nascut a Breda el 1843.

Popularment, entre els veïns de Breda, es coneguda més pel sobrenom de Plaça de Baix, en contraposició amb la plaça de Dalt (la qual fa referència a la plaça de la Vila).

Plaça de la Vila

B

Fins principis del segle XIX el mateix solar era ocupat pel vell cementiri, als peus del campanar del monestir i amb l'església parroquial de Santa Maria com a taló de fons. A partir del 1835 es va iniciar el procés de transformació començant per el canvi d'ús de l'església (convertint-se en escola l'any 1858 i posteriorment en nova seu del consistori, l'any 1863). El cementiri va ser traspassat a les afores el maig de 1857, per motius principalment de salubritat (mal estat, propens a ser profanat i en part, perquè estava al centre de la població).

La plaça ha tingut variació de noms, fent referència a les etapes històriques que han anat succeint: el 1931, durant la República, es va canviar el nom de *plaça de la Constitució* per *plaça de la República*. Durant el franquisme va passar a dir-se *plaza de los Mártires*, en homenatge a sis bredencs assassinats durant la Guerra Civil. Després de la mort de Franco, restablint-se la democràcia, va rebre el nom de *plaça de la Vila*.

Plaça Trunas

F

Sembla poc creïble però sí: és una plaça, o almenys en conserva el nom. Aquesta plaça es trobava en un solar que hi havia just al davant de la històrica casa Trunas (es diu que és l'edifici més antic del poble). L'any 1910 es van expropiar els terrenys per on havia de passar la nova carretera d'Arbúcies i, el 1916, el solar de la plaça va ser ocupat pel nou tram que, en aquell punt, creua amb els carrers Nou, el carrer Còdols i el carrer de Sant Sebastià. Aquest punt va esdevenir un encreuament molt concorregut per carruatges, fet que va propiciar que la casa Trunas esdevingués un punt estratègic a peu de carretera i va propiciar la creació de la fonda Montseny per proveir i allotjar els viatgers que passaven per Breda.

Plaça de l'Església

C

Vinculada (com no podia ser de cap altra manera) a celebracions i esdeveniments de caràcter religiós, la plaça de l'Església ha estat, des de la seva creació, un punt de reunió ineludible per a les famílies que assistien als batejos, comunions, casaments o enterraments. Davant la imponent façana gòtica de l'església de Sant Salvador, la plaça queda confinada dins un petit mur obert per unes escales enfrontades que donen peu a una sèrie de graons-terrasses. L'any 1355 era anomenada plaça del Monestir, el 1636 plaça de l'Abadia i el 1720 plaça Major de Sant Salvador de Breda. El nom actual és probable que li fos donat poc després del 1846, quan l'església del monestir es convertí en parroquial.

Plaça Lluís Companys

G

La plaça més jove del poble. Anomenada popularment la Miranda, va ser reformat durant els anys de la Segona República. Aleshores hi havia un terraplè que connectava les hortes amb els peus del monestir. La reforma en qüestió va configurar-ne la part més significativa i que alça com una peanya el monestir i l'església. Doncs es va configurar un mur de pedra i la construcció d'uns arcs amb maons a plec de llibre corresponent a la cara est i, per la nord es va resseguir i delimitar el passeig de les escoles amb el mateix llenguatge constructiu.

Aquesta intervenció va generar una esplanada amb una nul·la pendent on inicialment s'hi instauraren hortes i, en última instància, un descampat que sovint s'utilitzava en determinades fires o festes populars. El 2012 es va optar per reurbanitzar la plaça i part dels carrers adjacents. La plaça va quedar configurada en dos ambients i dues terrasses: la terrassa més baixa on hi ha la presència del sauló i la terrassa intermèdia, als peus del monestir, de formigó. Es connecten amb unes escales que serveixen alhora graderies.

Plaça del Convent

D

La plaça del Convent ha patit fortes alteracions que han desvirtuat la seva forma original. Va ser concebuda degut al creixement del propi monestir. Per la cara nord limita amb l'absis de l'església del monestir, sagristia i l'antiga casa del prior. Pel costat oest limita amb l'ala est del claustre (on la qual s'hi trobava la sala capitular) i comunica amb el carrer del convent (popularment conegut com a corredor blanc, en contrast amb el corredor negre que transcorria posteriorment pels patis de l'abadia i el claustre).

Les cares nord i oest, per tant, encara conserven el seus límits originals; en canvi és la cara est la que ha esborrat part del conjunt. Aquest edifici que donava a la plaça era la casa del paborde, que després de la desamortització, va ser ocupada per la caserna de la guàrdia civil. Durant la dècada del 1980 va ser enderrocada i va permetre que la plaça guanyés superfície.

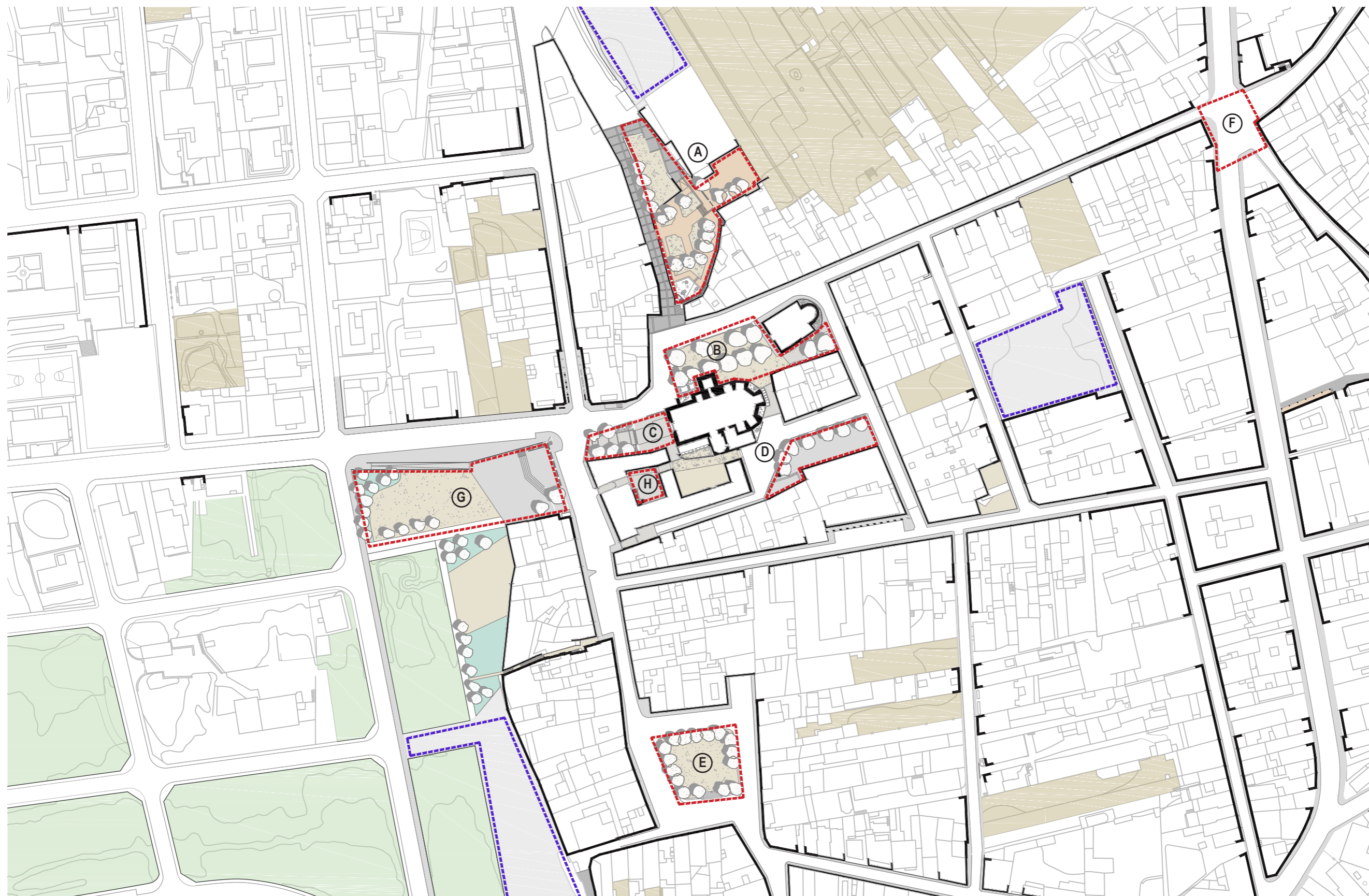
Pati de l'Abadia

H

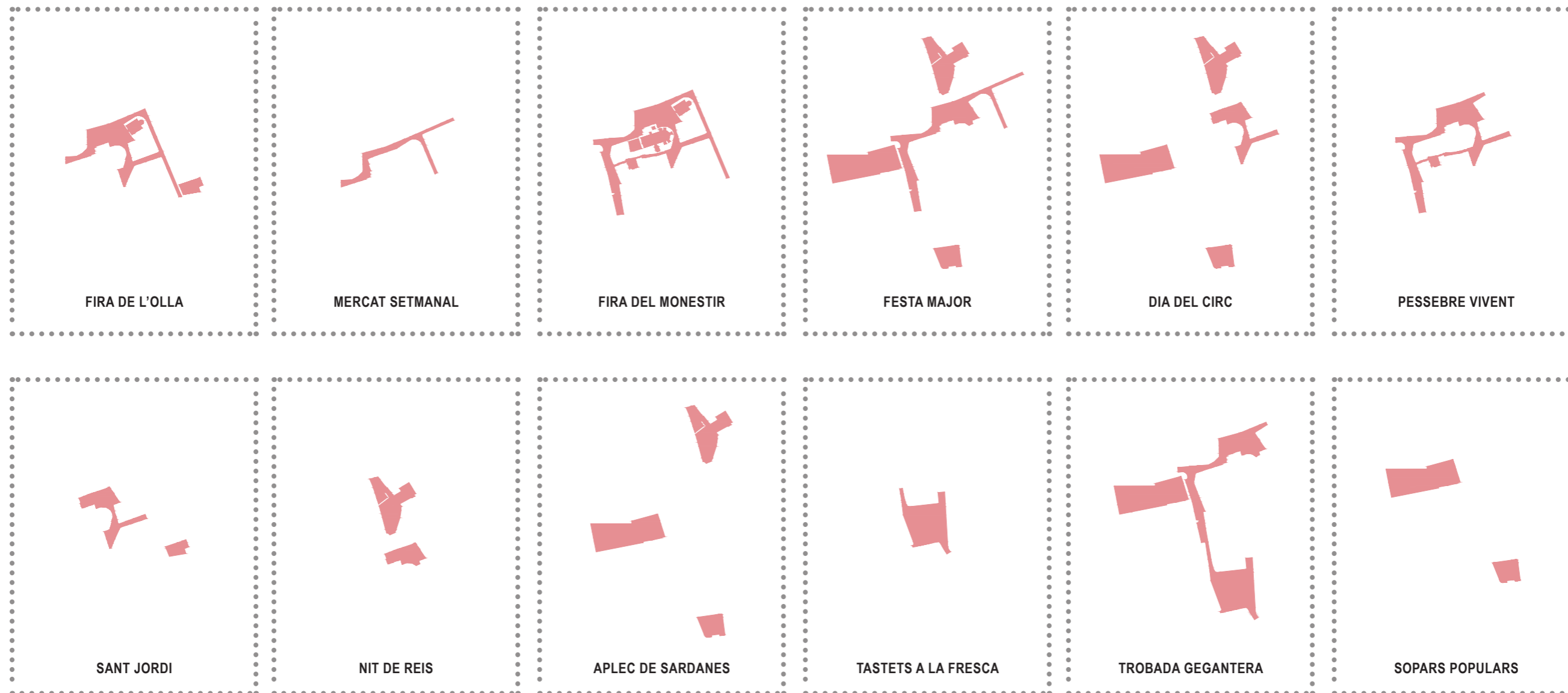
Més pati que plaça. És l'exemple viu d'un pati medieval on hi destaquen nombrosos elements: les escales, el pou, finestres gòtics, la galeria de fusta suportada per grans mensules de pedra, la barbacana que corona la part més noble del monestir, el palau de l'abat.

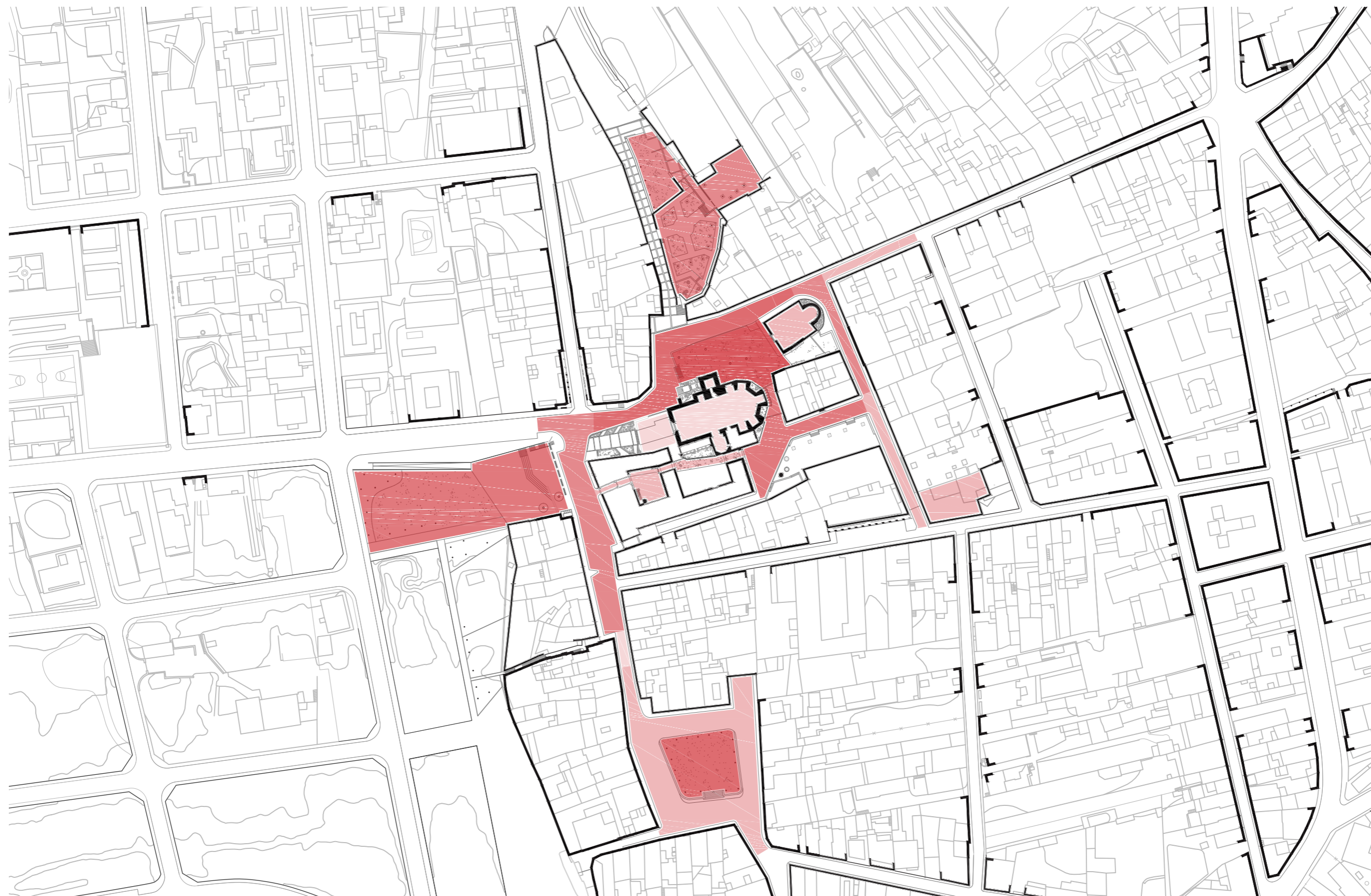
La planta baixa, es coneix que estava envoltada per diverses dependències: quadres, cotxera, cellers i cuina. A les plantes superiors s'hi troben la planta noble: diferents sales, rebedors, cuines auxiliars, i tretze habitacions.

Després de la desamortització el pati va quedar absorbit per la massa edificada; més endavant es va recuperar l'espai i aquests elements singulars que el dignifiquen. L'única assignatura pendent és probablement la més difícil: recuperar l'edifici més enllà de les seves façanes.

MONESTIR DE SANT SALVADOR.
L'ENTORN. SOCIETAT.

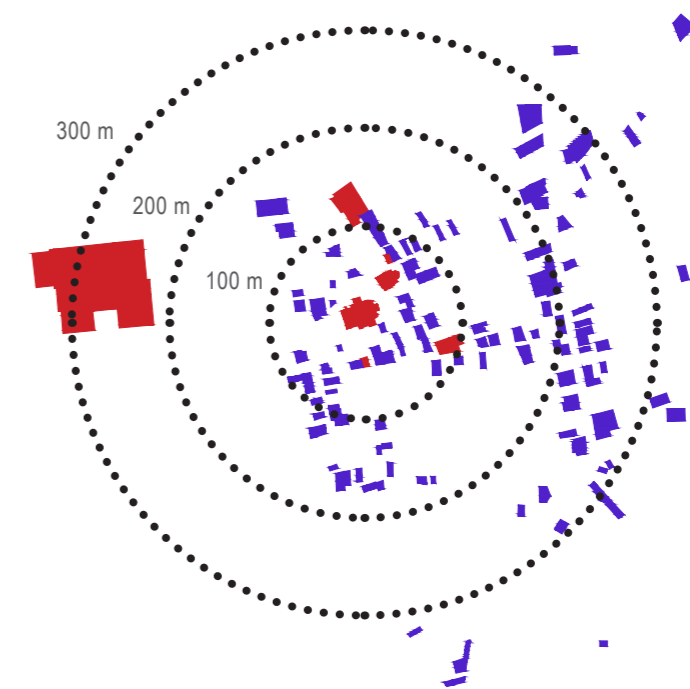
MONESTIR DE SANT SALVADOR.
L'ENTORN. EQUIPAMENTS I SERVEIS.

En aquest sentit es força interessant l'activitat comercial i on es desenvolupa. Primerament s'observa la concentració d'aquests establiments a l'eix rodat principal, on els aparadors busquen l'atenció del conductor; tot i que, si s'observa amb més calma, també es reconeix una gran concentració d'ells a l'entorn del monestir. Doncs no és d'estranyar: Per un costat hi ha l'herència d'aquells carrers que un dia van ser els eixos principals, per altre costat hi ha la pròpia morfologia de carrers més recollits, places, elements peatonals, etc. que en certa manera redueix l'escala i prioritza al vianant per sobre de qualsevol vehicle amb motor. La majoria d'aquests locals s'ubiquen en els baixos d'habitatges entre mitgeres, la qual cosa fa reflexionar sobre la capacitat i flexibilitat d'aquestes tipologies i, per altra banda, fer-se la pregunta si la tipologia unifamiliar aïllada superaria aquest handicap.

Els serveis, amb els equipaments públics, formen el tercer peu per mantenir l'equilibri perfecte que es troba dins l'àmbit del monestir juntament amb les zones verdes i els habitatges. Aquesta és l'herència més viva, probablement de la relació del monestir i Breda.

- SERVEIS
- EQUIPAMENTS

- A** ESSLÉSIA PARROQUAL DE SANT SALVADOR
- B** AJUNTAMENT (P1, P2)
- C** MUSEU MUNICIPAL JOSEP ARAGAY (PB)
- D** OAC (OFICINA D'ATENCIÓ AL CIUTADÀ)
- E** CERLE BREDENT (ATENEU)
- F** OFICINA DE CORREUS
- G** CENTRE CULTURAL ELS FORNS
- H** ESCOLA PÚBLICA CEIP MONTSENY

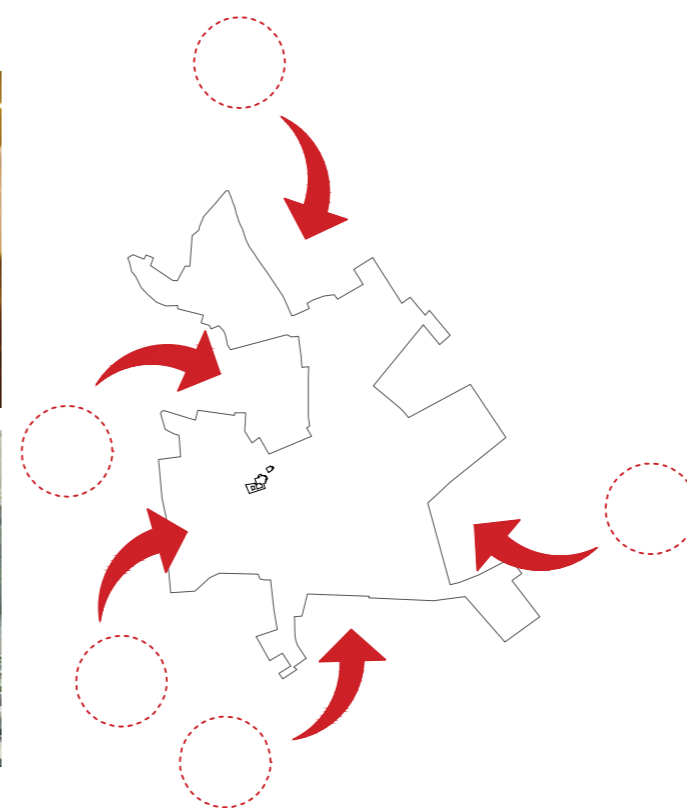
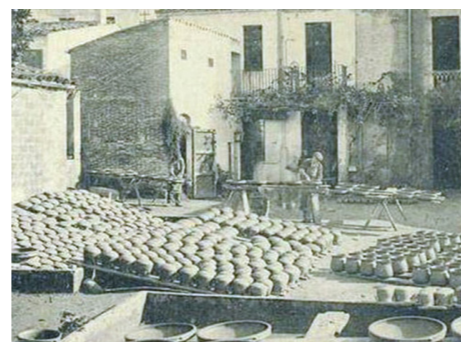

LA TERRISSA I BREDA

CERÀMICA I BREDA.
TUTUS I OLLES.

La primera notícia que trobem d'un oller a Breda és de l'any 1583, o sigui que la indústria terrissera que tanta fama ha donat a la vila per la qualitat de les olles i cassoles té uns quatre segles d'existència com a mínim.

Breda, disposa de la seva pròpia terra: actualment ubicada als termes municipals veïns de Riells. Les característiques d'aquesta terra, gràcies a un elevat contingut en sílice, confeccionen un producte amb unes capacitats refractàries molt elevades i, conseqüentment, idònies per la fabricació de peces i atuells per a cuinar al foc. L'any 1705 existia la Confraria dels Ollers, fundada a l'altar de Sant Benet i Sant Sebastià de l'església de Sant Salvador. En el cens de l'any 1735 es troben 17 caps de família ollers; per això hem d'entendre que existien, aproximadament, igual nombre de fàbriques de terrissa a la vila. Aquestes fàbriques, que és podrien dividir en forns i obradors, s'ubicaven indiscriminadament entre els carrers del poble, configurant un nou paisatge de patis plens d'olles i cassoles assecant-se al sol, i la olor del fum de les feixines cremades per coure la terrissa.

TERRERES

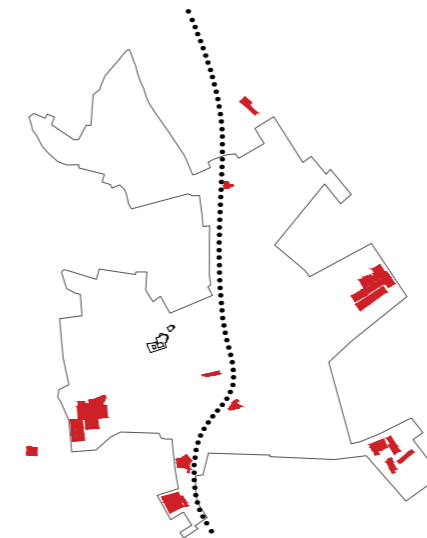
- A LA BÒBILA
- B EL PONT DEL MUT
- C EL SOT DE LA BOIRA
- D CA N'HOSTE
- E CAN TORRENT

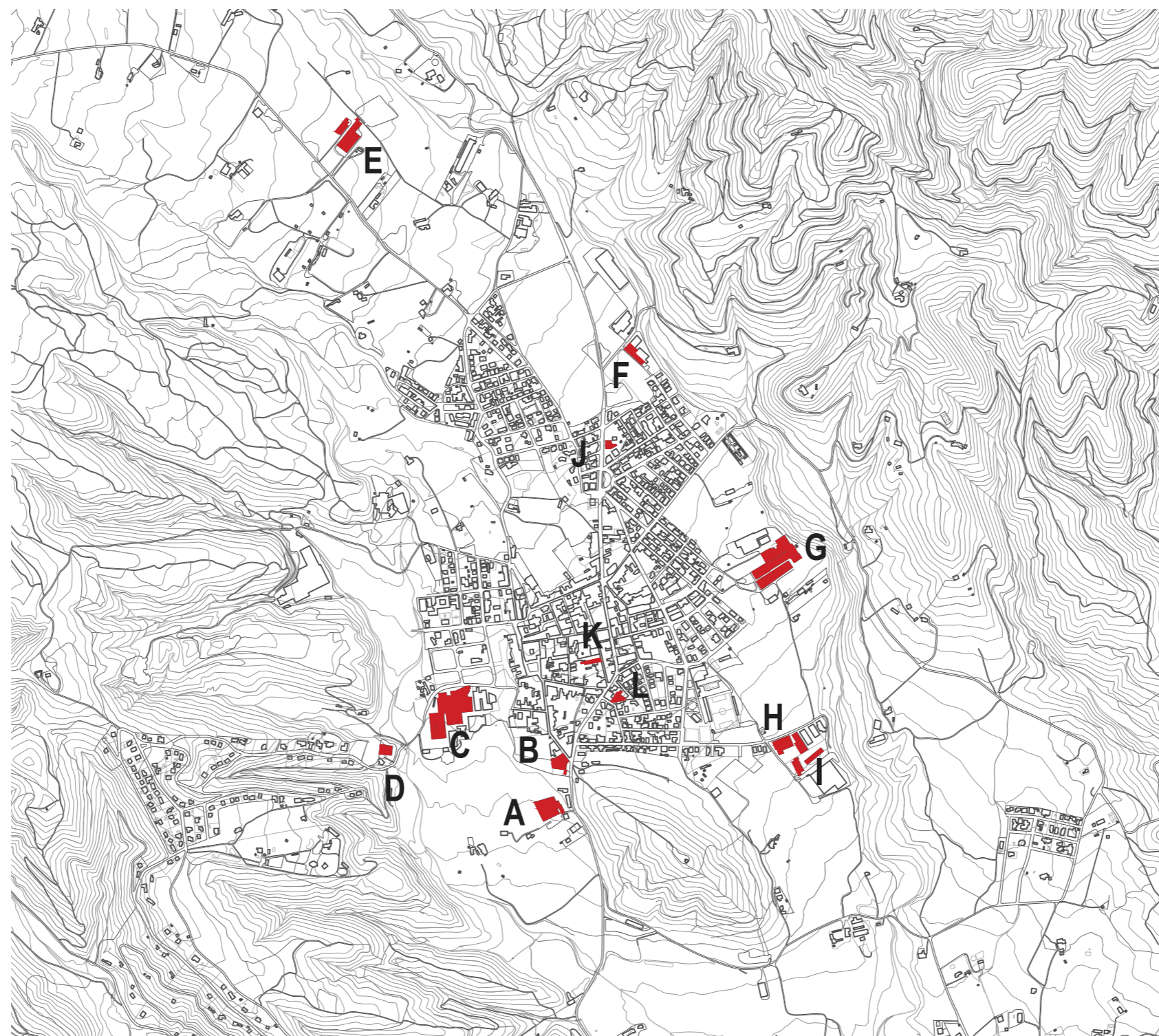
CERÀMICA I BREDA. FÀBRICACIÓ

Entre finals del XX i inicis del XXI es tancarien la majoria dels obradors i la producció va passar a produir-se en fàbriques. Actualment queden una dotzena d'indústries amb uns 150 treballadors en total. No obstant això la seva producció representa desenes de milions de quilograms de terrissa i ceràmica exportada a la UE en la seva major part.

L'adaptació dels industrials als nous requeriments del mercat global ha ajudat a fer-los competitius sense perdre l'orgull de la seva tradició. Però si mentre al segle XX assistim a una progressiva disminució de la producció tradicional terrissera d'olles i cassoles; també veiem un compensat creixement de producció ceramista per us diari i decoratiu. Aquesta nova orientació permetrà la seva continuïtat així com el desenvolupament de l'activitat comercial breddenca que la ha situat com a referent al sector.

En aquesta nova orientació la figura de Josep Aragay va ser cabdal. No serà fins que s'estableixi a Breda el 1925, on va obrir el taller de creació de ceràmica artística, que aquesta començarà a tenir importància en el sector terrissaire.

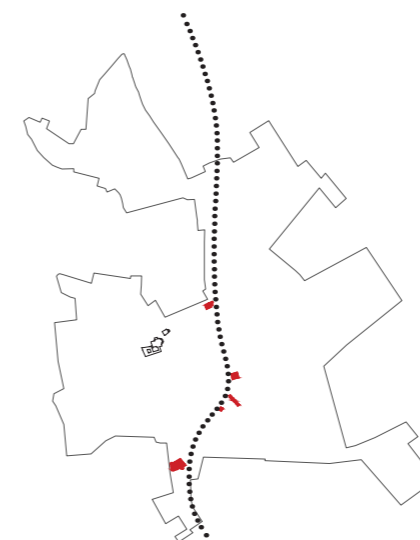
FÀBRQUES

- A CERÀMIQUES J.TORRENT, SA
- B BREDÀ SEGRA, SL
- C CERÀMIQUES REGÀS, SA
- D CERÀMIQUES SANT LLOP, SL
- E CERÀMIQUES LA PEÇA, SC
- F NOVA ARTESANIA M&C
- G CERÀMIQUES GRAUPERA, SA
- H CERÀMIQUES BUXALLEU PRAT
- I CERÀMICA PLANAS
- J CENTRAL TERRISSAIRES DE BREDÀ S.C.C.L.
- K CERÀMIQUES BOMBÍ, SC
- L TALLER DE CERÀMICA I TERRISSA A. MAJÓ

CERÀMICA I BREDA. COMERÇ

El segle XVIII la època daurada, doncs es quant es documenta la distribució de terrissa bredenca a tota Catalunya i Amèrica; cal llegir entre línies que a Breda no hi havia establert cap monopoli botiguer dedicat a la ceràmica que produïa el mateix: doncs aleshores, com és d'imaginar, la fal·lera pel turisme era pràcticament inexistent; tan sols es venia un percentatge molt ínfim, en la majoria dels casos, als mateixos vilatans de Breda.

La construcció de la travessera Gi-552, al pas per Breda, ha estat determinant pel devenir d'aquest comerç. No es d'es-tranyar la ubicació de la totalitat de les botigues dedicades a la venda de ceràmica utilitària i decorativa es trobin en aquest mateix eix transversal. Les botigues en si no tenen cap secret, exceptuant-ne una (que els té tots). Aquestes vindrien a ser construccions modernes i senzilles que aprofiten per incorporar a l'infinita col·lecció de ceràmiques altres complements per a la llar. La excepció és Ceràmiques Terraforta, un antiga casa construïda l'any 1543 on, entre les seves estances, s'hi troba un antic obrador.

COMERÇ

- A BREDAS SEGRA
- B CERÀMIQUES A. MAJÓ
- C CERÀMIQUES JOMAR
- D CERÀMIQUES BASAS
- E CERÀMIQUES TERRAFORTA

CERÀMICA I BREDA. ESPAIS DE DIVULGACIÓ

Els darrers anys tant l'Ajuntament com varies entitats del mateix poble han treballat per crear nous espais per, més enllà produir i comercialitzar, divulgar la ceràmica com a símbol i imatge de Breda. Per un costat s'hi troba els equipaments:

Museu Josep Aragay. 1974

El primer es podria considerar un efecte col·lateral; doncs és pretensió que un poble pugui adjudicar-se l'obra d'un artista de tals magnituds, però no ho és pensar que el mateix poble va servir-li tant de font d'inspiració com de recerca i investigació en el camp de la ceràmica, i fins i tot com a mostra d'agraïment per la brillant idea de fer objectes ceràmics decoratius, doncs llavors només és feien olles i cassoles.

Els Forns Centre Cultural i d'informació turística. 2003

Els forns Centre Cultural, com el seu propi nom indica, és un expositor de la cultura i l'artesanía del municipi inaugurat l'any 2003, conté una exposició de la ceràmica i la terrissa que es fabricava i es fabrica al poble, així com de les eines necessàries per a crear-la. Els Forns han estat utilitzats per a fer-hi cursos d'art, xerrades, conferències, presentacions i unes jornades noucentistes, que tenien com a eix vertebrador l'obra de Josep Aragay i Blanchart, el que va crear un gran nexa d'unió entre el Museu Municipal Josep Aragay i el centre.

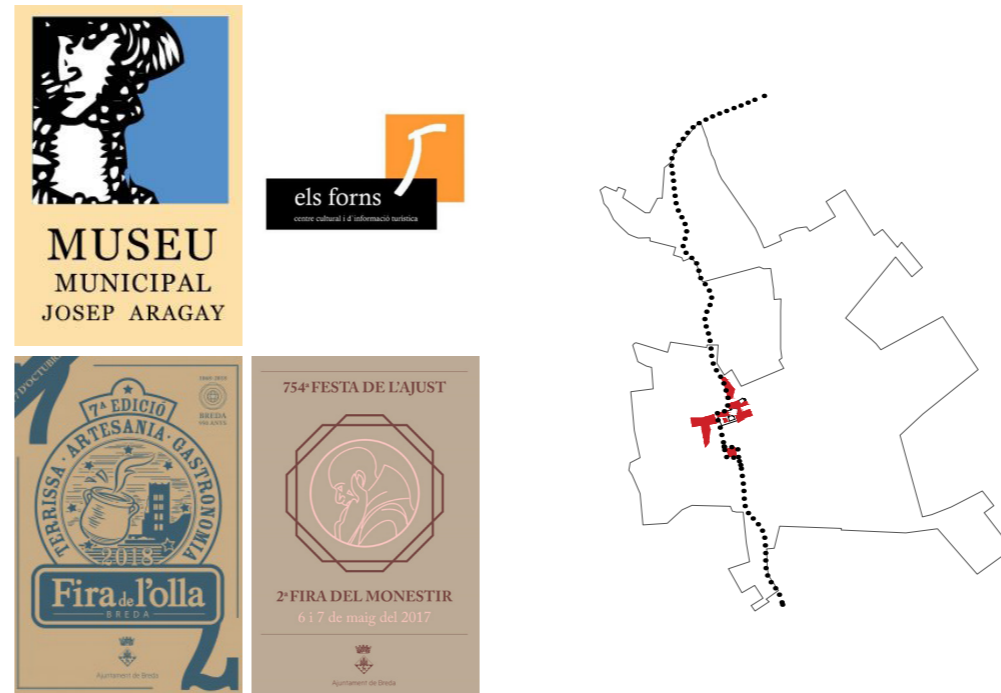
Per l'altre costat i ha les fires dedicades a la promoció d'aquest producte i la relació que té amb el seu patrimoni:

Fira de l'Olla. 2012. Primers d'octubre

Ja feia anys que des de la vila es perseguia la idea d'organitzar un acte al voltant de la terrissa, element clau per entendre la idiosincràsia i el desenvolupament econòmic de Breda. La fira dura un cap de setmana on s'exposen els múltiples usos de la ceràmica; s'hi poden trobar demostracions d'elaboració de ceràmica de forma tradicional, cuites al moment; concursos de gastronomia amb cassoles de la vila, xerrades sobre el procés de fabricació, expositors de productes locals, activitats infantils amb fang, etc. La majoria, per no dir totes, de les activitats és desenvolupen a la plaça de l'Ajuntament, la plaça del Convent i els carrers contigus.

Fira del Monestir i Festa de l'Ajust. 2016. Tercer diumenge després de Pasqua

Des de l'any 2016 la Fira del Monestir s'associa amb la Festa de l'Ajust, seguint una tradició que perdura des del segle XIII. En aquest cas la ceràmica no és l'element central; sinó que ho és el monestir. Durant dos dies el nucli de l'activitat es concentra al nucli històric de la Vila, a l'entorn de l'antic Monestir de Sant Salvador, i raó de ser d'una fira que mostra diferents activitats de la vida monacal i altres atraccions com un mercat medieval amb productes alimentaris i d'artesanía. El vessant divulgatiu també està fortament present.

DIVULGACIÓ

- A** MUSEU MUNICIPAL JOSEP ARAGAY
- B** ELS FORNS CENTRE CULTURAL

CENTRE CULTURAL ELS FORNS MUSEU - OBRADOR

L'actual edifici dedicat a Centre Cultural i com a punt d'informació turística mostra una exposició permanent on es divulga el procés de cocció artesanal de la terrissa. El discurs s'articula a través de tres àmbits, dos d'ells dedicats a l'exposició de més d'un centenar de peces contemporànies, exemples de la terrissa bredenca (sobretot olles i cassoles), eines i estris que s'utilitzaven per la fabricació o modelatge de l'argila i un tercer amb la presència de dos forns moruns.

A través d'onze plafons es descriu la tradició terrissaire de la població així com el procés de fabricació artesanal.

El lloc i els seus límits

El centre cultural s'ha assentat en un antic forn i obrador, dels pocs que resten, malauradament, a la vila. L'exposició es complementa perfectament amb l'edifici, ja que el visitant pot endur-se una imatge més precisa del procés de fabricació artesanal.

El programa

L'edifici allotja actualment tres usos: l'exposició permanent al voltant dels forns moruns, el punt d'informació turística i dues petites sales d'exposicions temporals. La visita transcorre en la mateixa sala, un espai diàfan interromput per dos pilars que et permet contemplar la totalitat de l'obrador.

El no-programa

D'altra banda també cal remarcar les limitacions o manca de previsió que ha accentuat que darrerament també s'aprofités l'espai per realitzar petites presentacions, conferències o demostracions que col·lapsen la relació entre l'ús i l'espai. També és podria posar en valor la presència d'un taller perquè els visitants poguessin experimentar en primera persona el modelatge artesanal o per transmetre tècniques tradicionals en forma de tallers o petites demostracions.

Estat actual del Centre cultural Els Forns

Accessibilitat:

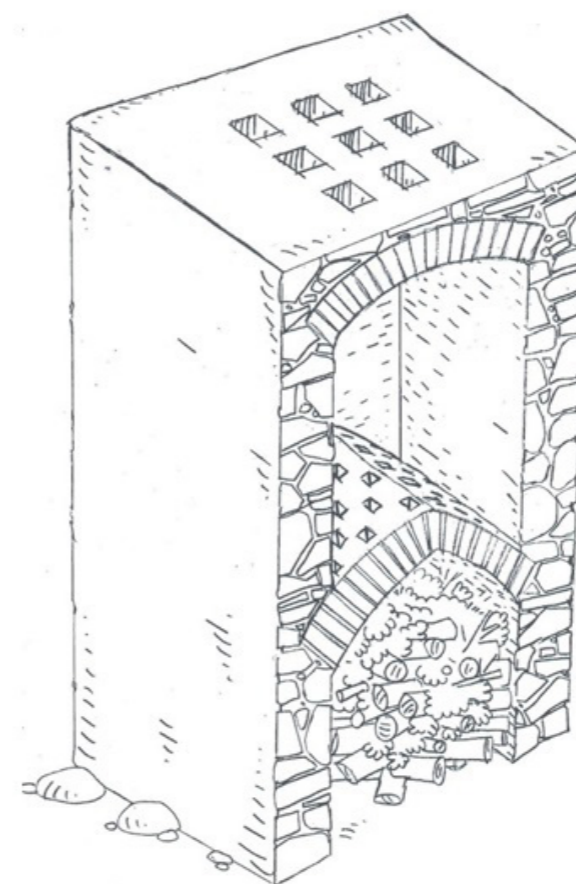
- Escala adequada a les exigències actuals
- Disposa de serveis adaptats

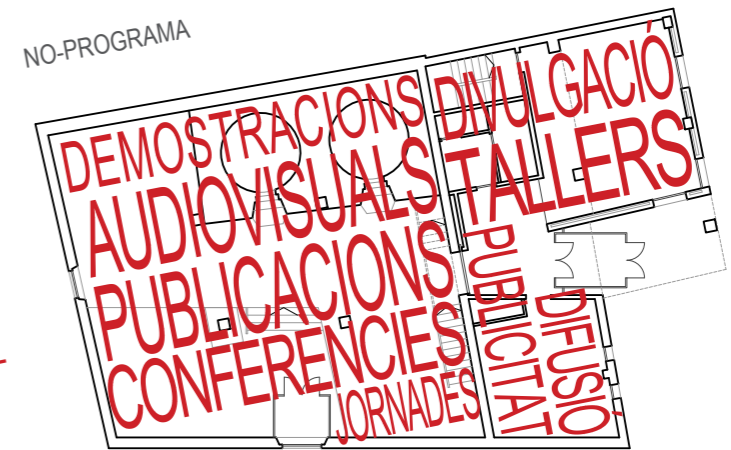
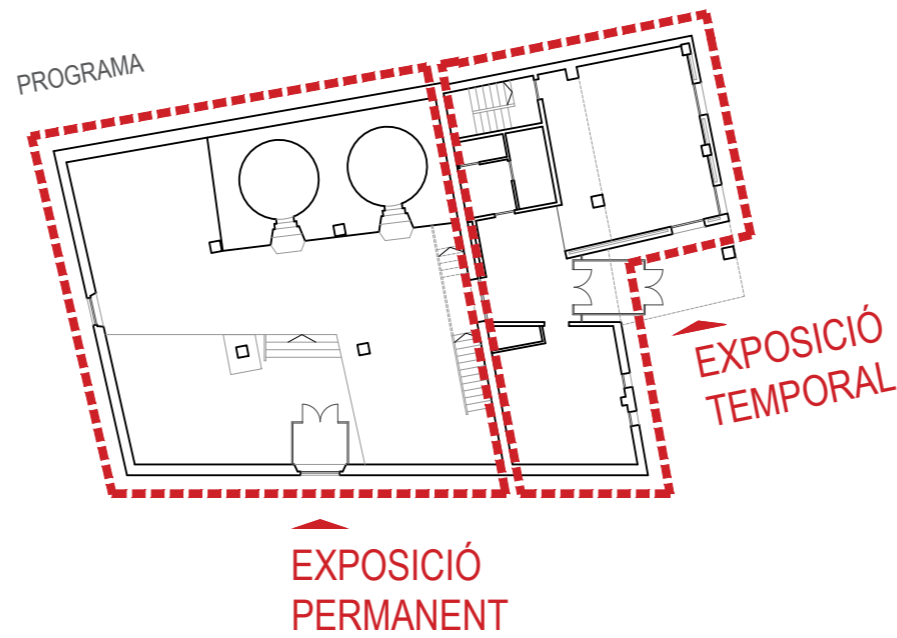
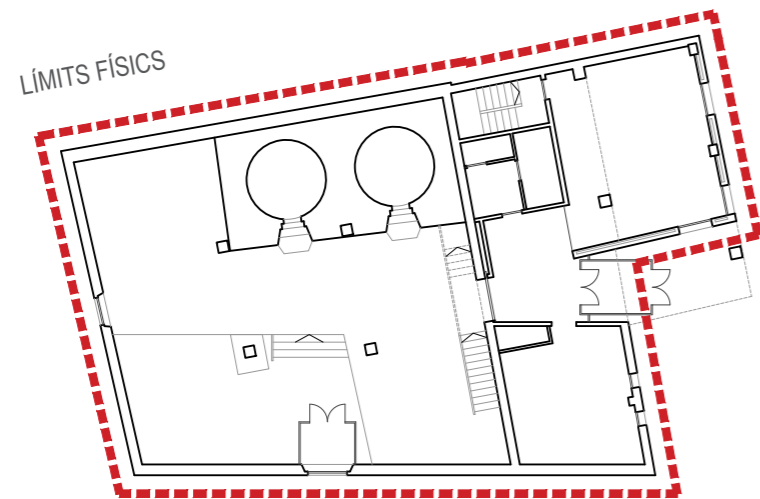
Manca d'espai:

- El programa actual no permet compaginar l'ús amb el potencial que té la temàtica terrissaire de cares a l'oferta turística i pedagògica.
- No disposa d'un espai per a la gestió i administració.
- No disposa d'un arxiu ampli
- No disposa d'espai/taller per a investigadors

Característiques de l'espai actual del museu

La superfície total del museu:	291 m ²
Els Banys:	11 m ²
Exposició permanent:	198 m ²
Exposició temporal:	82 m ²

JOSEP ARAGAY I BREDÀ

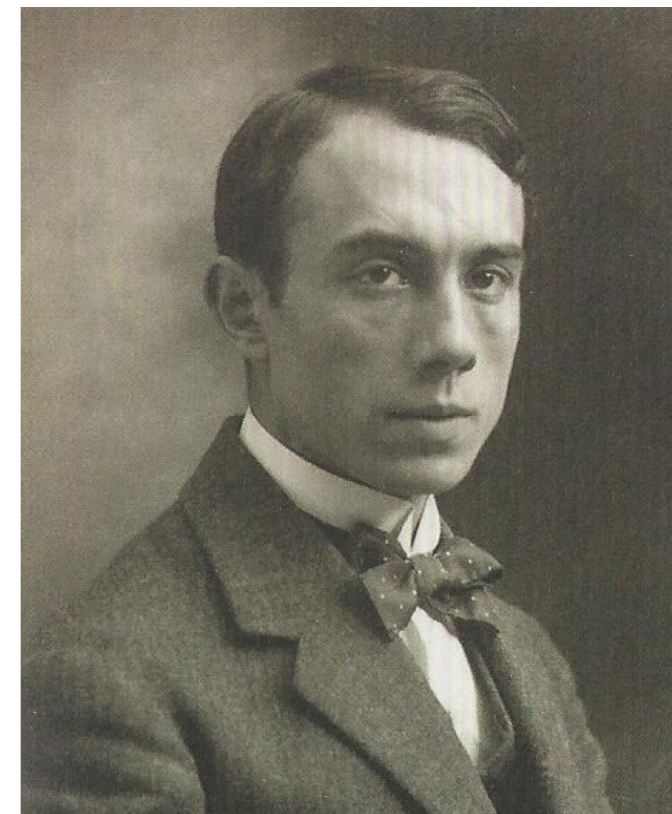
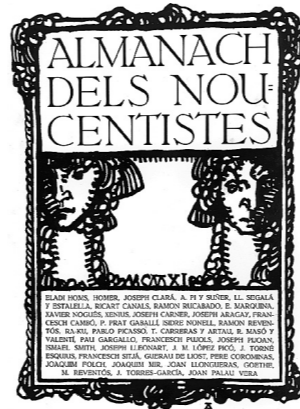
JOSEP ARAGAY.
EL NEN QUE ESTIUEJAVA A BREDA

Josep Aragay i Blanchar (Barcelona 1889 - Breda 1973). Va ser un dels personatges més rellevants del panorama cultural del Noucentisme. Pintor, ceramista i teòric d'aquest corrent cultural català del moment, també va dedicar la seva virtut al dibuix, gravats, poesia, docència i política. Aragay tenia un estret lligam amb el poble de Breda. No n'era fill precisament, sinó de Barcelona, on va néixer l'any 1889 al carrer del Carme; de Breda n'era la seva mare, la qual cosa suposava que totes o gairebé totes les sortides que feia de petit eren per anar a Breda a visitar part de la seva família.

Als 14 anys ja publicava dibuixos a la revista infantil il·lustrada "En Patufet". Va treballar a l'acadèmia Galí de 1907 a 1911 fins que aquell mateix any, Eugeni d'Ors, li va confiar la direcció plàstica de l'Almanac dels Noucentistes; des de llavors també va col·laborar com a il·lustrador per diversos setmanaris humorístics catalans, com "Papitu" o "El Borinot". El 1912, juntament amb Xavier Nogués i Francesc Pujols, va fundar la revista "Picarol", un dels màxims exponents de la il·lustració catalana a principis del segle XX. El 1914, realitzà un llarg viatge formatiu per Itàlia fins l'any 1917, aleshores va rebre l'encàrrec de fer els rajols per decorar la font gòtica del carrer de Cucurulla de Barcelona, al final del Portal de l'Àngel.

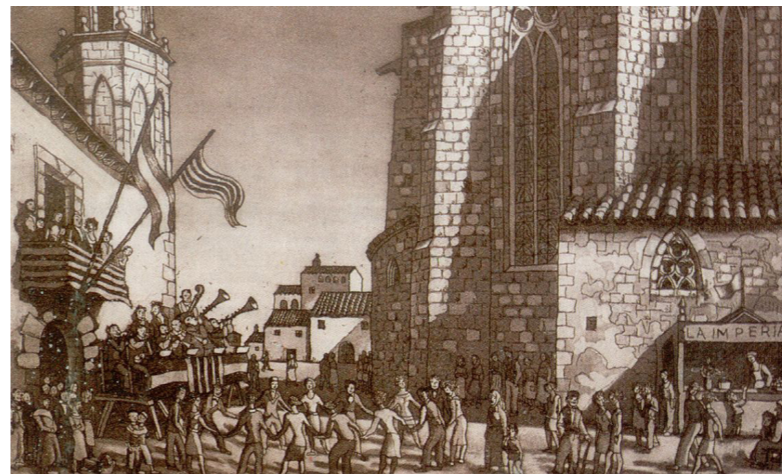
A partir de l'any 1925, quan tenia 36 anys, per incompatibilitat amb la dictadura, va deixar la càtedra que ocupava com a professor de dibuix i de decoració i ceràmica de "l'Escola de Bells Oficis" i es va retirar a Breda, on va fundar un taller ceràmic activitat a la qual dedicaria la resta de la seva vida professional, encara que també cal destacar la seva tasca de dibuixant i il·lustrador.

Es pot identificar en nombroses obres d'Aragay el pensament i dedicatòria constant vers el poble de Breda, reconeixent a simple vista l'església de Sant Salvador dins els paisatges imaginaris que pintava com a taló de fons.

Ornamentació de la Font de Santa Anna
Mosaic de rajola ceràmica
Carrer Cucurulla, Barcelona. 1918

Començant per dalt:
Guerro. Ceràmica. 1915
Festa Major. Aiguafort (gravat al buit). 1937

SANTA MARIA DE BREDA. HÍBRIDS

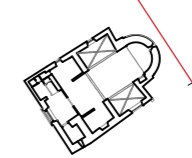
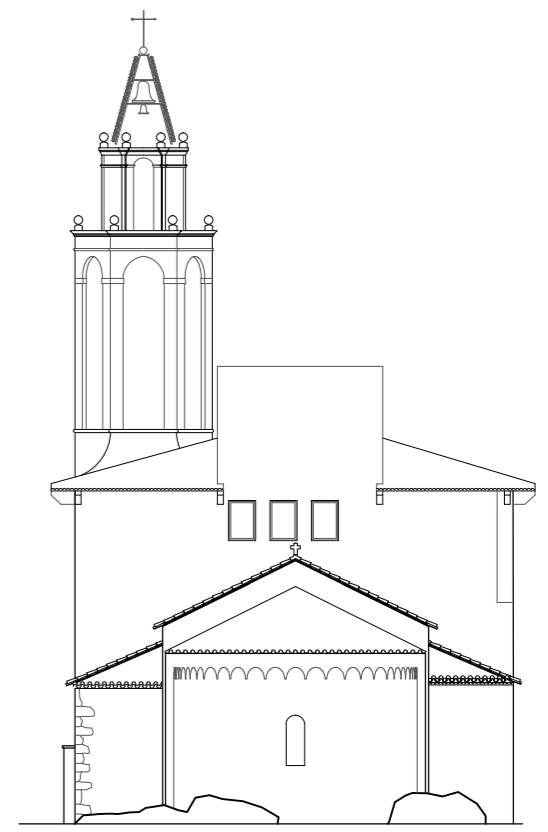
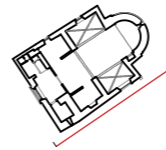
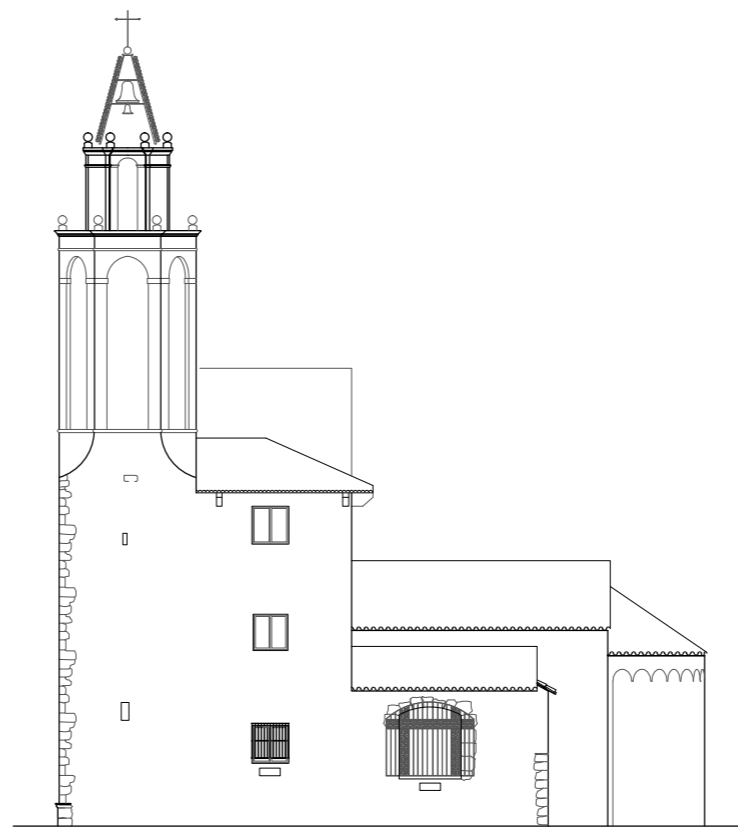
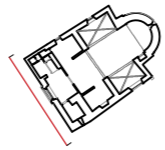
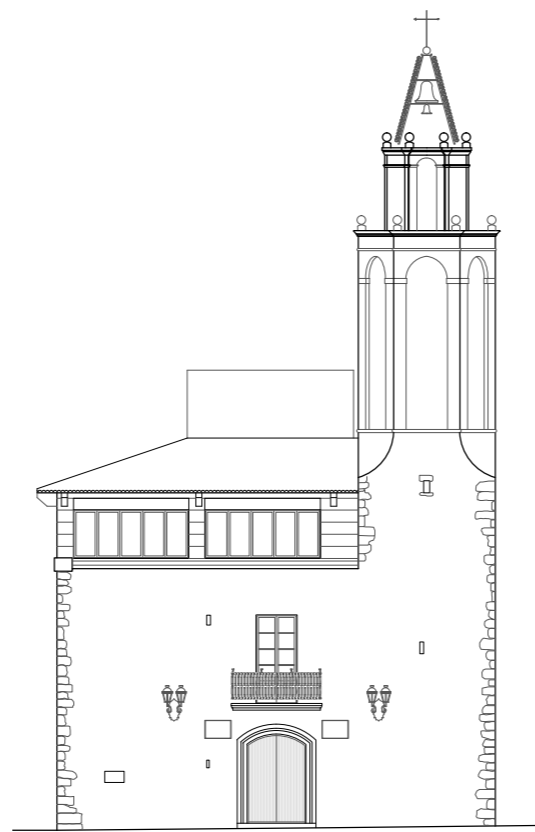
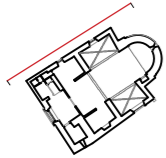
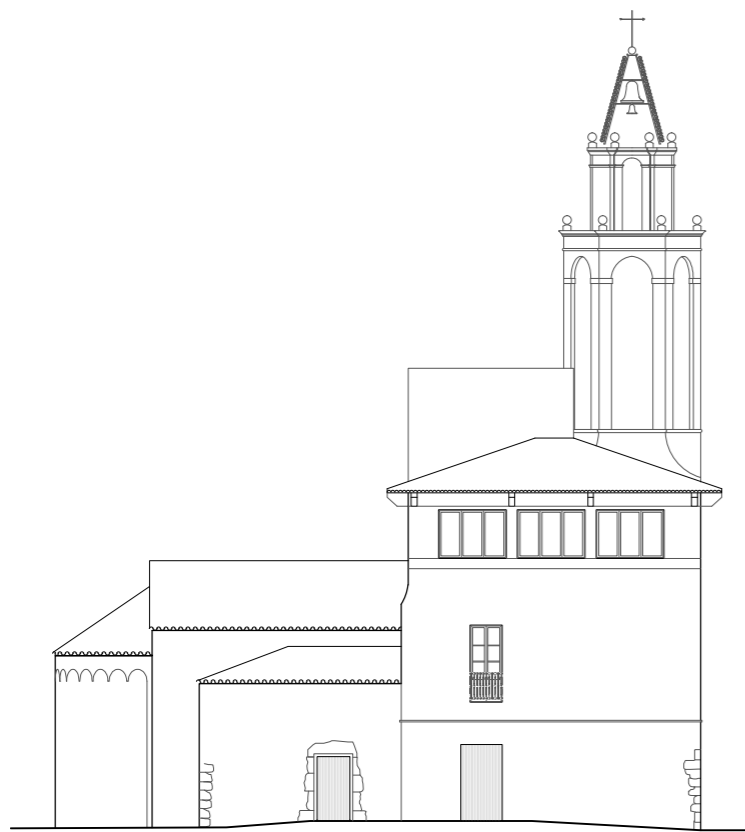
L'església de Santa Maria de Breda ha estat, fins al segle XIX, l'església parroquial de la població. La primera referència documental que demostra la presència de l'església parroquial de Santa Maria correspon a l'acta de fundació del monestir de Sant Salvador, de l'any 1038. La situació de la parròquia no canviarà fins al segle XIX. Amb la llei de desamortització de l'any 1835, la parròquia es traslladà a l'antiga església monacal, més espaiosa i gran, i l'antic edifici de Santa Maria es va convertir, a partir de mitjans segle, en Casa de la Vila i escoles públiques.

L'antiga església parroquial de Sant Maria de Breda d'estil arquitectònic del romànic del segle XI i primera meitat del segle XII, presenta una planta basilical d'una sola nau amb el que haurien estat dues capelles per banda. La capçalera constitueix un absis amb un arc toral i la volta de quart d'esfera amb una finestra de doble esqueixada a la part central. A l'interior de l'absis han quedat restes de pintures murals al fresc de l'antiga decoració de l'església. Són un conjunt de pintures de diferents cronologies, possiblement medieval i moderna. Per la part externa, la zona de l'absis presenta una decoració basada en arcuacions llombardes.

Quan el temple va passar a propietat pública a partir de 1846, l'edifici va patir una desfiguració sistemàtica i una reordenació de funcions. La planta de l'església es va veure poc modificada i encara avui es pot seguir el seu traçat; la gran alteració que va patir l'edifici va ser un sobre aixecament de la part occidental de l'edifici (de la meitat de l'antiga nau fins a la zona de la façana), concebut d'aquesta manera dos pisos més a l'edifici. La coberta d'aquest cos sobre aixecat presenta quatre vessants i es distingeix clarament de la coberta de l'antiga nau de l'església, que és a doble vessant.

La nau de l'església hauria tingut diversos usos després de passar a mans públiques. Primerament, van ser les escoles públiques; després, jutjats, magatzem, caixa d'estalvis i, finalment, la seu del Museu Aragay.

MUSEU JOSEP ARAGAY. COL·LECCIÓ I GUIÓ EXPOSITIU

Història de la Col·lecció

L'any 1968 en ocasió del IX centenari del monestir de Sant Salvador es va celebrar una exposició antològica de Josep Aragay a l'edifici de l'antiga església de Santa Maria de Breda on actualment es situa el museu. L'artista, en aquell moment va expressar el desig de que dita exposició es convertís en permanent. A la mort d'Aragay el 15 de gener de 1973 la seva vídua, la Sra. Teresa Solà, dona al municipi l'obra de la seva propietat, a través del patronat "Amics de Breda" consistent en pintures i ceràmica juntament amb 500.000 pessetes destinades a la creació d'un patronat "Museu Josep Aragay". La següent donació important rebuda pel patronat serà la de la família Riera Roure, deixant-la en depòsit amb la promesa de cessió definitiva si el museu es materialitza. Aquesta donació també serà inclosa en l'inventari del museu de la ma del seu director, Marcel·lí Trunas.

Després del tancament de l'oficina bancària situada en la planta baixa de l'edifici de l'ajuntament, es decideix que el museu es situï en la capçalera de l'antiga església parroquial. Per la seva inauguració, al setembre de 1974, es va exposar l'obra pictòrica de l'artista amb la intenció d'anar renovant l'exposició amb la idea de fer conèixer el conjunt de l'obra de Josep Aragay. La col·lecció continuarà ampliant-se amb la donació de Martina Aragay, neboda de l'artista que serà integrada a la col·lecció en 1983 i inclosa en l'inventari del museu. Poc després el mateix director del museu, Marcel·lí Trunas, farà donació de la seva col·lecció particular que consta a l'inventari.

El febrer del 2000 la Generalitat de Catalunya fa dipòsit d'un conjunt de 32 obres de l'artista pertanyents a l'antiga col·lecció de Salvador Riera. Des de llavors la col·lecció s'ha vist augmentada per diferents donacions privades com la de la Família Bergés Aragay. Actualment el seu director es el doctor Xavier Castanyer. Revisat el llibre de registre del museu la quantitat d'objectes registrats es de 1087, corresponent l'últim numero a una donació feta el 2016 un autoretrat de l'artista.

Guió expositiu

L'exposició permanent esta estructurada en 4 àmbits museogràfics:

Àmbit 1. Josep Aragay el dibuixant satíric

Àmbit 2. Josep Aragay el Noucentista barroc (1907- 1916)

Àmbit 3. Josep Aragay el viatge a Itàlia (1916-1917)

Àmbit 4. Format per un conjunt de pintures i ceràmiques que formen part d'un depòsit de la Generalitat de Catalunya col·lecció Salvador Riera. A més d'una relació d'obres de pintura que l'autor realitza abans i durant la seva estança a Breda, fins la seva mort.

Àmbit 1 i 2: Els primers dos àmbits ens presenten la personalitat i l'inici de l'obra de l'artista fins el seu viatge a Itàlia.

Obres destacables

Àmbit 1

1. Tinta i Aquarel·la sobre paper "La dama del capell", 1912, registre 1058
2. Tinta sobre paper "Al cementiri", 1923, registre 191
3. Tinta sobre paper "Oportunitat", 1923, registre 191

Àmbit 2:

1. Oli sobre tela, "El meu retrat", 1908, registre 513
2. Oli sobre tela, "Autoretrat II", 1912, registre 514

En vidrines

1. Plat de ceràmica, 1915 registre 1712
2. Gerro de ceràmica, c.1930 registre 1716
3. Plat de ceràmica, 1929 registre 1700, realitzat a Breda
4. Plat de ceràmica, 1915 registre 1714
5. Gerro de ceràmica, 1931, registre 1713, realitzat a Breda

Àmbit 3 Amb el nou ordre estètic del noucentisme molts dels artistes i intel·lectuals catalans van deixar de considerar París com a únic focus d'irradiació cultural i van orientar la seva mirada a Itàlia. El llegat artístic de l'antiguitat i del Renaixement italià significava el retrobament d'unes arrels i la identificació amb una realitat cultural compartida, alhora, amb tots els pobles de la Mediterrània. Així Aragay va viatjar a Itàlia entre 1916-1917.

L'ideal d'unitat entre les arts es converteix, de fet, en una de les principals lliçons del viatge. Reivindica els valors de la simplicitat i senzillesa clàssiques. Aragay avorirà per sempre els excessos del Barroc. Refreda l'ardor passional a favor de la calma, l'ordre, la raó i la serenitat clàssiques.

Obres destacables exposades:

1. Diari de Viatge a Itàlia.
2. Conjunt Font de Santa Anna, 1918.
3. Oli sobre tela, Retrat de senyora, 1923, registre 5
4. Oli sobre tela, Vacances, 1923, registre 1023

Àmbit 4. L'últim àmbit contempla una selecció de 32 obres formada per pintures dibuixos i ceràmiques procedents de l'antiga col·lecció Riera que va ser adquirida per la generalitat els anys 1993 al col·leccionista i galerista Salvador Riera (Breda 1927- Barcelona 1994) i posteriorment distribuïda per diferents museus. A més de diferents pintures i ceràmica del període de Breda.

Obres destacables exposades:

1. Paper carbó "Monestir de Breda", 1947, registre 82
2. Plat ceràmica, "Diana Caçadora", 1925, registre 294
3. Cavallet de l'Aragay, registre 448
4. Premsa, registre 449

Vacances. Pintura a l'oli sobre tela. 1923

MUSEU JOSEP ARAGAY. SANTA MARIA DE BREDA

Josep Aragay va manifestar públicament el seu desig de deixar la seva obra al poble de Breda: poble que va estimar, s'hi va integrar i va aportar el seu grà de sorra perquè aquella vila d'ollers i terrissaires obrissin un nou horitzó al mercat de la ceràmica. Aquesta voluntat la va portar a terme la seva viuda, Teresa Solà, que l'any 1974 va fer la donació per tal de fer possible el "Museu Josep Aragay".

El lloc i els seus límits

Dit museu va trobar lloc en un dels punts més neuràlgics de la vila: l'antiga i primitiva església parroquial de Santa Maria de Breda, situada a escassos metres del monestir de Sant Salvador. El museu ocupa tres quartes parts de la planta baixa, concretament l'exposició transcorre entre la sala romànica, absis i el creuer. La resta de l'edifici és l'actual casa de la vila, la qual té l'accés des de la plaça de l'ajuntament (a través de la porta original de l'església) ocupant els dos pisos superiors.

La visita

El museu és un monogràfic pròpiament dit. En ell s'exposa una varietat important d'obres: obres pictòriques, de ceràmica, gravats juntament amb les seves planxes, dibuixos originals i esbossos; així com també nombroses publicacions seves, catàlegs d'exposicions o el diari original del seu viatge a Itàlia durant els anys 1914 i 1917 sense seguir un fil cronològic ni temàtic, tot alternant les diferents disciplines. Un total de 1.037 obres catalogades en un espai de 160 m².

Programa

L'exposició pretén mostrar l'evolució de l'artista i donar cabuda a la varietat del seu treball. D'altra banda, darrerament, també s'ha treballat per ser un punt de coneixement i promoció del noucentisme: la organització de conferències, presentacions de llibres o jornades d'estudis s'han anat incorporant en aquest espai, ja d'inici, limitat pel seu tamany i delimitat pel seu propi valor.

Estat actual de l'Ajuntament

Problemes d'accessibilitat:

- No disposa d'ascensor
- Escala no adequada a les exigències actuals
- No disposa de serveis adaptats

Manca d'espais:

- L'Oficina d'Atenció Ciutadana (OAC) es situa a un local proper llogats pel consistori.

Característiques de l'espai actual del museu

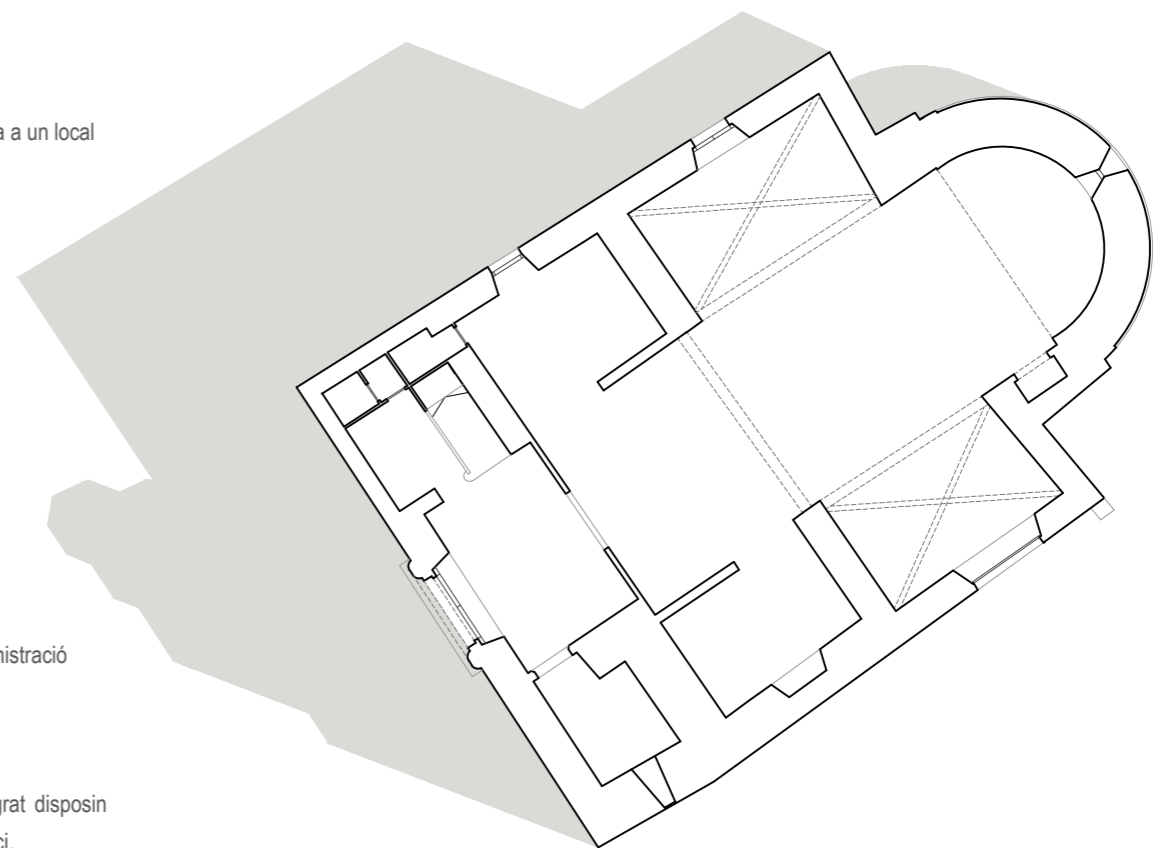
La superfície total del museu:	160 m ²
Els Banys:	2 m ²
Exposició permanent:	125 m ²
Reserva de documentació:	3 m ²
Magatzem:	15 m ²
Reserva de col·leccions:	15 m ²

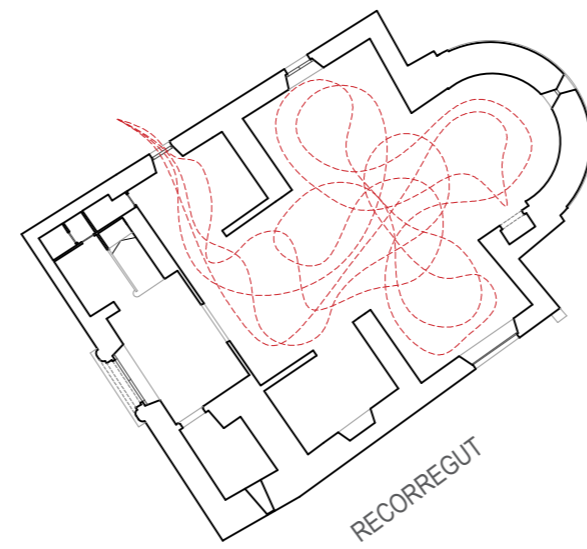
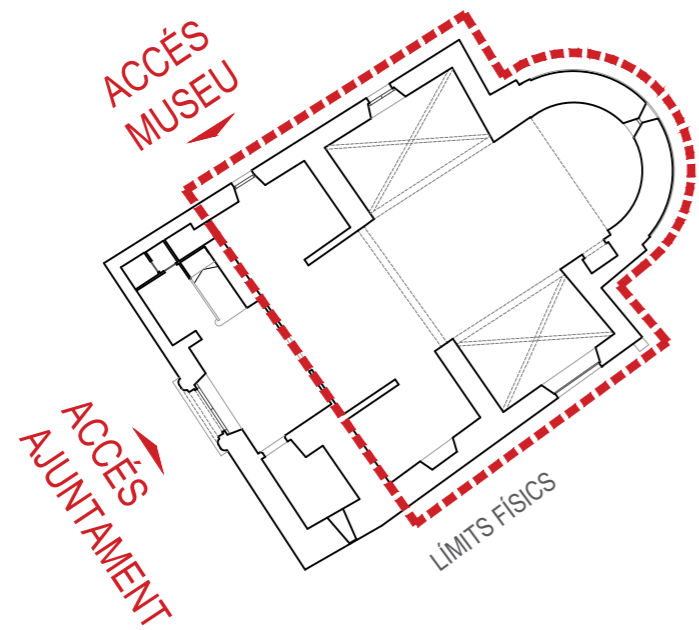
Estat actual del Museu

Manca d'espais:

- Banys unisex no adaptats
- No disposa d'un espai per a la gestió i administració
- No disposa d'un arxiu ampli
- No disposa d'espai/taller per a investigadors

La convivència d'aquest Museu i del consistori, malgrat disposin d'accessos separats, posa en crisi la capacitat de l'edifici.

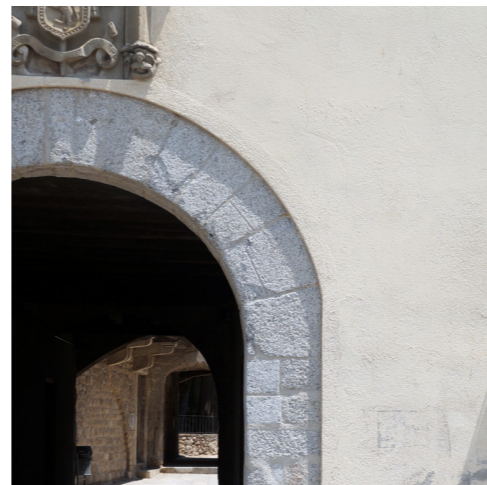
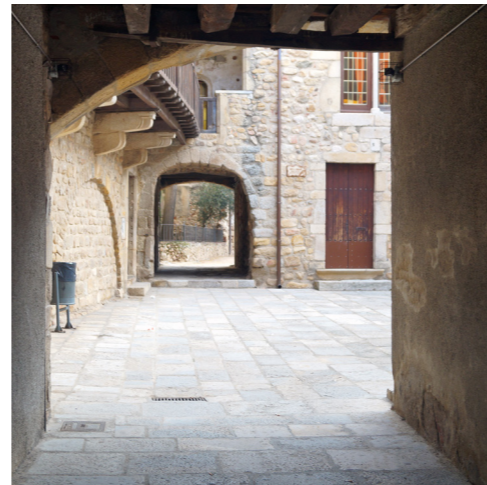

ESTRATÈGIA URBANA

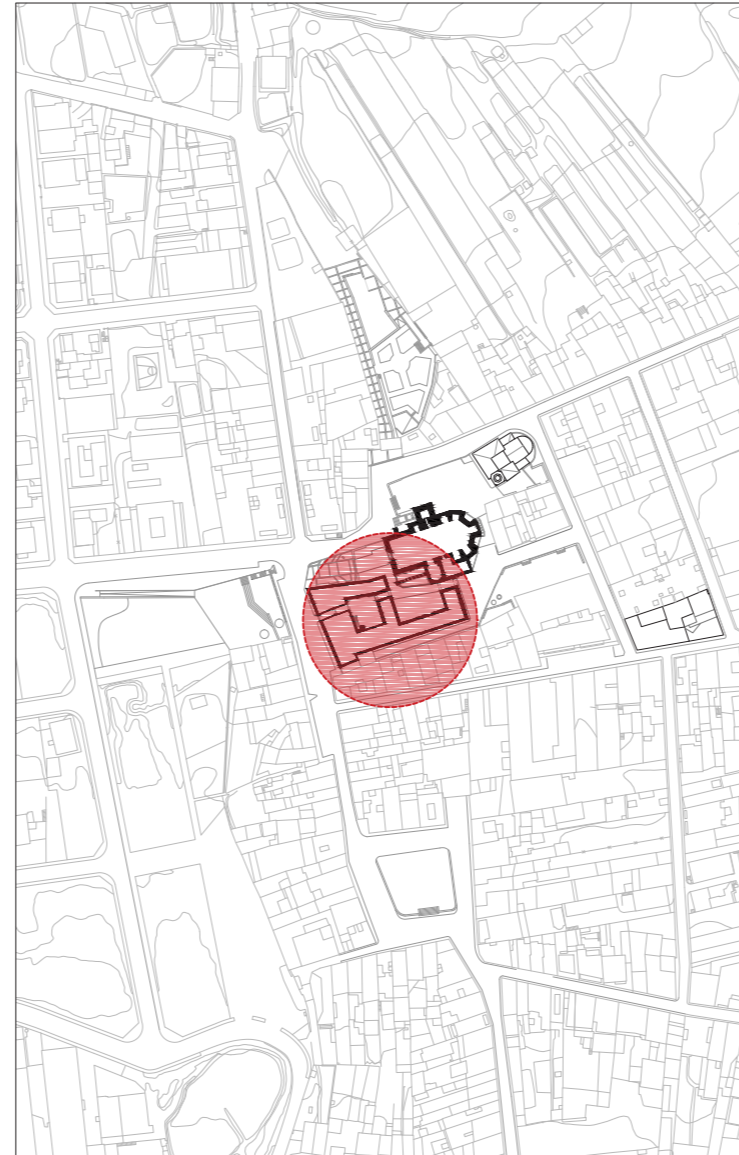
ESTRATÈGIES URBANES.
LECTURA DELS ANÀLISIS

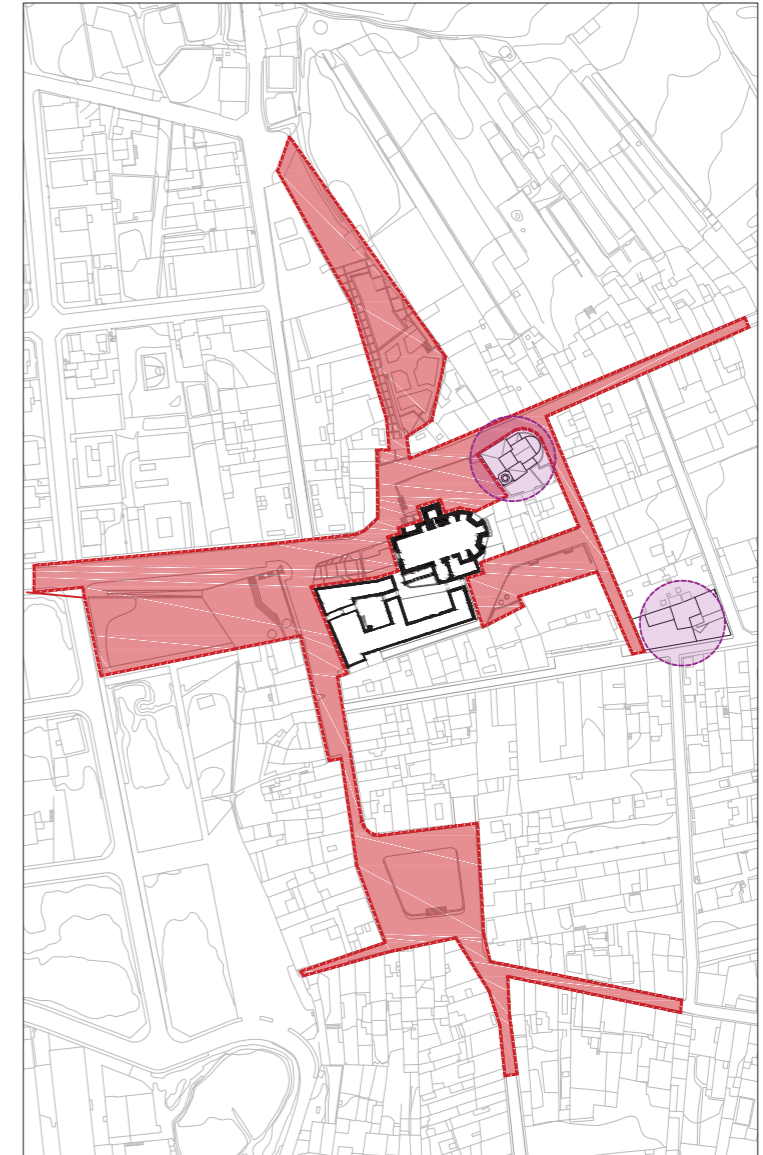
PANÒPTIC

Al rovell de l'ou. El monestir es trova literalment envoltat per equipaments, serveis i zones verdes, com un panòptic ho observa tot mentre que ell passa desapercbut.

DETERIORAMENT DEL MONESTIR

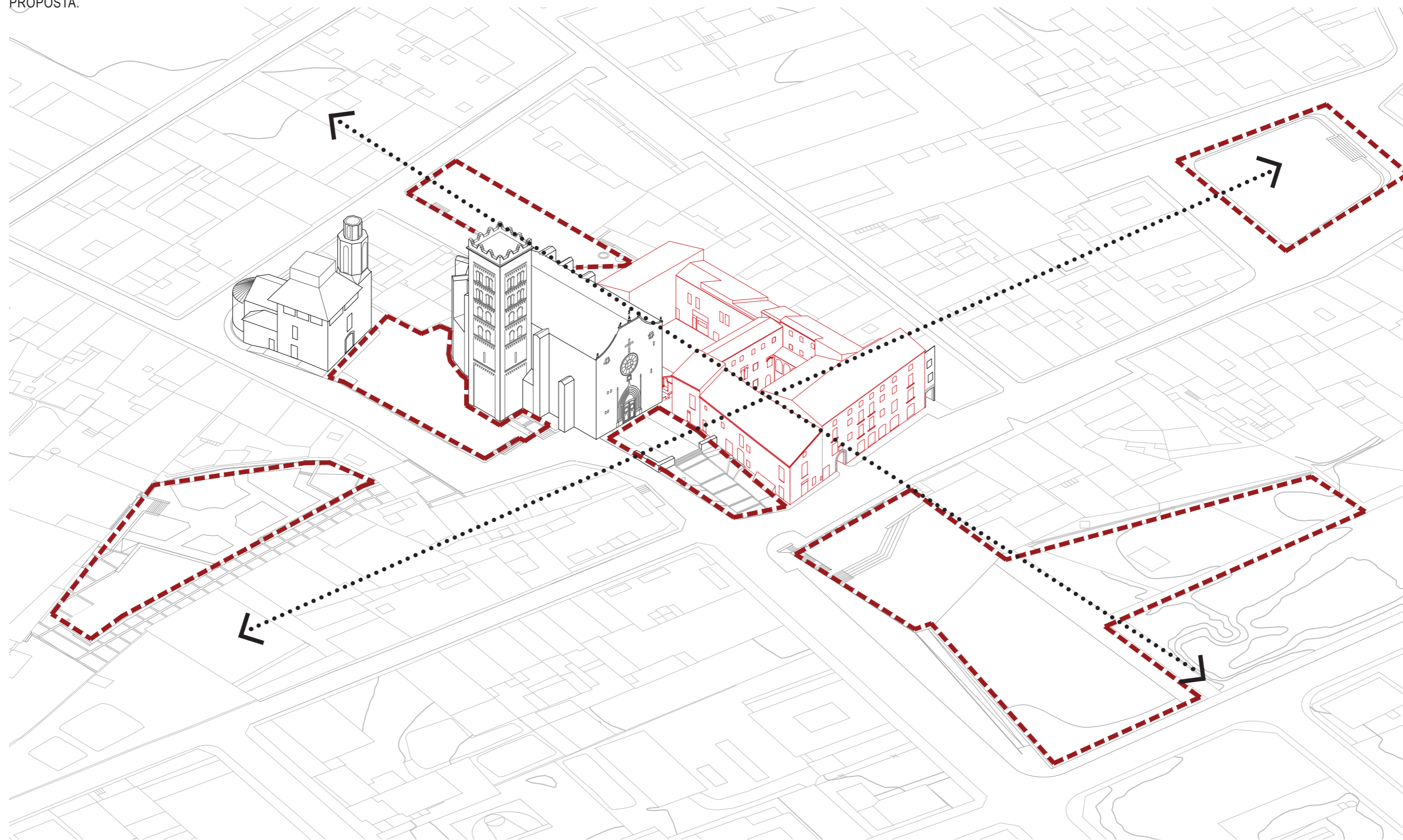
Més enllà de les necessitats materials és palpable l'oblit en que s'ha vist pres el monestir. Des que es va reconvertir en una sèrie d'habitatges, ha perdut identitat i amb el pas del temps ha sofert l'abandó, convertint-se parcialment en runa i accelerant el seu deteriorament.

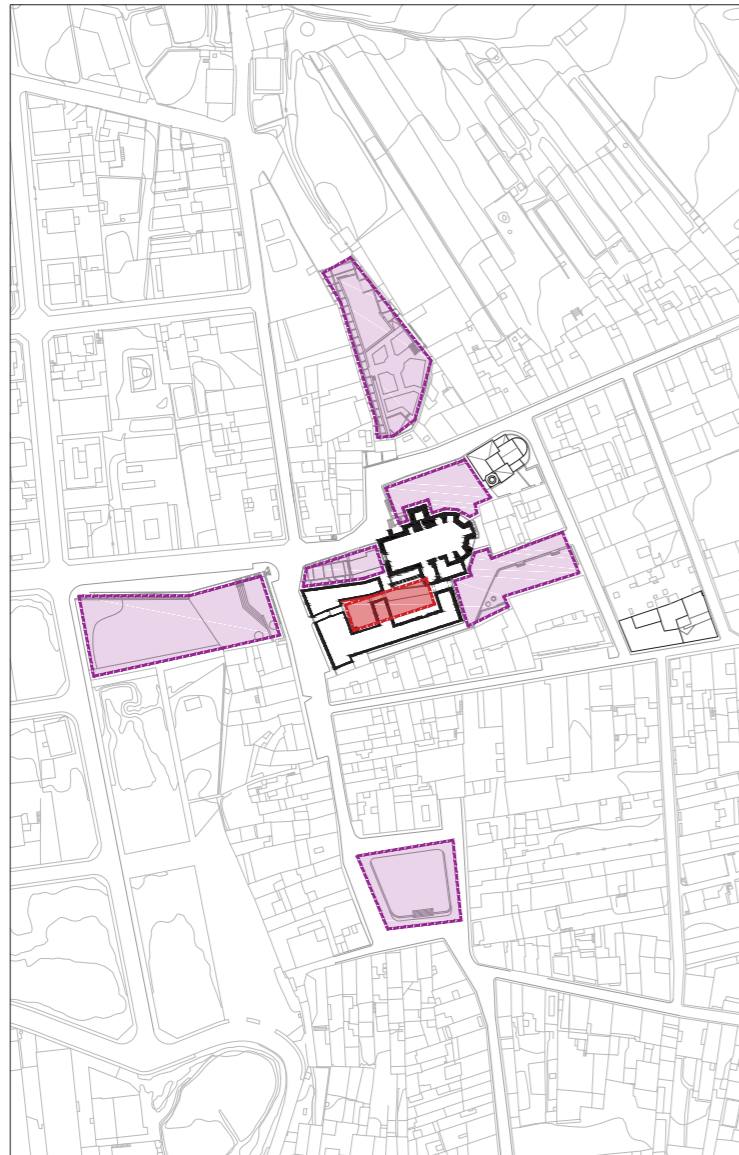

IRRELLEVÀNCIA

La vida quotidiana i els esdeveniments locals que es celebren setmanal, mensual, trimestral o anualment es duen a terme al seu perímetre. El monestir es converteix en un taló de fons que estranyament hi interactua.

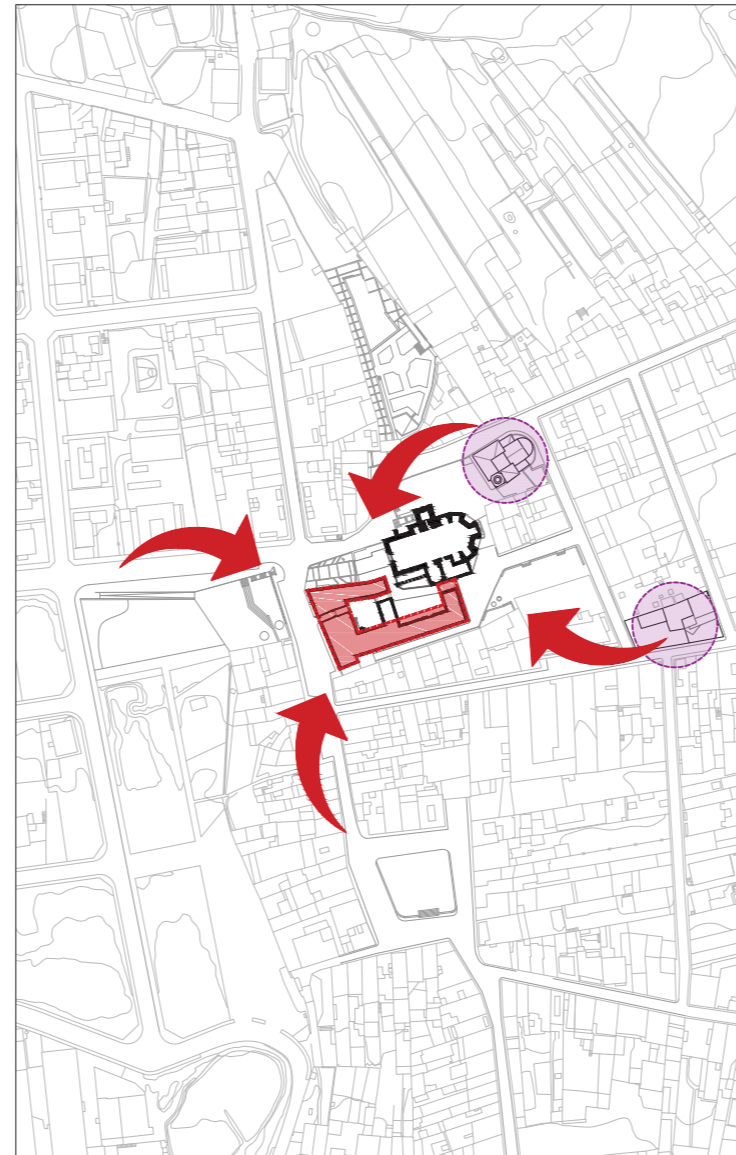
ESTRATÈGIES URBANES.
PROPOSTA.

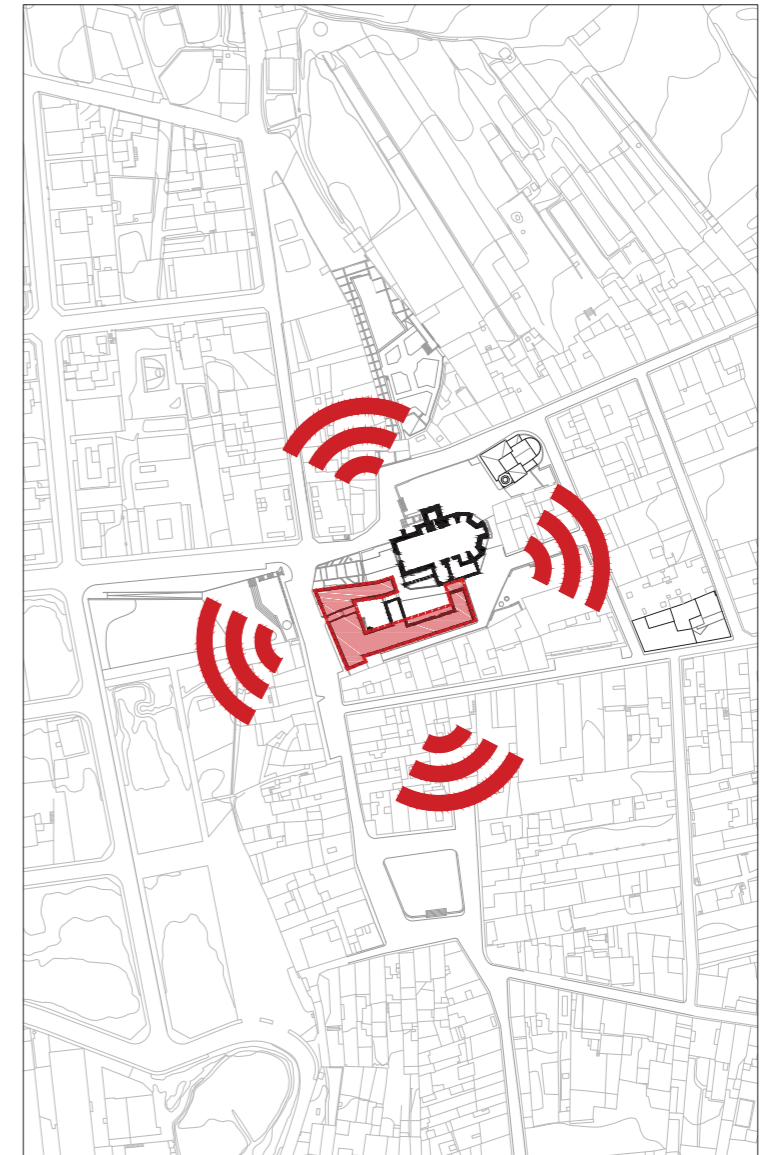
CONNECTAR

El primer pas per intervenir és, en part, un handicap; doncs la proposta ha de buscar l'equilibri entre preservar l'identitat del monestir (un edifici clarament introvertit) i intergrar-se en el teixit i morfologia d'espais oberts públics. L'edifici ocupa un lloc estratègic, i es vital que sigui el més permeable possible.

RECUPERAR

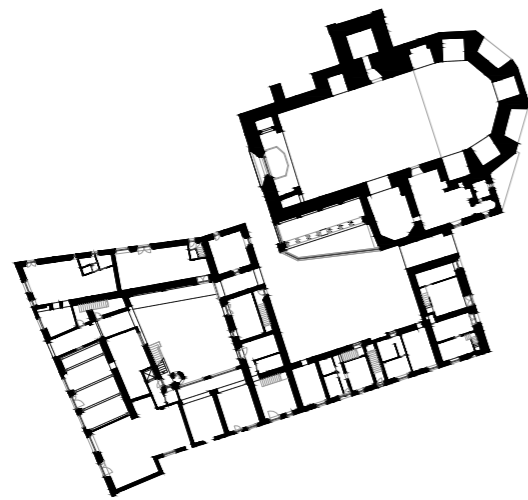
Recuperar el monestir com a nou punt d'interès. El reconeixement del poble i de la seva identitat (el monestir, la ceràmica i Josep Aragay) conformen els tres pilars tant de la història com de fonts de coneixement, aprenentatge i cultura; és el lloc ideal per satisfer les debilitats que tenen actualment cadascun d'aquests tres elements i donar peu a potenciar-ne la divulgació.

DINAMITZAR

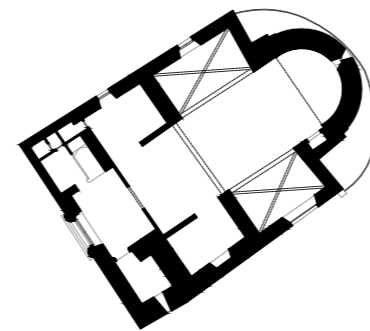
Perquè l'edifici funcioni i s'integri és cabdal la interacció amb els seus espais limítrofs. L'edifici juga un paper més enllà dels elements que protegeix en el seu interior; s'ha d'obrir als espais que l'envolten, interactuar amb els esdeveniments i formar-ne part plantejant un programa flexible.

ESTRATÈGIES URBANES.
ORDENAMENT DELS TRES ELEMENTS

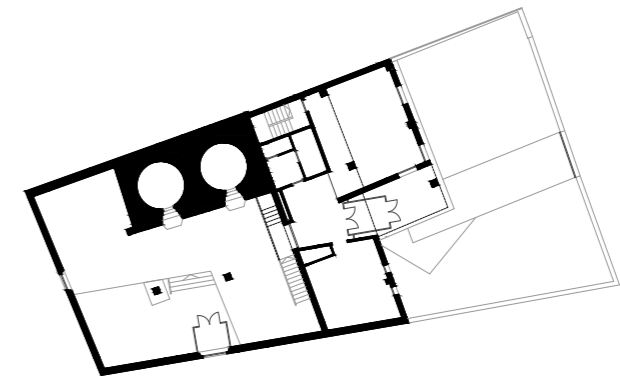
CENTRE ARTESANAL CERÀMICA I MUSEU JOSEP ARAGAY

L'edifici es troba situat en ple nucli històric, de manera que s'ha d'aprofitar la seva actuació com a pol de centralitat del poble. Aquest factor obliga a pensar en usos flexibles per tal de relacionar-se amb les places contigües i els patis interiors per tal de generar sinèrgies entre diferents temàtiques a difondre, facilitant la seva gestió. La intervenció preveu adaptar una part important de l'edifici com a nou museu dedicat a la divulgació i l'obra de Josep Aragay, juntament amb uns espais que complementin la visita, com tallers i espais multimèdia, espai administratiu, arxiu, dipòsit i un espai per la recuperació i manteniment de la seva obra. D'altra banda també es preveu que una part de l'edifici tingui un ús més col·lectiu, oferint espais que puguin absorbir esdeveniments temporals: exposicions, tallers, conferències, etc.

AJUNTAMENT

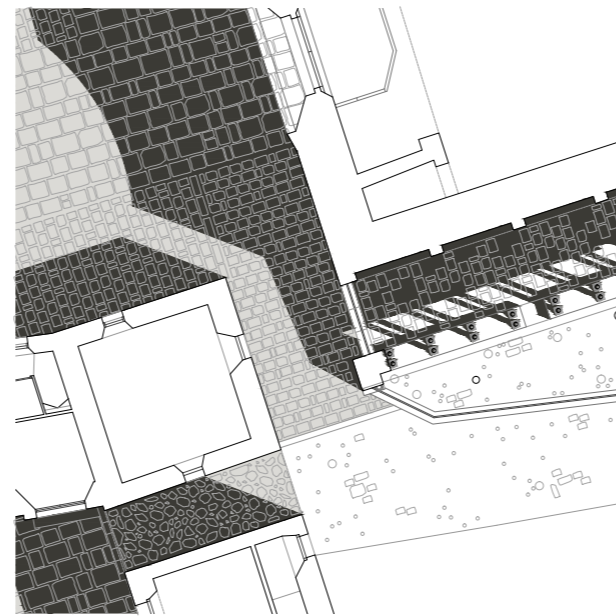
El nou ordenament proposa traslladar el material expositiu de l'obra de Josep Aragay a l'edifici de l'extint monestir de Sant Salvador. D'aquesta manera alliberaria la planta baixa de l'antiga església parroquial de Santa Maria que ocupa l'actual museu en favor de l'ajuntament. Per les característiques que té l'espai del museu seria oportú mantenir la percepció de l'absis i el transsepte, per tal de dignificar la memòria de l'antiga parròquia com també proposar-ne l'accés des del vestíbul de l'ajuntament. En aquest projecte és proposaria la seva utilització com a sala de plens o petit auditori per a actes relacionats amb el consistori. Paral·lelament també s'aprofitaria l'actuació per actualitzar l'accessibilitat de l'ajuntament, ja que no disposa d'ascensor o banys adaptats.

CENTRE CULTURAL ELS FORNS

L'oportunitat de crear un nou equipament de les dimensions i magnituds del monestir afavoreix que alguns dels usos que han recaigut en aquests espais puguin trobar lloc en el nou i rehabilitat edifici. Així, no només es pot sanejar l'espai en el sentit funcional, sinó que també es proposa traslladar les sales temporals de manera que es podria establir un nou ús de taller en aquestes sales annexes. Aquest ús exclusiu posa en relleu el seu caràcter i potencia la capacitat divulgativa del passat terrissaire de Breda. La seva adequació per a aquests usos es pot realitzar de forma senzilla amb la configuració de l'edifici actual.

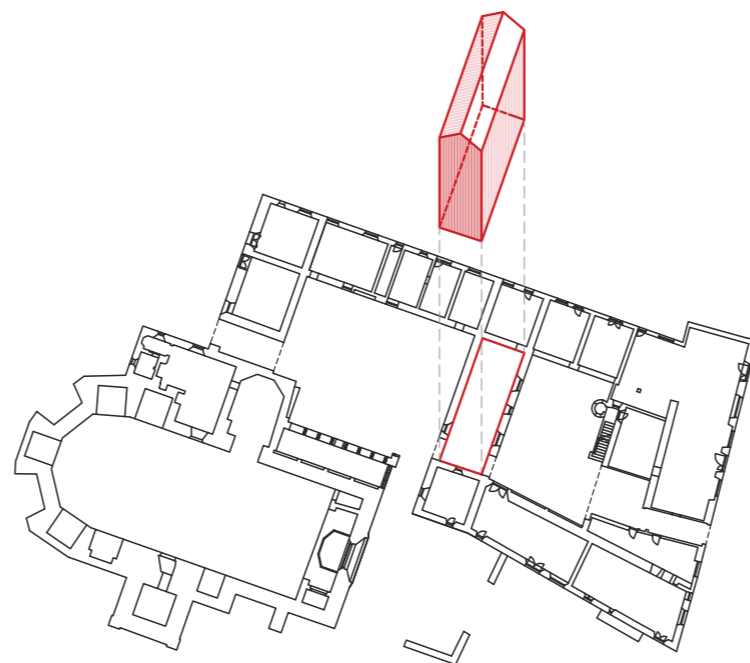

PROPOSTA ARQUITECTÒNICA

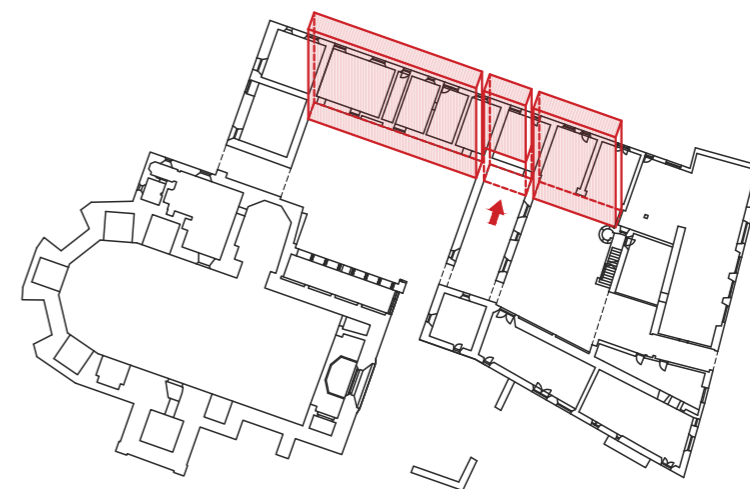
PROPOSTA ARQUITECTÒNICA.
CONCEPTE

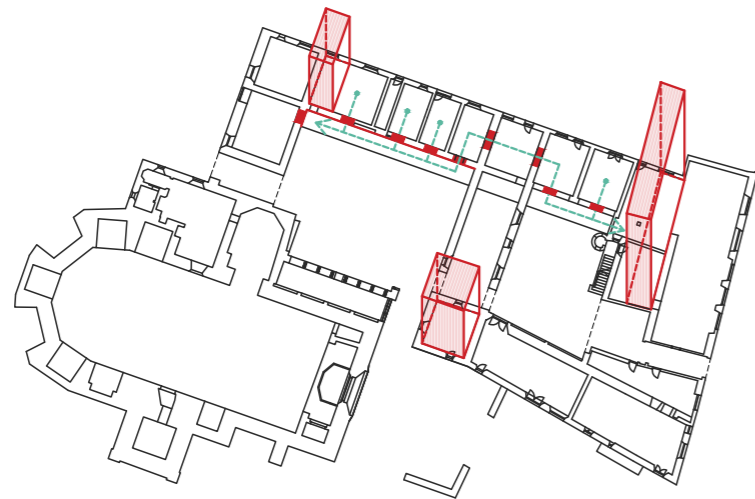
SANEJAMENT
eliminació de divisories i volums distorsionants

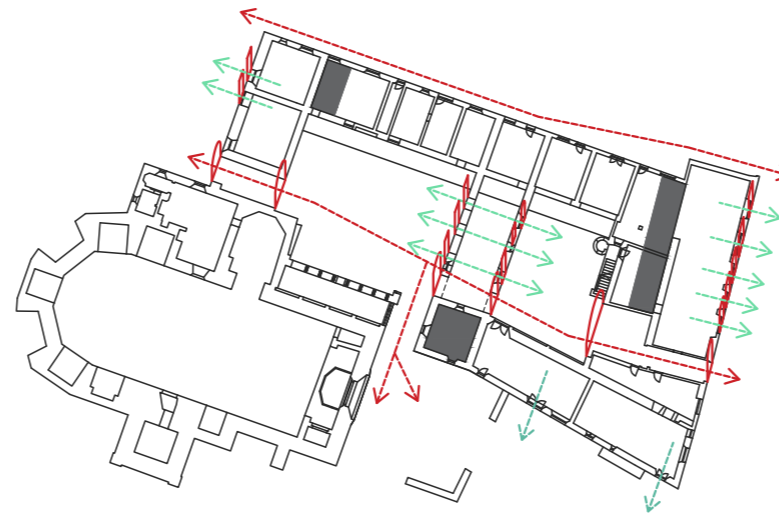
BUIR PER PLE
la barra central com element jerarquitzador
plaça - llotja

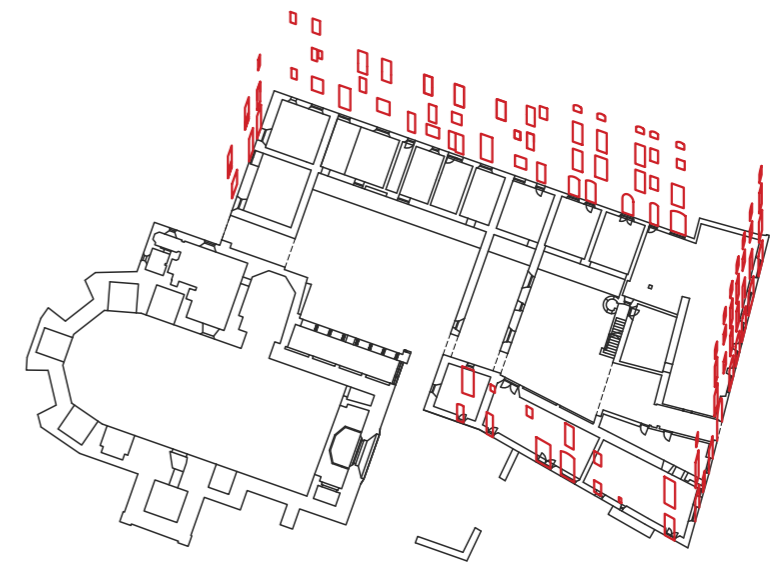
ARRELAMENT
barra d'accés principal al recinte i de circulacions horitzontals
aprofitament dels elements estructurals existents

ACCESSOS VERTICALS
3 paquets de comunicacions verticals

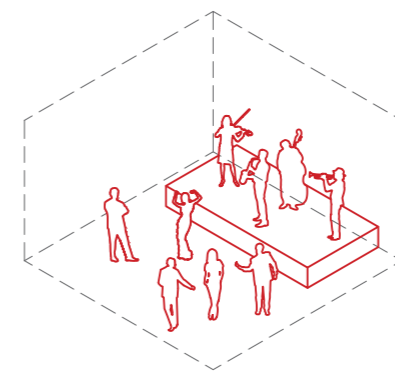
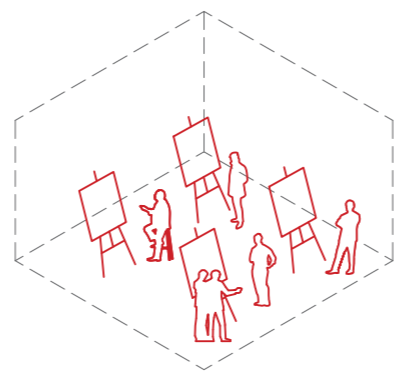
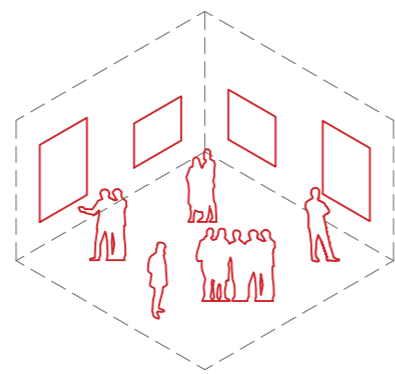
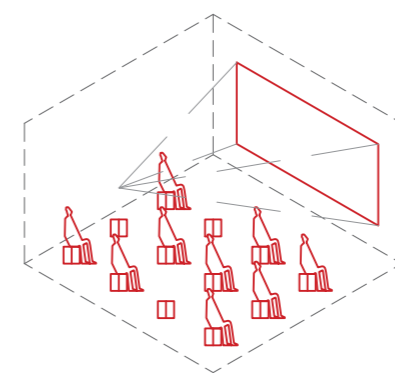
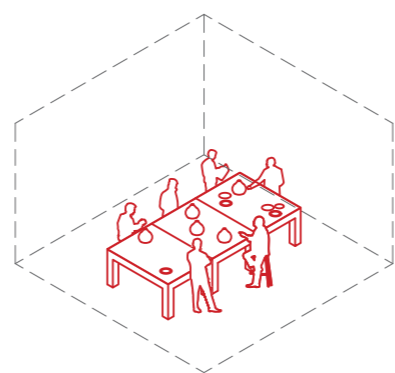
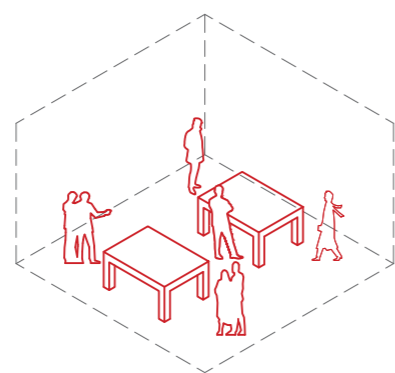

ELEMENT URBÀ
permeabilitat entre els patis existents
associament entre els diferents buits urbans i les
activitats a desenvolupar

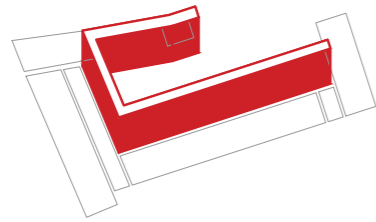
PALIMPSEST
classificació obertures segons època
cinta perimetral, esgrafiats tradicional de calç

PROPOSTA ARQUITECTÒNICA.
CONTINGUT

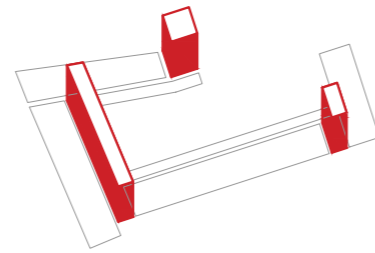
PROPOSTA ARQUITECTÒNICA.
PROGRAMA

①

CIRCULACIONS HORIZONTALS

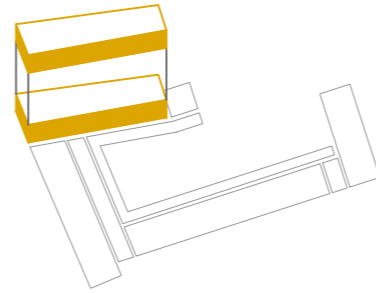
Les circulacions horitzontals resseguiran el perímetre interior de l'edifici existent. Es tractarà d'un element materialment heterogeni, doncs l'ala est d'aquest semi-claustre és l'element d'obra nova, els altres aprofiten les preexistències per tal d'establir relacions materials amb els elements que actualment el defineixen.

②

CIRCULACIONS VERTICALS

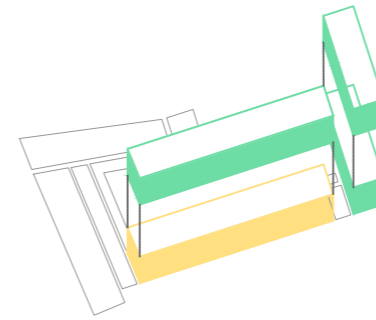
Els accessos verticals es situaran als vertex o punts de gir del volum de l'edifici actual. Cadascun d'ells absorvirà les funcions en base al programa, en alguns casos flexible i indeferminat. També contindran la resta d'elements definits com a espais servidors (banys, magatzems o instal·lacions).

③

TALLERS DE DIVULGACIÓ

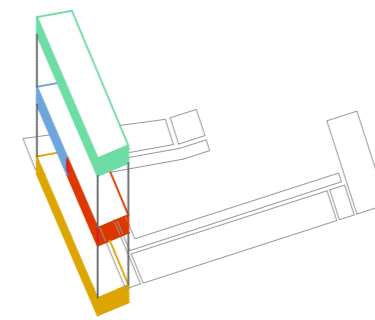
L'ala nord del monestir, físicament fracturada en planta baixa respecte la resta de l'edifici, serà un element independent i autònom: servirà per desenvolupar activitats tipus taller o exposicions de les mateixes. D'aquesta manera es garanteix un espai flexible, susceptible a integrar-se a determinats esdeveniments que puguin succeir al pati interior.

④

MUSEU JOSEP ARAGAY

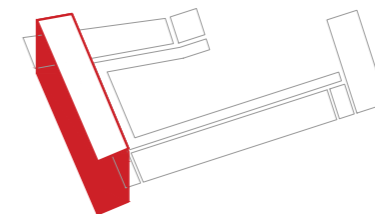
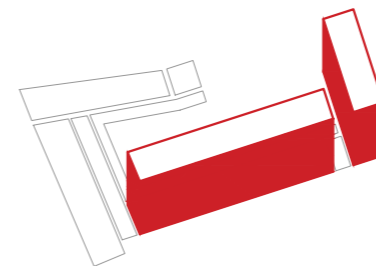
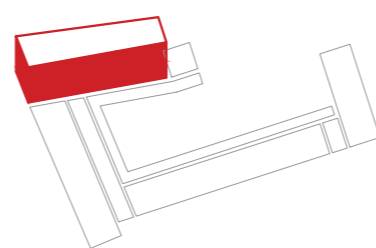
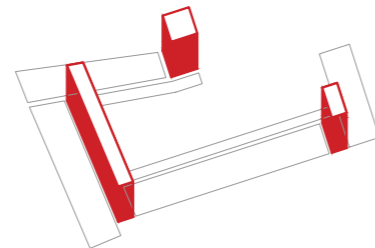
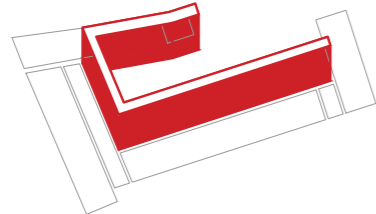
El museu actual es traslladarà degut a les deficiències que presenta i necessitats que reclama. Serà l'element de referència, ocupant l'ala sud de l'edifici estarà dotat d'espais expositius, sala de conferències o espai multimèdia i botiga amb recepció. La planta baixa també ha de jugar un paper fonamental, buscant elements que interaccionin constantment amb el pati interior.

⑤

CONNECTOR I SUPORT

L'ala oest estarà composta per un cos de mediació entre les dues ales. Es proposa un element amb plantes independents que puguin respondre de forma determinada o intederminada les necessitats tant de l'edifici (i les seves parts) com dels successos que tinguin lloc en el seu exterior immediat.

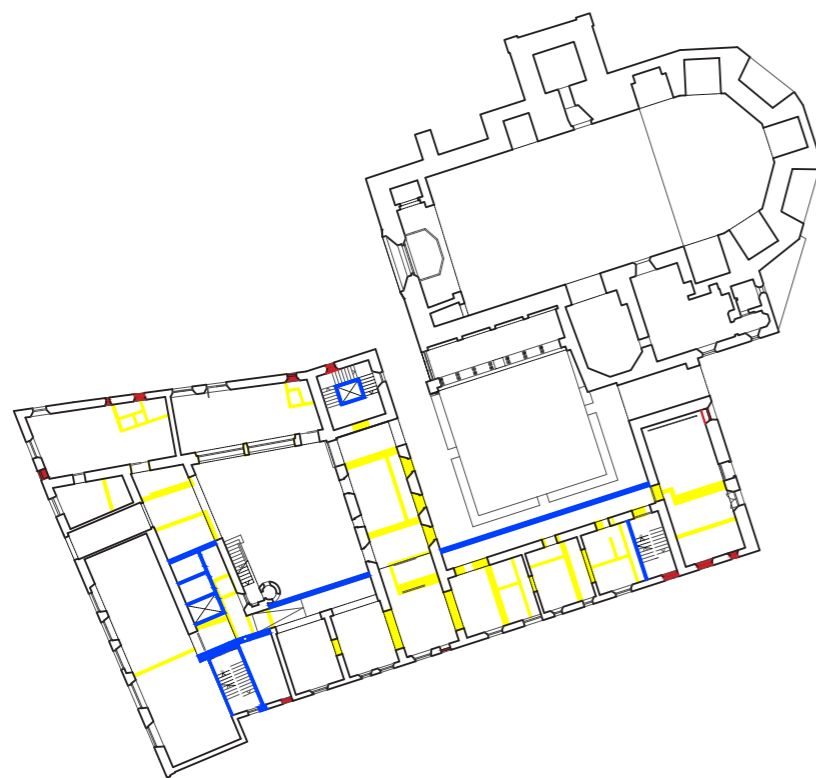

PROJECTE BÀSIC.

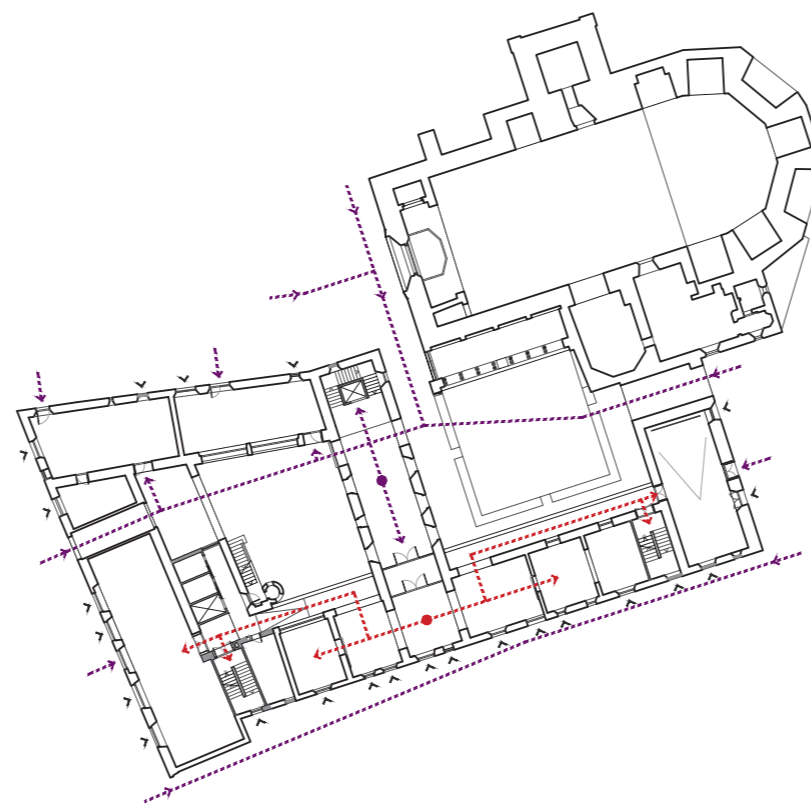
PLANTES. PLANTA N +0.00

0 1 5
ESCALA 1:250

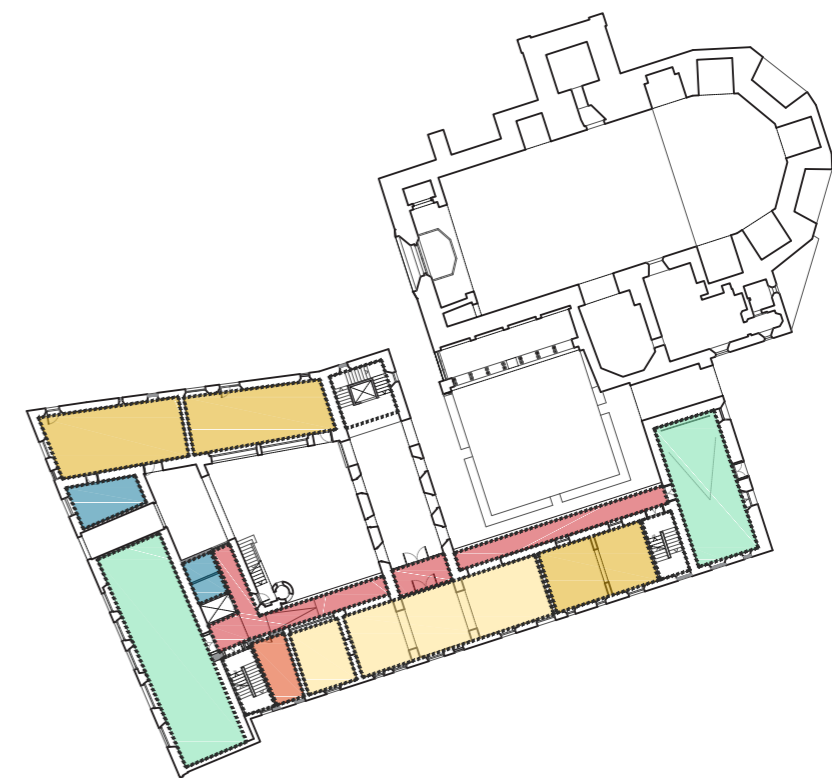
OBRA NOVA I ENDERROC

- enderroc
- obra nova
- tapiat

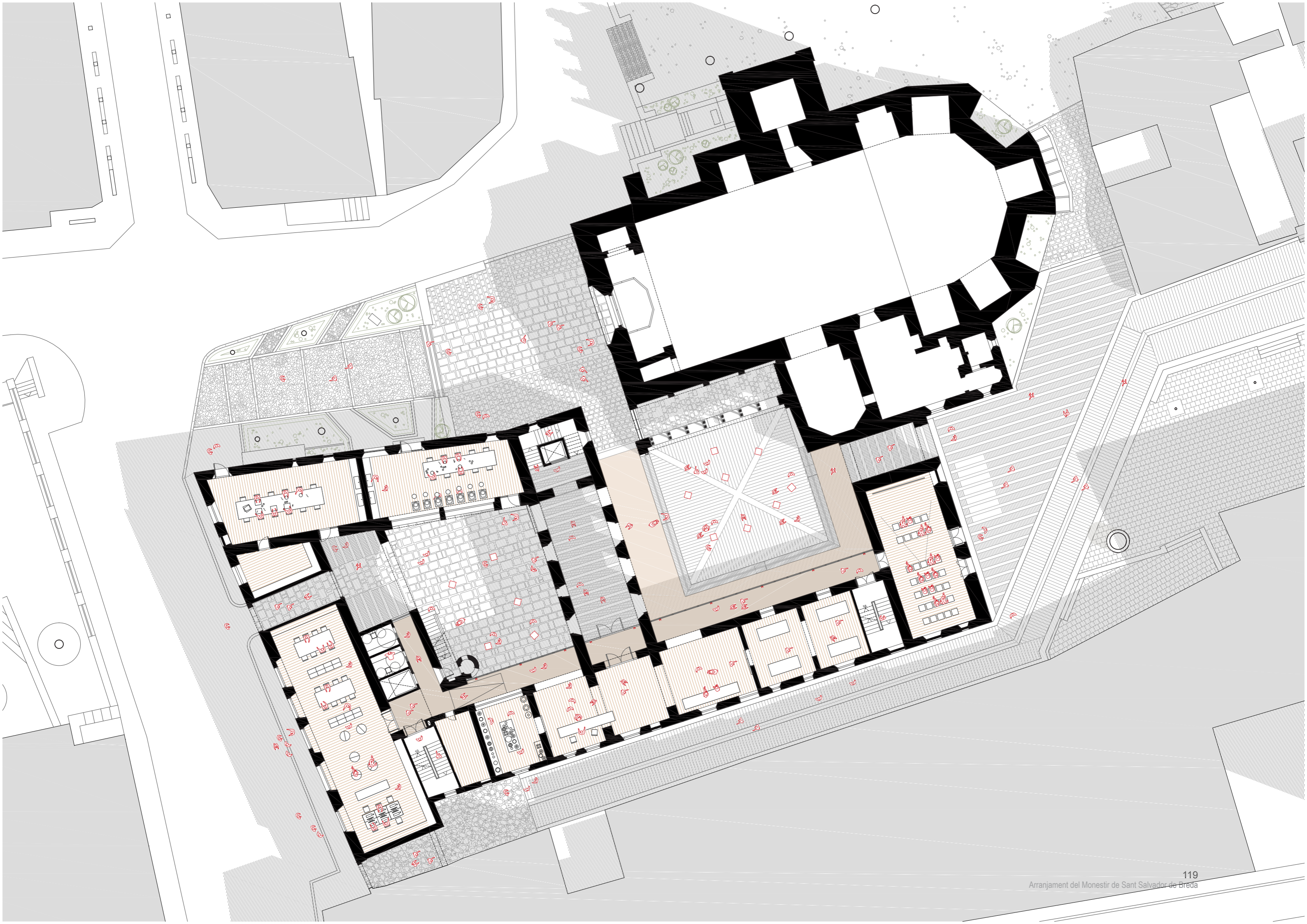
CIRCULACIONS

- museu
- carrer
- visuals

PROGRAMA

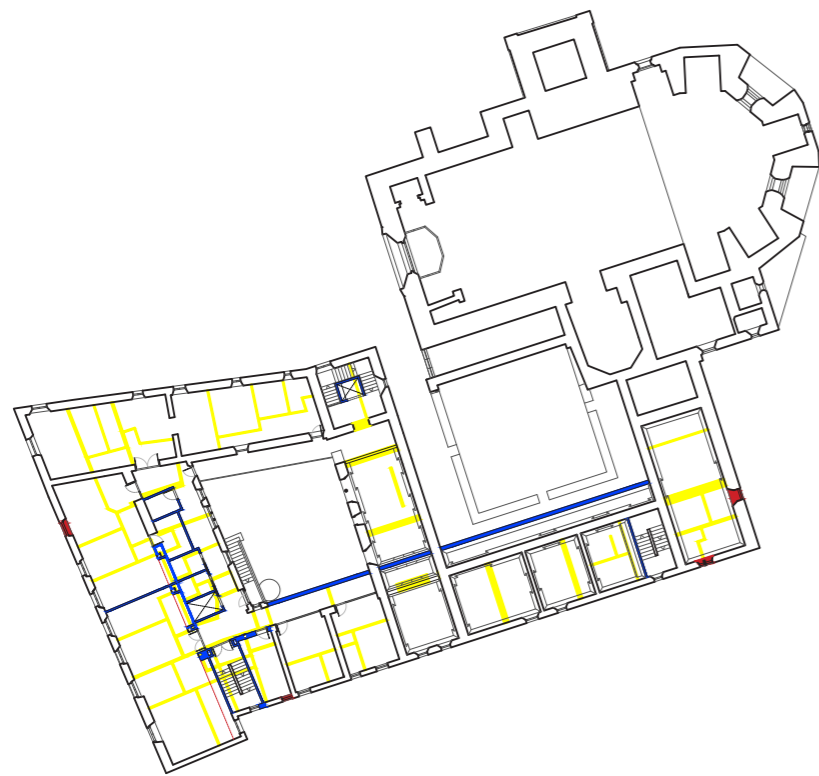
	taller didàctics	190.00 m ²
	vestíbul - recepció	115.00 m ²
	comunicació - multimèdia	185.00 m ²
	circulacions	70.00 m ²
	serveis	30.00 m ²
	administració	15.00 m ²
TOTAL PLANTA N +0.00		585.00 m ²

PROJECTE BÀSIC.

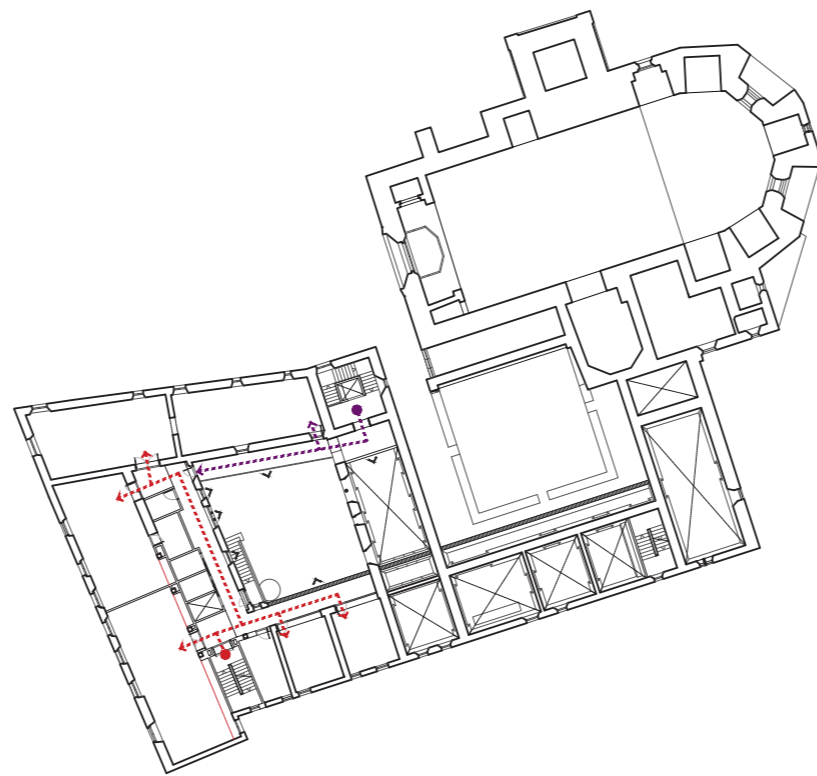
PLANTES. PLANTA N +3.10

0 1 5
ESCALA 1:250

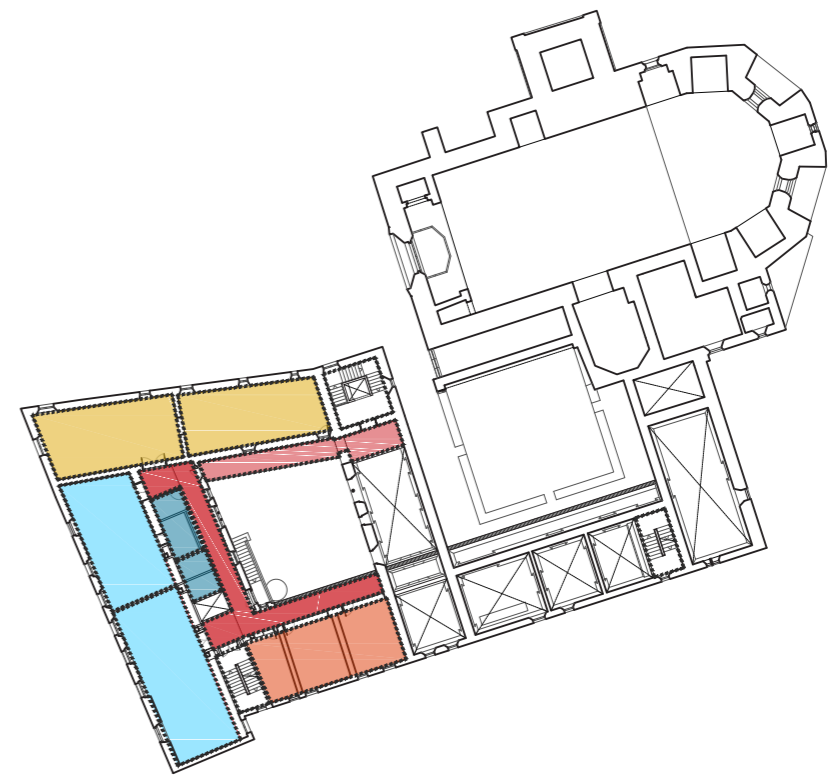
OBRA NOVA I ENDERROC

- enderroc
- obra nova
- tapiat

CIRCULACIONS

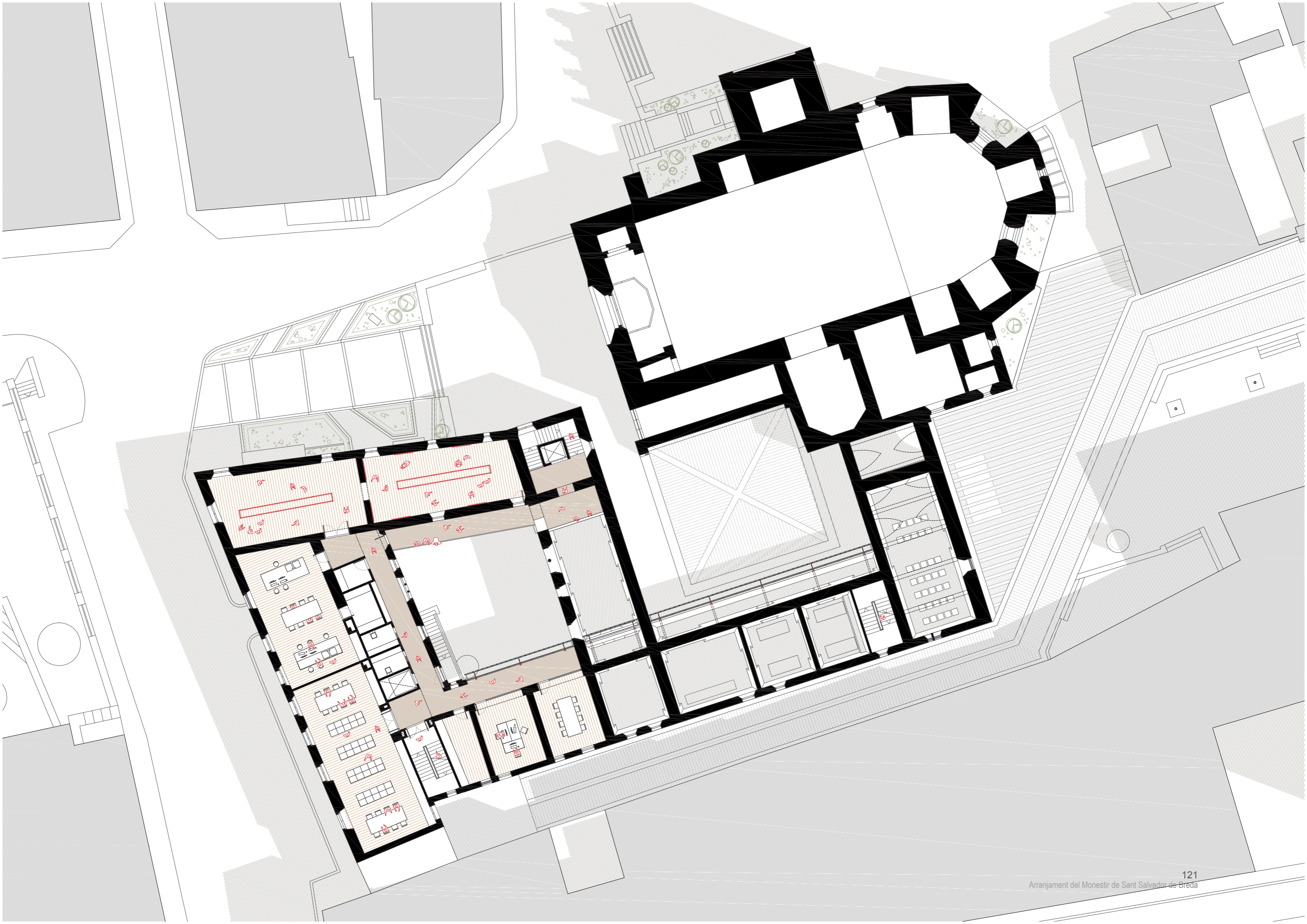
- museu
- carrer
- visuals

PROGRAMA

- taller didàctics 125.00 m²
- conservació 150.00 m²
- circulacions 100.00 m²
- serveis 25.00 m²
- administració 70.00 m²

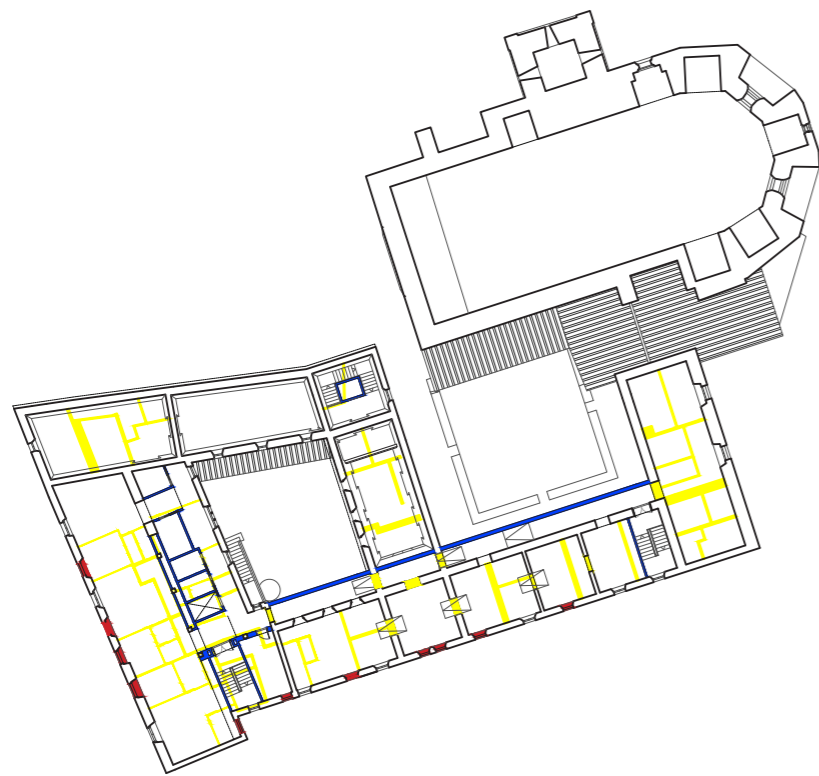
TOTAL PLANTA N +3.10 470.00 m²

PROJECTE BÀSIC.

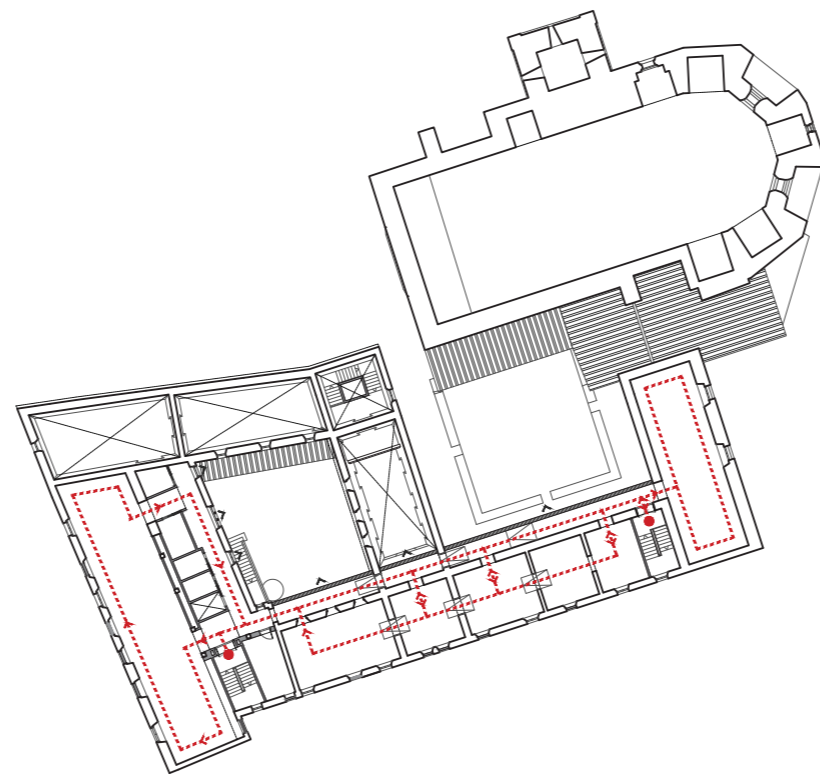
PLANTES. PLANTA N +5.35

0 1 5
ESCALA 1:250

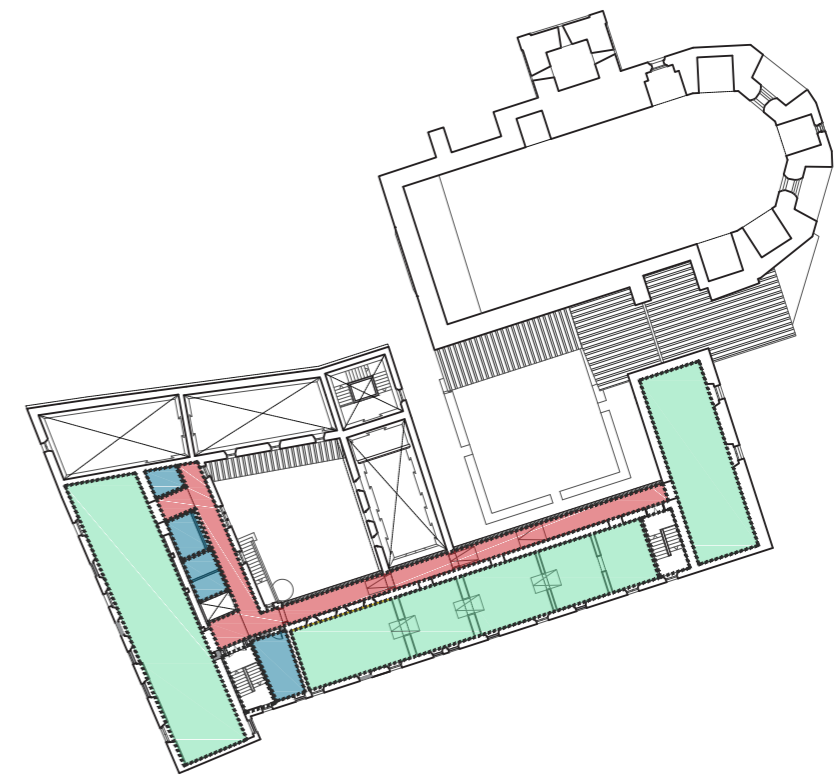
OBRA NOVA I ENDERROC

- enderroc
- obra nova
- tapiat

CIRCULACIONS

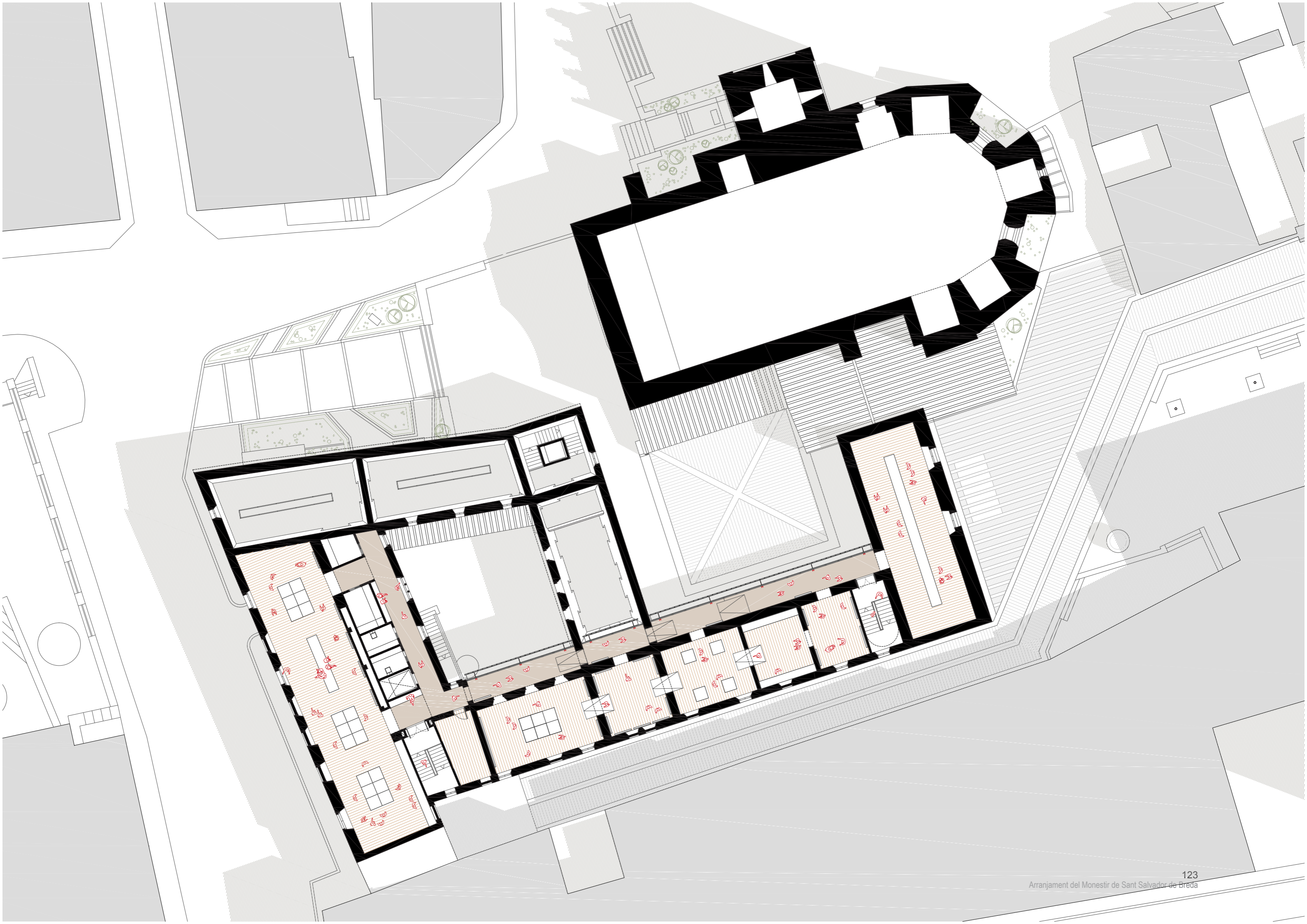
- museu
- carrer
- visuals

PROGRAMA

- exposició permanent 410.00 m²
- circulacions 100.00 m²
- serveis 40.00 m²

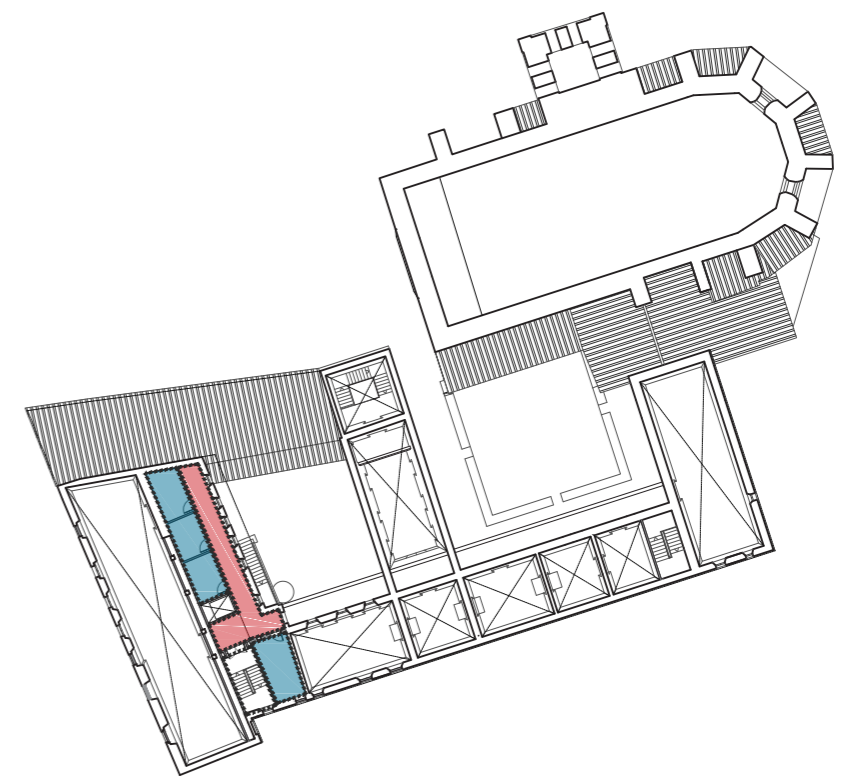
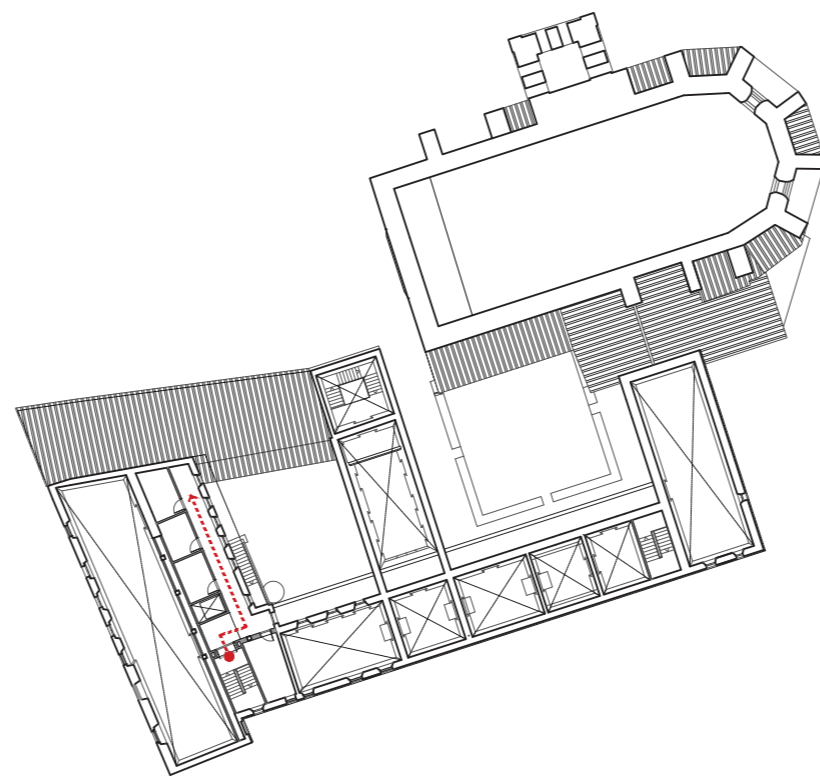
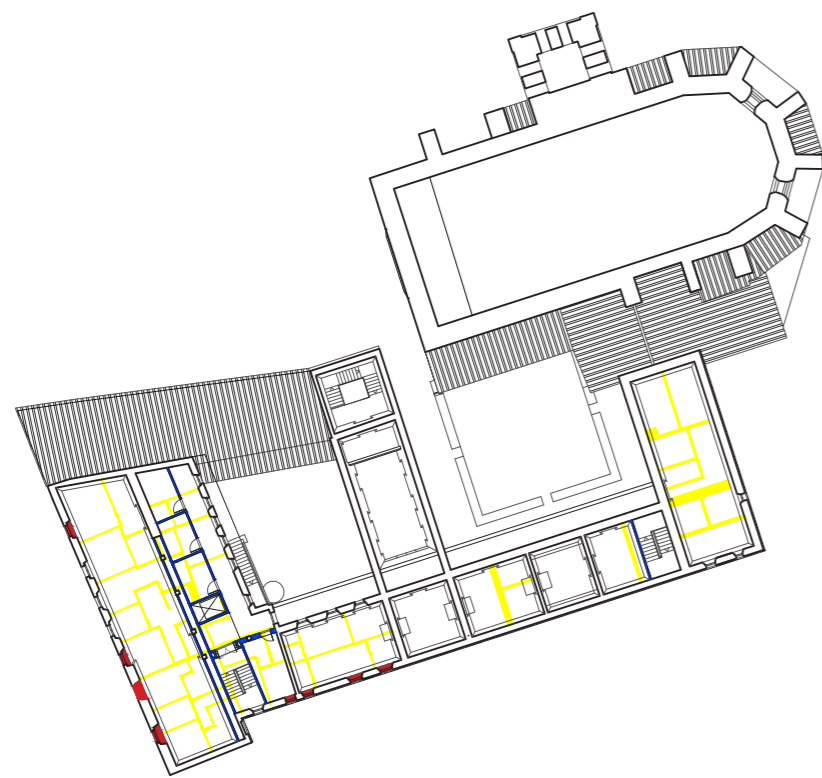
TOTAL PLANTA N +5.35 550.00 m²

PROJECTE BÀSIC.

PLANTES. PLANTA N +9.20

0 1 5
ESCALA 1:250

OBRA NOVA I ENDERROC

- enderroc
- obra nova
- tapiat

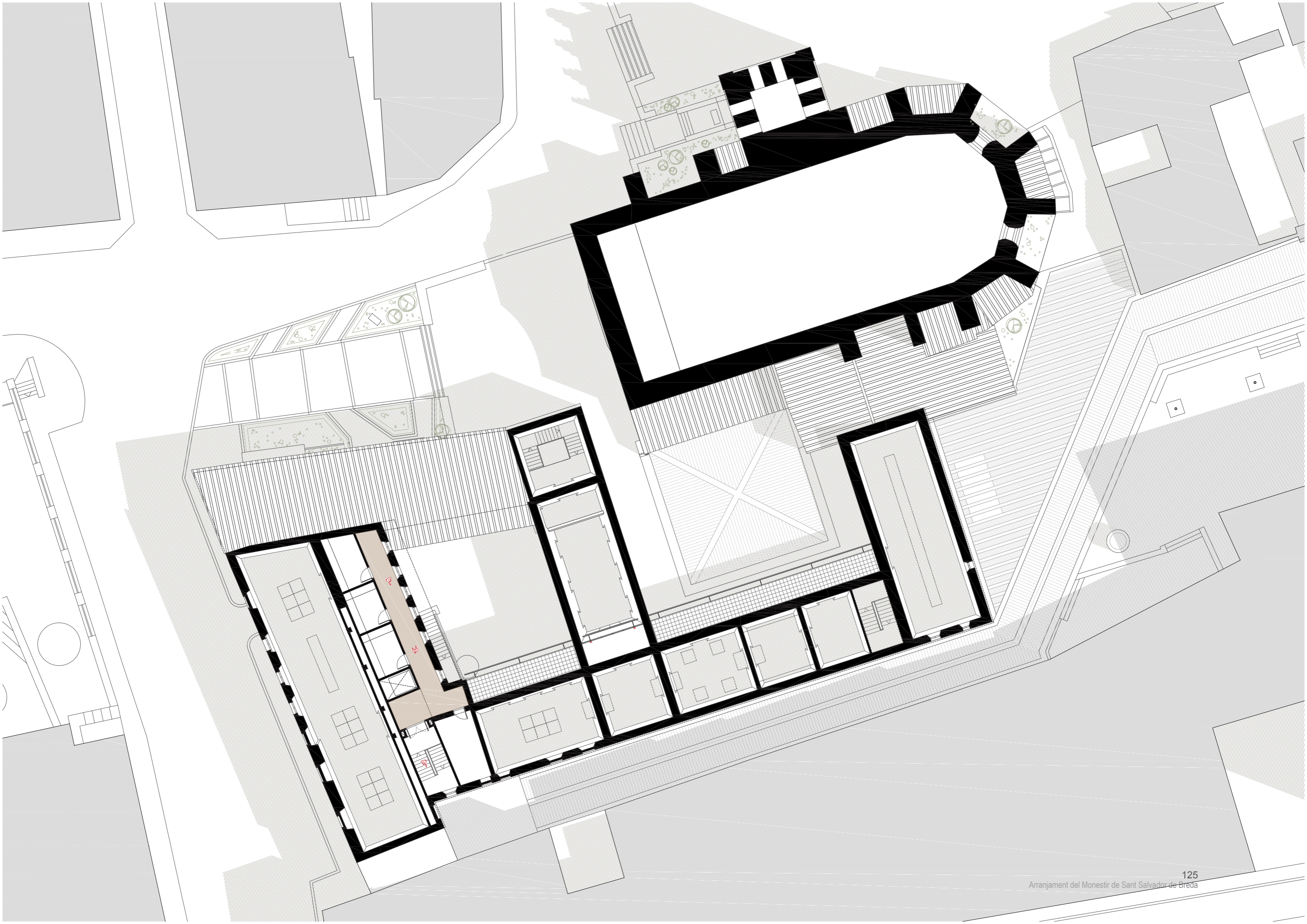
CIRCULACIONS

- museu
- carrer
- visuals

PROGRAMA

- circulacions 45.00 m²
- serveis 35.00 m²

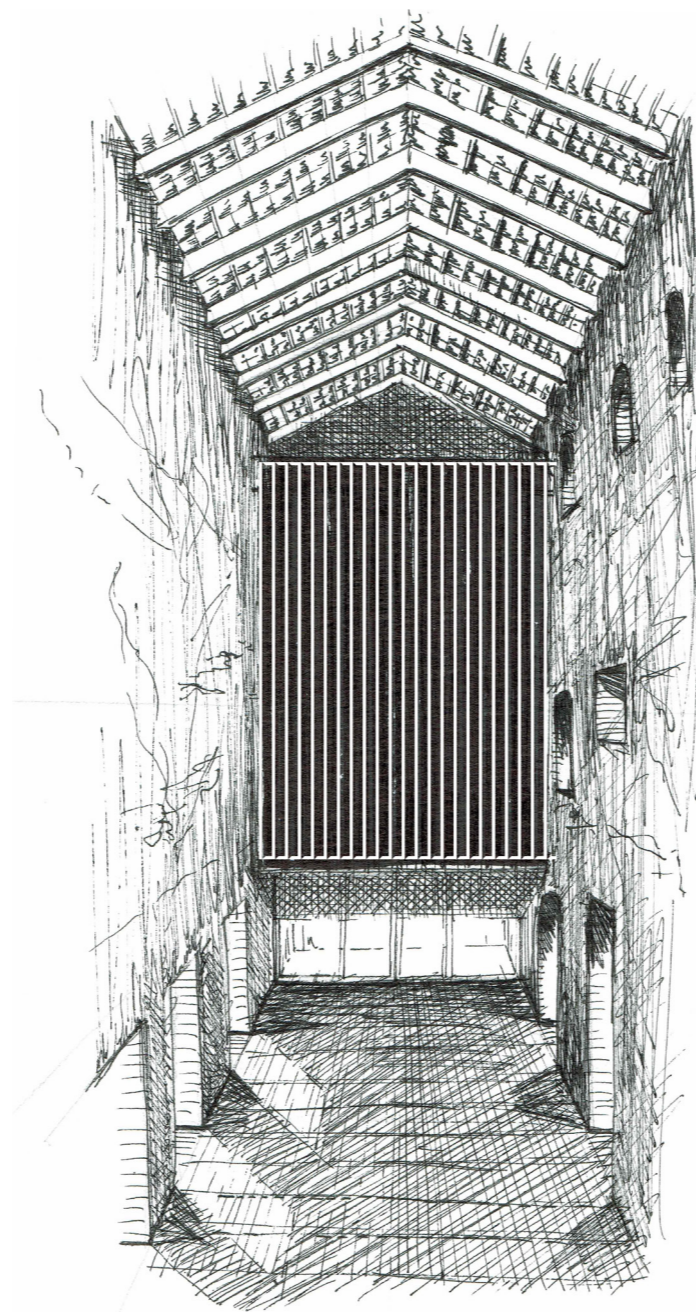
TOTAL PLANTA N +9.20 80.00 m²

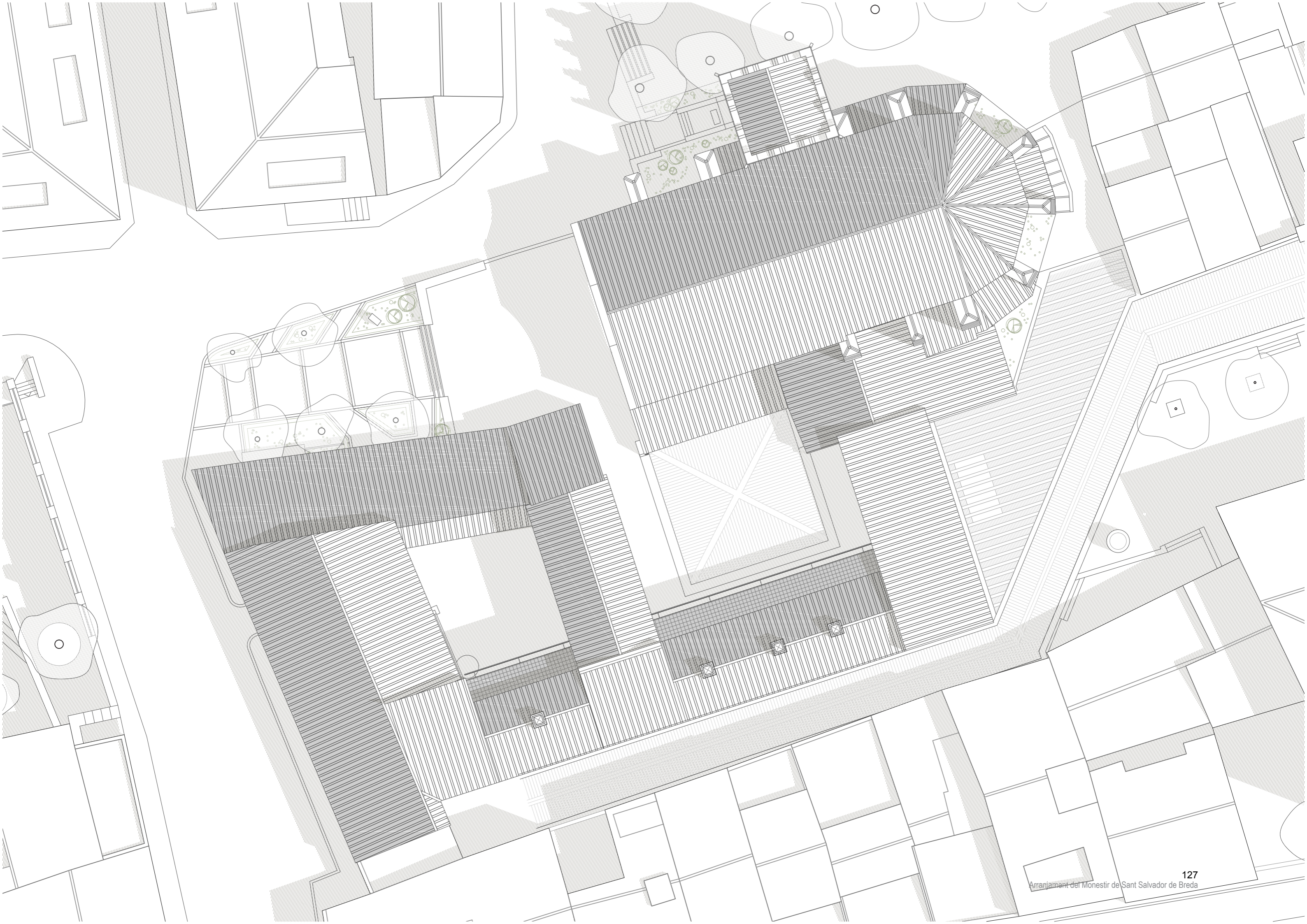

PROJECTE BÀSIC.

COBERTA

0 1 5
└───┬───┘ ESCALA 1:250

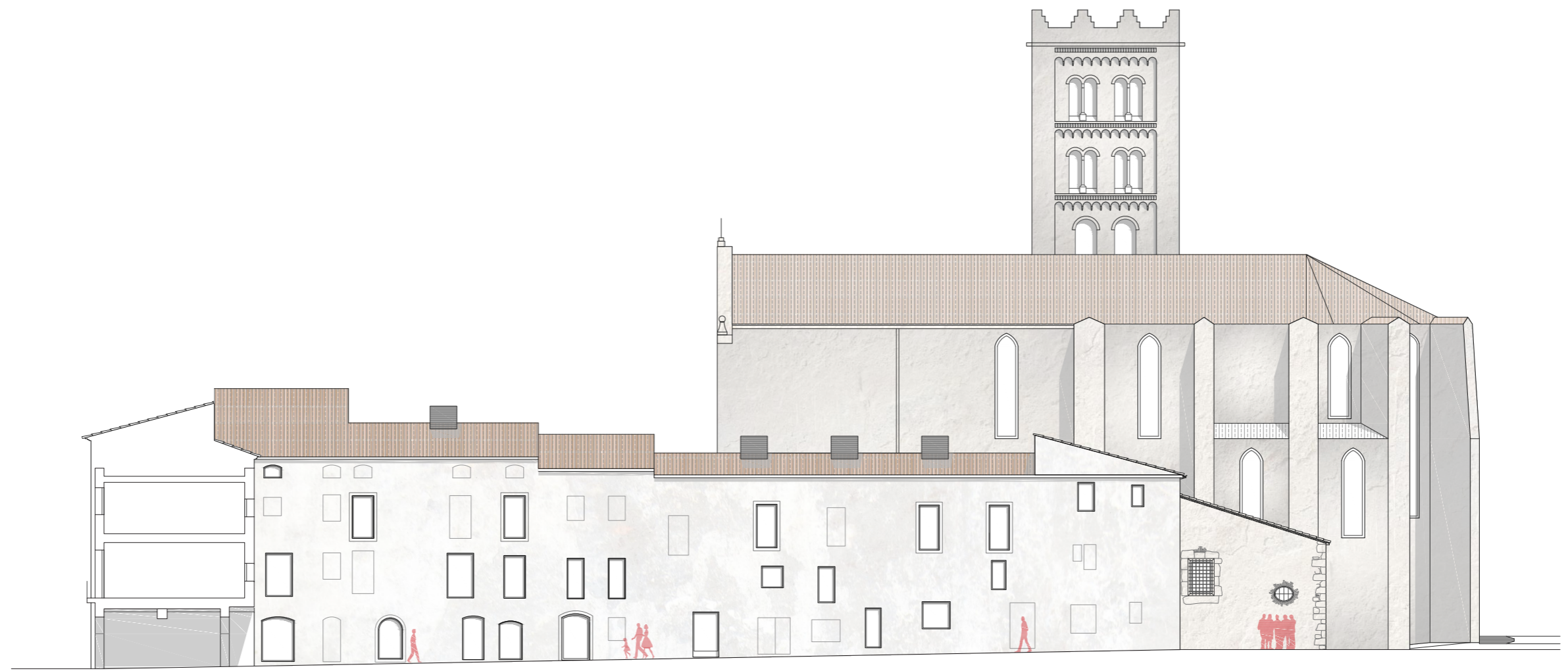

PROJECTE BÀSIC.
ALÇATS EXTERIORS

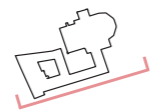
0 1 5
ESCALA 1:250

FAÇANA NORD

FAÇANA SUD

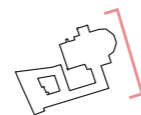

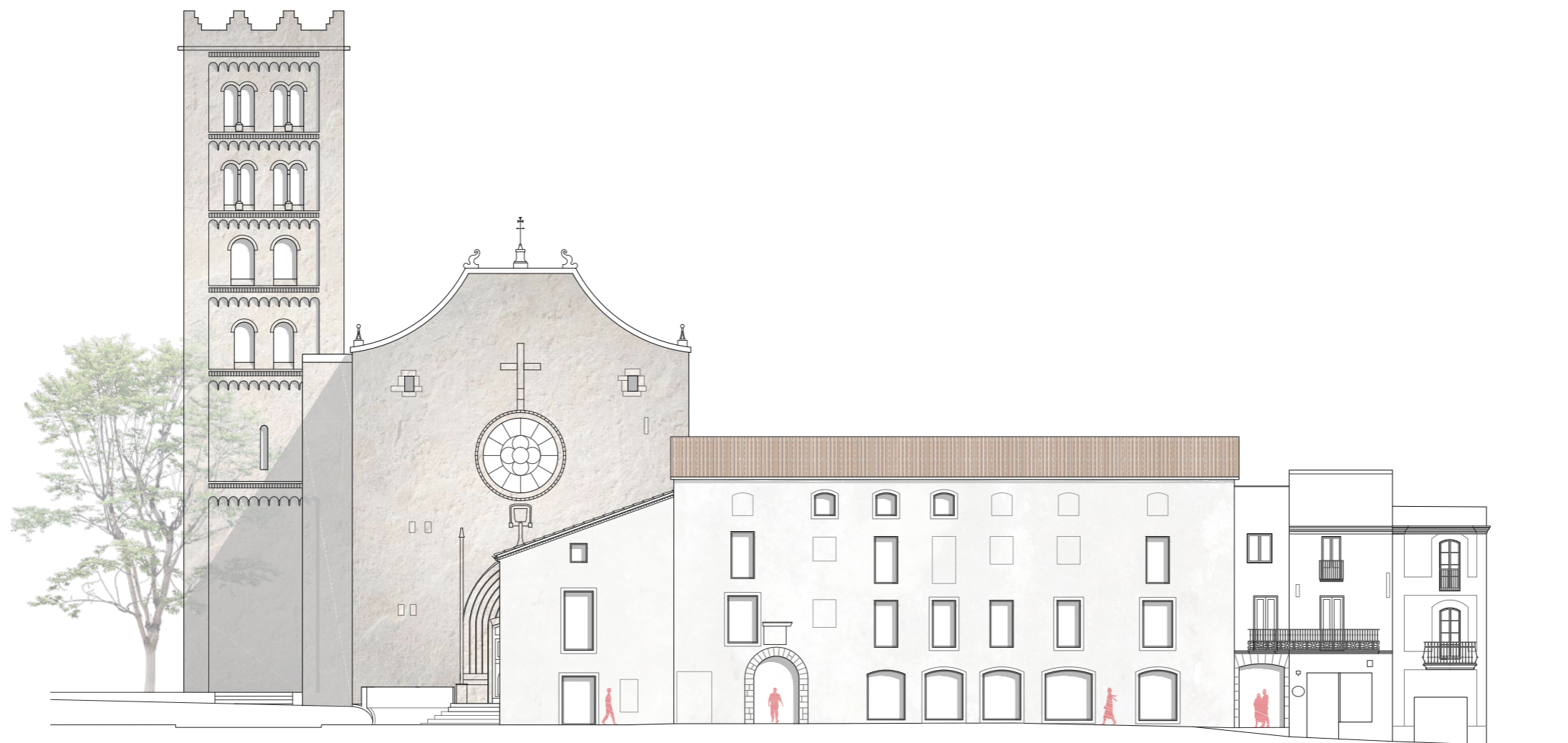
PROJECTE BÀSIC.
ALÇATS EXTERIORS

0 1 5
ESCALA 1:250

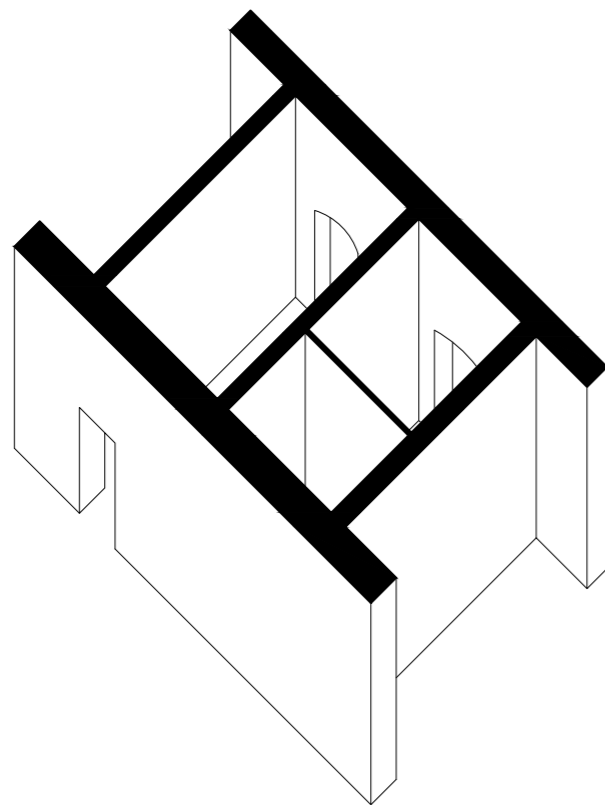
FAÇANA EST

FAÇANA OEST

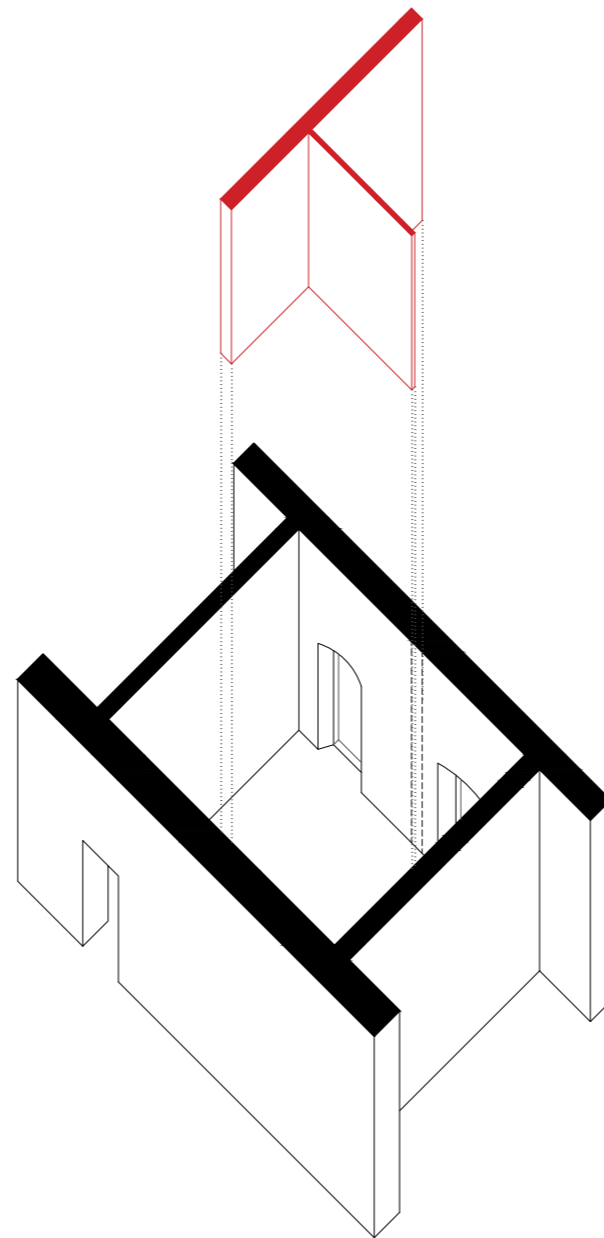
PROJECTE BÀSIC.
AXONOMETRIA INTERVENCIÓ

①

ESTAT ACTUAL

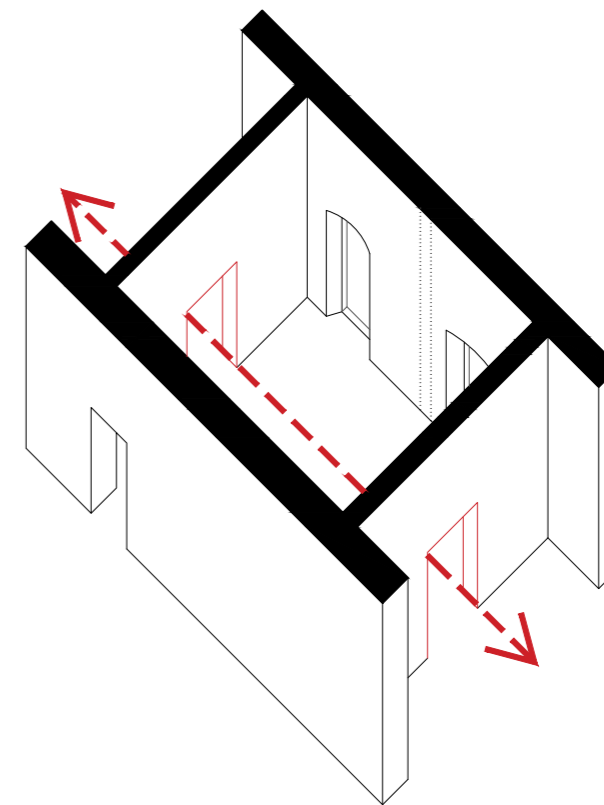
Les circumstàncies han donat com a resultat un element singular. Si bé l'envolent a respectat i/o recuperat la volumetria original, a l'interior s'observa un laberint en el seu conjunt. Més enllà de la perspectiva en planta, és interessant observar tots aquests moviments i com es poden incorporar o no en la proposta.

②

MENYS COMPARTIMENTACIÓ

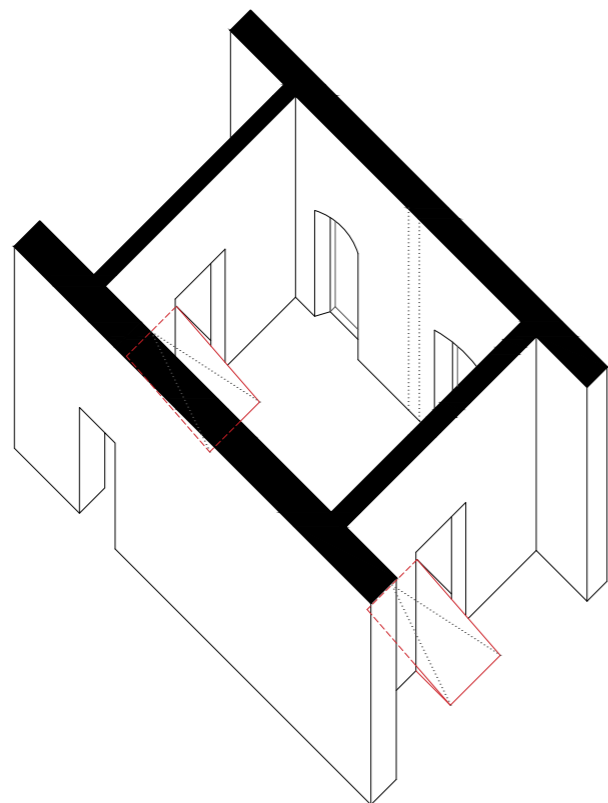
Es reconeixen els murs portants. Aquests són generalment i excepte casos molt puntuals, de gruix important els quals probablement formaven part de l'edifici monacal. Confinats en aquestes quatre parets portants s'hi troben peces de diversa forma i proporció. Per tal de donar el nou ús es decideix alliberar d'envans per tal de deixar un nou espai més generós.

③

MÉS RECORREGUT

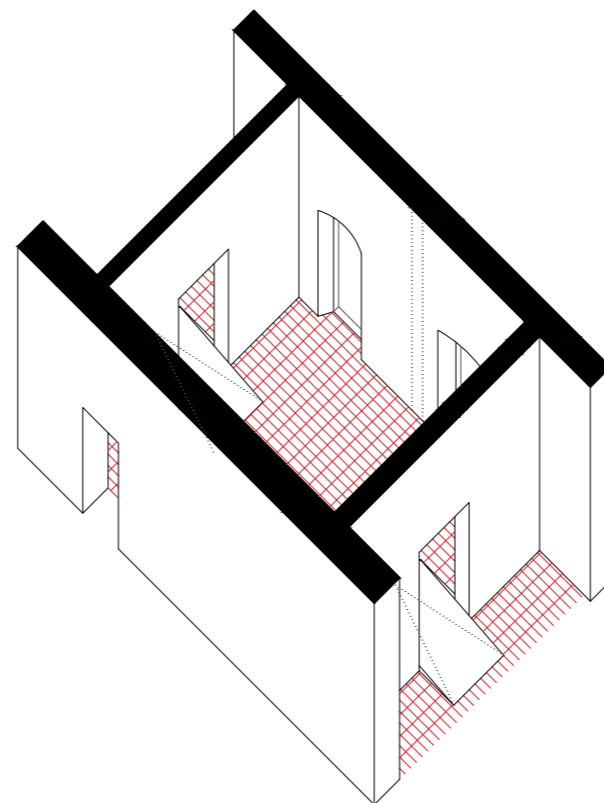
Alliberades les plantes el resultat és una seqüència de cel·les en sèrie. En alguns casos es interessant mantenir les obertures existents entre elles; en d'altres, en base a la proposta, es decideix treballar amb estintolaments en aquests murs per tal de generar els recorreguts i circulacions.

④

ESTRUCTURA HORIZONTAL

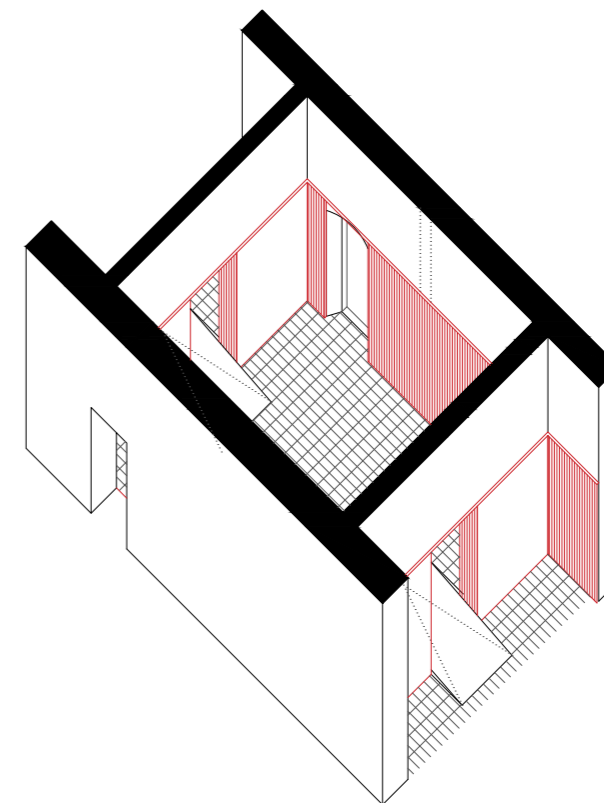
En l'estructura horitzontal també es posa de manifest tot aquest palimpsest que es visualitza en la composició d'obertures en façana. La decisió de mantenir els forjats existents degut a la seva riquesa i varietat constructiva obliga, en alguns punts, a construir un seguit de rampes pel benefici d'uns itineraris accessibles per a tothom.

⑤

PAVIMENTS

Els acabats existents, a priori no es conservaran, a no ser que en fase d'obra és valorés la possibilitat de deixar trams d'aquest o aprofitar-los per altres usos dins el mateix edifici. Es proposa un paviment ceràmic continu en totes les cel·les, per contra del paviment que es col·locaria a les zones de circulació, que serà de microciment.

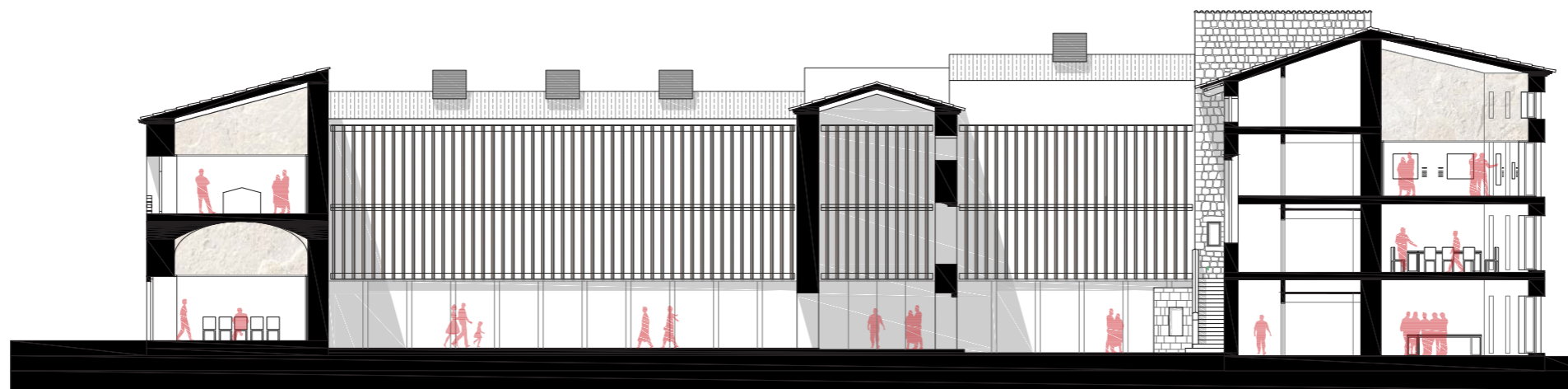
⑥

REVESTIMENTS

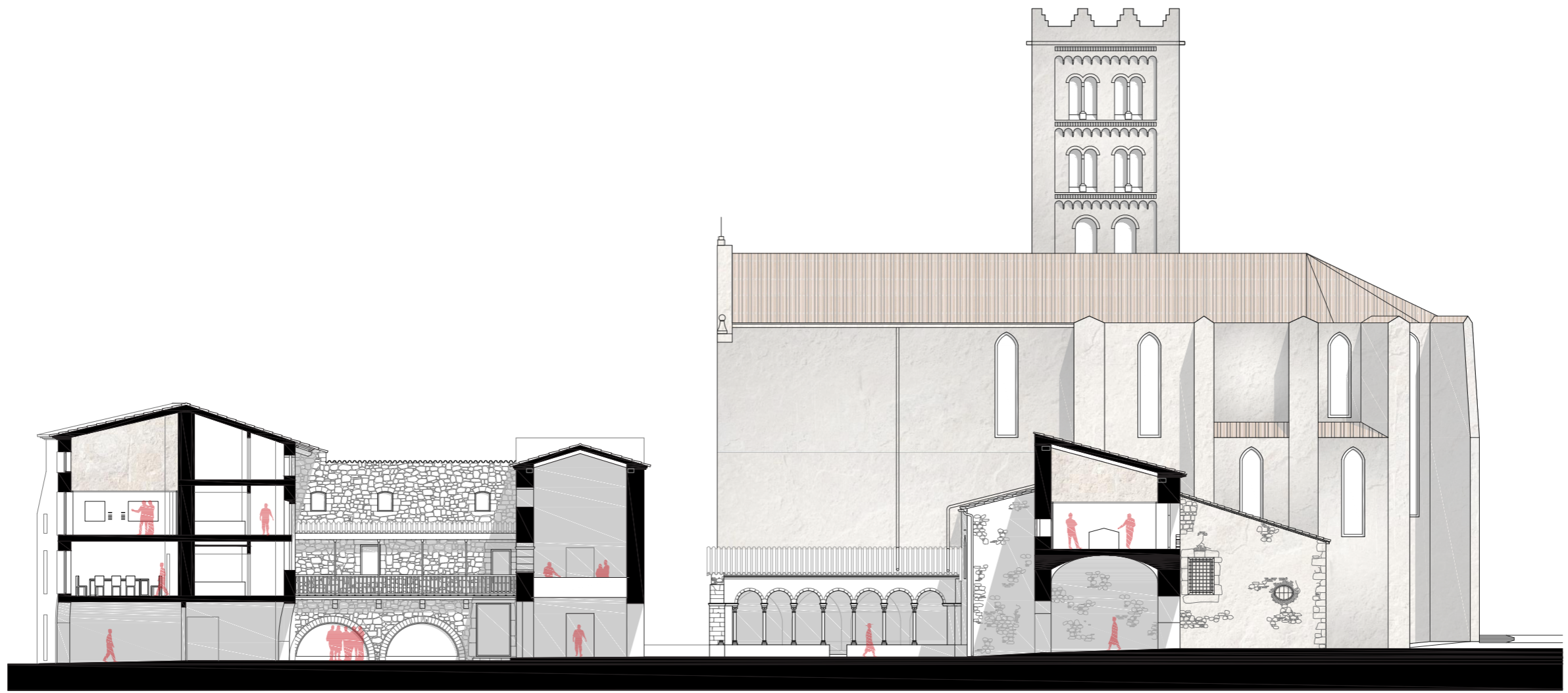
Un trasdossat amb tauler tricapa en tot el perímetre, revestint els paraments verticals fins a una cota de 2.20 m aproximadament, incloent els estintolaments. La resta de revestiment, o sigui, de 2.20 m fins a sostre es deixarà vist tal i com està: deixant les marques on hi havia ens envans, escales, revestiments, colors, desperfectes, brutícia, ferides i cicatrius.

PROJECTE BÀSIC.
ALÇATS INTERIORS. SECCIONS.

0 1 5
ESCALA 1:250

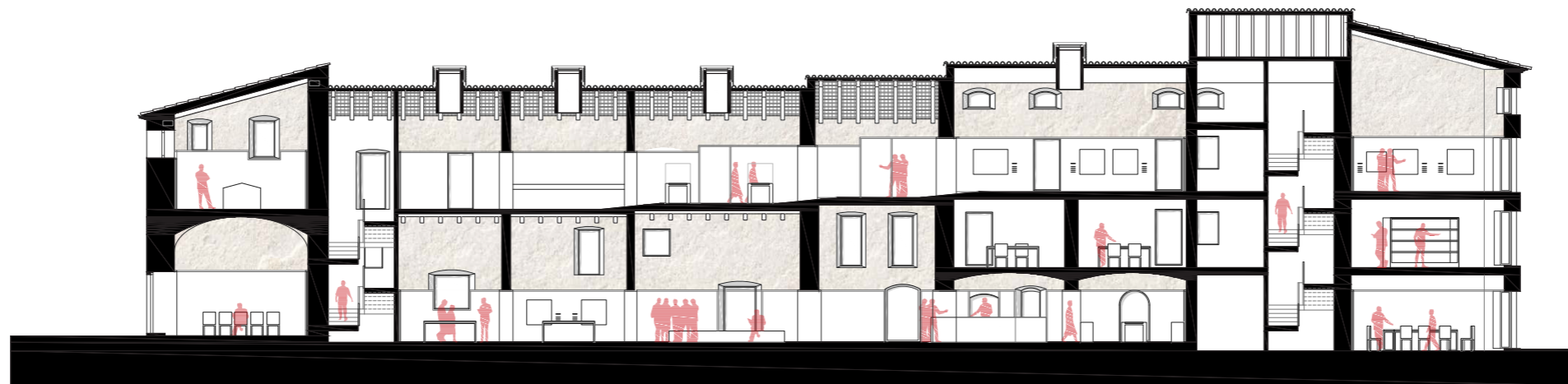
INTERIOR NORD

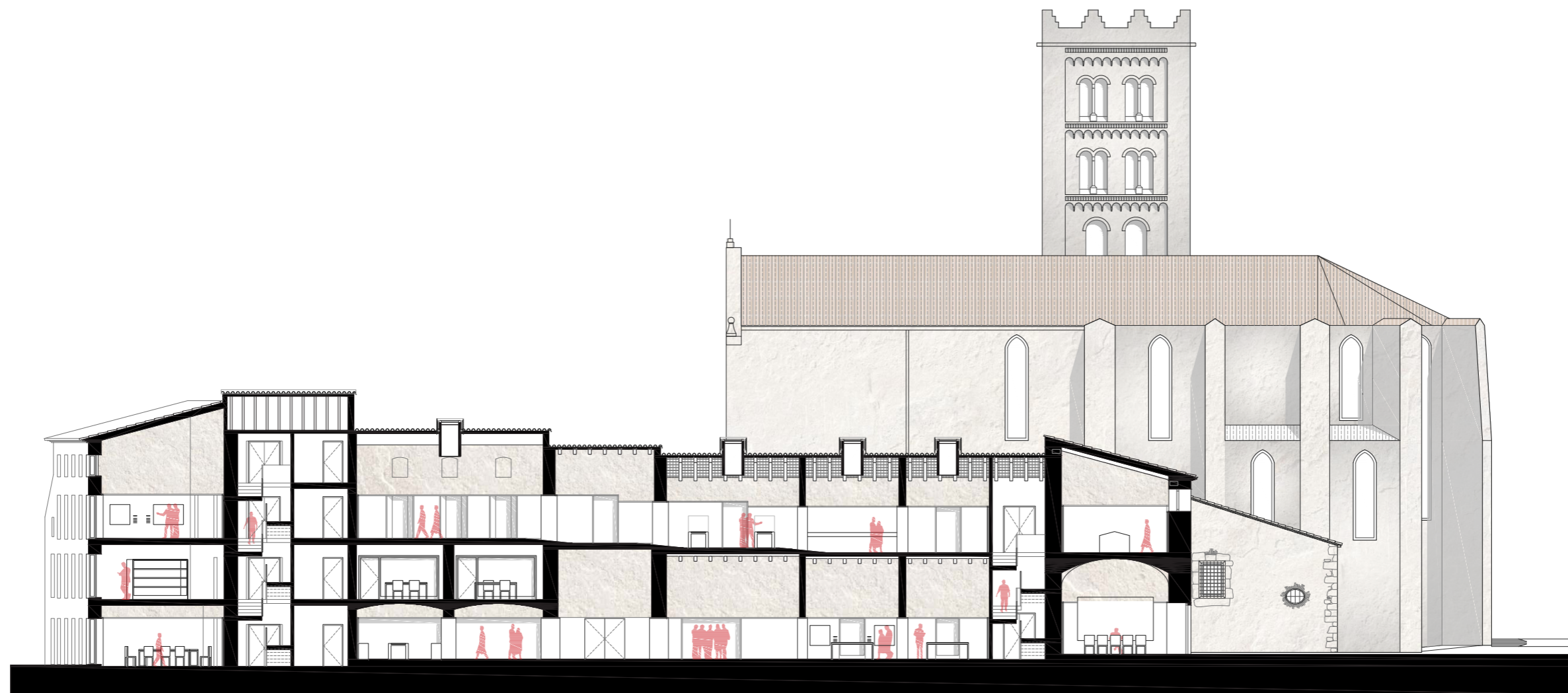
INTERIOR SUD

PROJECTE BÀSIC.
SECCIONS LONGITUDINALS.

0 1 5
ESCALA 1:250

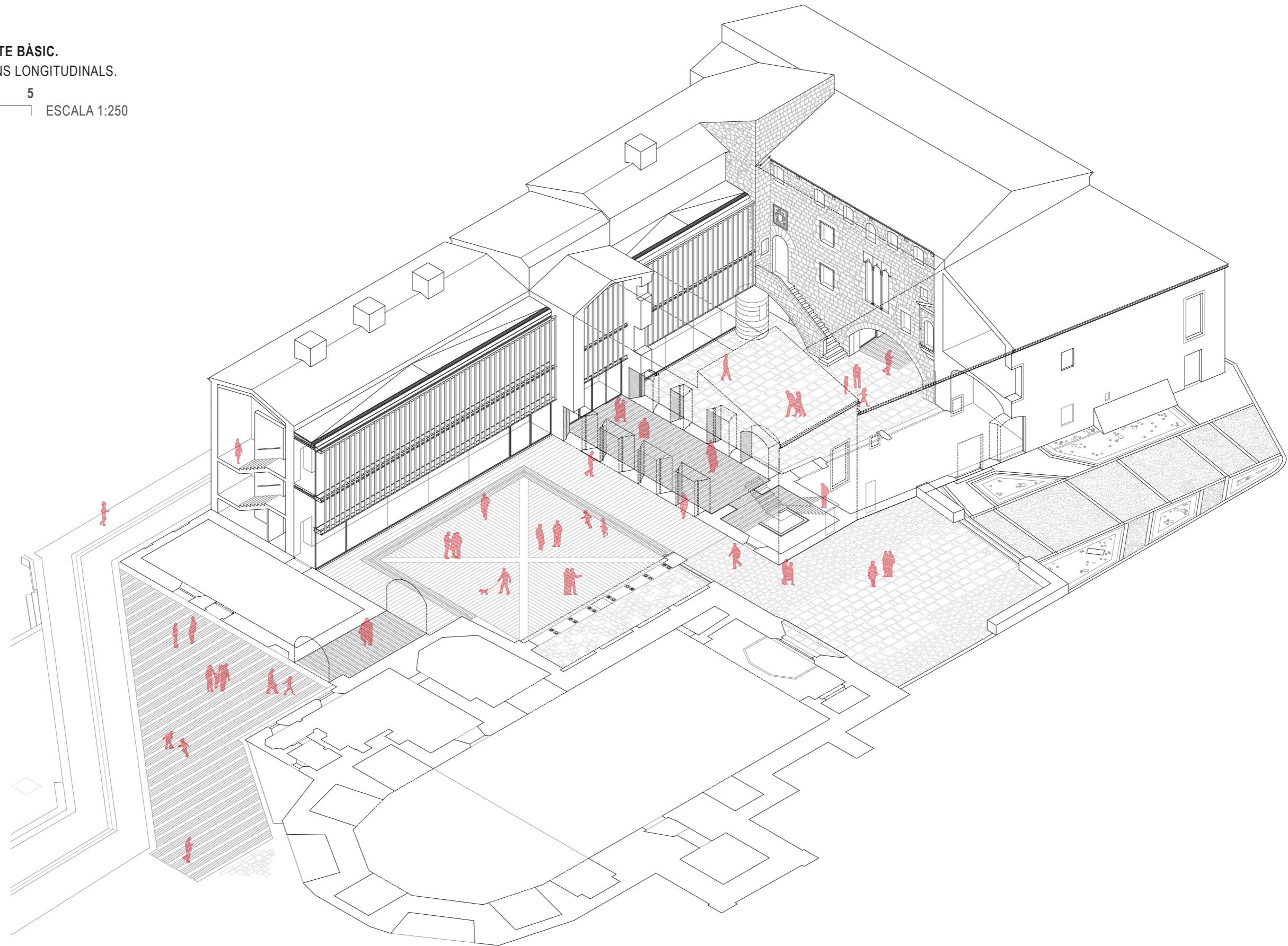
SECCIÓ SUD

SECCIÓ NORD

PROJECTE BÀSIC.
SECCIONS LONGITUDINALS.

0 1 5
ESCALA 1:250

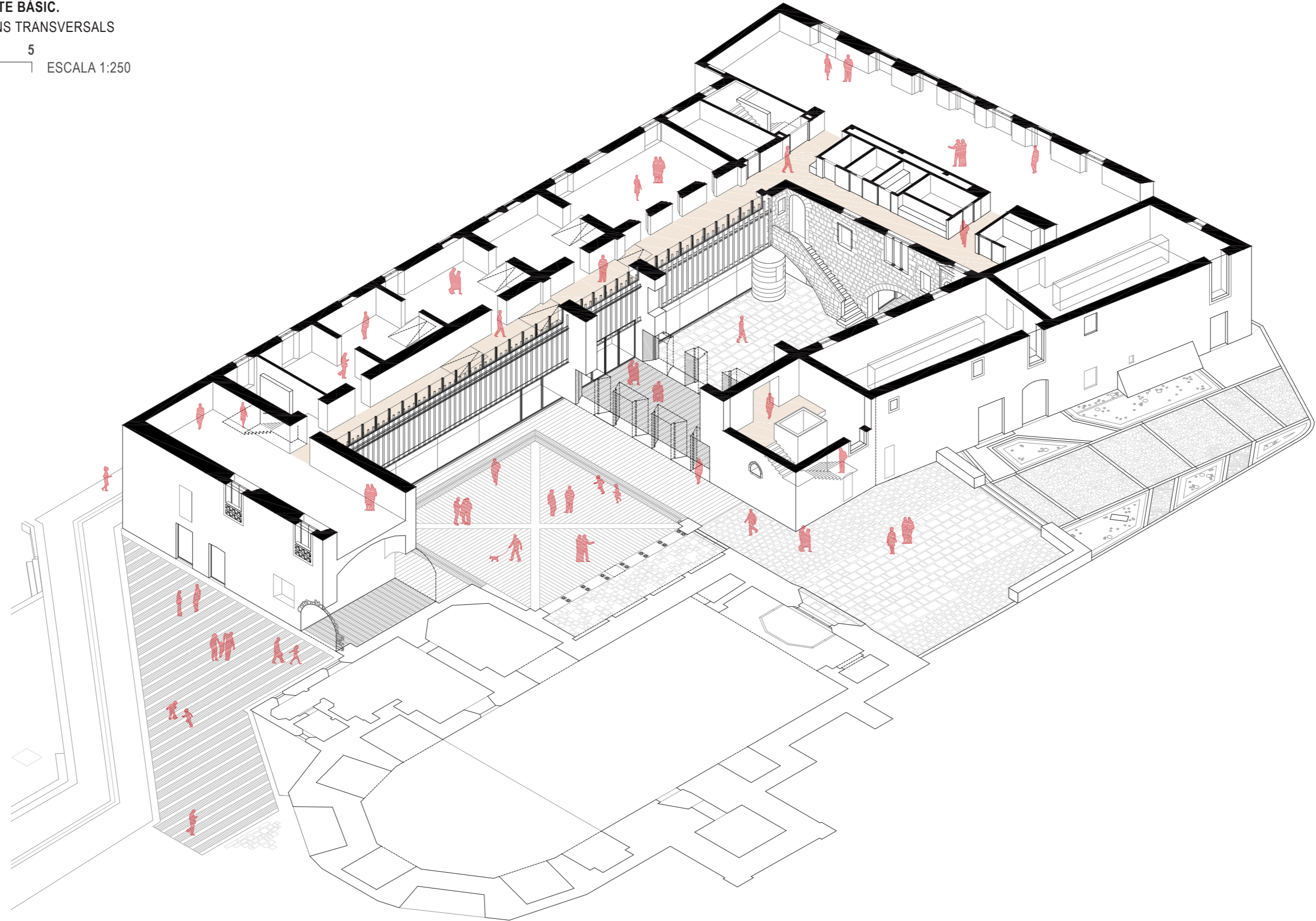

SECCIÓ NORD

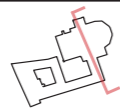
PROJECTE BÀSIC.
SECCIONS TRANSVERSALS

0 1 5
ESCALA 1:250

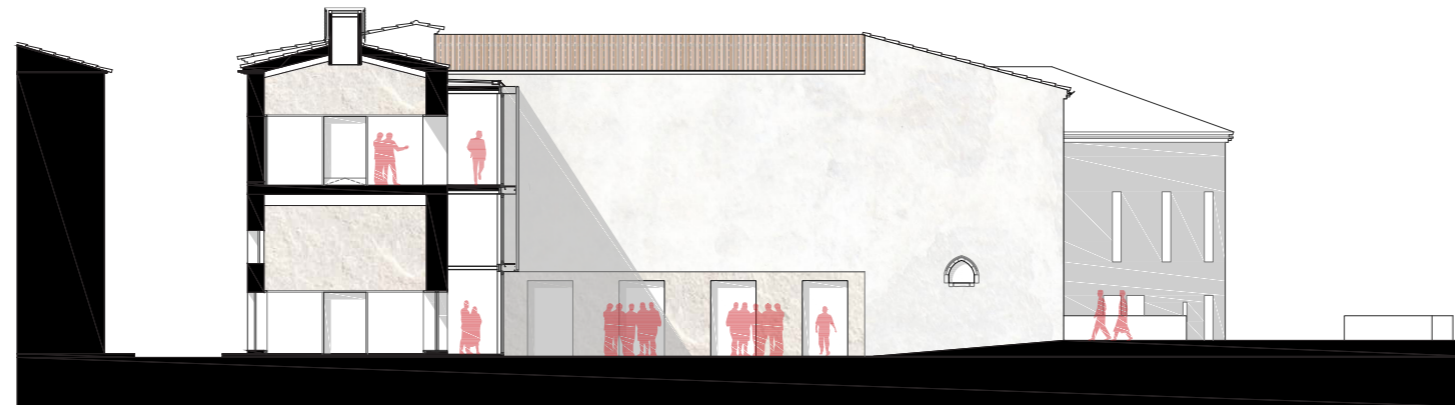

SECCIÓ OEST

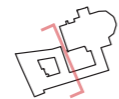

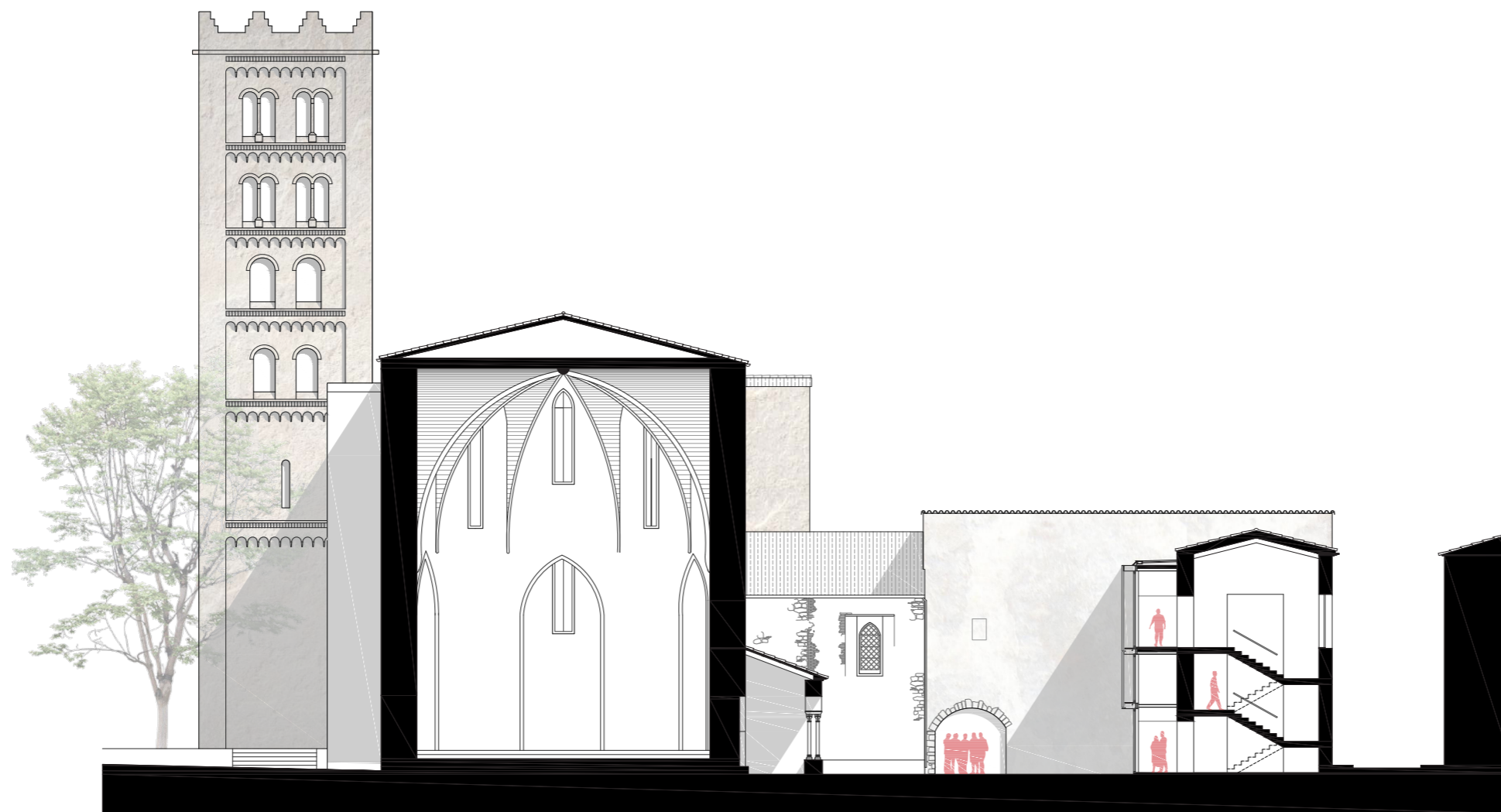
PROJECTE BÀSIC.
SECCIONS TRANSVERALS. CLAUSTRE.

0 1 5
└───┬───┘ ESCALA 1:250

SECCIÓ EST

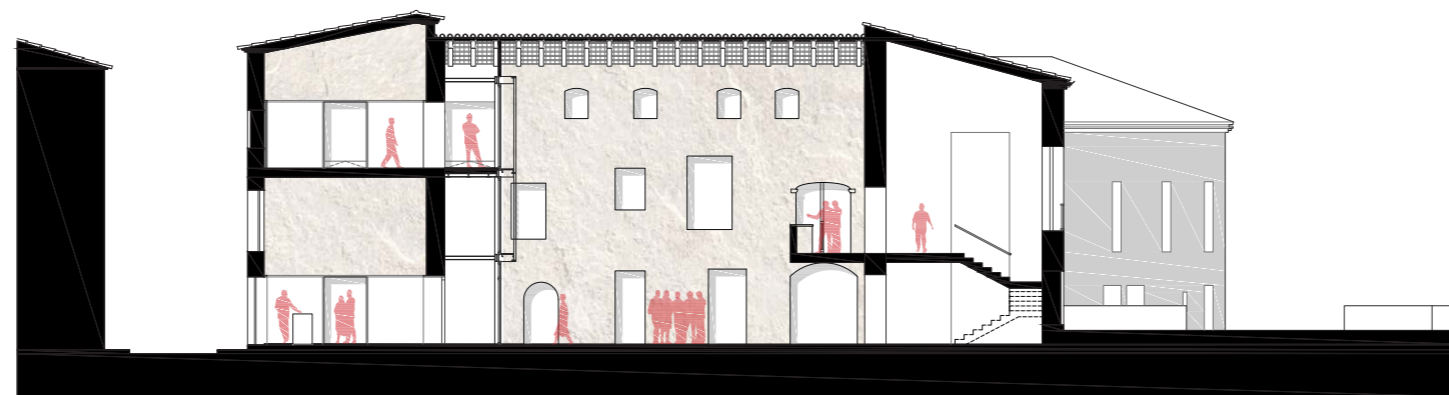

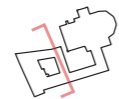
SECCIÓ OEST

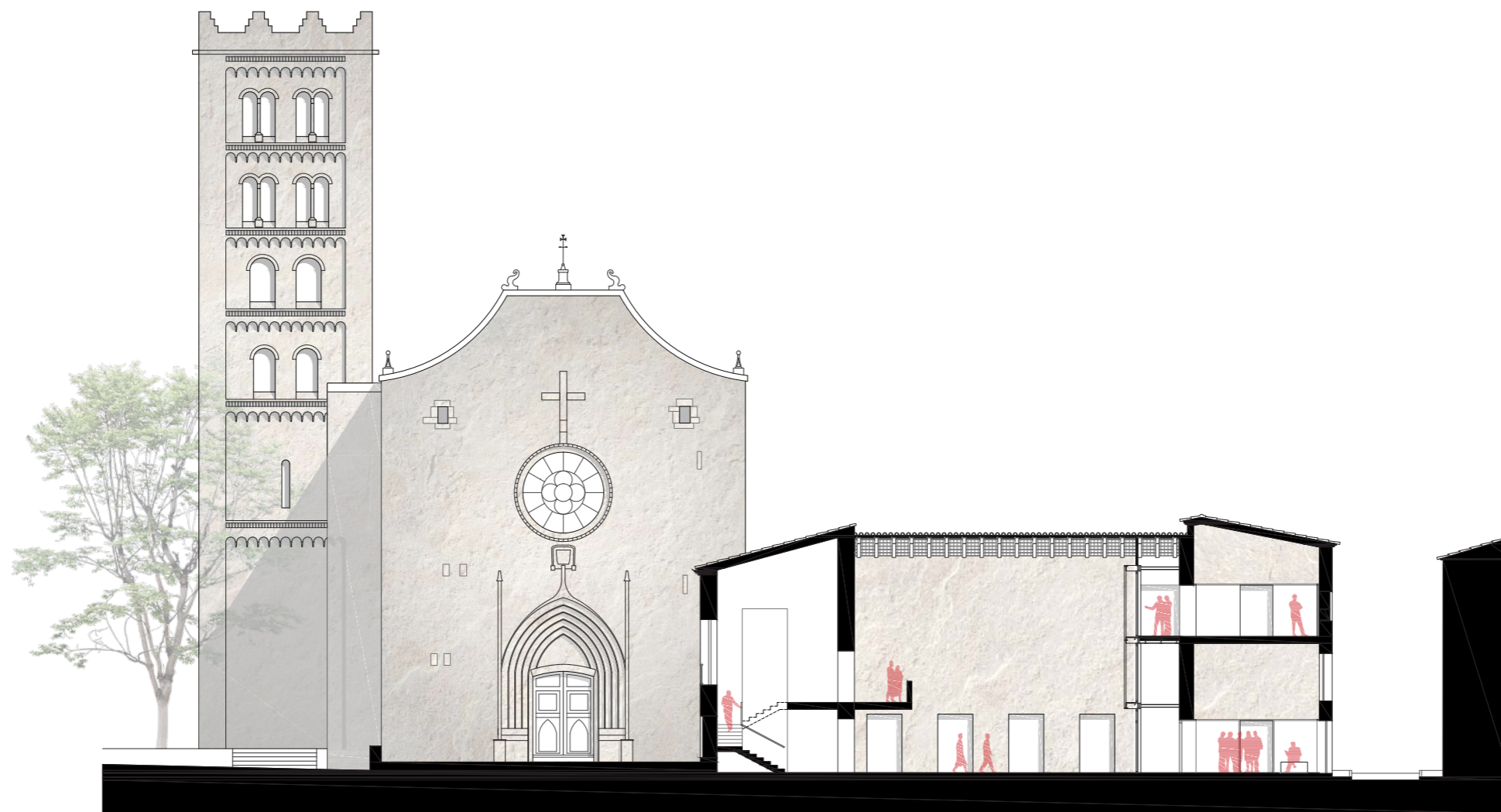
PROJECTE BÀSIC.
SECCIONS TRANSVERALS. ALA CENTRAL.

0 1 5
└───┬───┘ ESCALA 1:250

SECCIÓ EST

SECCIÓ OEST

PROJECTE BÀSIC.
SECCIONS TRANSVERSALS. ABADIA.

0 1 5
└───┬───┘ ESCALA 1:250

SECCIÓ EST

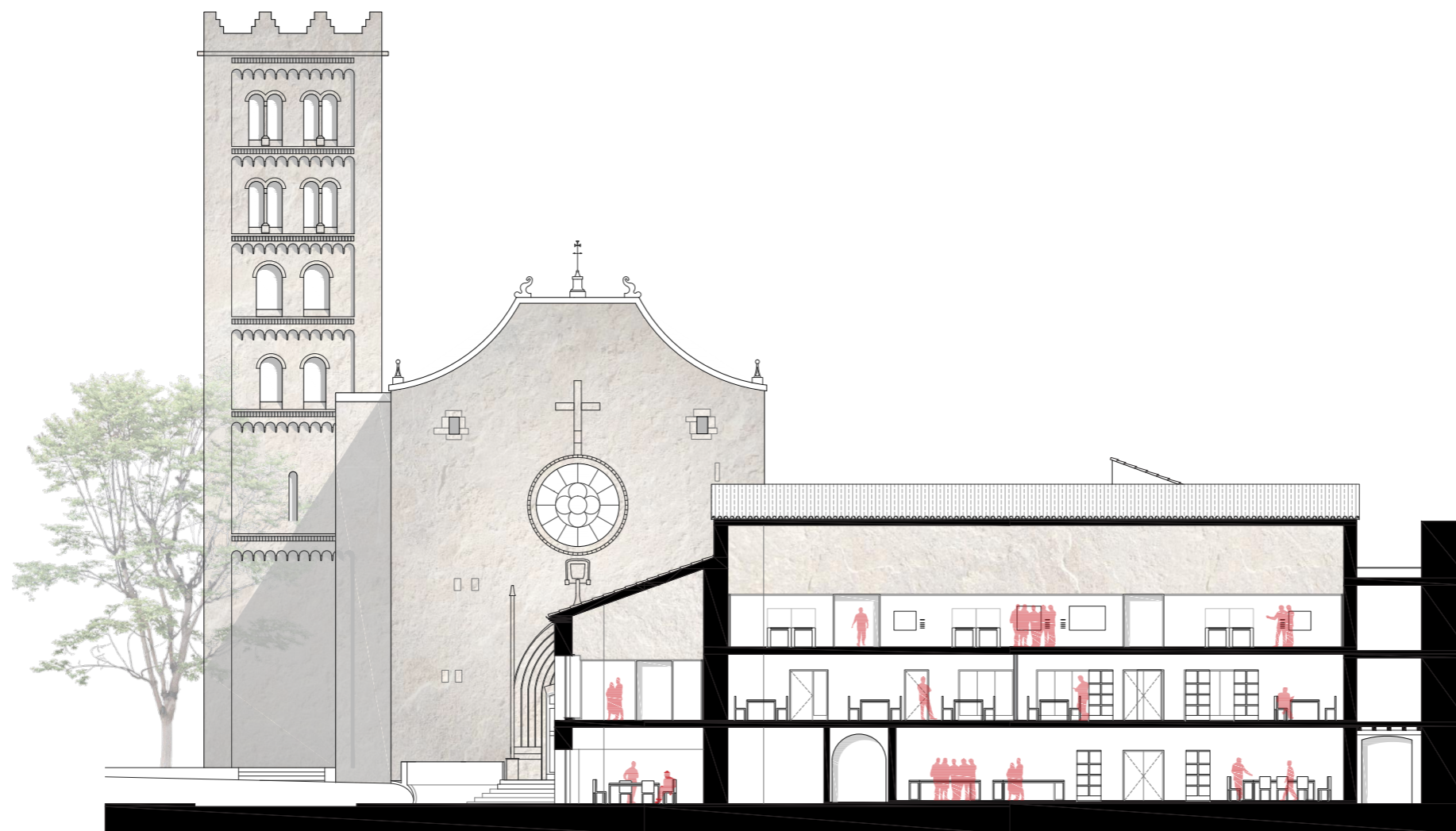
SECCIÓ OEST

PROJECTE BÀSIC.
SECCIONS TRANSVERSALS.

0 1 5
ESCALA 1:250

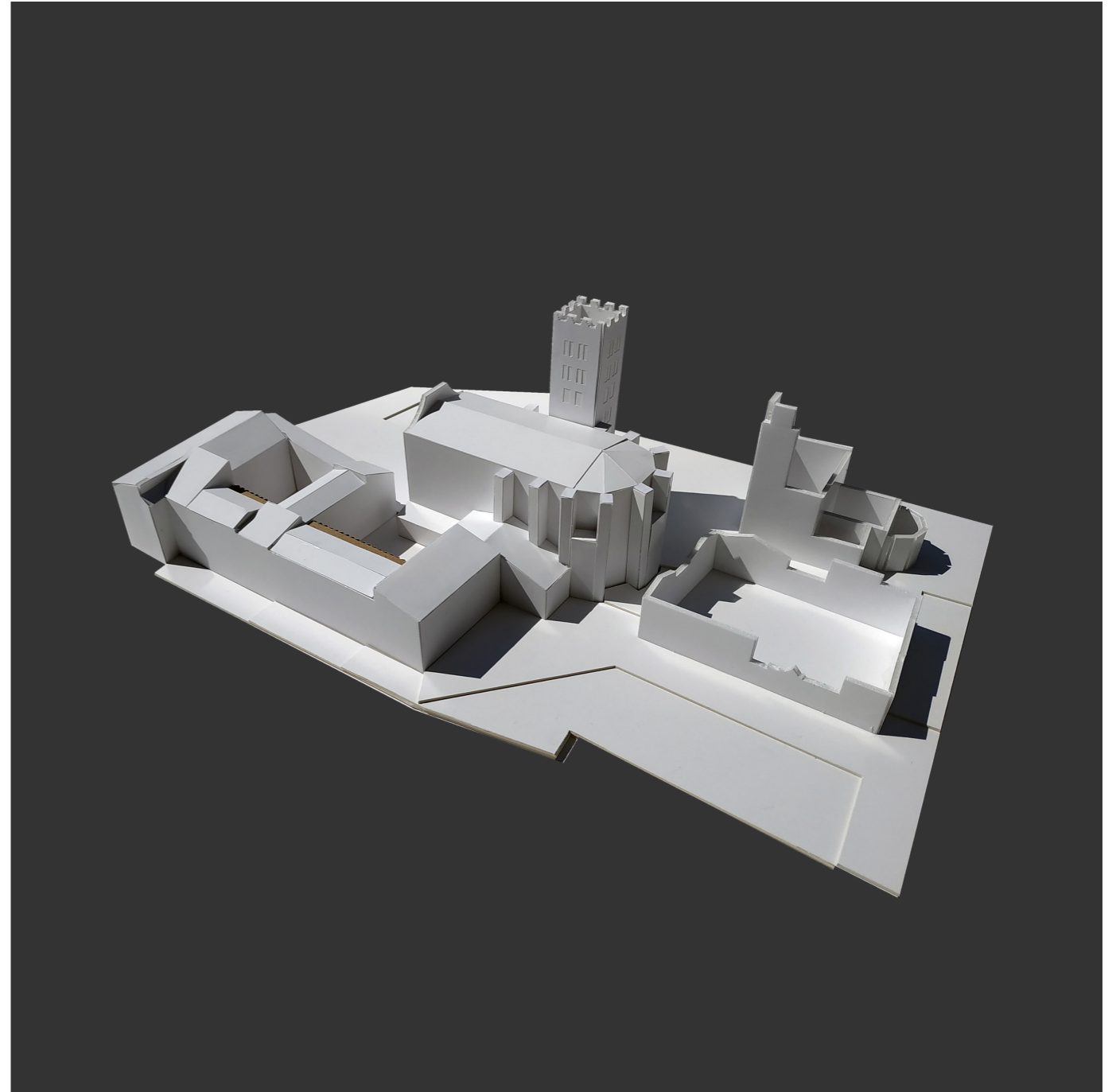
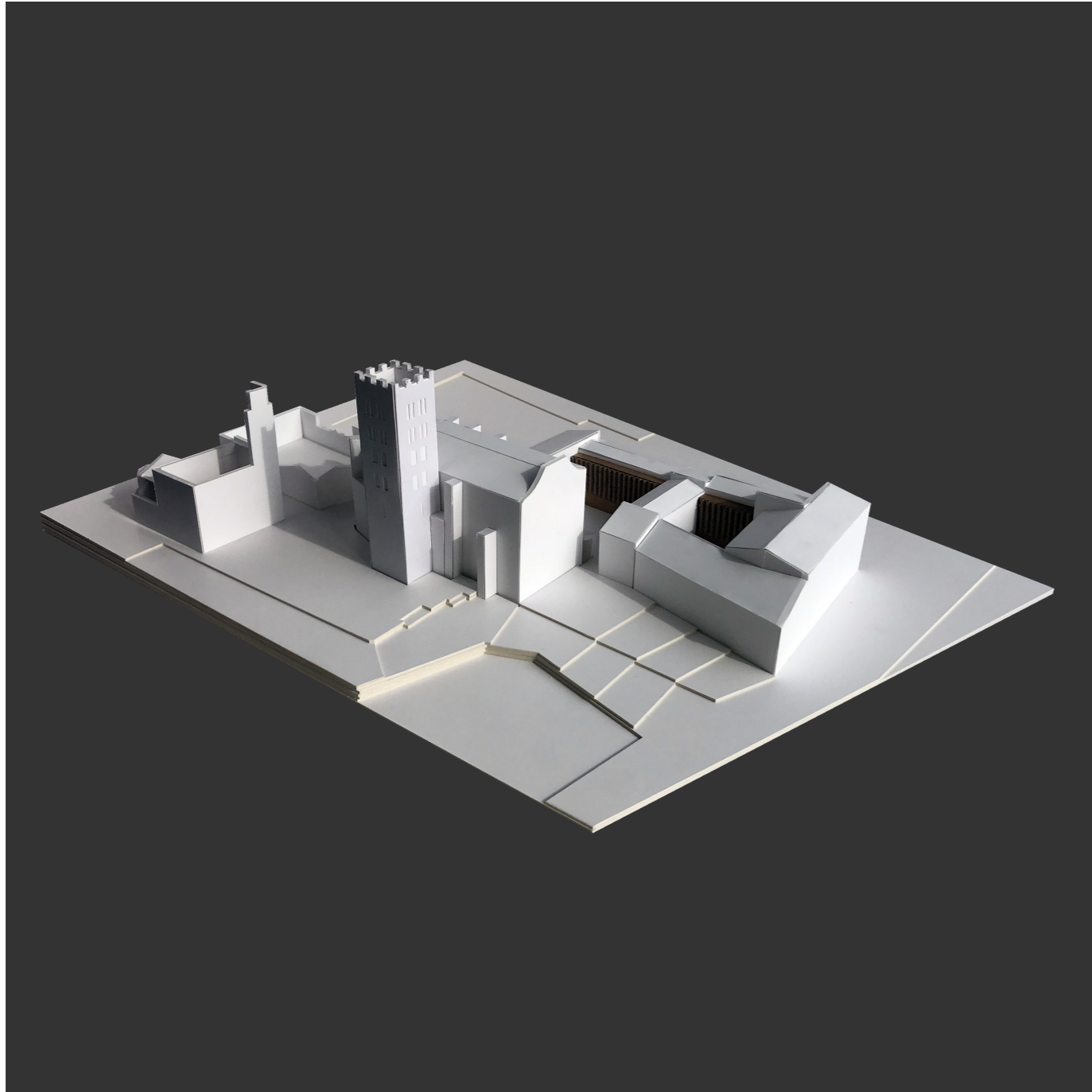

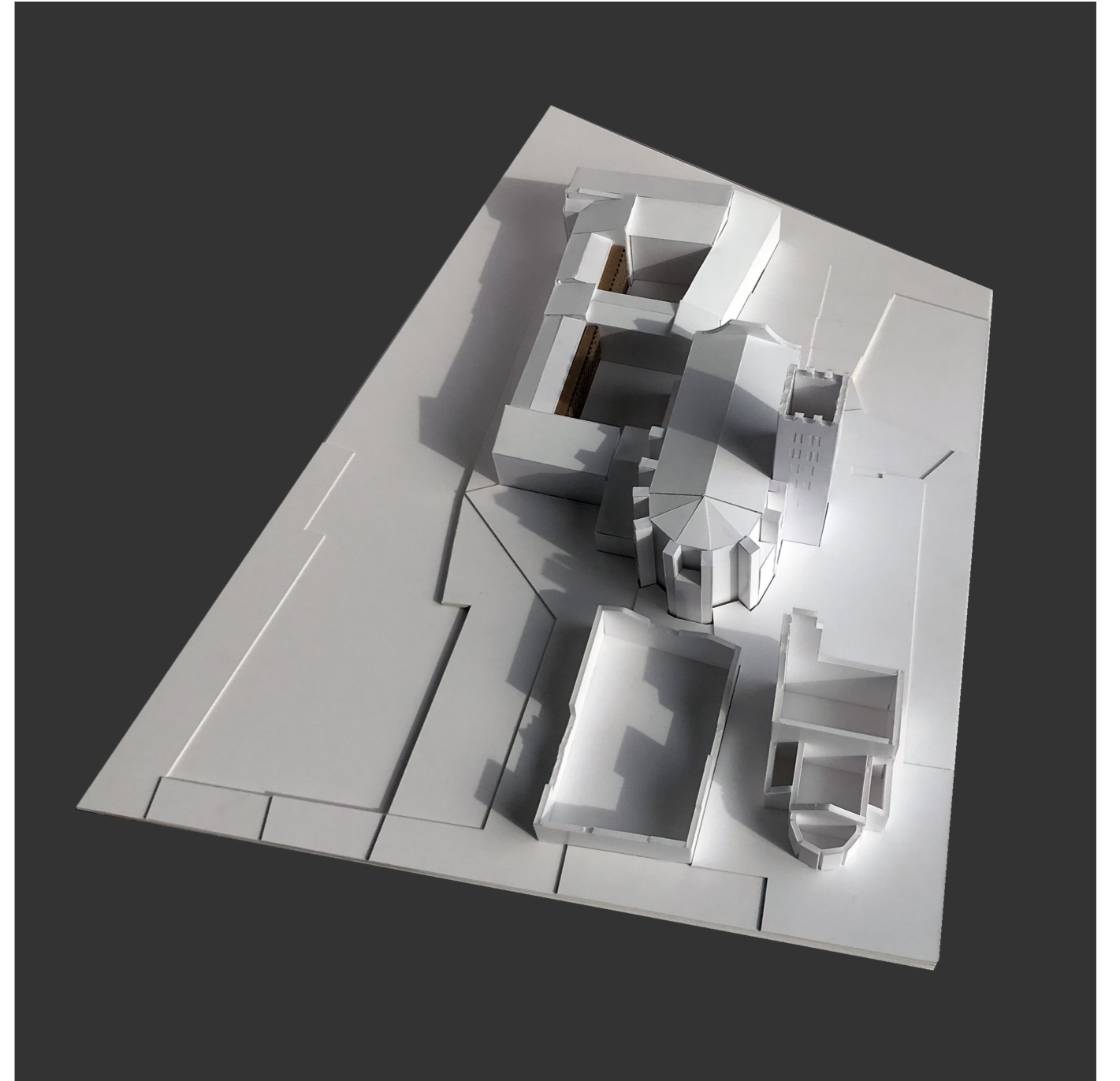
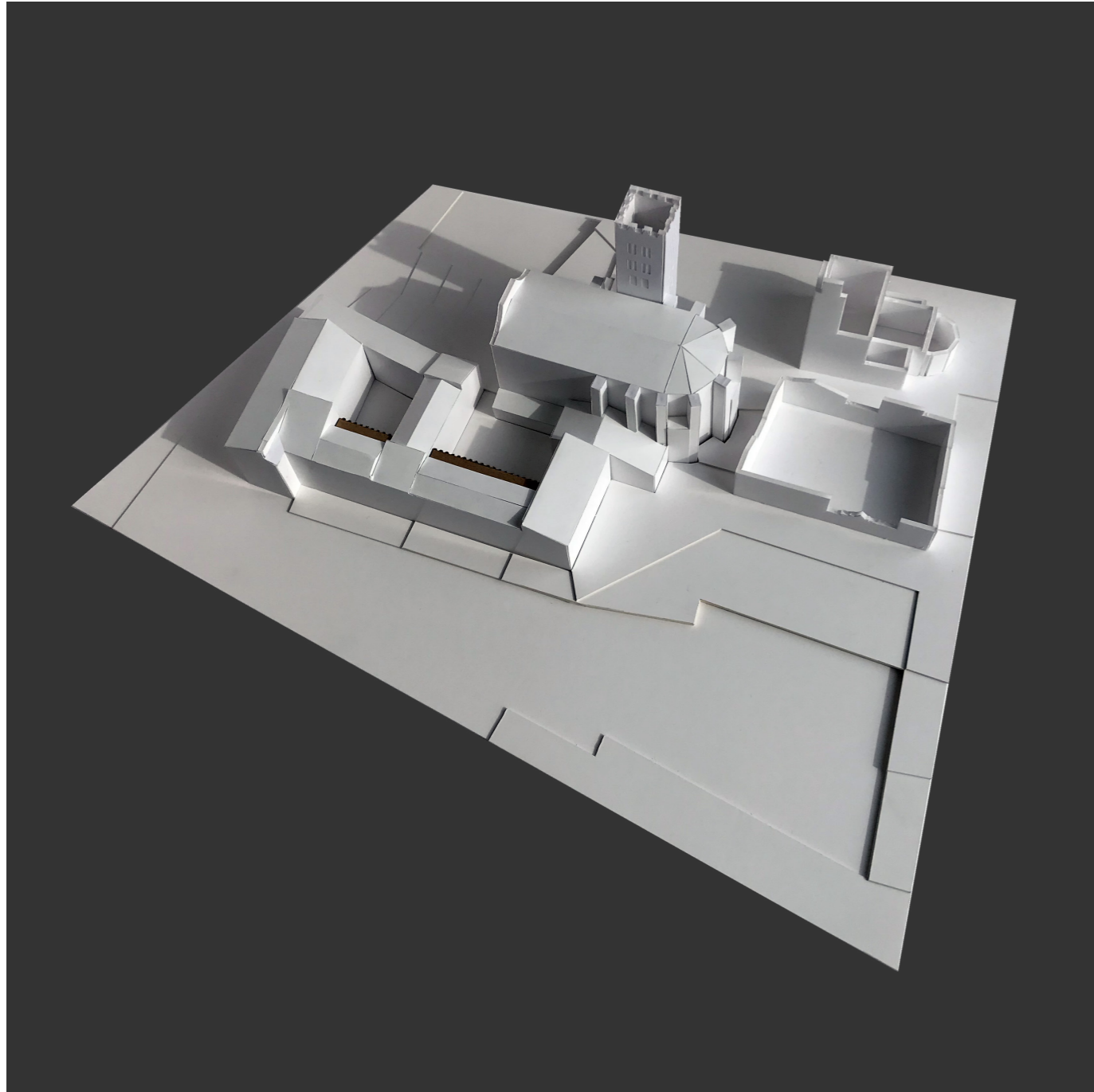
SECCIÓ EST

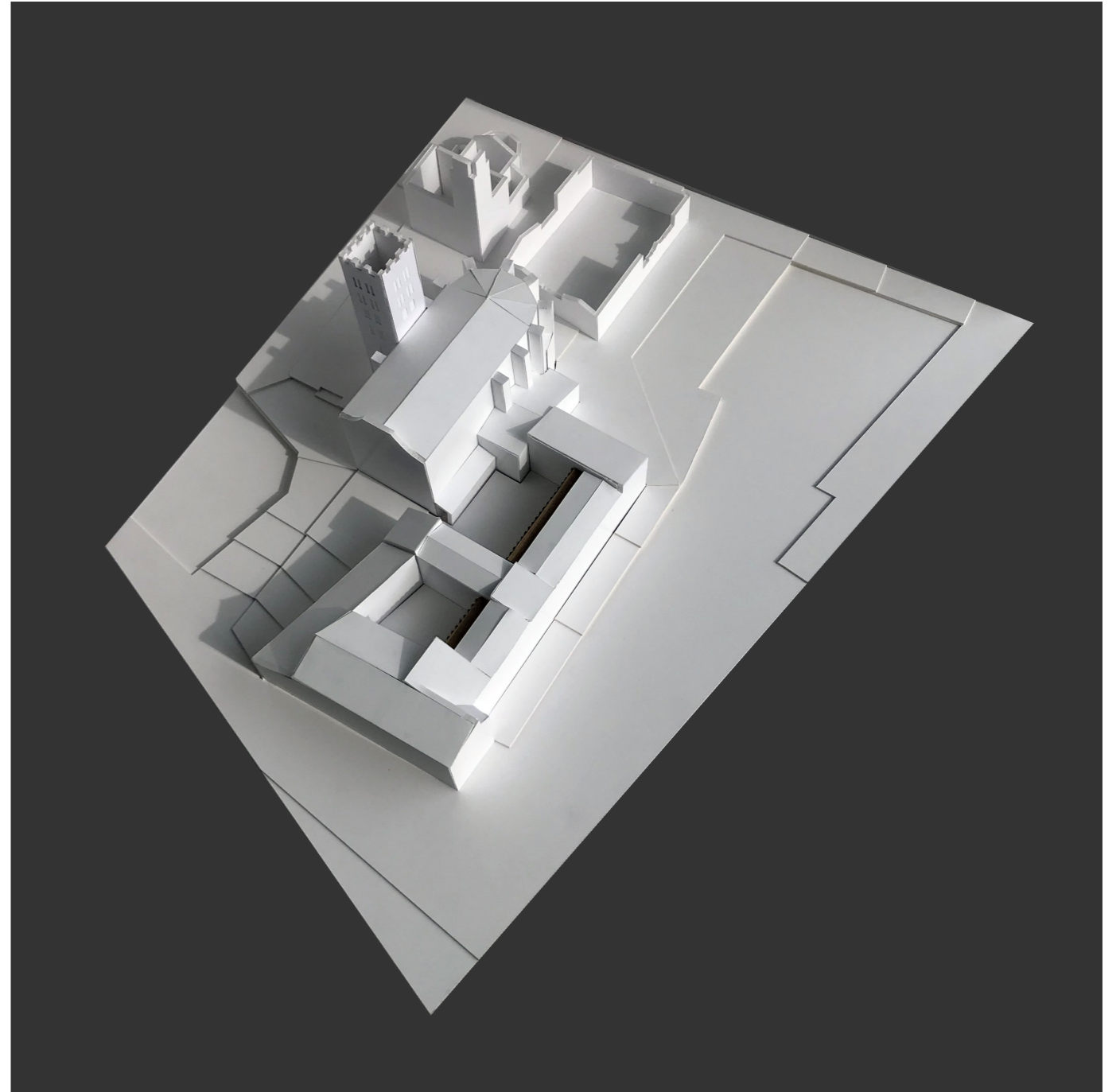

SECCIÓ OEST

PROJECTE BÀSIC.
MAQUETA.

DEFINICIÓ CONSTRUCTIVA

PROJECTE EXECUTIU.

ESTAT ACTUAL. ESTRUCTURA HORIZONTAL.

ESCALA 1:30

Un palimpsest és un document antic reutilitzat. A l'edat mitjana, els suports per a escriure (pergamins, bàsicament) eren cars o bé difícils de trobar. Per aquesta raó, quan es considerava que ja no calia el document, s'esborraven, rasant el pergamí fins a treure'n la tinta, i s'hi tornava a escriure al damunt. Com que el procés d'esborrar era difícil i pesat, de vegades no es completava adequadament, de tal manera que es deixaven parts sense esborrar de manera que quedaven restes del text antic que encara es poden llegir.

Palimpsest podria ser un dels adjectius que més li escau a l'actual monestir de Sant Salvador. Si hi fem una radiografia es posen de manifest la varietat de sistemes constructius: Podríem dir que l'arquitectura passa, però la construcció és queda.

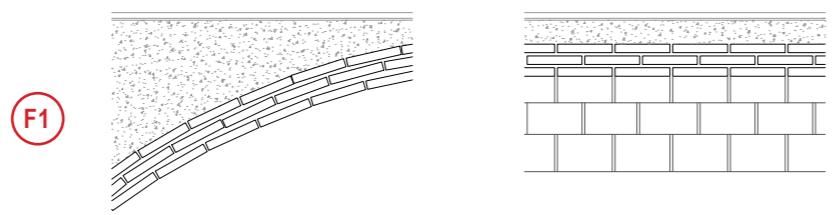
Quan, fruit de la desamortització, es van començar a fer partions i a subhastar l'edifici per fragments es va iniciar una nova etapa que posaria en entredit la unitat constructiva: l'ús que li volien donar els nous propietaris, juntament amb el capital que disposaven, suposarien la fortuna o el perjudici de cadascun dels fragments.

L'estructura horitzontal té una riquesa en la seva varietat, responent a diferents etapes que han optat per la reforma per comptes de l'enderroc total o parcial. Els sistemes constructius ens donen pistes de l'etapa en que possiblement es varen executar, així com també, podem utilitzar les obertures com a referència i testimoni per encaixar els nivells del que va ser monestir amb l'estat actual.

Destacaria la presència de voltes rebaixades en planta baixa; sostres alts que en alguns casos han aprofitat per aixecar un forjat intermedi aprofitant l'alçada o, al que va ser palau de l'abat, on s'hi troba el desengany més important; doncs en una de les darreres intervencions es van eliminar els forjats existents per nous amb estructura vertical de pilars.

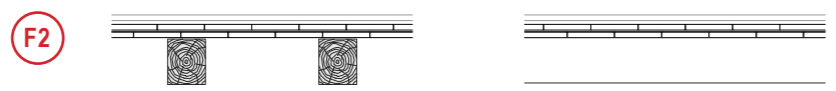
El debat sobre el monestir està més que servit; és molt fàcil contradir-se venerant tan sols una part de la història: doncs és tan rellevant que l'edifici va ser un monestir com, posteriorment va ser transformat (i en alguns casos encara ho és) en habitatges. Si es volgués fer un relat respectant la seva complexitat ens ho hem de mirar fredament recordant que l'arquitectura passa, però la construcció es queda.

F1

1.Paviment 2.Ronyó omplert de terra 3.Formació de volta amb rajol pla col·locat a trencajunts formant dues o tres capes, rebuts amb morter de guix

F2

1.Paviment 2.Segona capa de tauler de cairons ceràmics, a trencajunts amb morter de calç 3.Primera capa de tauler de cairons ceràmics units amb morter de guix 4.Biga de fusta

F3

1. Paviment 2.Lit de sorra per anivellar les irregularitats 3.Tauler o post de fusta de secció degular 3.Biga de fusta

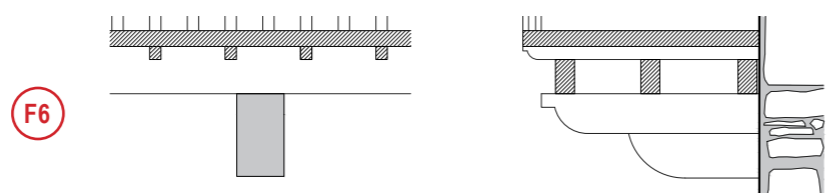
F4

1. Paviment 2.Tauler de cairons ceràmics units amb morter de calç 3.Llata de fusta massissa de secció rectangular 3. Biga de fusta

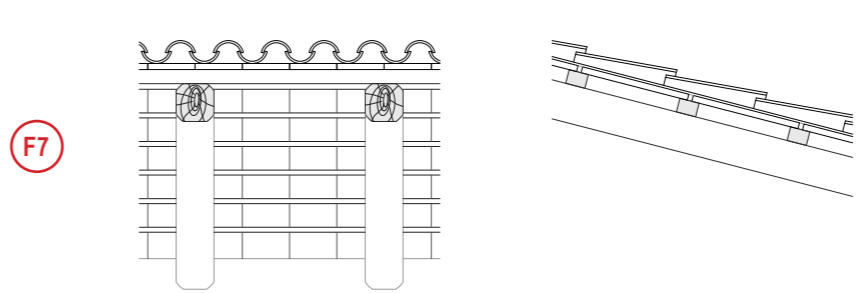
F5

1. Paviment 2.Capa de compressió amb malla electrosoldada 3.Bloc alleugerant ceràmic 4.Bigueta de formigó pretensat

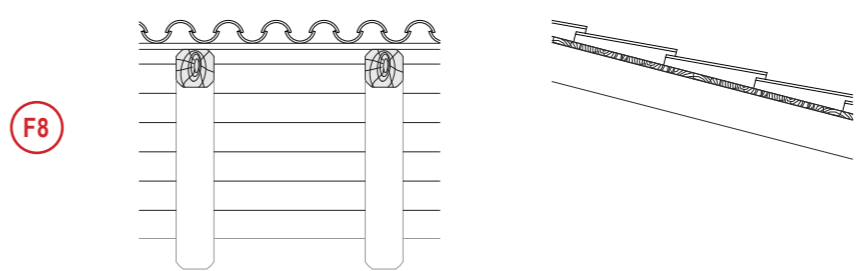
F6

1. Paviment 2.Tauler o post de fusta de secció regular 3.Llata de fusta massissa de secció quadrada 3.Biga longitudinal de fusta 4.Mènula de pedra esculpida

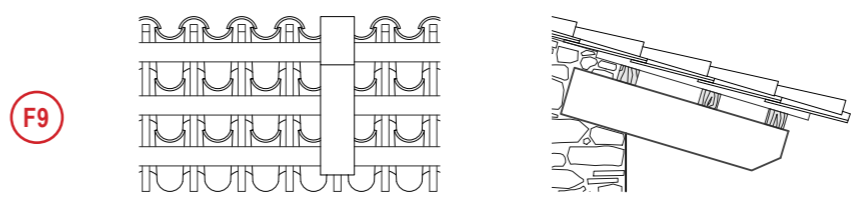
F7

1.Teula ceràmica color vermell 2.Tauler de cairons ceràmics 3.Enllatat amb posts de fusta massissa de secció rectangular 4.Biga de fusta

F8

1. Teula ceràmica color vermell 2.Tauler o post de fusta de secció regular 3.Biga de fusta massissa

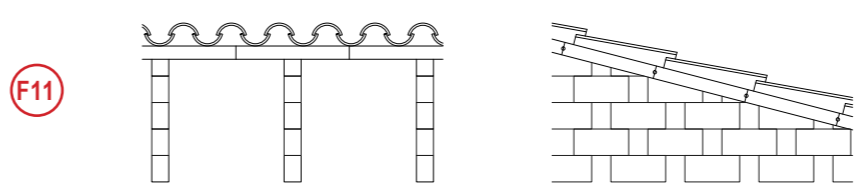
F9

1. Teula ceràmica color vermell 2.Subestructura de llata per canal. 3.Enllatat amb posts de fusta de secció quadrada 4.Permòdols de fusta massissa esculpits i amb detalls ornamentals

F10

1. Teula ceràmica color vermell 2.Encadellat ceràmic 3.Biga autoportant de formigó

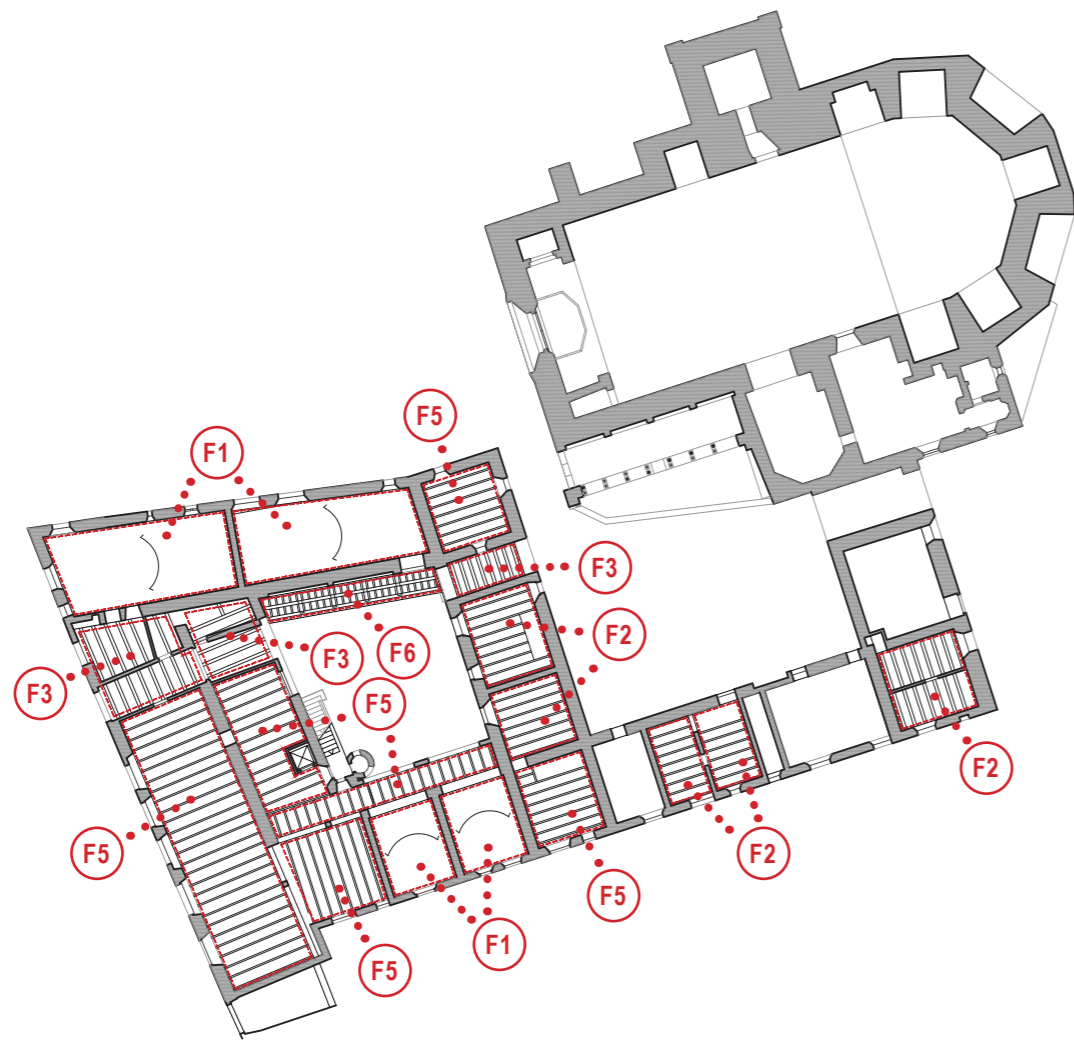

F11

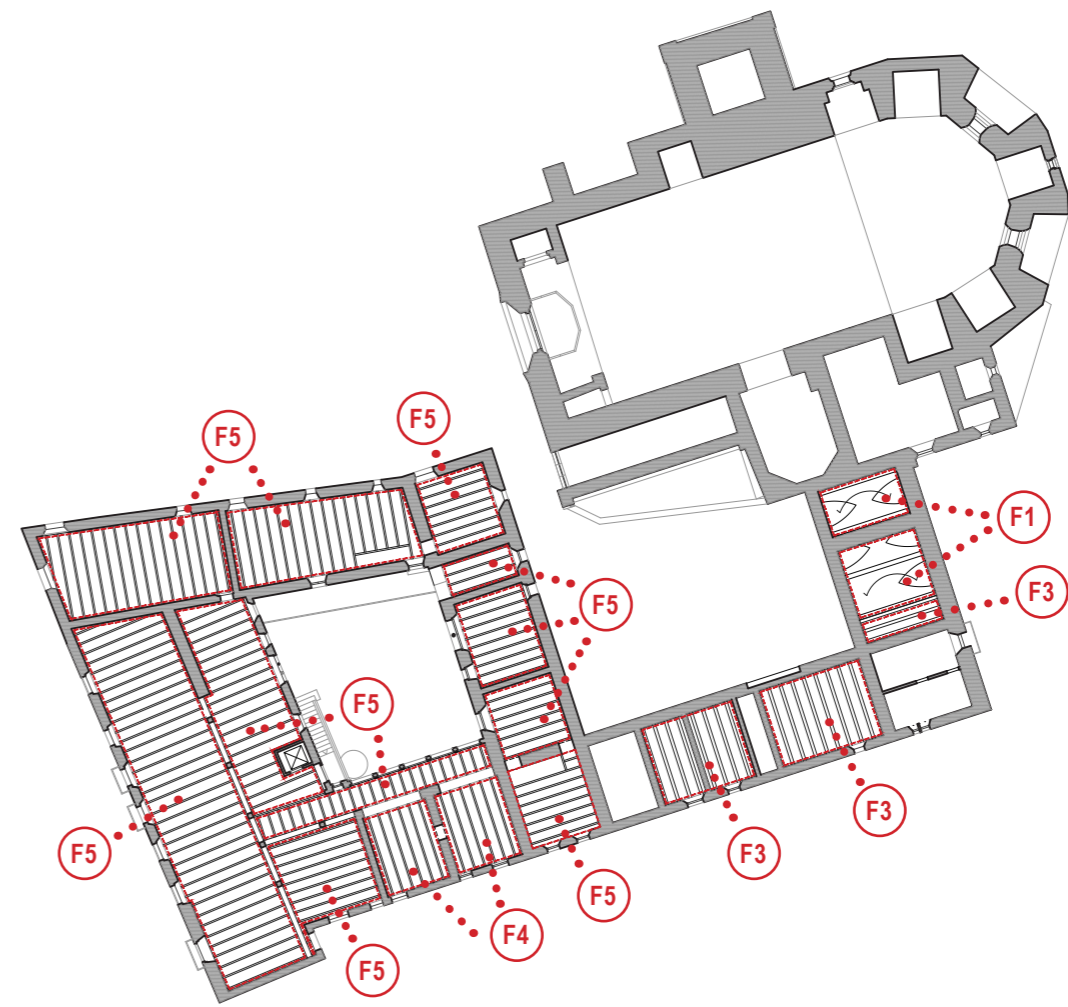
1. Teula ceràmica color vermell 2.Encadellat ceràmic 3.Formació de pendents amb envanets conillers de maó ceràmic buit (totxana)

PROJECTE EXECUTIU.
ESTAT ACTUAL. ESTRUCTURA HORIZONTAL.

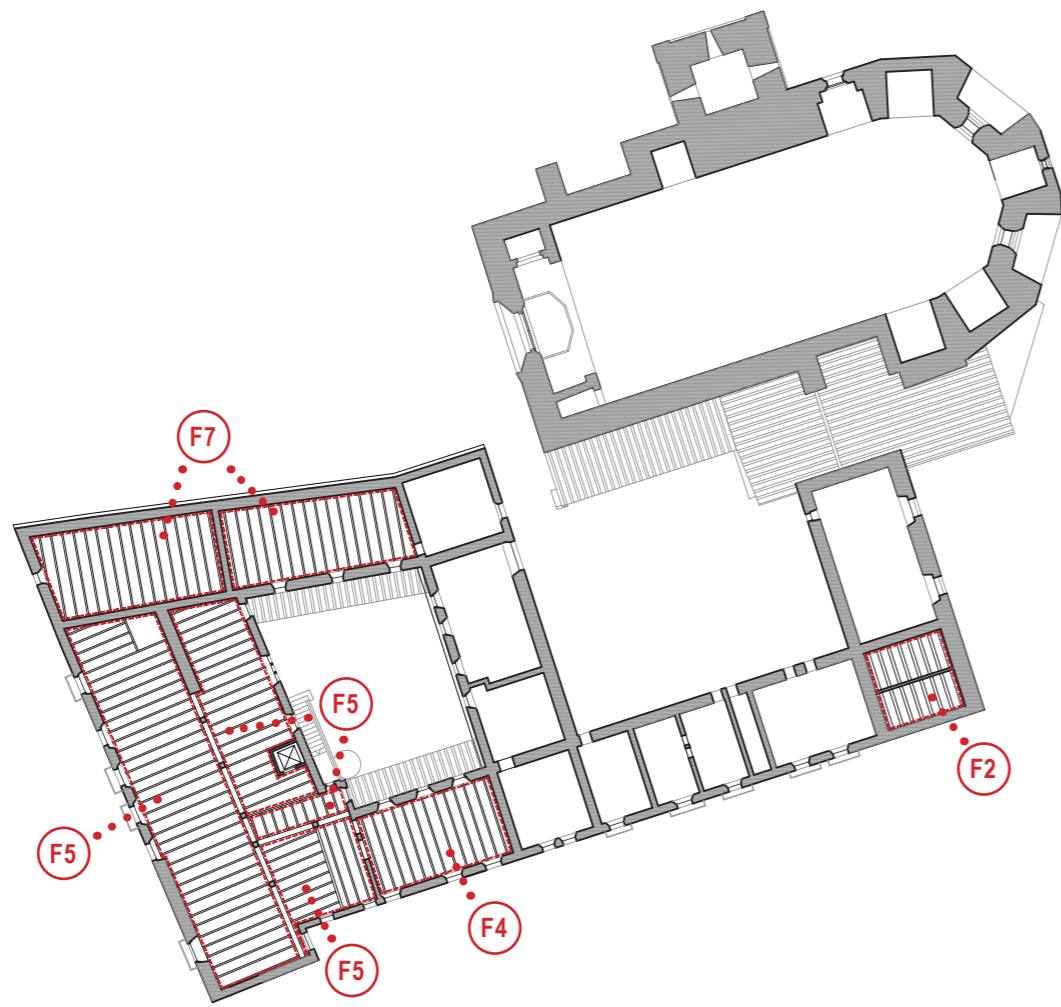
0 2 10
ESCALA 1:500

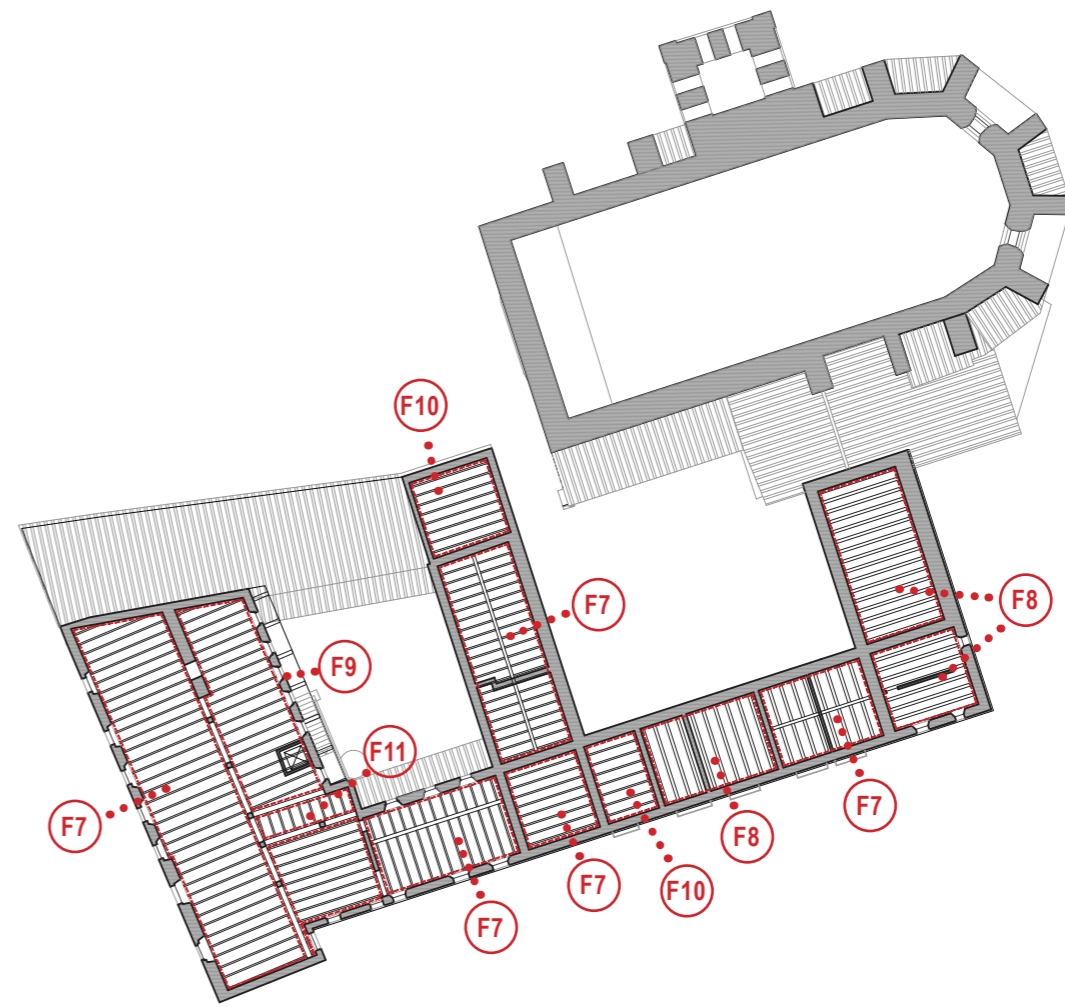
SOSTRE PLANTA BAIXA

SOSTRE PLANTA PRIMERA

SOSTRE PLANTA SEGONA

SOSTRE PLANTA TERCERA

ESTRUCTURA VERTICAL

No presenta cap pèrdua de la verticalitat en murs ni càrregues diferencials en cantonades ni obertures. Si que s'han observat i detectat lesions de caràcter estètic i de confort.

Humitat per capil·laritat. S'observa a les façanes més ombrivols a l'alçada d'un metre, l'aparició de taques fosques (per altra banda no es reconeixen efflorescències) i en alguns punts s'ha desprès el revestiment. Aquesta lesió la causa l'absorció de l'aigua per capil·laritat a través del mur, ja que el paviment del carrer i el de l'interior no són permeables, provocant l'efecte xemeneia al mur.

Humitat per filtració. Tan a la cara exterior com a la cara interior de l'última planta dels murs que configuren la façana han aparegut taques fosques degudes a la filtració de l'aigua de la pluja a través del mal estat de la coberta (teules o falta d'impermeabilitzant). Aquesta filtració ha afectat els murs i falsos sostres, com també l'estructura horitzontal.

Pàtines. Tan en l'interior com a l'exterior es reconeixen taques fosques. La lesió es deu principalment a la manca de manteniment, causades per l'acumulació de partícules que conté l'atmosfera i que lentament s'adhereixen al parament.

Erosió de les juntes. Al cap dels anys es produeix l'erosió gradual del morter de junta a la cara exterior dels murs, tant de pedra com ceràmics. Aquest fenomen està lligat amb les inclemències meteorològiques, la pluja combinada amb glaçades va esquerdant i trencant el morter. Els buits permeten més estancament d'aigua i, per tant, més erosió. Tot plegat fa que el mur, poc a poc, vagi perdent secció i, per tant, disminueixi la seva capacitat de resistència als diferents esforços al qual està sotmès.

Revestiment amb llacunes, fissures o bufat. La pol·lució atmosfèrica, en combinació amb els agents atmosfèrics, van deteriorant el revestiment. Això, afegit a algunes tensions puntuals entre el revestiment i el seu suport, pot portar a l'aparició d'esquerdes, llacunes o revestiment bufat.

ESTRUCTURA HORTIZTONAL.

En alguns casos l'estructura horitzontal de bigues de fusta es troba col·lapsada, generant un visible estat ruïnós. També s'observen altres danys que, si es deixa passar més temps, també poden suposar l'esfondrament de l'estructura.

Fletxa excessiva de les bigues de fusta. En alguns casos les bigues presenten una deformació excessiva en el seu punt central. Probablement sigui degut a una pèrdua de capacitat portant, degut, principalment, per podriment produït per fongs tot i que tampoc es descarta la presència d'insectes xilòfags.

Fongs. En els habitatges que han sofert l'abandó i que, per tant, no han estat ventilats en molt de temps, les bigues de fusta poden contraure fongs. La putrefacció pot arribar a ser greu ja que disminueix la capacitat portant de l'estructura. Afecta sobretot a les parts més exposades, com les parts baixes de les fusteries i els punts d'entrega al mur.

COBERTA

En general la coberta (visiblement el ràfec) presenta mal estat de conservació: s'observen teules fora de lloc, erosions i presència de vegetació. En alguns casos la filtració d'aigua pot haver estat el causant del col·lapse de l'estructura que suportava la coberta.

Mal estat de la coberta. La coberta és l'element que garanteix l'estabilitat de la resta de l'edifici: funciona com a element que lliga les diferents façanes i, sobretot, evita l'entrada d'aigua a l'interior. En alguns casos es probable que el mal estat hagi estat el causant de l'esfondrament de l'estructura, provocant la ruïna d'algun dels habitatges.

Aïllament. No és un element que podem definir com a malaltia però sí com a deficiència. Les cobertes més antigues no van estar concebudes per aïllar tèrmicament l'espai que cobrien. Ocupar l'edifici suposaria la necessitat d'aïllar tèrmicament el seu interior.

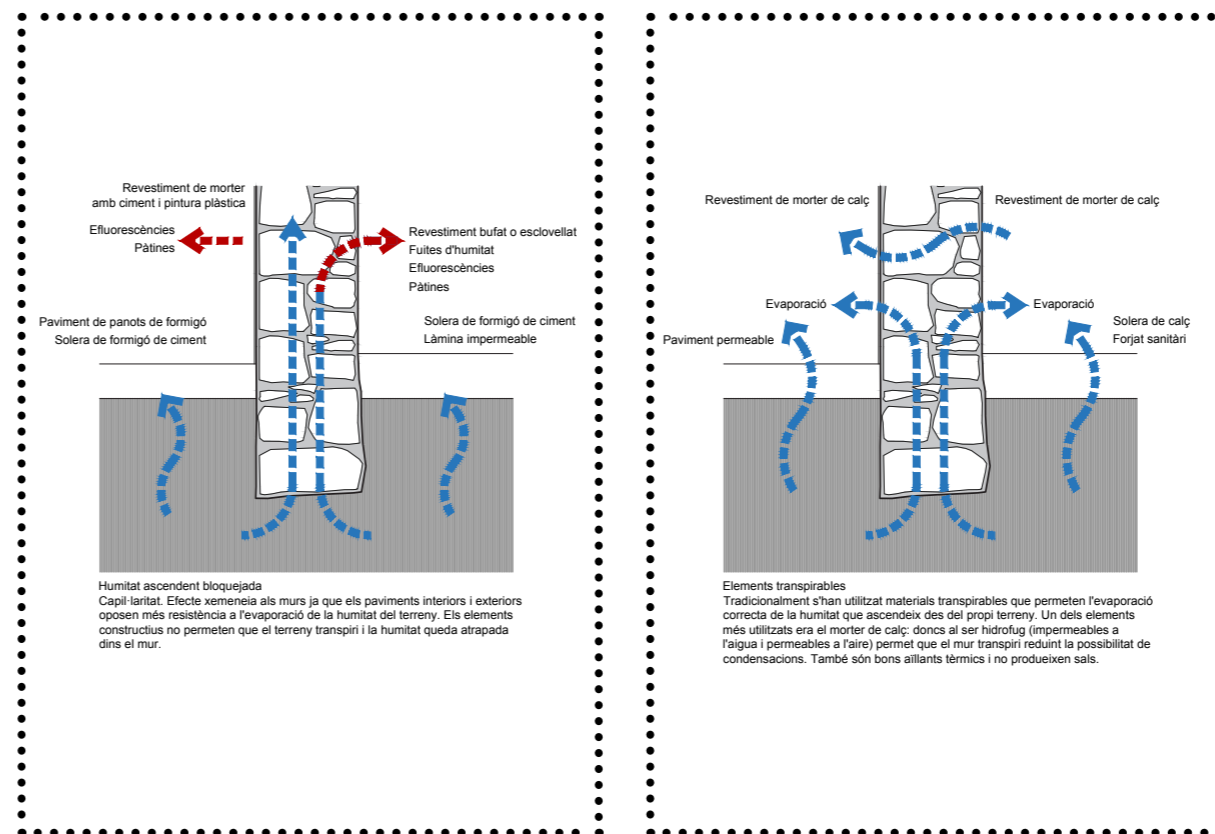
CONFORT DE L'ENVOLVENT

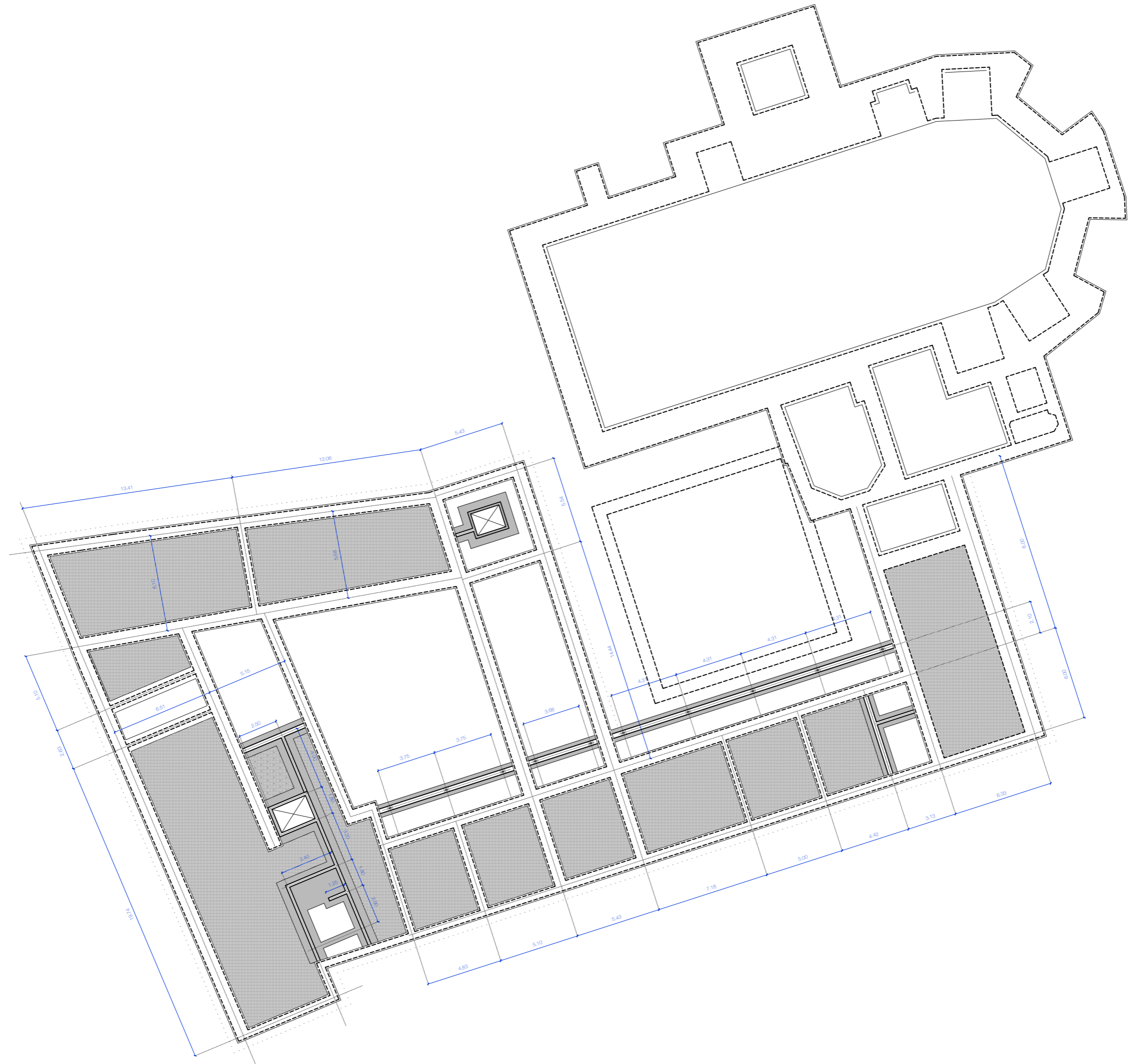
Amb l'objectiu d'assegurar el confort i evitar que es produeixin humitats i altres danys derivats de la presència d'humitat al sòl es prendran determinades mesures.

La primera, i la més important, és entendre que la presència d'humitat al sòl és inevitable i, per tant, l'objectiu no és impedir el pas sinó que és saber per on volem que transpiri.

El segon aspecte és la realització dels sistemes constructius adequats perquè la primera premissa pugui ser viable: Realització de drenatge a peu del mur i realitzar un paviment exterior que permeti la transpiració del terreny. De la mateixa manera a l'interior s'hauria de realitzar una solera o un forjat sanitari que permeti l'evaporació de l'aigua, de manera que els murs deixen de ser el punt més feble per on pot sortir aquesta humitat del terreny.

En tercer i últim aspecte, és l'elecció dels materials. Tradicionalment s'utilitzaven materials transpirables com el morter de calç que permetien la correcta evaporació. La proposta de rehabilitació és centraria en la utilització de la calç; tant per millorar-ne el confort i preservar els seus valors constructius i estètics.

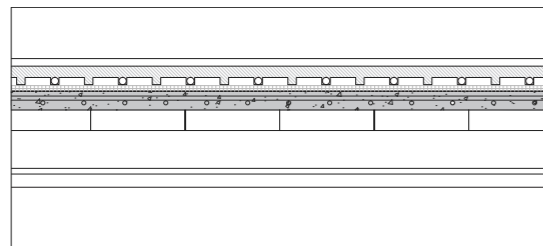

PROJECTE EXECUTIU.

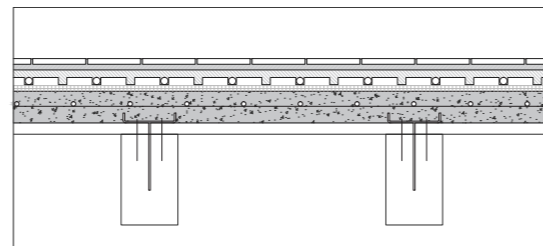
SOSTRE N +0.00

0 1 5
ESCALA 1:250

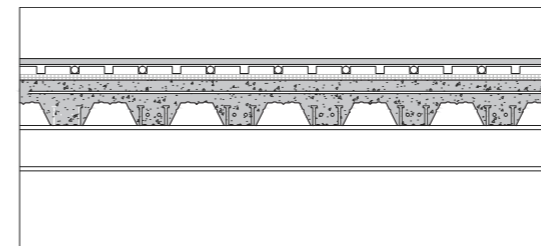
FORJAT UNIDIRECCIONAL

A. Bigueta autoportant de formigó prefabricat. **B.** Bloc alleugerant ceràmic de 60x25x20 cm. **C.** Formigó HA-25/B/18/IIa. **D.** 5 cm. Capa de compressió amb malla electrosoldada d'acer B-500S Ø 8mm de 20x20cm.

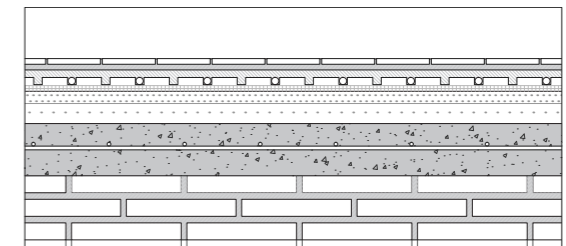
FORJAT UNIDIRECCIONAL DE FUSTA

A. 16 cm. Biga de fusta massissa C-24 nova, de secció 16x20 cm cada 50/60 cm, tractada a l'autoclau, acabada amb oli de llinosa i vernís. **B.** 2 cm. Tauler contraxapat hidròfug, de 90x60 cm. Fixat mecànicament a les bigues. **C.** Reforç de biga amb fixacions ancorades a la cara superior formades per cargols rosca-fusta d'acer zincat, de 7 mm de diàmetre i 90 mm de longitud; ataconat entre la bigueta i la peça metàl·lica de reforç amb morter de ciment, industrial, amb additiu hidròfug. **D.** 5 cm. Capa de compressió de formigó HA-25/B/15/IIa amb malla electrosoldada d'acer B-500S #20 cm de Ø 8 mm

FORJAT COLABORANT

A. Bigues d'acer laminat IPE 140. PCI amb pintura ignífuga. **B.** 12 cm. Forjat col·laborant de 6 cm amb perfil grecat d'acer estructural d'1,2 cm de gruix. Formigó HA-25/B/20/IIa amb armadura de capa de compressió formada per malla electrosoldada de #15 cm de 6 mm de diàmetre.

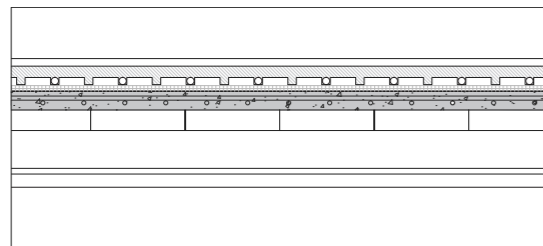
VOLTA REBAIXADA

A. 13 cm. Formació de volta amb rajol pla, formant un gruix de tres fileres col·locades a trencajunts. Rebutts amb morter de guix. **B.** 10 cm. Capa de formigó armat de reforç de voltes. Formigó HA-25/B/20/IIa i acer B-500S amb malla electrosoldada de #20cm de diàmetre 8 cm. **C.** Reomplert de volta amb morter alleugerit amb argila expandida. **D.** Capa d'anivellació amb formigó lleuger amb argila expandida.

PROJECTE EXECUTIU.

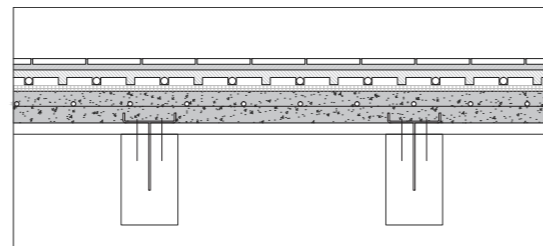
SOSTRE N +3.10

0 1 5
ESCALA 1:250

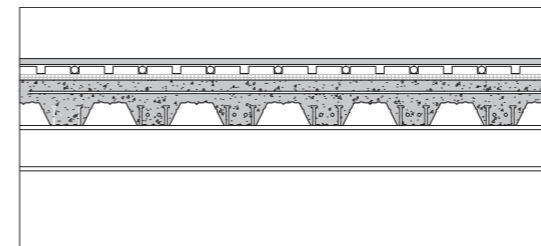
FORJAT UNIDIRECCIONAL

A. Bigueta autoportant de formigó prefabricat. **B.** Bloc alleugerant ceràmic de 60x25x20 cm. **C.** Formigó HA-25/B/18/IIa
D. 5 cm. Capa de compressió amb malla electrosoldada d'acer B-500S Ø 8mm de 20x20cm.

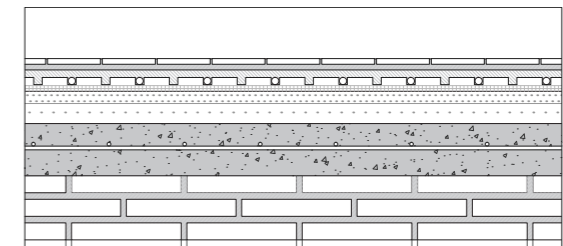
FORJAT UNIDIRECCIONAL DE FUSTA

A. 16 cm. Biga de fusta massissa C-24 nova, de secció 16x20 cm cada 50/60 cm, tractada a l'autoclau, acabada amb oli de llinosa i vernís. **B.** 4 cm. Tauler contraxapat hidròfug, de 90x60 cm. Fixat mecànicament a les bigues. **C.** Reforç de biga amb fixacions ancorades a la cara superior formades per cargols rosca-fusta d'acer zincat, de 7 mm de diàmetre i 90 mm de longitud; ataconat entre la bigueta i la peça metàl·lica de reforç amb morter de ciment, industrial, amb additiu hidròfug.
D. 5 cm. Capa de compressió de formigó HA-25/B/15/IIa amb malla electrosoldada d'acer B-500S #20 cm de Ø 8 mm

FORJAT COLABORANT

A. Bigues d'acer laminat IPE 140. PCI amb pintura ignífuga.
B. 12 cm. Forjat col·laborant de 6 cm amb perfil grecat d'acer estructural d'1,2 cm de gruix. Formigó HA-25/B/20/IIa amb armadura de capa de compressió formada per malla electrosoldada de #15 cm de 6 mm de diàmetre.

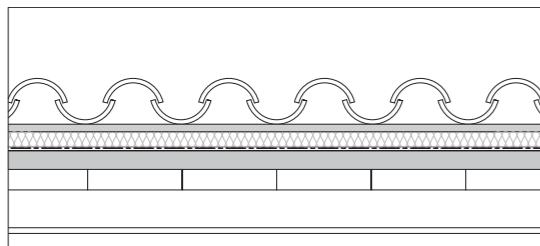

VOLTA REBAIXADA

A. 13 cm. Formació de volta amb rajol pla, formant un gruix de tres fileres col·locades a trencajunts. Rebutts amb morter de guix. **B.** 10 cm. Capa de formigó armat de reforç de voltes. Formigó HA-25/B/20/IIa i acer B-500S amb malla electrosoldada de #20cm de diàmetre 8 cm. **C.** Reomplert de volta amb morter alleugerit amb argila expandida. **D.** Capa d'anivellació amb formigó lleuger amb argila expandida.

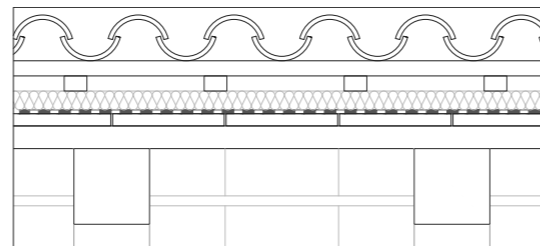
PROJECTE EXECUTIU.
SOSTRE COBERTA

0 1 5
ESCALA 1:250

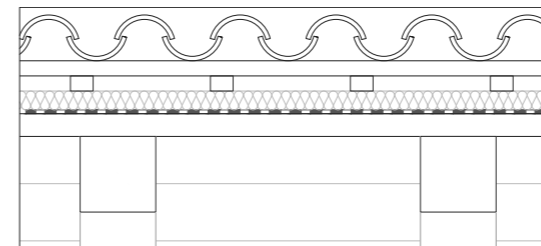
COBERTA INCLINADA

A. Bigueta autoportant de formigó prefabricat. **B.** Bloc alleugerant ceràmic de 60x25x20 cm. **C.** Formigó HA-25/B/18/IIa. **D.** 5 cm. Capa de compressió amb malla electrosoldada d'acer B-500S Ø 8mm de 20x20cm. **E.** 2 mm. Barrera de vapor amb oxiasfalt de 2 Kg/m² de pes. **F.** 3+3 mm. Aïllament tèrmic amb plaques de suro aglomerat negre. **G.** 3 cm. Capa de protecció, amb morter reforçada amb malla de polièster. **H.** Teulada de teula àrab de ceràmica de color roig envellit, aferrada amb morter M40-b.

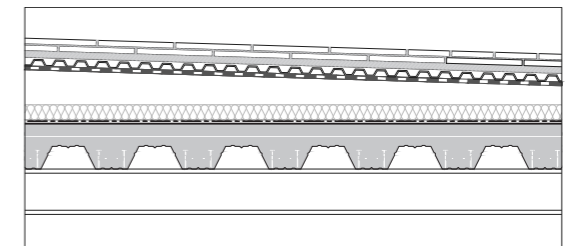
COBERTA DE CAIRATS I LLATES

A. 20 cm. Biga de fusta massissa encastada al mur, de secció variable 15x20 cm aprox. cada 50/60 cm. **B.** 3+7 cm. Solera de cairons ceràmics, de 25x25x3 cm, recolzada sobre les llates de fusta i rejuntades amb morter de calç, esmaltada i en vista de terracota. **C.** 0,8 cm. Làmina impermeable asfàltica de betum, col·locada adherida amb bufador, solapaments de 10 cm amb entrega dins canal d'evacuació d'aigües. **D.** 4 cm. Aïllament termo-acústic amb panells d'aglomerat de suro natural fixat mecànicament amb tacs mecànics. **E.** Cambra d'aire ventilada amb un entramat de llata contra llata de 4x6 cm de secció. **F.** Teula àrab de ceràmica de color vermell col·locada en sec i a tocs de morter en els punts vulnerables.

COBERTA DE CAIRATS I EMPOSTISSAT

A. 20 cm. Biga de fusta massissa encastada al mur, de secció variable 15x20 cm aprox. cada 50/60 cm. **B.** 4 cm. Tauler contraxapat hidròfug, de 90x60 cm. Fixat mecànicament a les bigues. **C.** 0,8 cm. Làmina impermeable asfàltica de betum, col·locada adherida amb bufador, solapaments de 10 cm amb entrega dins canal d'evacuació d'aigües. **D.** 4 cm. Aïllament termo-acústic amb panells d'aglomerat de suro natural fixat mecànicament amb tacs mecànics. **E.** Cambra d'aire ventilada amb un entramat de llata contra llata de 4x6 cm de secció. **F.** Teula àrab de ceràmica de color vermell col·locada en sec i a tocs de morter en els punts vulnerables.

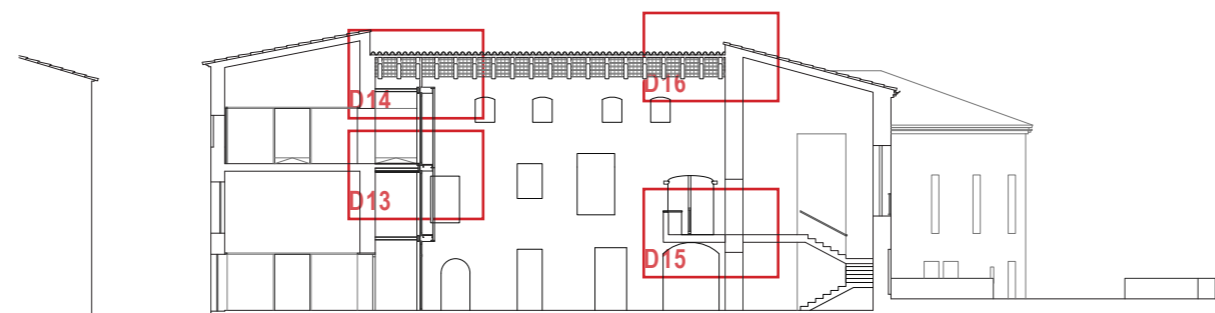
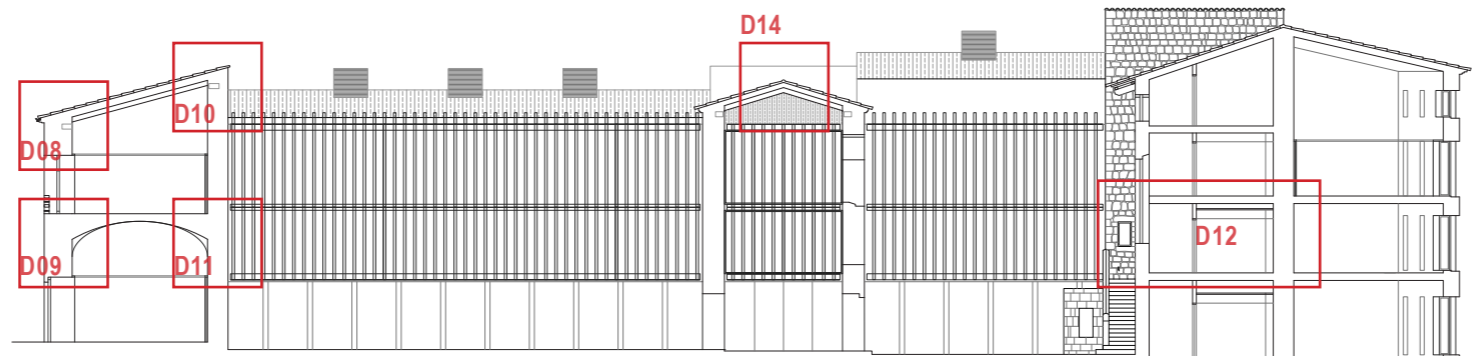
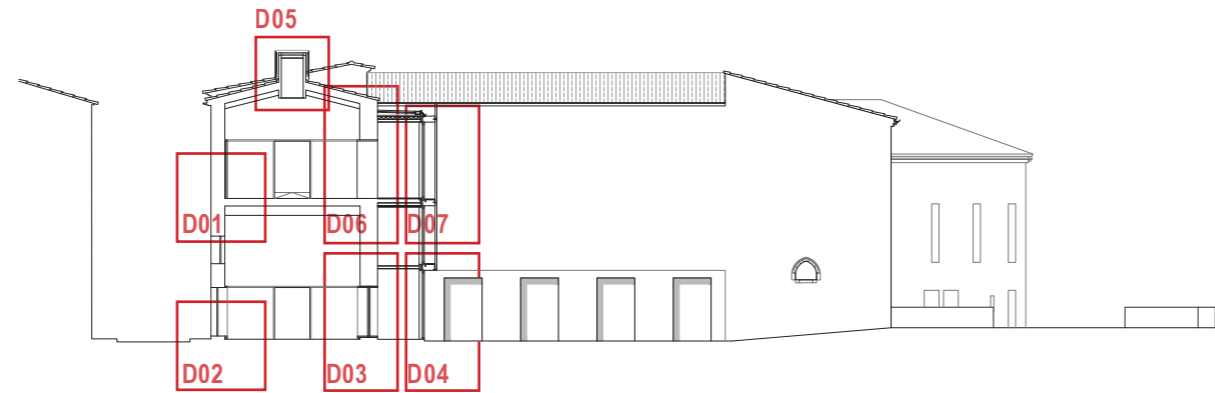

COBERTA PLANA TRANSITABLE NO VENTILADA

A. Bigues d'acer laminat IPE 140. PCI amb pintura ignífuga. **B.** 12 cm. Forjat col·laborant de 6 cm amb perfil grecat d'acer estructural d'1,2 cm de gruix. Formigó HA-25/B/20/IIa amb armadura de capa de compressió formada per malla electrosoldada de #15 cm de 6 mm de diàmetre. **C.** Làmina de polietilè d'alta densitat (barrera de vapor). **D.** 4 cm. Aïllament tèrmic de poliestirè extrudit. **E.** Gruix mínim 5 cm. Formigó cel·lular per a formació de pendents. **F.** Làmina bituminosa col·locada per solapament i soldadura. Prolongacions superiors a 20 cm en recobriments de paraments verticals. **G.** Capa separadora geotèxtil. **H.** Capa de protecció amb paviment de doble capa de rajola ceràmica 20x20 cm. col·locades en capa fina amb adhesiu cimentós d'enduriment normal.

PROJECTE EXECUTIU.
DETALLS CONSTRUCTIUS.

0 20 40 cm
ESCALA 1:20

FONAMENTS

- F01. Terreny natural.
- F02. 10 cm. Formigó de neteja HM-20/B/20/IIa.
- F03. Sabata aïllada amb formigó HA-30/B/20/IIa amb armadura d'acer corrugat B-500 S.
- F04. Graves de diàmetres entre 10-40 mm
- F05. Drenatge amb tub de PVC de 160 mm de diàmetre.

FORJAT SANITARI

- S01. 10 cm. Solera de formigó de calç hidràulica (NHL).
- S02. 30 cm. Cassetons perduts de propilè
- S03. 15 cm. Solera de formigó armat in situ.

MUR EXISTENT

- M01. Revestiment exterior de morter de calç hidràulica natural amb àrids de la zona per respectar les tonalitats existents i donar un acabat més homogeni, color cru.
- M02. Mur de paredat ordinari amb juntes de morter de calç
- M03. Revestiment interior existent sense tractar.

ESTRUCTURA

- E01. Bigues d'acer laminat IPE 140. PCI amb pintura ignífuga.
- E02. Xapa metàl·lica de 240x260x15 mm soldada a la biga i fixada amb 4 tacs HILTI-HSA a un dau de formigó de 35x35 cm coincidint amb cada biga.
- E03. Pilar d'acer laminat HEB 120. PCI amb pintura ignífuga.
- E04. Biga d'acer laminat IPE 240.
- E06. Platina metàl·lica de 2 cm de gruix
- E07. Perfil d'acer laminat IPE 360 amb rigiditzadors i cartel·les de perfil metàl·lic soldades cada 20 cm.

REHABILITACIÓ FORJAT

- F01. 6 cm. Capa de compressió de formigó HA-25/B/15/IIa amb malla electrosoldada d'acer B-500S #20 cm de 8 mm
- F02. 2 cm. Tauler contraxapat hidròfug, de 90x60 cm. Fixat mecànicament a les bigues.
- F03. 3 cm. Llates de fusta massissa, de secció 12x3 cm, cada 25 cm.
- F04. 16 cm. Biga de fusta massissa C-24 nova, de secció 16x20 cm cada 60 cm, tractada a l'autoclau, acabada amb oli de llinosa i vernís.
- F05. Polièstirè expandit de 2 cm.
- F06. Làmina separadora de neoprè de 8 mm.

FORJAT

- F07. 6+8 cm. Forjat col·laborant de 6 cm amb perfil grecat d'acer estructural d'1,2 cm de gruix. Formigó HA-25/B/20/IIa amb armadura de capa de compressió formada per malla electrosoldada de #15 cm de 6 mm de diàmetre
- F08. 20+4 cm. Forjat existent unidireccional de semibiguetes de formigó pretensat i revoltó de ceràmica de 60x25x20 cm, intereixos 70 cm.

VOLTA REBAIXADA

- V01. 13 cm. Formació de volta amb rajol pla, formant un gruix de tres fileres col·locades a trencajunts. Rebuts amb morter de guix.
- V02. 10 cm. Capa de formigó armat de reforç de voltes. Formigó HA-25/B/20/IIa i acer B-500S amb malla electrosoldada de #20cm de diàmetre 8 cm.
- V03. Reomplert de volta amb morter alleugerit amb argila expandida.
- V04. Capa d'anivellació amb formigó lleuger amb argila expandida.

COBERTA

- T01. Minvell ceràmic.
- T02. Capa de protecció amb paviment de doble capa de rajola ceràmica 20x20 cm. col·locades en capa fina amb adhesiu cimentós
- T03. Capa separadora geotèxtil.
- T04. Làmina bituminosa col·locada per solapament i soldadura. Prolongacions superiors a 20 cm en recobriments de paraments verticals.
- T05. Morter d'anivellament.
- T06. Formigó cel·lular per a formació de pendents. Gruix mínim 5 cm
- T07. Topall de polièstirè expandit de 2 cm.
- T08. Aïllament tèrmic de polièstirè extrudit. 4 cm.
- T09. Làmina de polietilè d'alta densitat (barrera de vapor)
- T10. Canal de recollida d'aigües pluvials de formigó prefabricat.
- T11. Planxa d'acer galvanitzat de 2 cm per formació de goteró.

REHABILITACIÓ COBERTA

- C01. Última teula/canal de tortugada ceràmica
- C02. Teula àrab de ceràmica de color vermell col·locada en sec i a tocs de morter en els punts vulnerables
- C03. Cambra d'aire ventilada amb un entramat de llata contra llata de 4x6 cm de secció.
- C04. 4 cm. Aïllament termo-acústic amb panells d'aglomerat de suro natural fixat mecànicament amb tacs mecànics.
- C05. 0,8 cm. Làmina impermeable asfàltica de betum, adherida amb bufador, solap. de 10 cm amb entrega al canal d'evacuació d'aigües.

- C06. 3+7 cm. Solera de cairons ceràmics, de 25x25x3 cm, recolzada sobre les llates de fusta i rejuntades amb morter de calç, esmaltada i en vista de terracota
- C07. 20 cm. Biga de fusta massissa encastada al mur, de secció variable 15x20 cm aprox. cada 50/60 cm
- C08. Unió rígida de bigues amb pern d'acer roscats.
- C09. Ràfec de coberta de 3 filades de rajol pla.
- C10. Ràfec de coberta amb filada de rajol – teula – filada de rajol

LLUERNA

- L01. Lluerna composada per vidre laminat 10+12+(6+6).
- L02. Planxa d'acer galvanitzat de 2 cm.
- L03. Sub-estructura amb perfils d'acer quadrats de 4.5 cm soldats a cartel·la d'acer galvanitzat.
- L04. 5 cm. Panell sandvix acabat amb làmina d'acer galvanitzat.
- L05. Estructura de perfils d'acer quadrats de 9 cm i L 80.8 soldats.
- L06. Revestiment interior amb planxa d'alumini perforat de 3 mm.

GELOSIA

- G01. Lama de perfil L d'acer corten de 3 mm. Soldada a estructura horitzontal de planxa plegada d'acer corten.
- G02. Mènsula d'acer galvanitzat de 50x24 cm soldada al cantell de l'ànima i ales del perfil UPN-240.
- G03. Paviment d'entramat metàl·lic compost per reixa de platina d'acer galvanitzat tipus "trames" per neteja i manteniment exterior. Sobre sub-estructura de tubs d'acer lacat soldats a la mènsula.

DIVISÒRIES

- D01. 0.1 cm. Panell de cartró guix laminat de 10 mm de gruix.
- D02. Muntant d'acer galvanitzat amb junta de separació.
- D03. 4 cm. Banda acústica de dilatació autoadhesiva d'escuma de poliuretà de cel·les tancades.

FALS SOSTRE

- S01. Ancoratge al forjat amb vareta roscada d'acer galvanitzat amb banda estanca autoadhesiva d'espuma de polietilè.
- S02. Canals amb perfils C d'acer galvanitzat de 50 mm en suspensió.
- S03. Muntants amb perfils C d'acer galvanitzat en suspensió.
- S04. Vareta roscada d'acer galvanitzat.
- S05. Perfil Omega de 5 cm.
- S06. 3 cm. Doble panell de guix laminat fixat i roscat a l'estructura de canals d'acer galvanitzat.

OBERTURES

- O01. Finestra amb fusteria d'alumini lacat color negre amb trencament de pont tèrmic. Vidre climatit de doble full 6/6/4+4.
- O02. Ampit de xapa doblada d'acer galvanitzat i realització de goteró. Col·locat sobre capa de morter hidròfug amb prèvia imprimació de pintura impermeabilitzant.

REVESTIMENTS

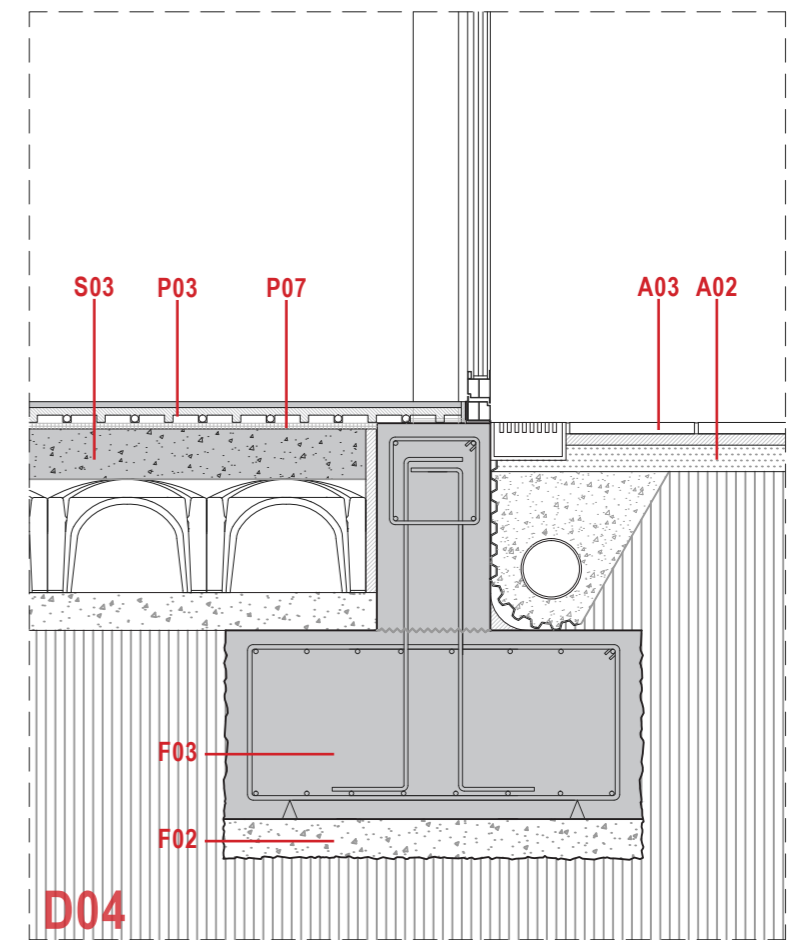
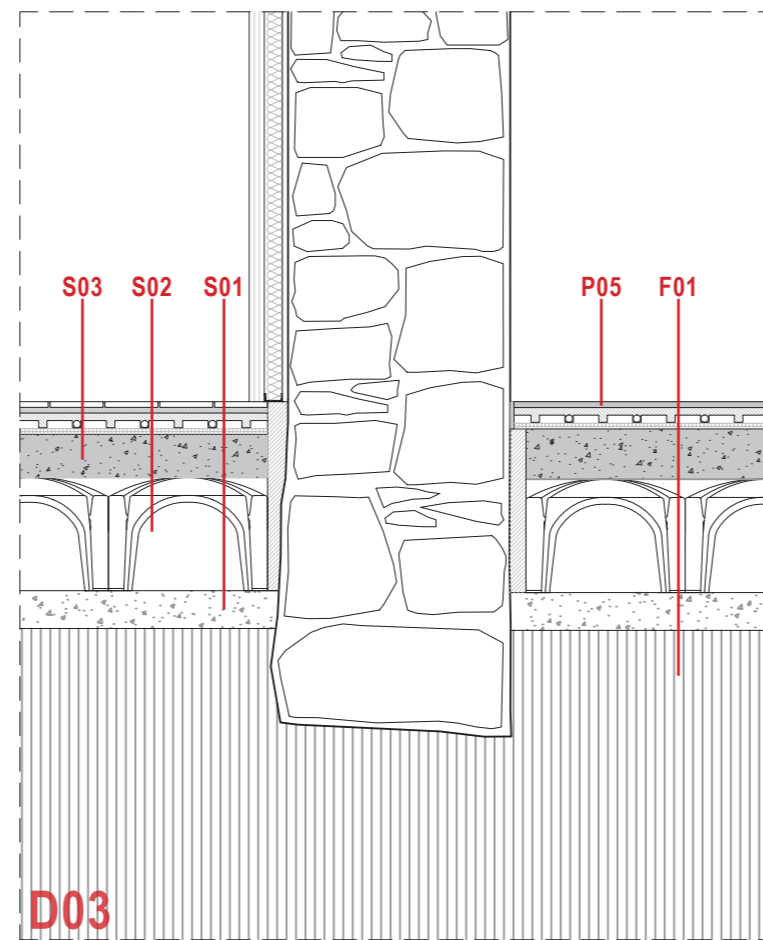
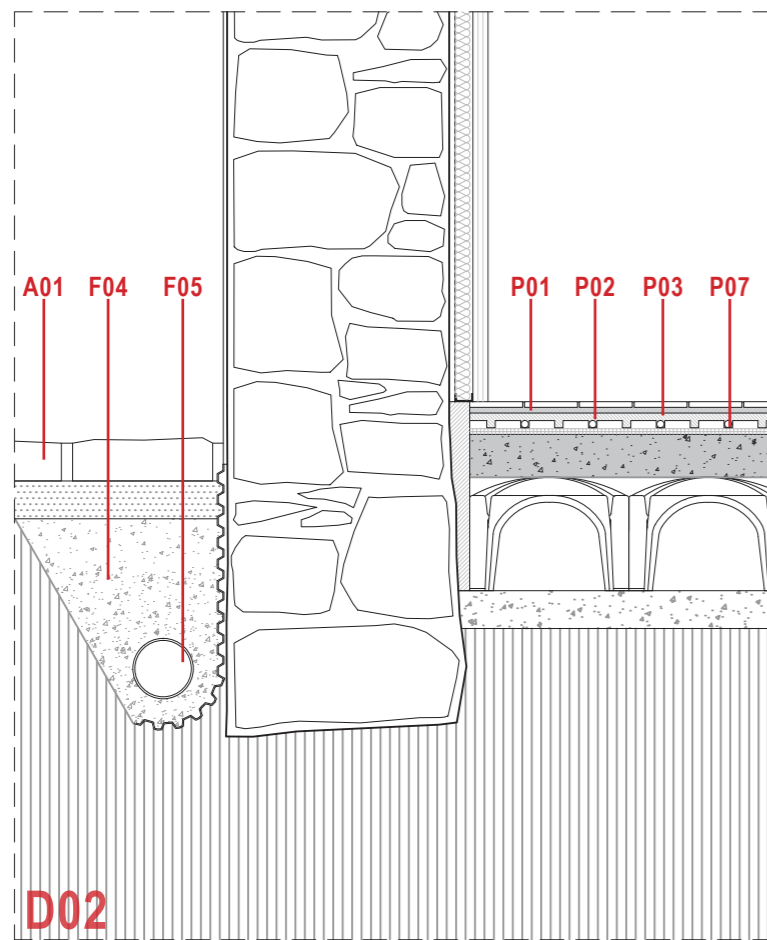
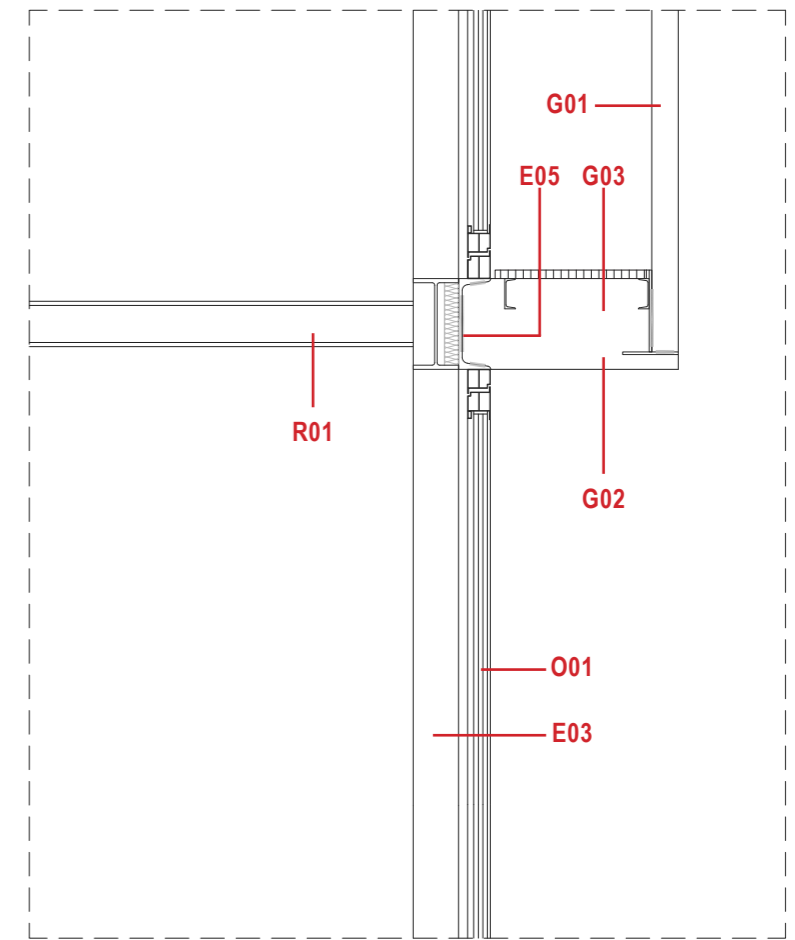
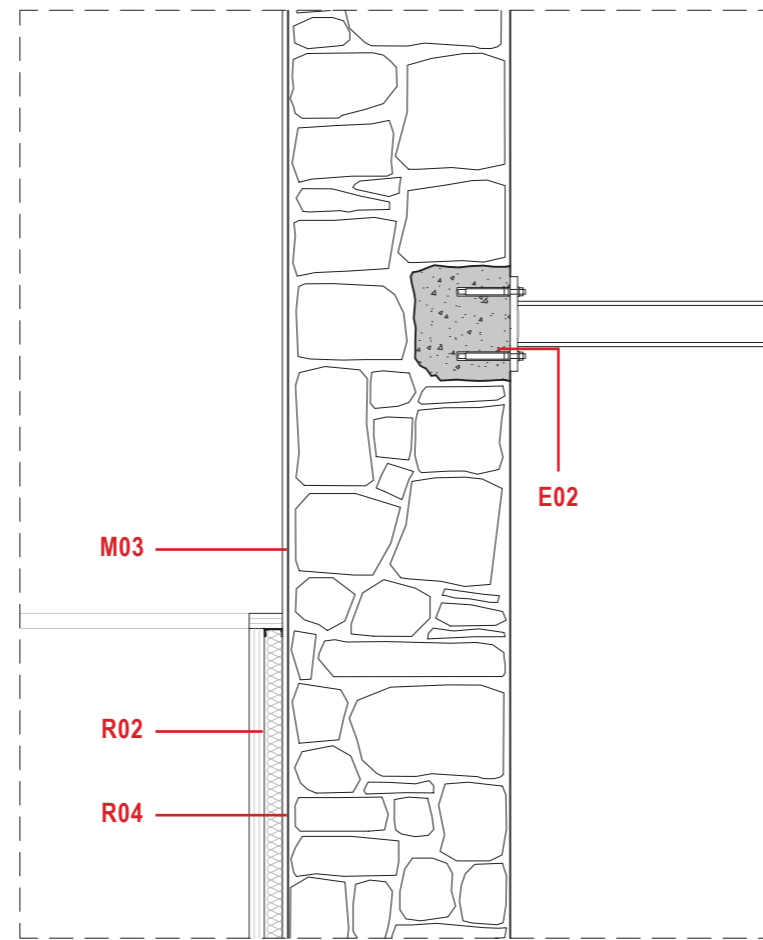
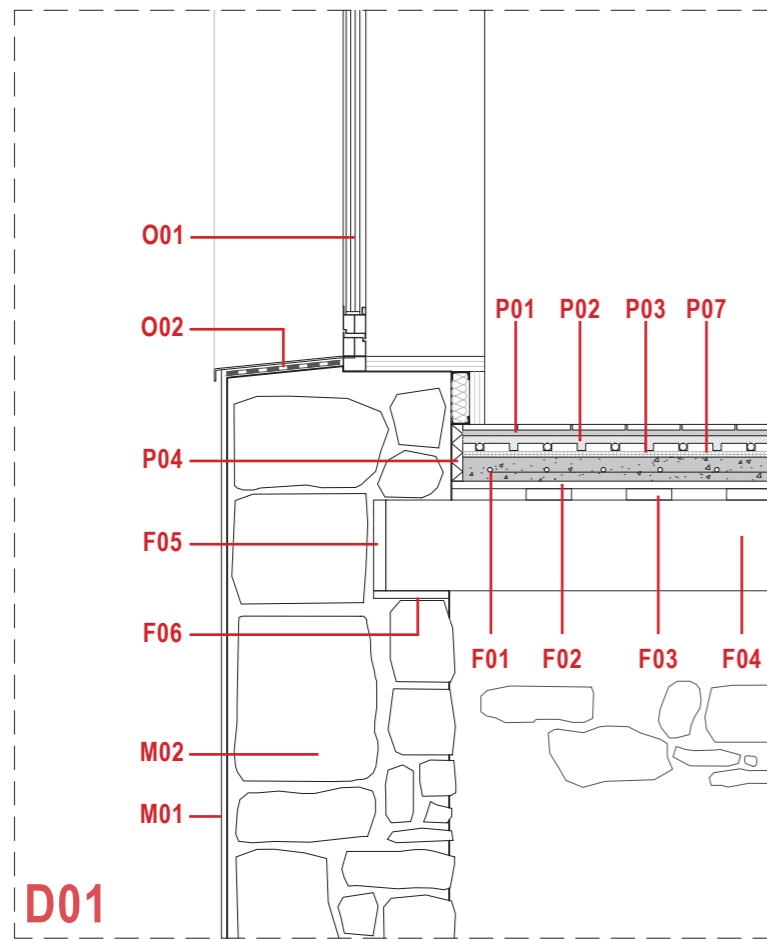
- R01. Placa perforada de PLADUR FOC 15 incorpora fibra de vidre per augmentar la protecció contra el foc.
- R02. 4.2 cm. Tauler de fusta tricapa realitzat amb tres capes de fusta de pi. Taulers de dimensions 2500x1250x42 mm tallats a taller.
- R03. Tirada de led de 15 mm col·locat amb adhesiu a la perfil·laria amb tapeta de plàstic i difusor opac.
- R04. 4 cm. Aïllament termo-acústic amb panells d'aglomerat de suro natural fixat mecànicament amb tacs mecànics.
- R05. Perfil tubular 100x120 mm
- R06. Subestructura de fusta fixada a estructura principal.
- R07. Xapa grecada de zinc sobre subestructura metàl·lica lleugera.

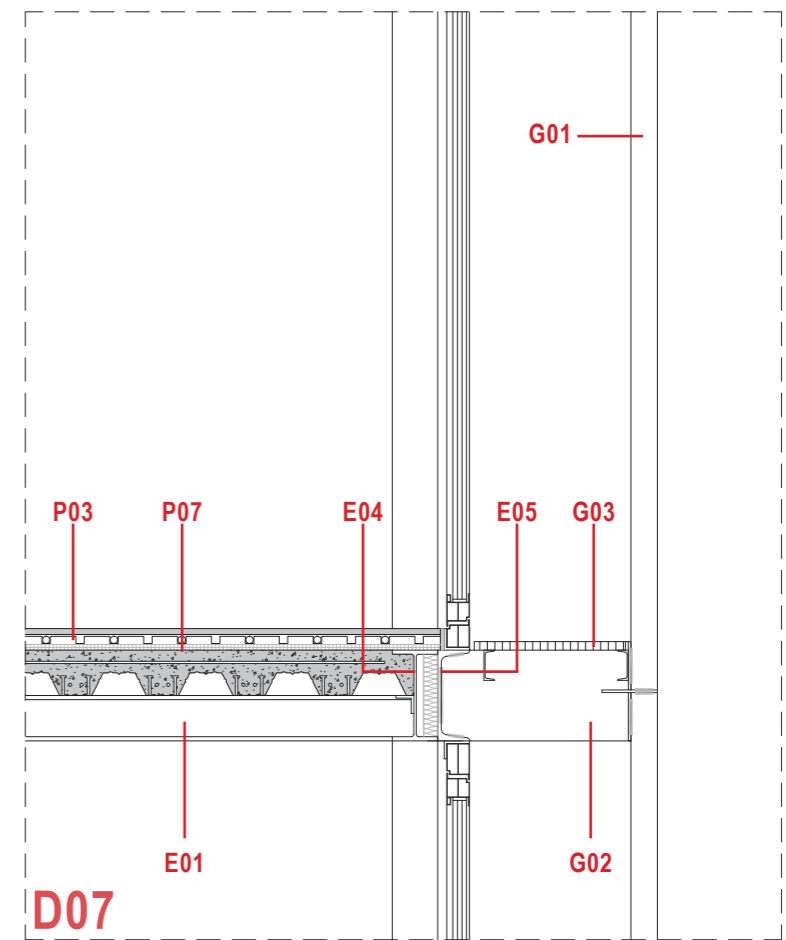
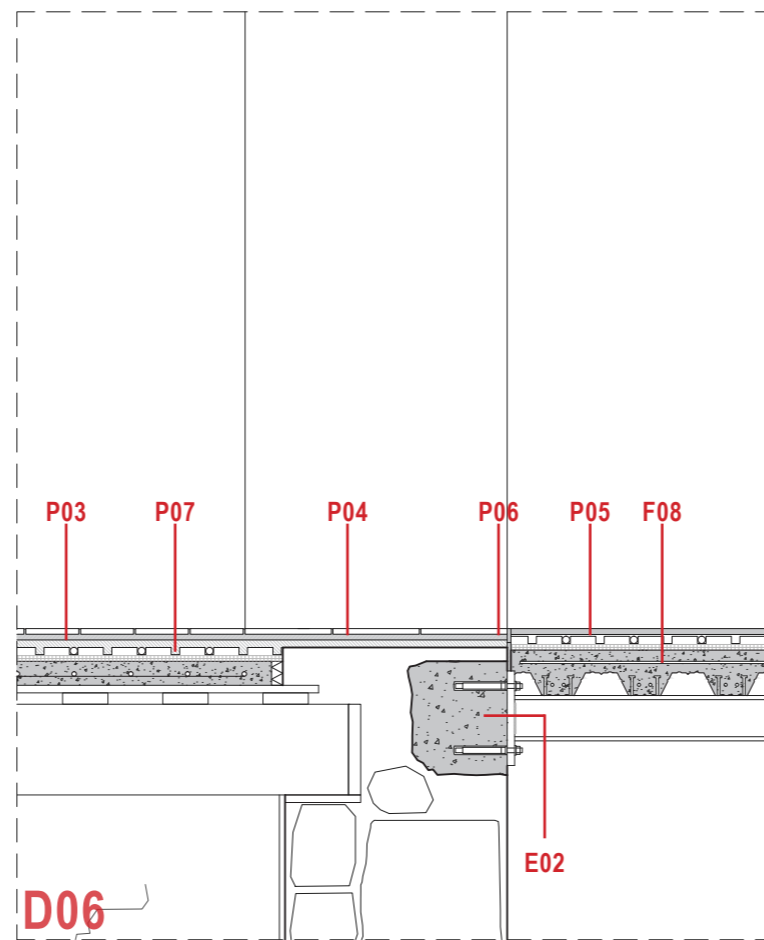
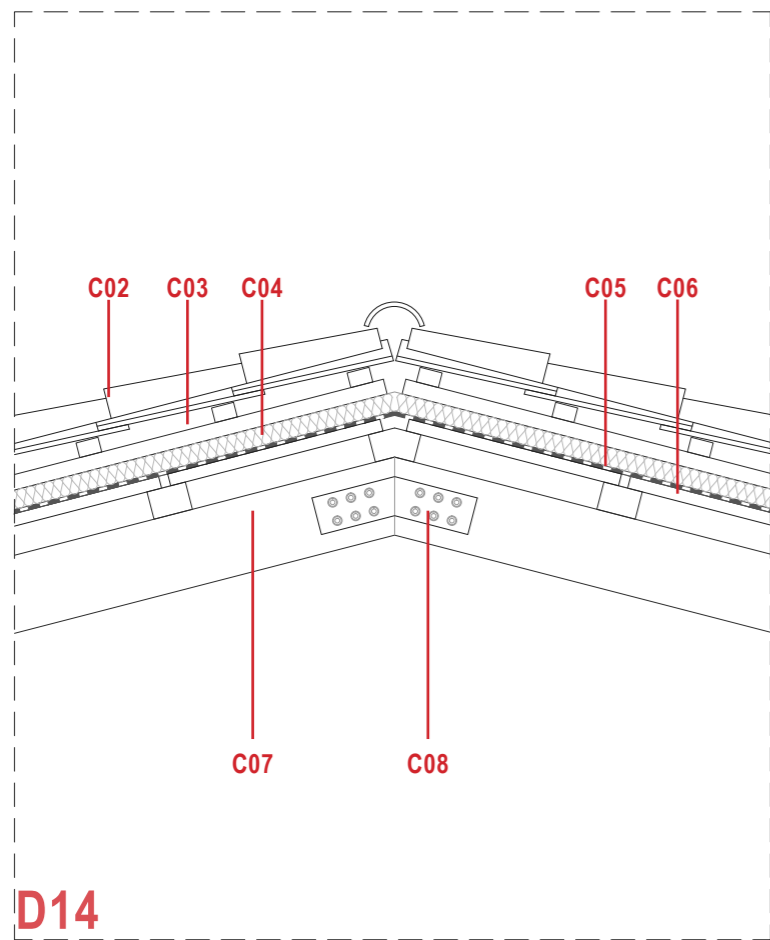
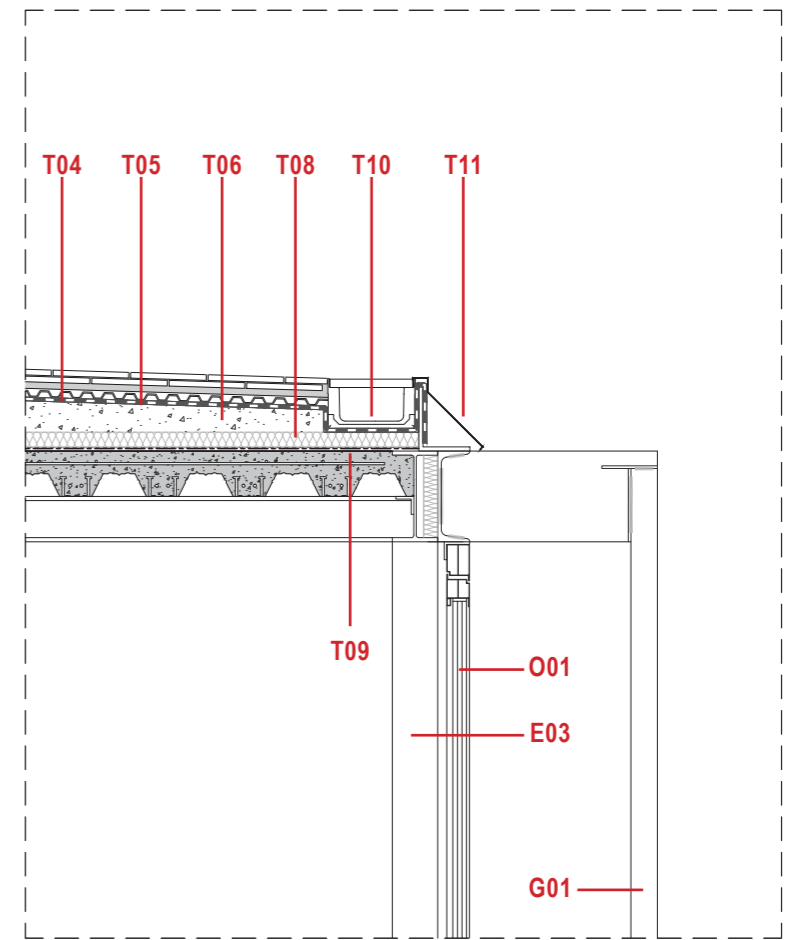
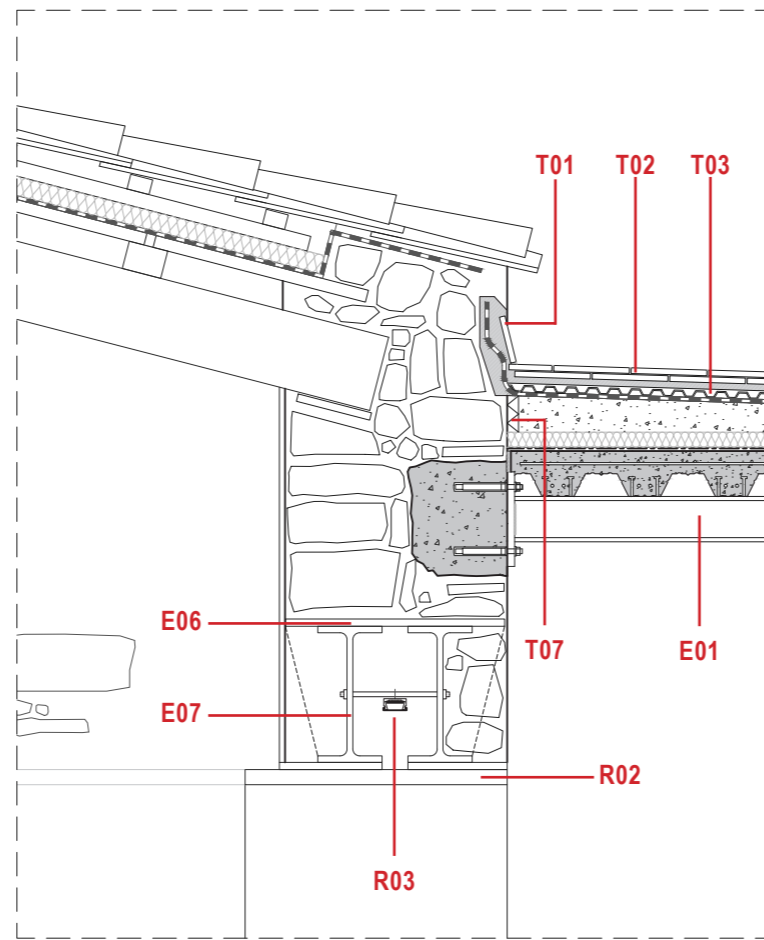
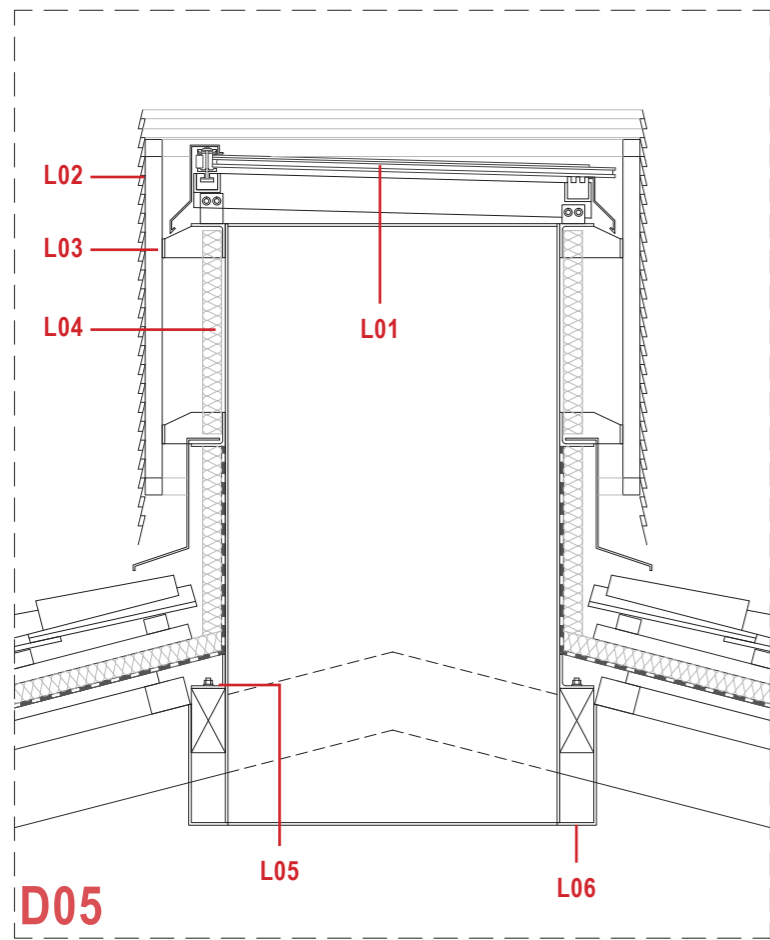
PAVIMENTS INTERIORS

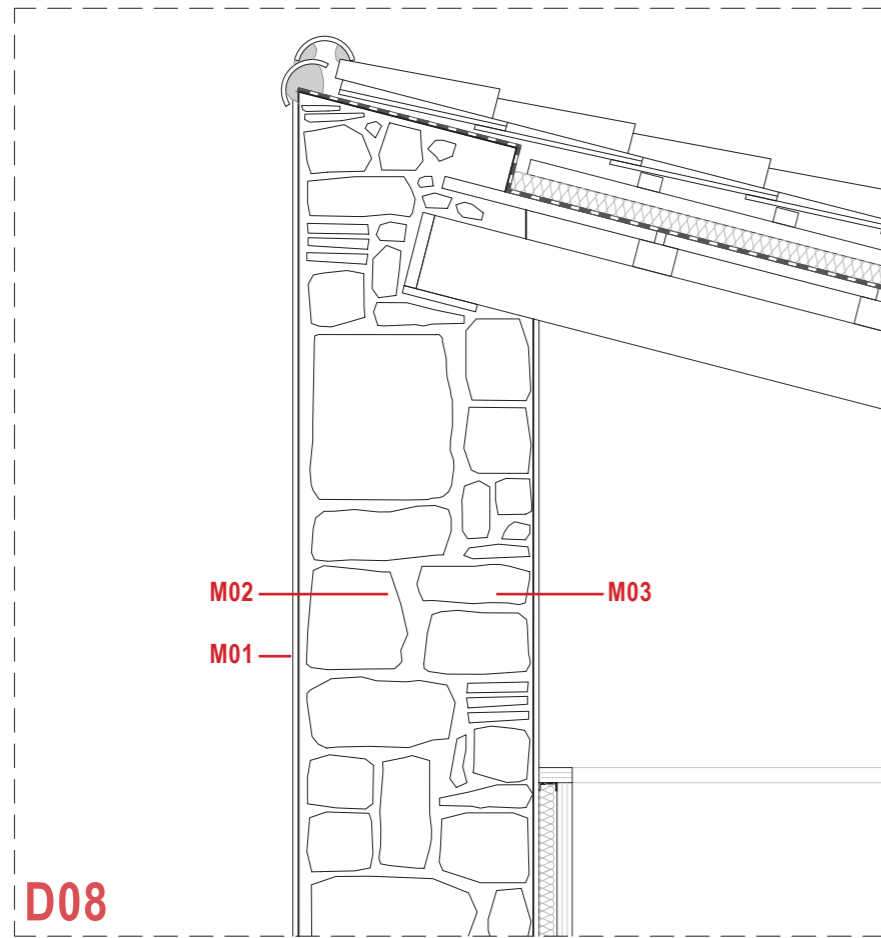
- P01. 3 cm. Paviment de gres esmaltat (24x11,5 cm). Junts no superiors als 15 mm.
- P02. 2 cm. Capa de morter M-5 aplicat amb base uniforme.
- P03. 3 cm. Placa plàstica amb nòduls per fixació dels tubs del terra radiant.
- P04. Junta perimetral de polièstirè expandit de 2 cm.
- P05. 4 cm. Revestiment continu amb formigó lliscat. Junts cada 9 m2.
- P06. Segellat de junt de morter
- P07. 3 cm. Aïllant tèrmic amb placa de polièstirè expandit. Inclou barrera de vapor.

PAVIMENTS EXTERIORS

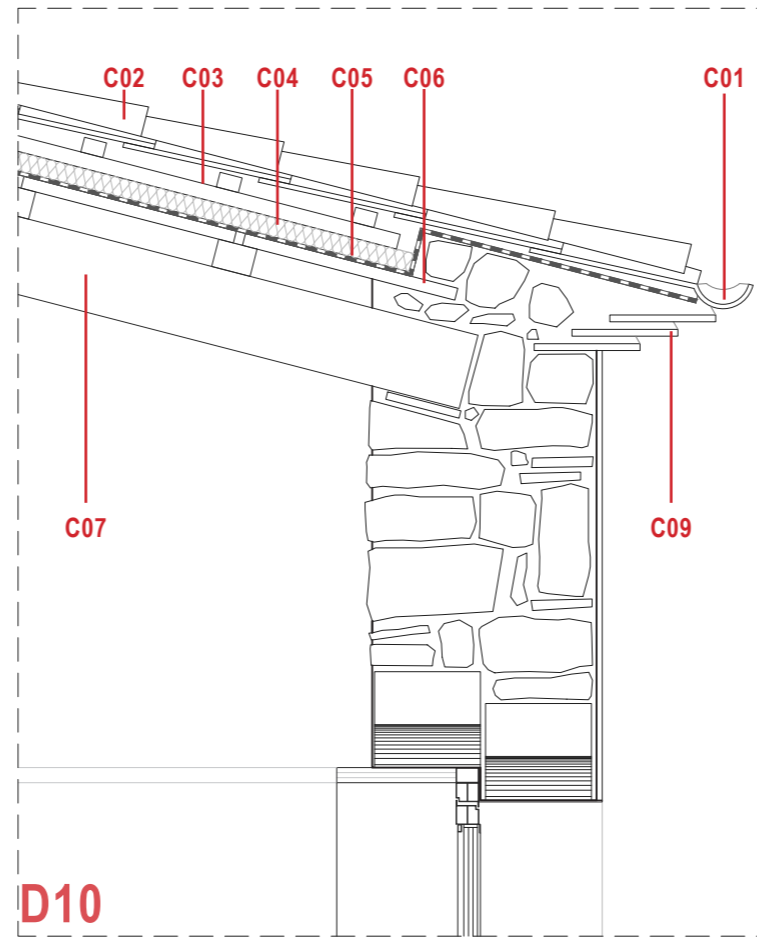
- A01. 10 cm. Llambordins de pedra granítica natural, cairejats, de 20x15x10 cm. Juntes amb morter de calç
- A02. 10 cm. Llit de sorra compactat al 95% del PM
- A03. 3 cm. Paviment de rajol ceràmic manual (30x30 cm), color vermell. Junts superiors als 15 mm.
- A04. 3 cm. Capa de morter M-5 aplicat amb base uniforme.
- A05. 14 cm. Paviment de maó massís manual de 29x14x5 cm col·locat a sardinell. Junts amb morter de calç de 2-3 cm.
- A06. 10 cm. Solera de formigó en massa.

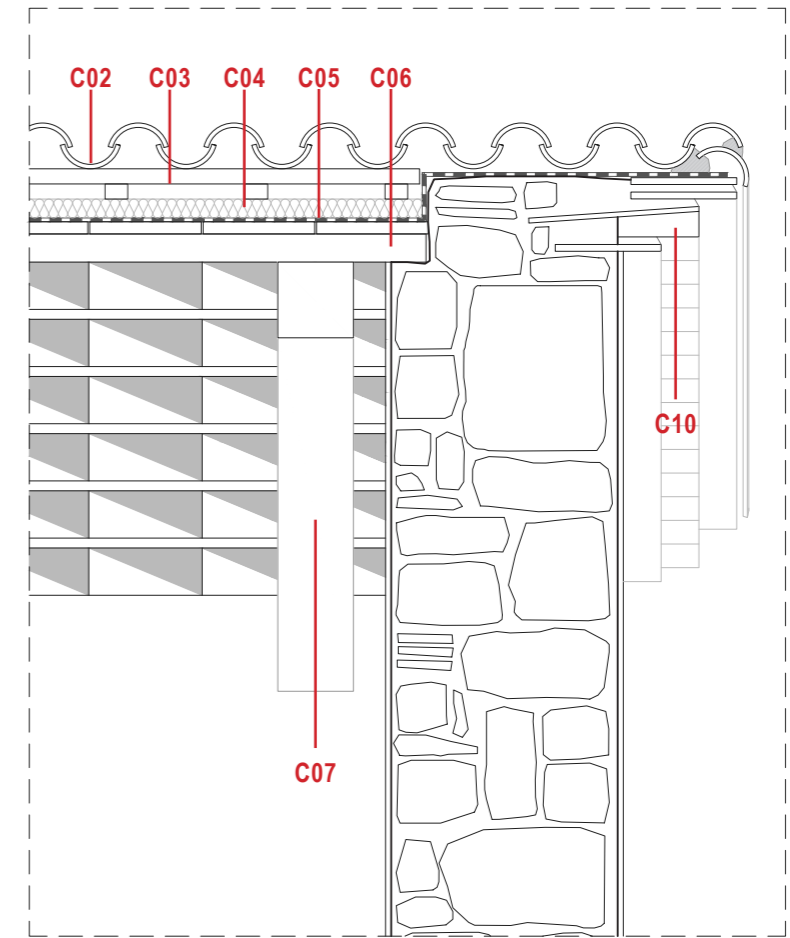

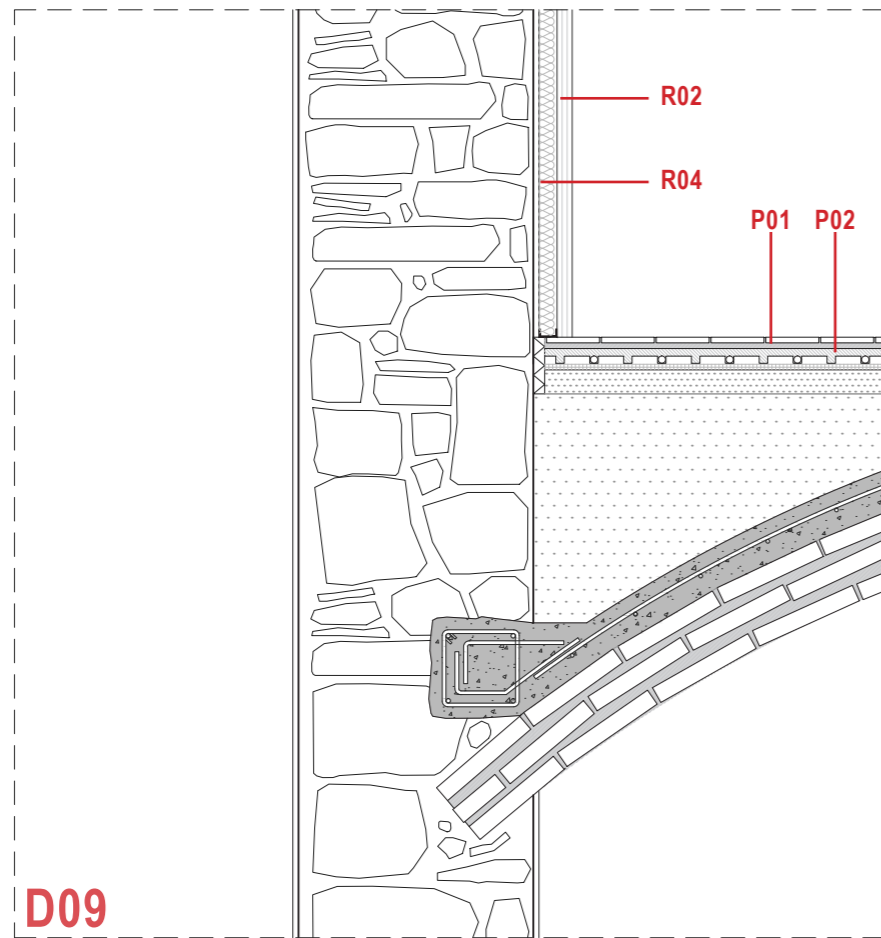
D08

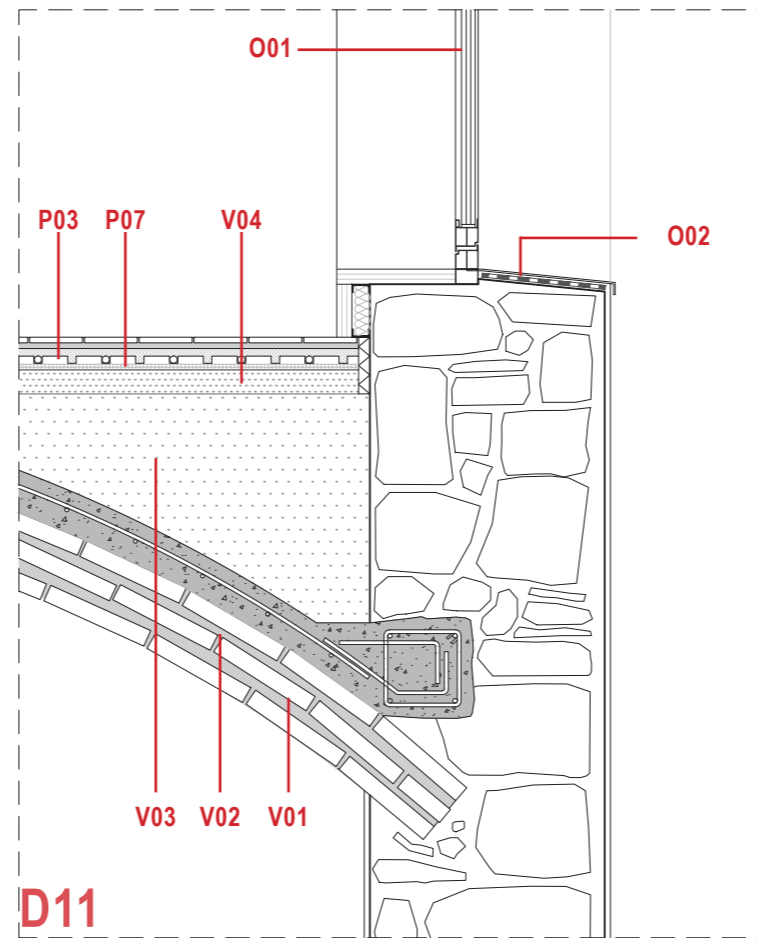
D10

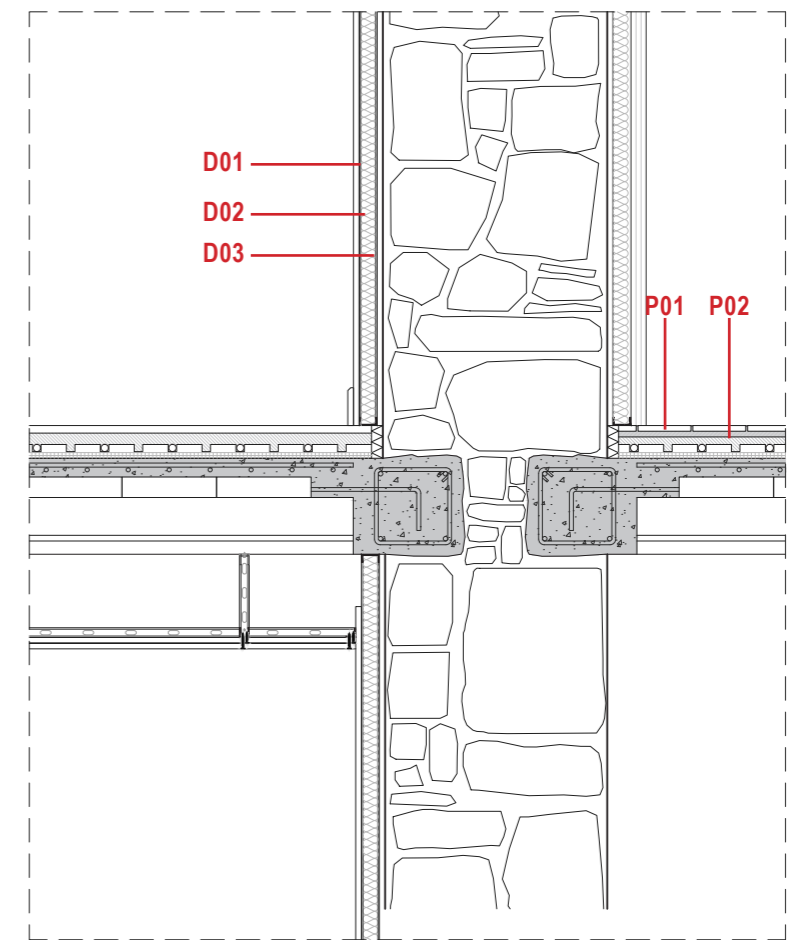
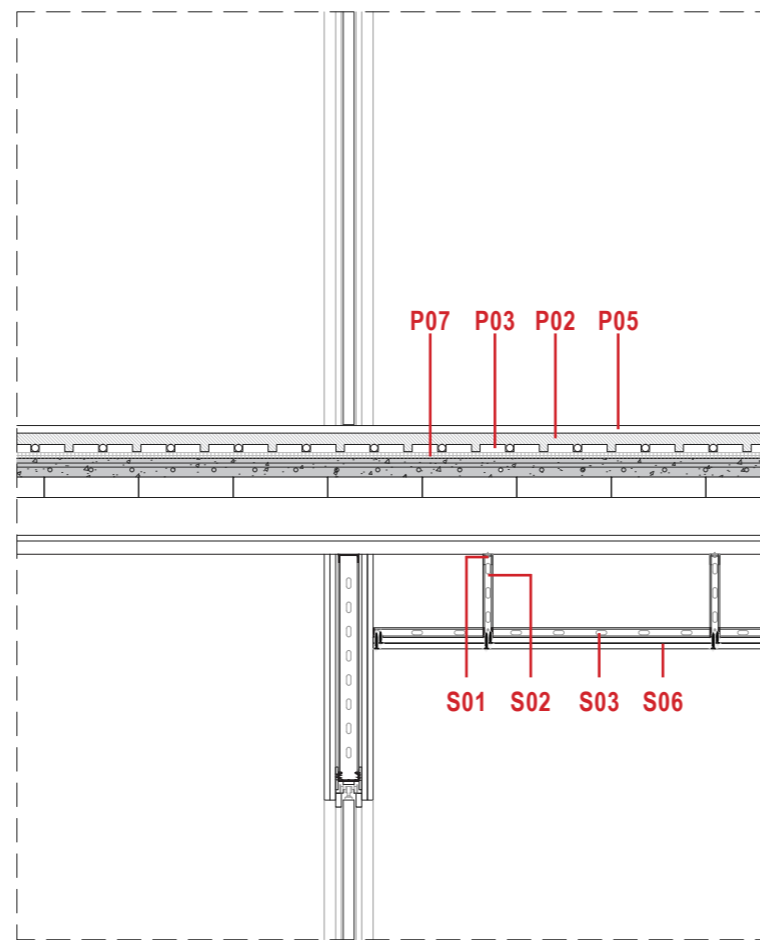
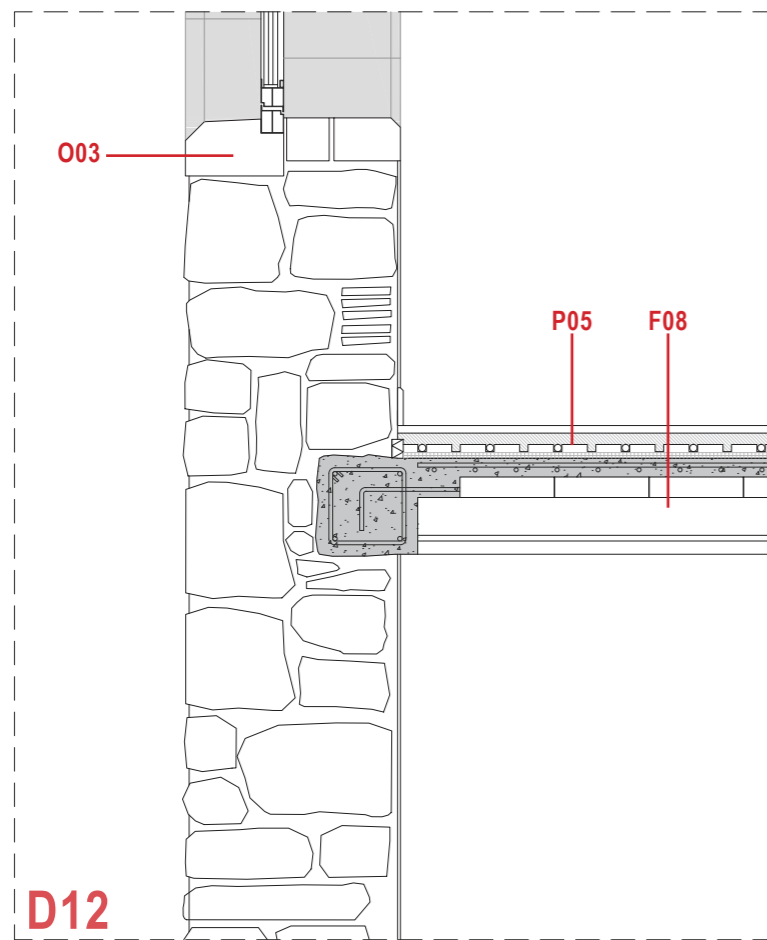
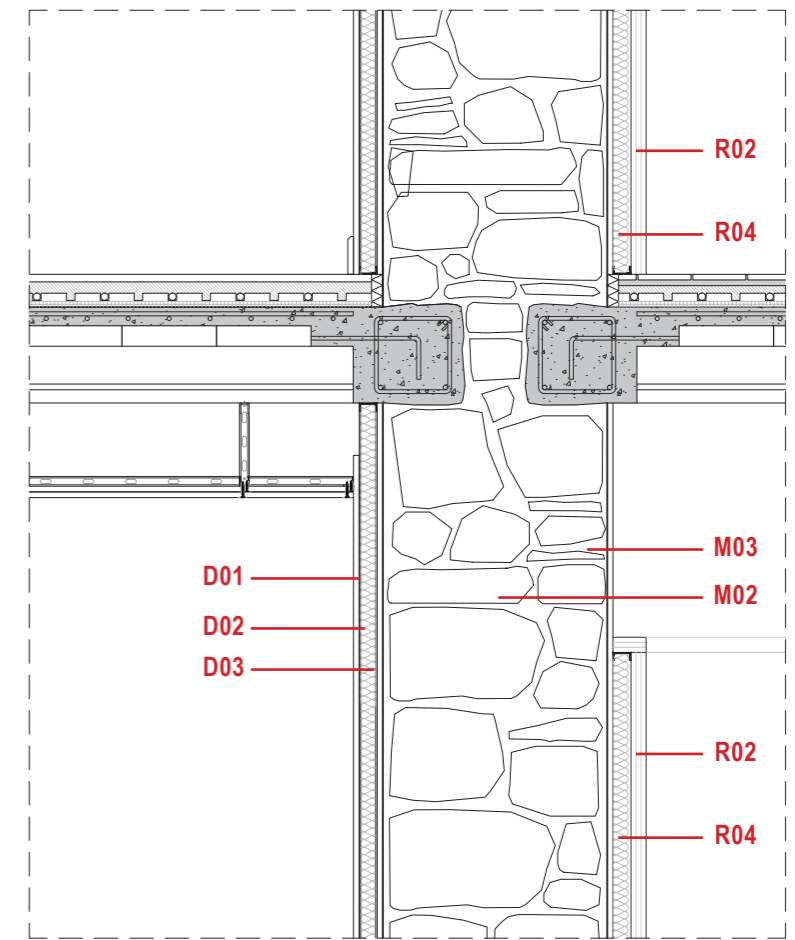
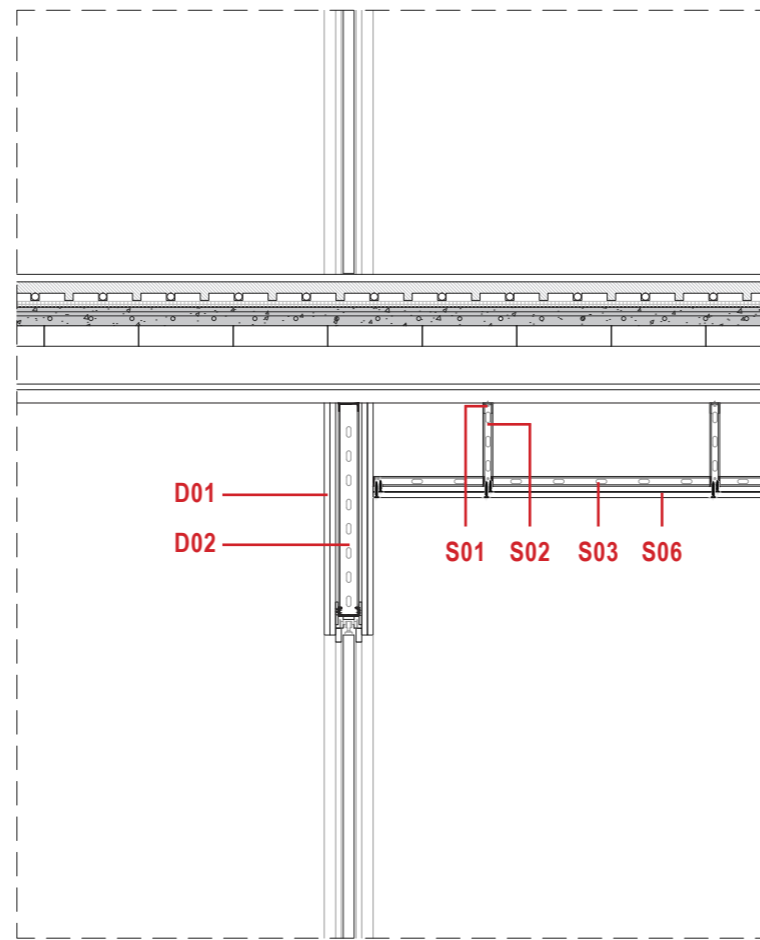
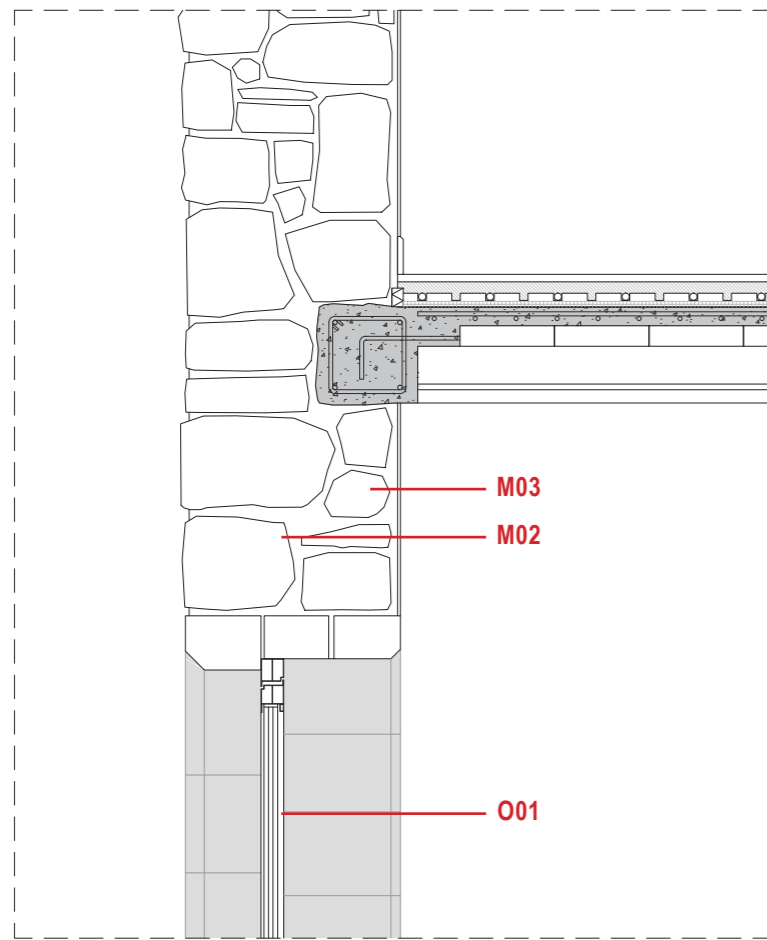
D04

D09

D11

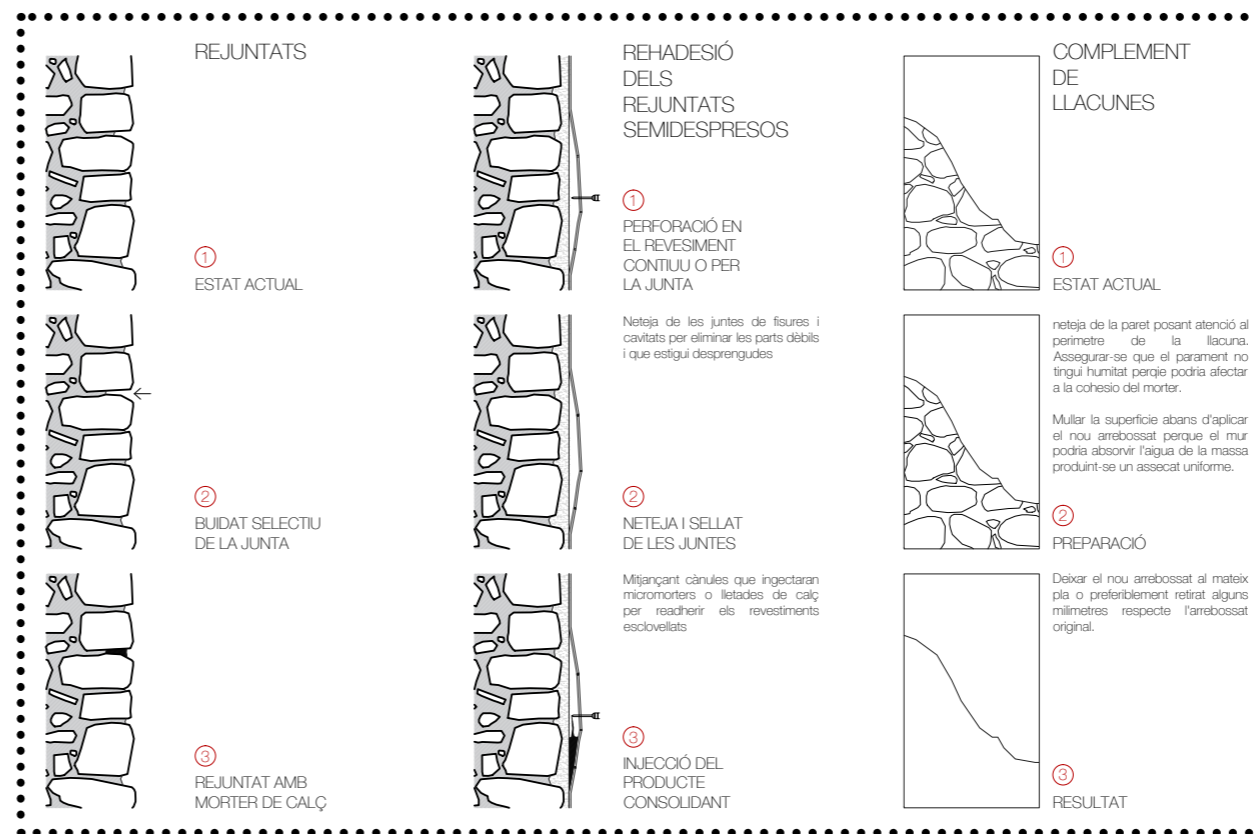
PROJECTE EXECUTIU.
PROPOSTA DE REHABILITACIÓ.

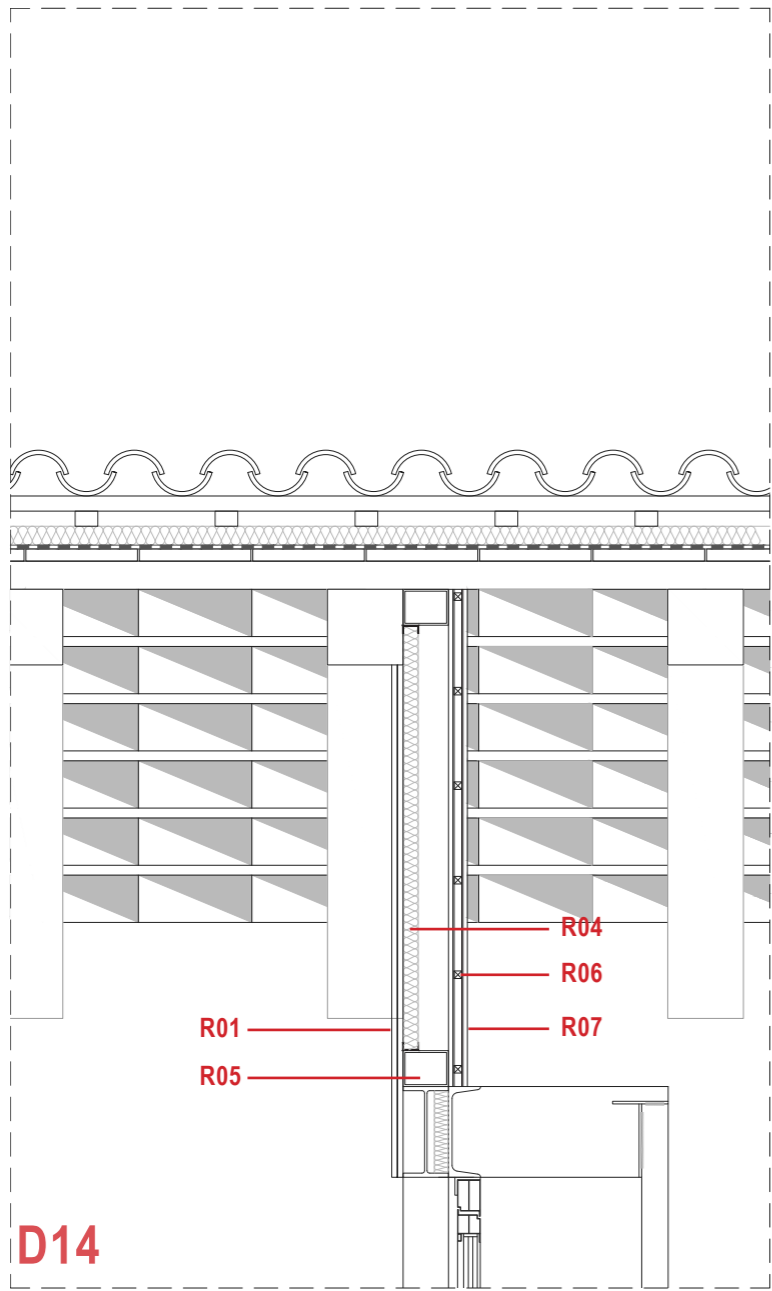
REPARACIÓ DE L'ENVOLVENT

La intervenció en les façanes existent és la de transmetre els valors constructius tradicionals. Actualment les façanes del monestir presenten una riquesa i, a la vegada, anàrquica varietat d'obertures. Aquestes, com ja s'ha esmentat anteriorment, responen a les diferents etapes que ha tingut l'edifici, de manera que trobem obertures de dimensions i proporcions molt diferents, així com també és pot observar en els emmarcaments, llindes o ampits.

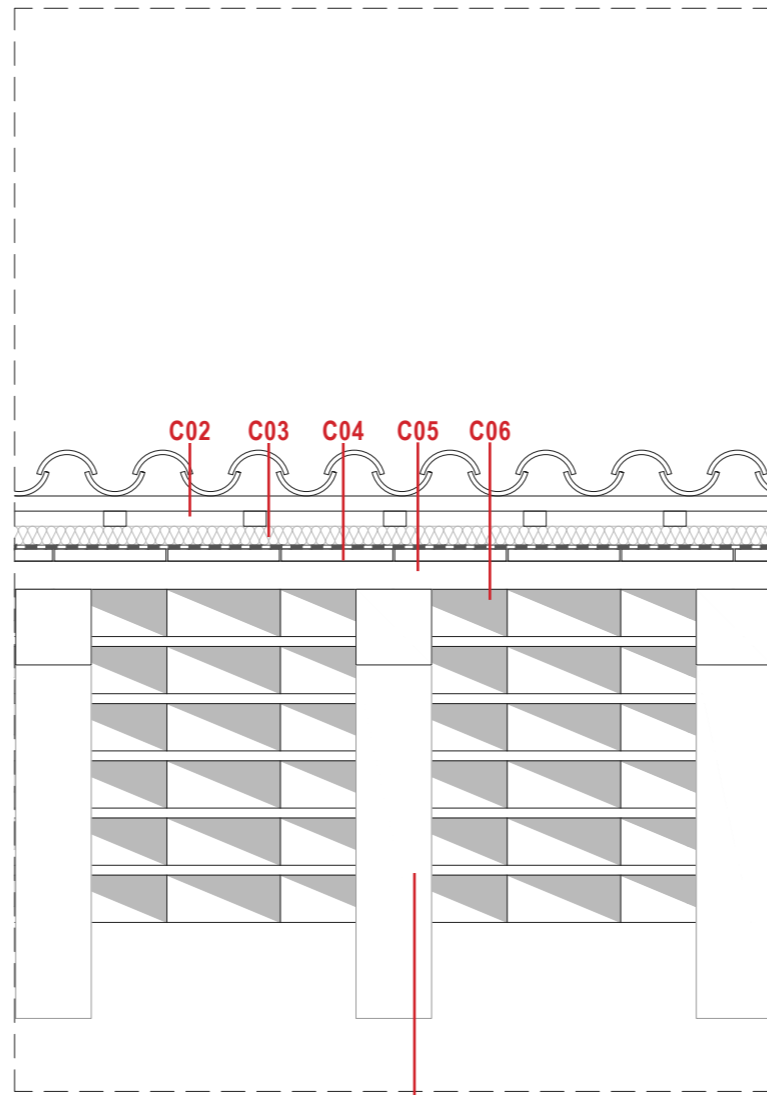
La desamortització i la posterior fragmentació del monestir l'ha convertit en una peculiar falsa illa d'habitatges entre mitgeres. Més que el cromatisme del revestiment el que es posa de manifest és el contrast de parts amb el revestiment rejuenit (i desvirtuat) i la d'altres on es podria fer un catàleg de lesions que pot patir el revestiment i la cara exterior dels murs.

Totes aquestes lesions, esquerdes i discontinuïtats s'haurien de revertir per tal d'evitar que el desgast vagi a més i pugui repercutir a elements estructurals. Aquest tractament no hauria de falsejar la façana per tal que segueixi aparentant aquest caràcter de palimpsest, aquest caràcter desendreçat de cicatrius en forma d'obertures per tal de respectar totes les vides que ha tingut.

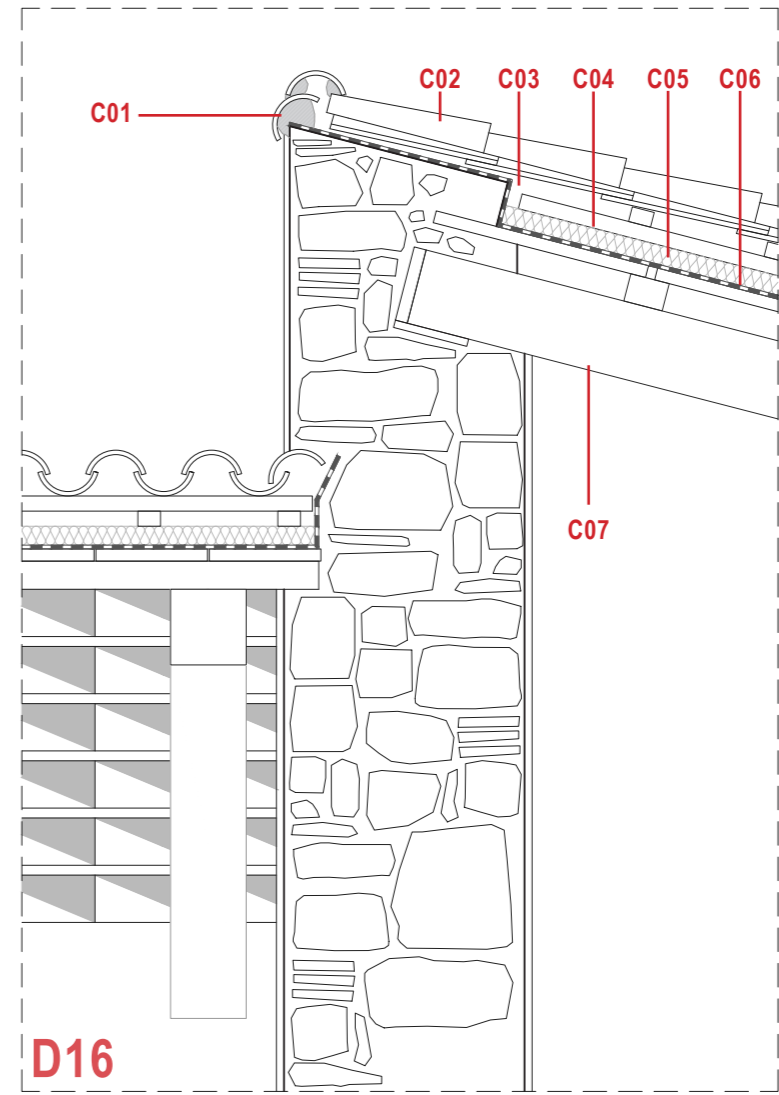

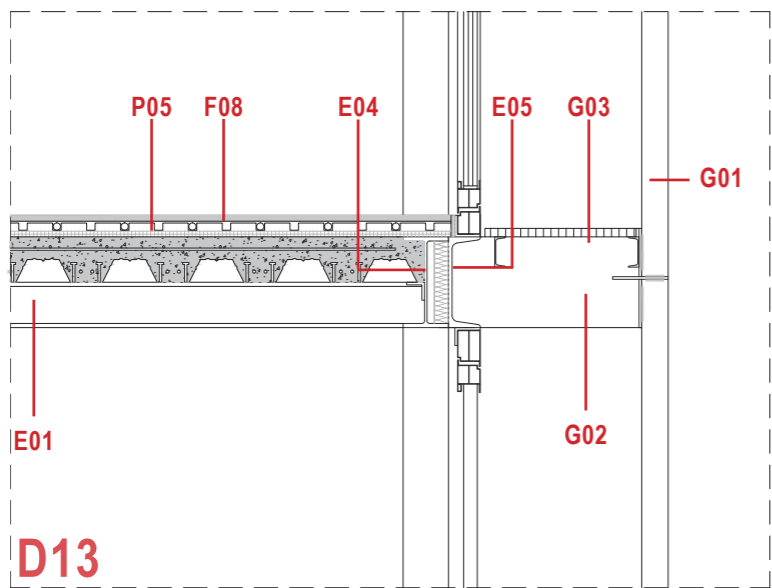
D14

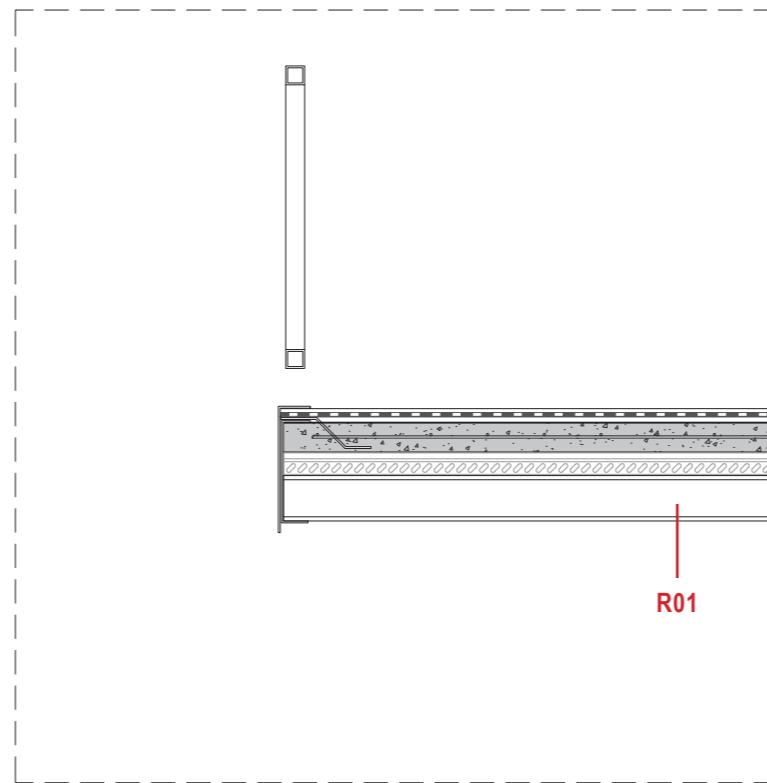
C07

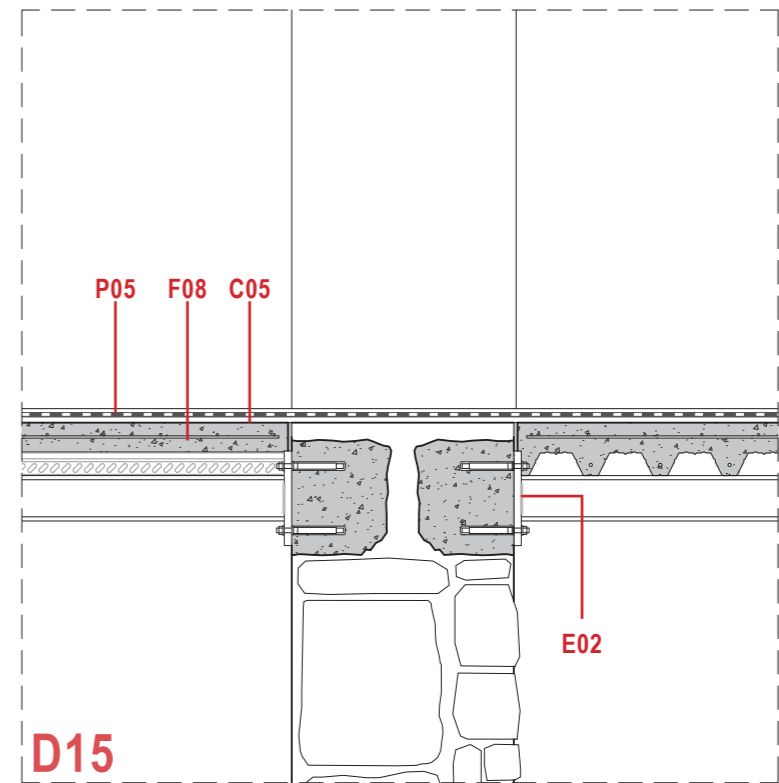
D16

D13

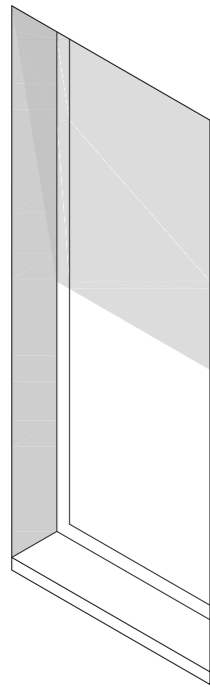

R01

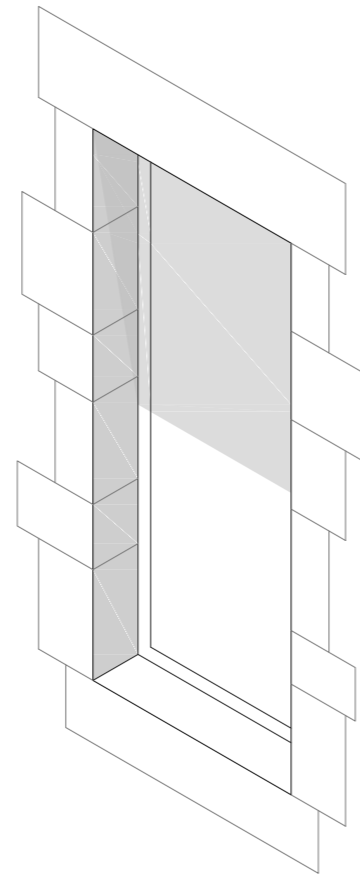
D15

PROJECTE EXECUTIU.
TRACTAMENT DE LES OBERTURES

**MANTENIMENT OBERTURA EXISTENT
POST MONESTIR**

Les obertures existents que es mantinguin i que es poden reconèixer, ja sigui pel material, l'execució o la relació amb els forjats, d'una etapa posterior al monestir es limitarà a revestir la façana esborrant qualsevol rastre dels brancals o llindes existents.

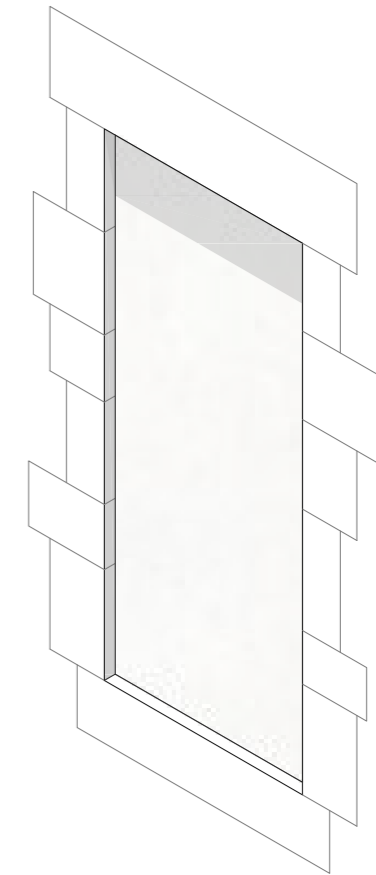
**MANTENIMENT OBERTURA EXISTENT
MONESTIR**

Les obertures existents que es mantinguin i que es poden reconèixer, ja sigui pel material, l'execució o la relació amb els forjats, com a elements del monestir es deixarà veure els brancals i les llindes.

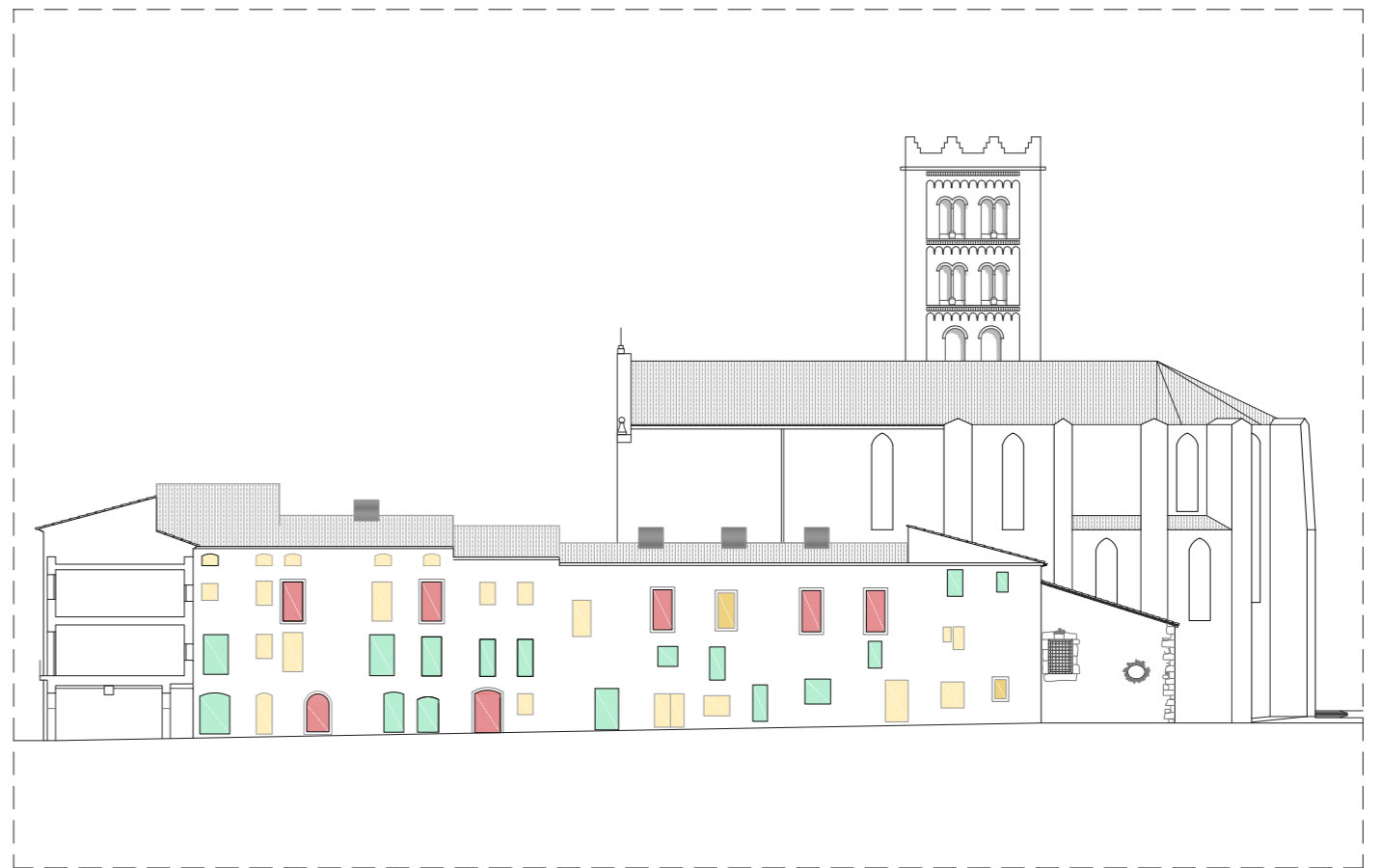
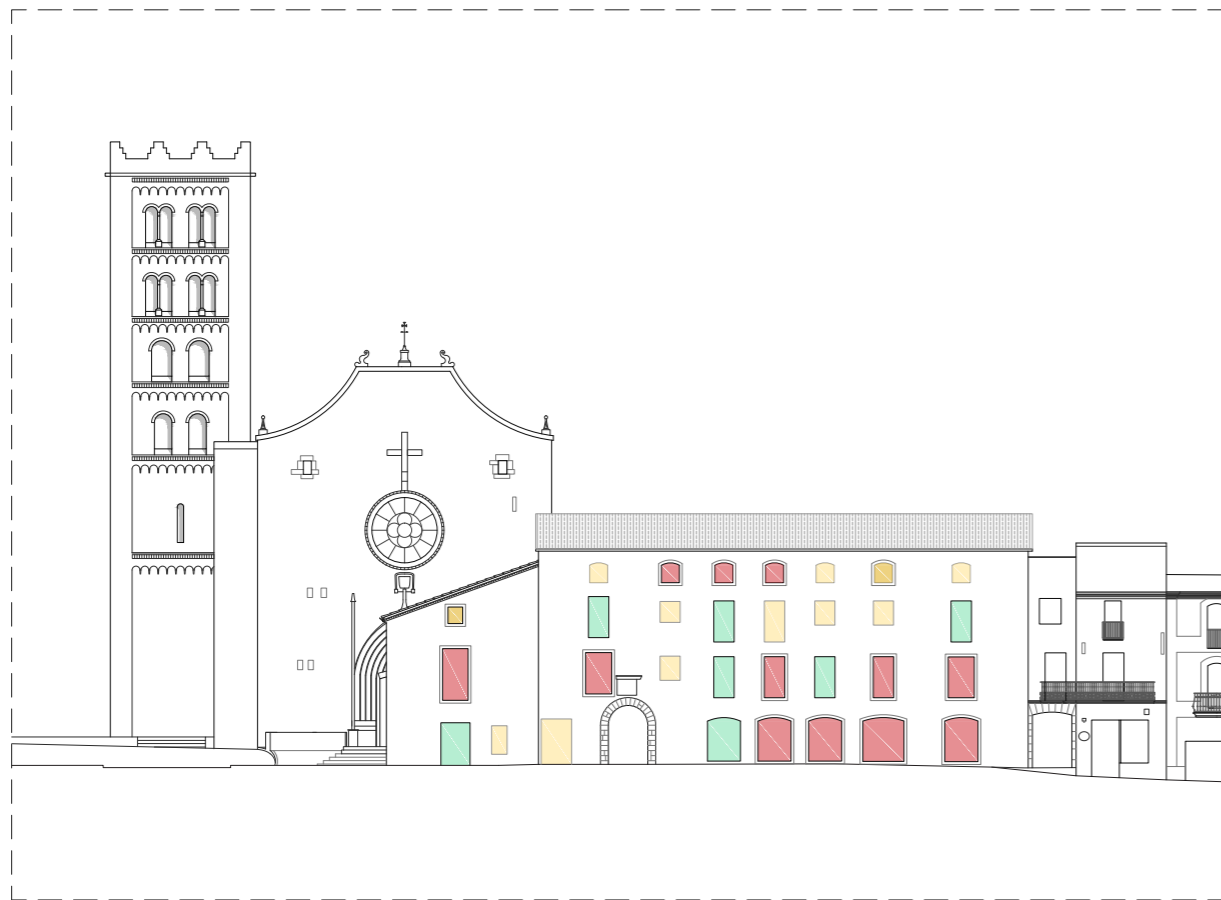
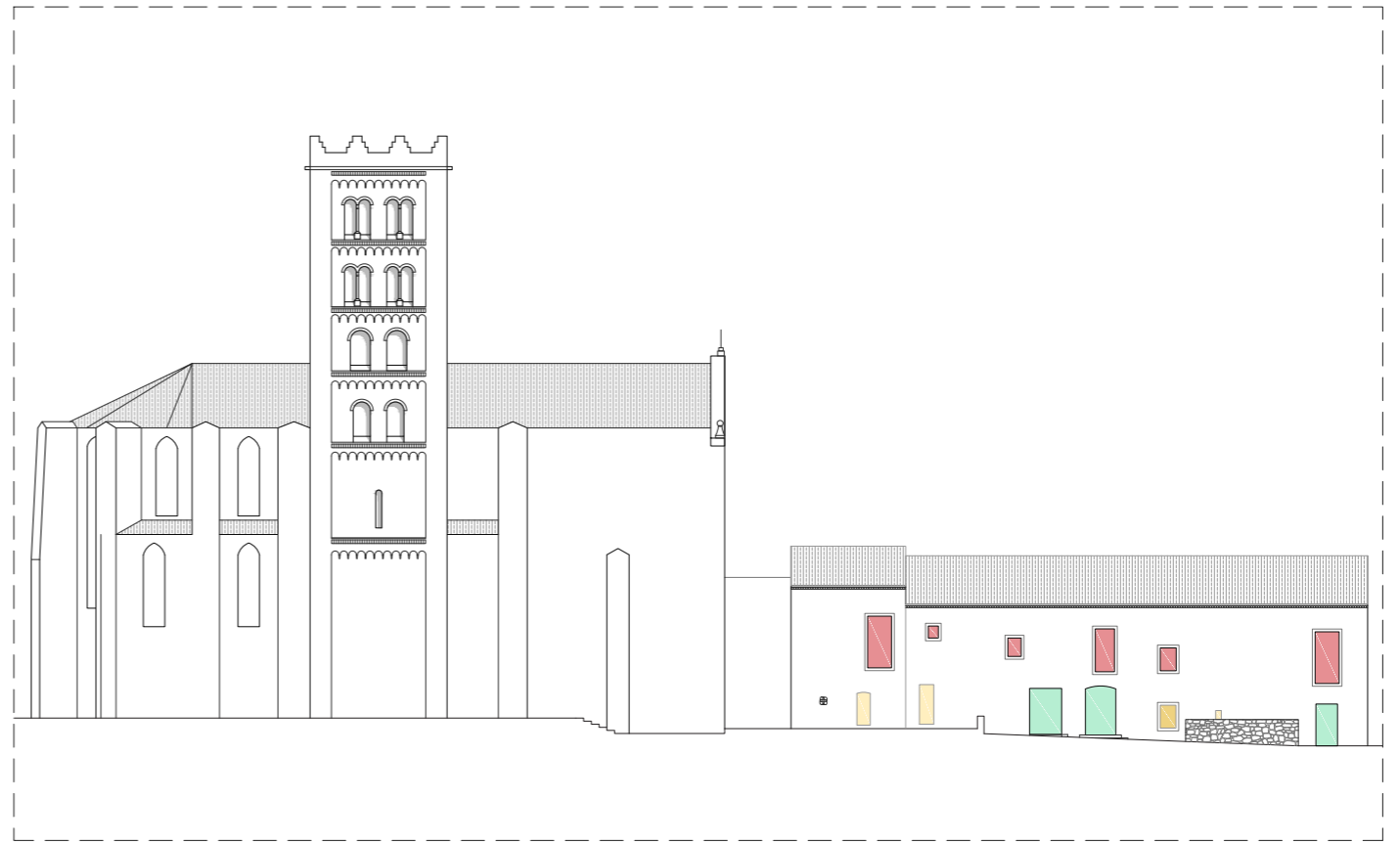
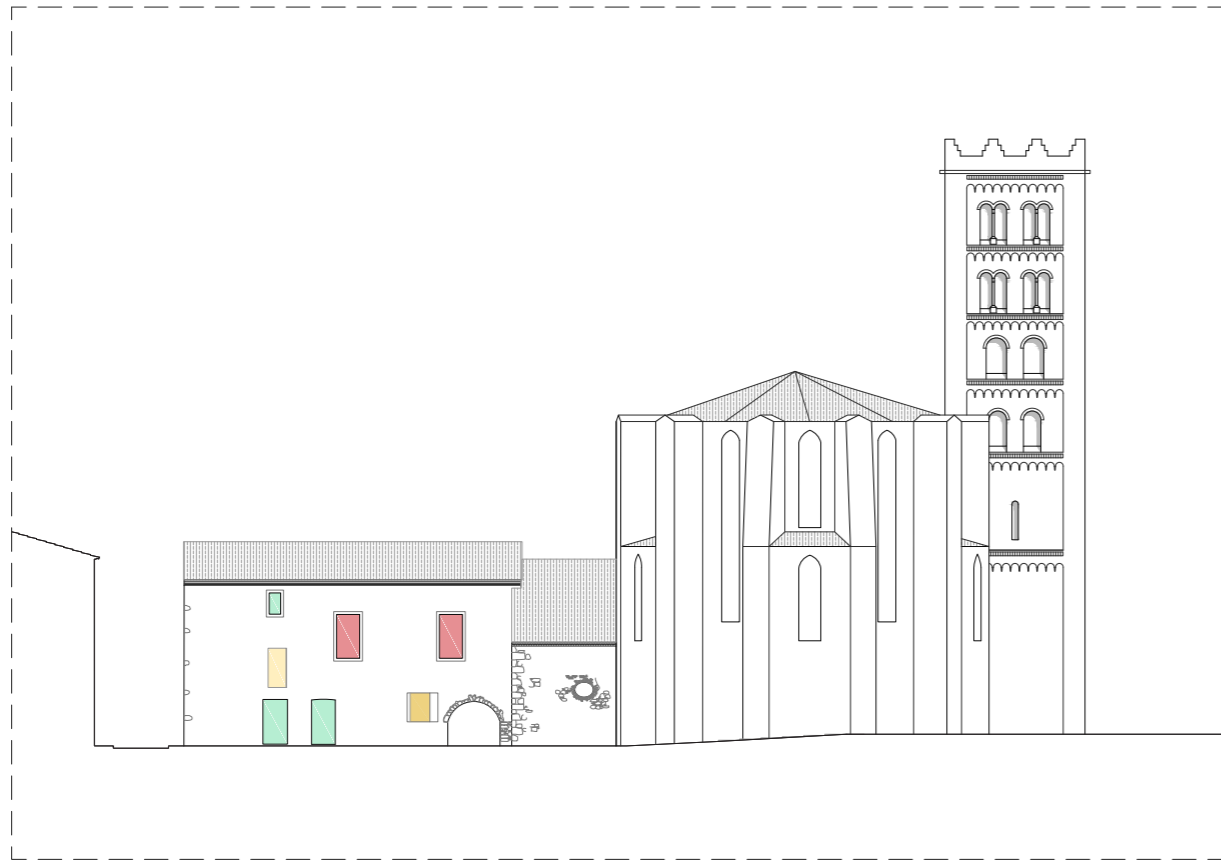
**ELIMINACIÓ OBERTURA EXISTENT
POST MONESTIR**

Les obertures existents que s'eliminin i que es poden reconèixer, ja sigui pel material, l'execució o la relació amb els forjats, d'una etapa posterior al monestir es tapiaran amb de forma que l'acabat (revestit amb morter de calç utilitzant àrids de la zona per iguala les tonalitats de la façana) quedi un màxim de 5 cm retirat de la plomada del revestiment de façana. Els brancals i llindes existents es revestiran amb el mateix porter per tal de dissoldre's en la façana.

**ELIMINACIÓ OBERTURA EXISTENT
MONESTIR**

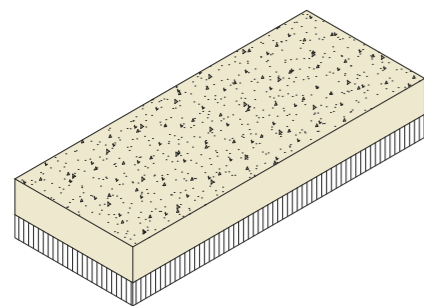
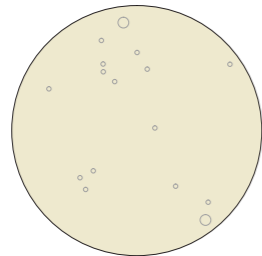
Les obertures existents que s'eliminin i que es poden reconèixer, ja sigui pel material, l'execució o la relació amb els forjats, com a elements del monestir es tapiaran amb de forma que l'acabat (revestit amb morter de calç utilitzant àrids de la zona per iguala les tonalitats de la façana) quedi un màxim de 5 cm retirat de la plomada del revestiment de façana. Els brancals i llindes d'aquestes obertures es mantindran per no perdre'n el rastre.

PROJECTE EXECUTIU.

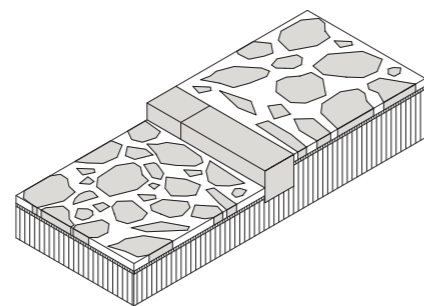
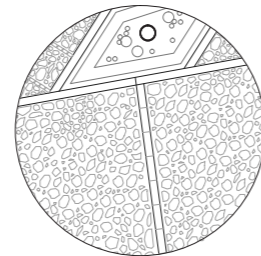
ESTAT ACTUAL. PAVIMENTS EXTERIORS

0 1 5
ESCALA 1:400

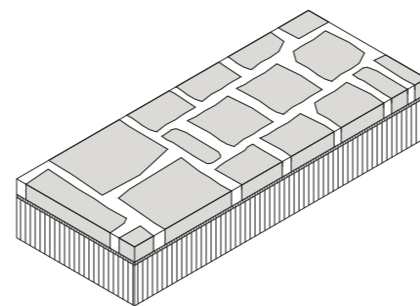
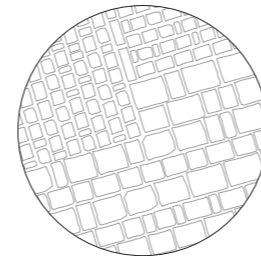
PAVIMENT DE SAULÓ

A. 20 cm. Paviment de sauló sense garbellar, compactat al 95% del pròctor per un pendent màxim del 2%. **B.** 10 cm. Explanada compactada de sauló al 95% del PM

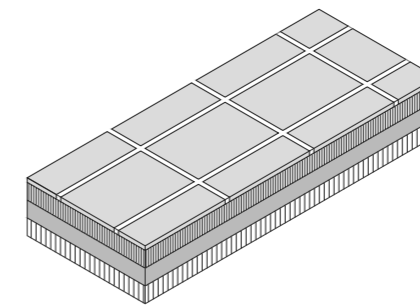
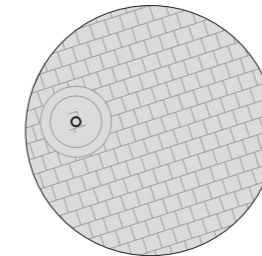
PAVIMENT DE LLOSES PLANES IRREGULARS

A. Paviment de lloses de pedra planes irregulars confinades en un marc de pedra granítica carejada. **B.** Esplaó i peça perimetral de pedra granítica carejada. **C.** Junes de morter de calç i sorra, reglat per netejar els junts, amb posterior abocació de beurada 1:1 per deixar-los reblerts. **D.** 20 cm. Terra compactada al 95% del PM

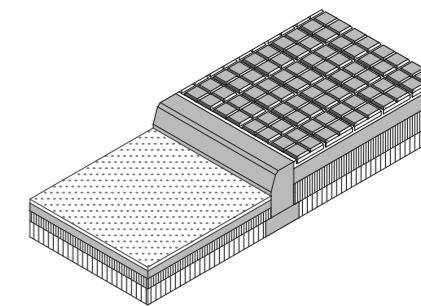
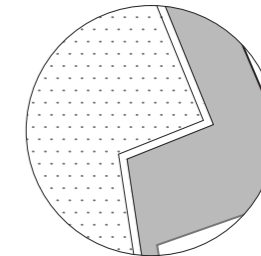
PAVIMENT DE LLOSES DE PEDRA

A. 10 cm. Lloses o llambordins de pedra granítica natural, carejats, de 20x15 cm de mitjana Junes amb morter de calç. **B.** 2 cm. Capa de morter de calç i sorra amb dosificació 1:6 de 2cm de gruix. **C.** 20 cm. Llit de terra compactada al 95% del PM

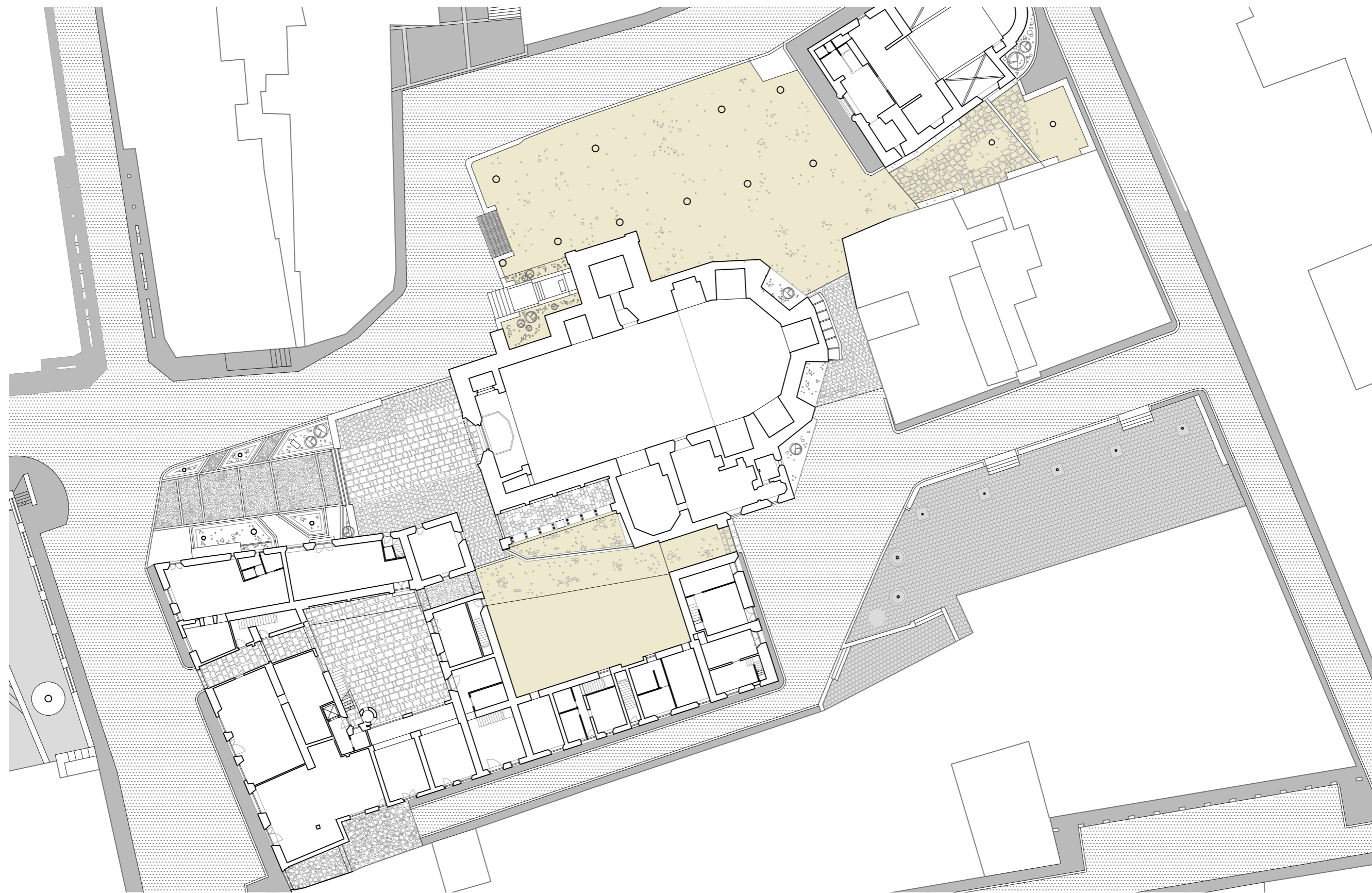
PAVIMENT DE LLAMBORDES DE FORMIGÓ

A. 5 cm. Llamborda de formigó de color gris de 60x40cm. **B.** 2 cm. Capa de sorra compactada. **C.** 10 cm. Solera de formigó sense armar, amb una resistència càract. de 175 kg/cm². **D.** 20 cm. Llit de terra compactada al 95% del PM.

PAVIMENT DE PANOTS

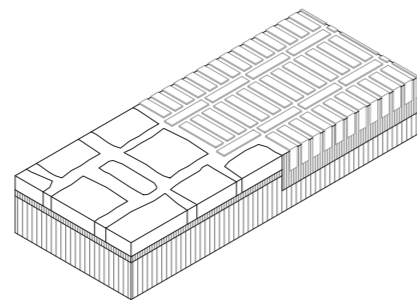
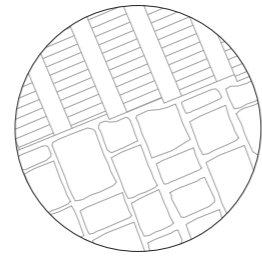
A. 4+2 cm. Paviment de panots de formigó de 20x20Z de 4 cm aplicat sobre 2 cm de morter M.C.P. **B.** 10 cm. Solera formigó en massa HM-20/B/20/IIa sobre llit de sorra. **D.** Vorada remuntable de formigó amb peces de 17x50x28cm. **E.** 5+7 cm. Mescla bituminosa en calent: capa superior de 5cm (D20) i capa inferior de 7cm (S20). **F.** 20 cm Sub-base de terra compactada al 95% del PM.

PROJECTE EXECUTIU.

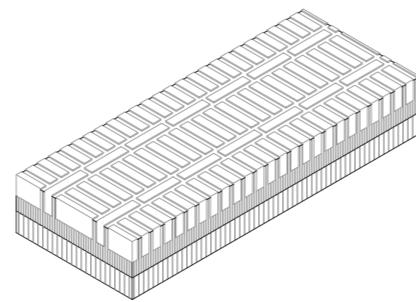
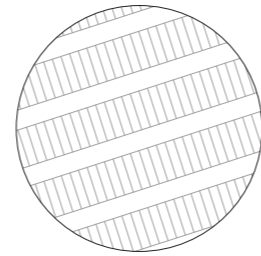
PROPOSTA. PAVIMENTS EXTERIORS

0 1 5
ESCALA 1:400

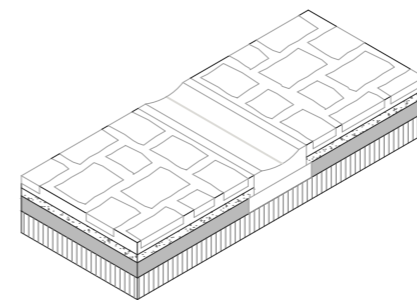
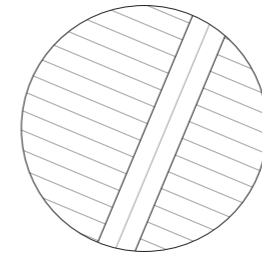
SOLUCIÓ DE LLACUNES

A. 14 cm. Maó massís manual ceràmic de 29x14x5 cm col·locat a sardinell amb junts de 4-5 mm. **B.** 10 cm. Solera de formigó sense armar, amb una resistència càract. de 175 kgc/cm². **C.** 20 cm. Llit de terra compactada al 95% del PM

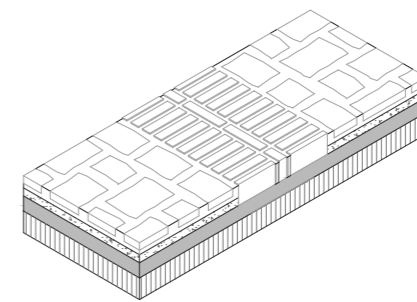
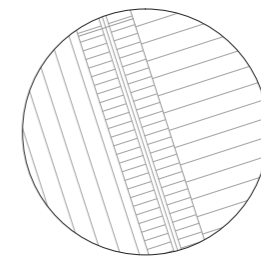
PAVIMENT DE MAONS CERÀMICS

A. 14 cm. Maó massís manual ceràmic de 29x14x5 cm col·locat a sardinell amb junts de 4-5 mm. **B.** 10 cm. Solera de formigó sense armar, amb una resistència càract. de 175 kgc/cm². **C.** 20 cm. Llit de terra compactada al 95% del PM

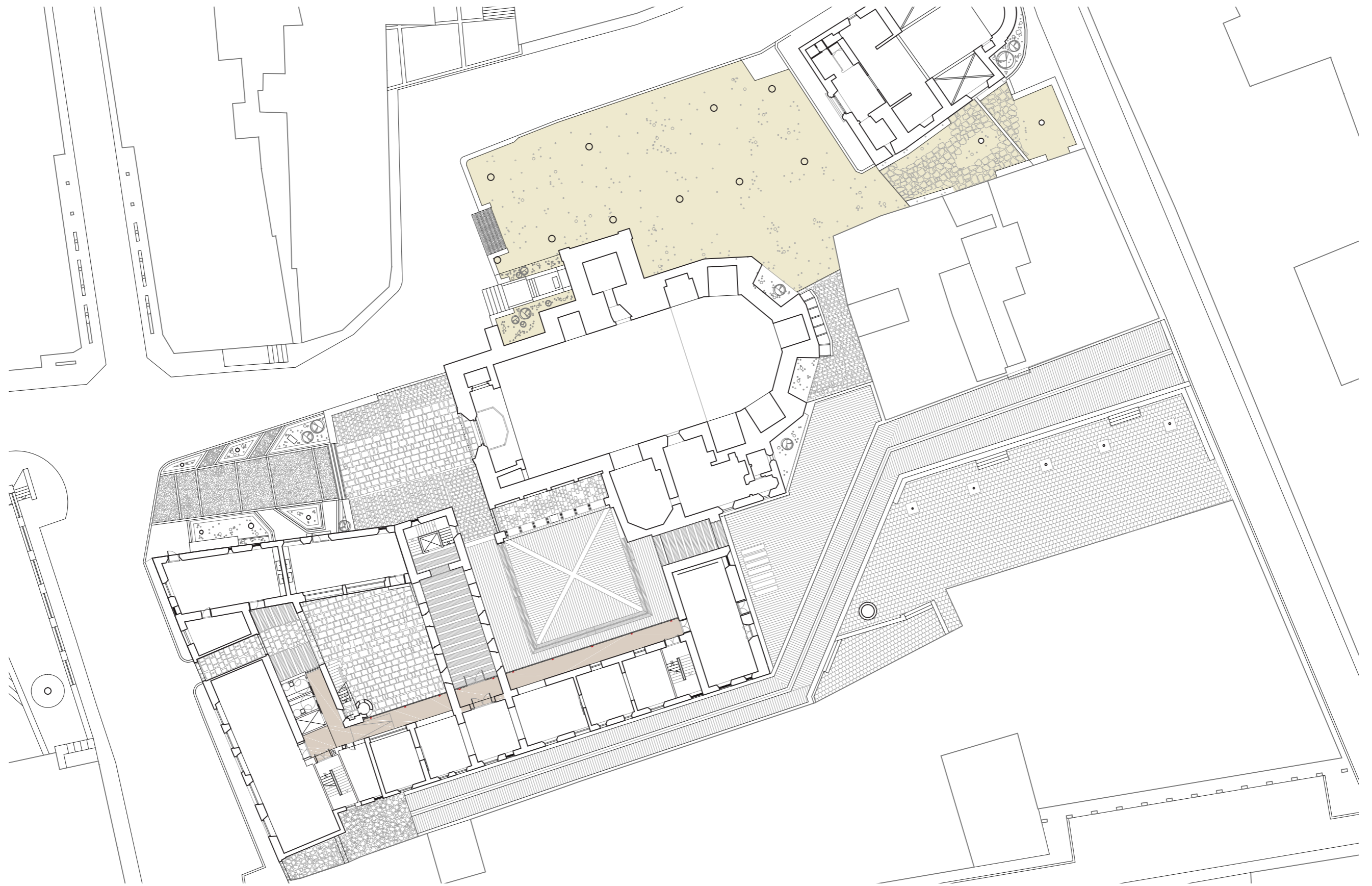
PAVIMENT DE LLAMBORDINS

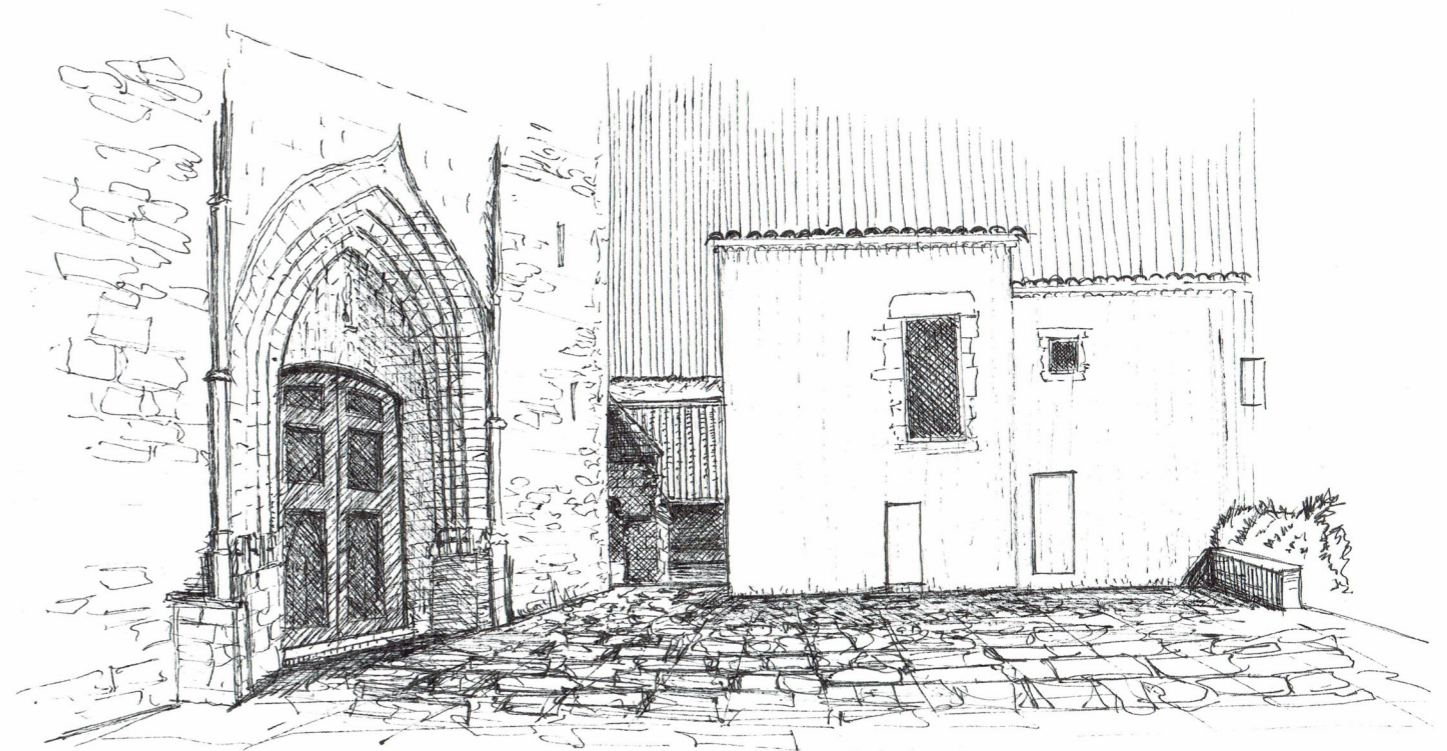
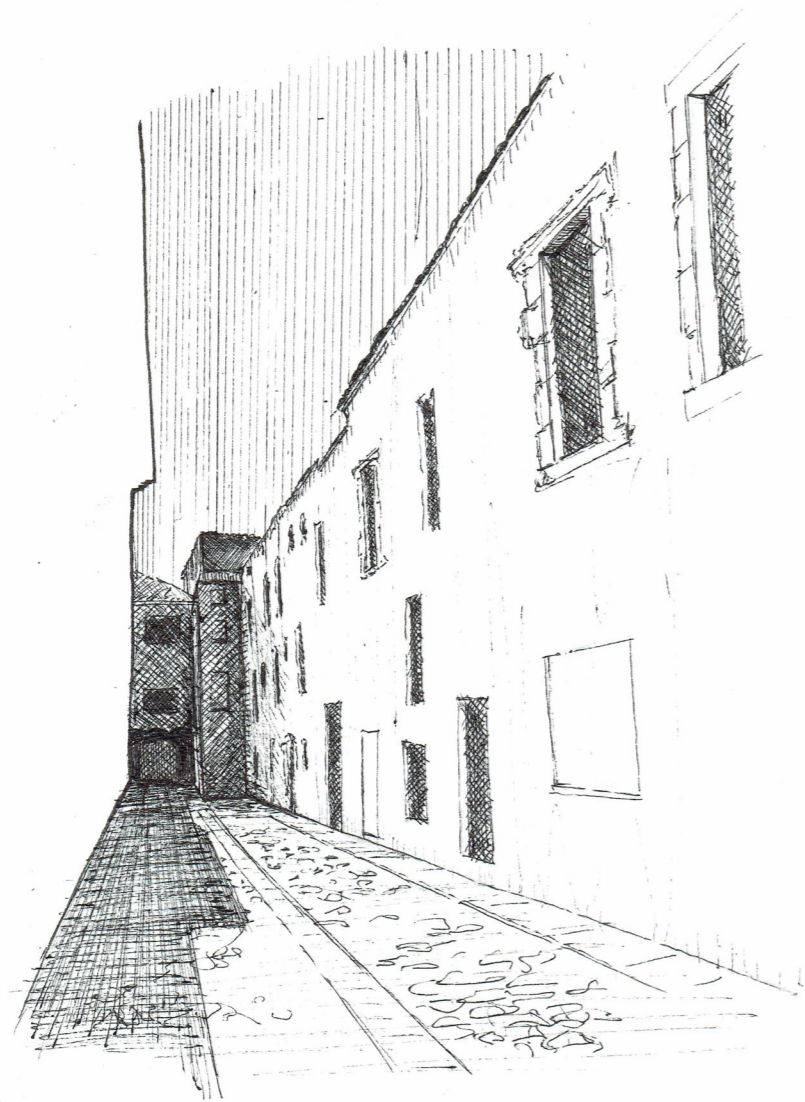
A. 10 cm. Llambordins de pedra grantícia natural, carejats, de 20x15 cm de mitjana Juntes amb morter de calç. **B.** 14 cm. Rigola amb peça prefabricada de formió de 45x60x14 cm. Model que disposa d'una variant que incorpora reixa-embornal. **C.** 2 cm. Capa de morter de calç i sorra amb dosificació 1:6 de 2cm de gruix. **D.** 20 cm. Llit de terra compactada al 95% del PM

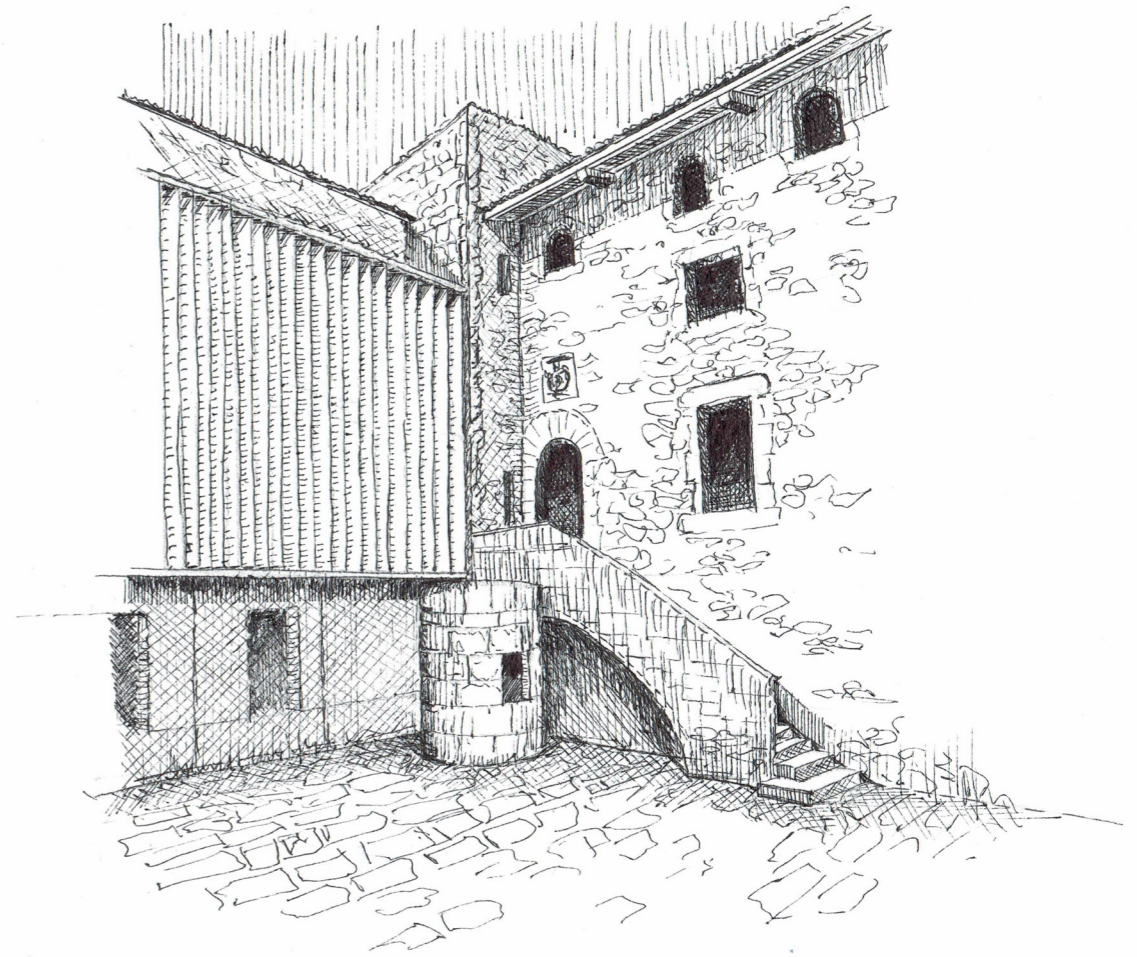
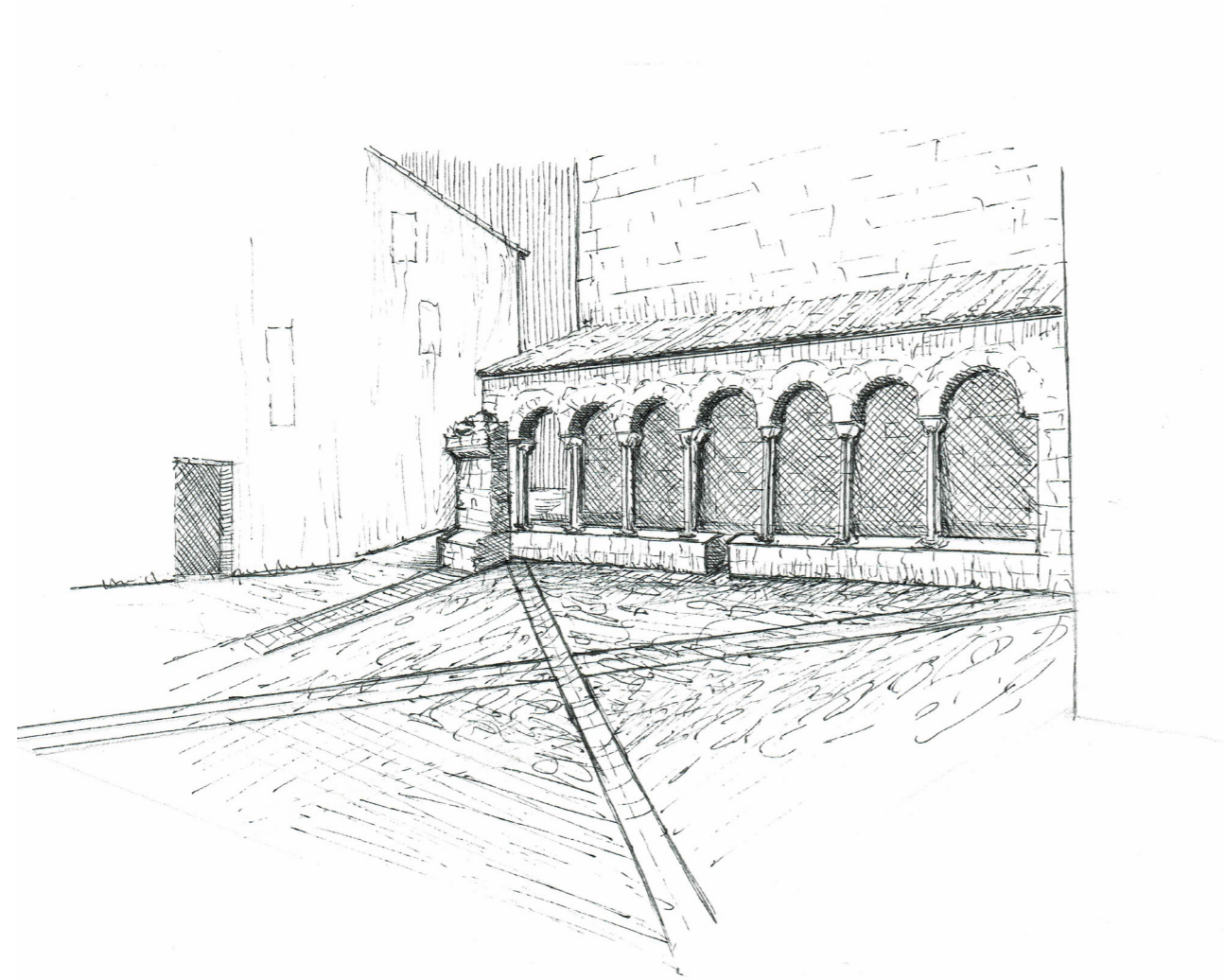

PAVIMENT TESTIMONI CLAUSTRE

A. 14 cm. Maó massís manual ceràmic de 29x14x5 cm col·locat a sardinell amb junts de 4-5 mm. **B.** 10 cm. Llambordins de pedra grantícia natural, carejats, de 20x15 cm de mitjana Juntes amb morter de calç. **C.** 10 cm. Solera de formigó sense armar, amb una resistència càract. de 175 kgc/cm². **D.** 20 cm. Llit de terra compactada al 95% del PM

DEFINICIÓ INSTAL·LACIONS

PROJECTE EXECUTIU.
INSTAL·LACIONS. SANEJAMENT

0 1 5
 ESCALA 1:250

Pel disseny de l'evacuació de les aigües s'ha utilitzat el DB HS 5 del codi tècnic de l'edificació. Agafem el supòsit que la xarxa de clavegueram existent és separativa, i per tant, això suposarà evacuar de forma individual les aigües residuals i les aigües pluvials.

Evacuació d'aigües pluvials.

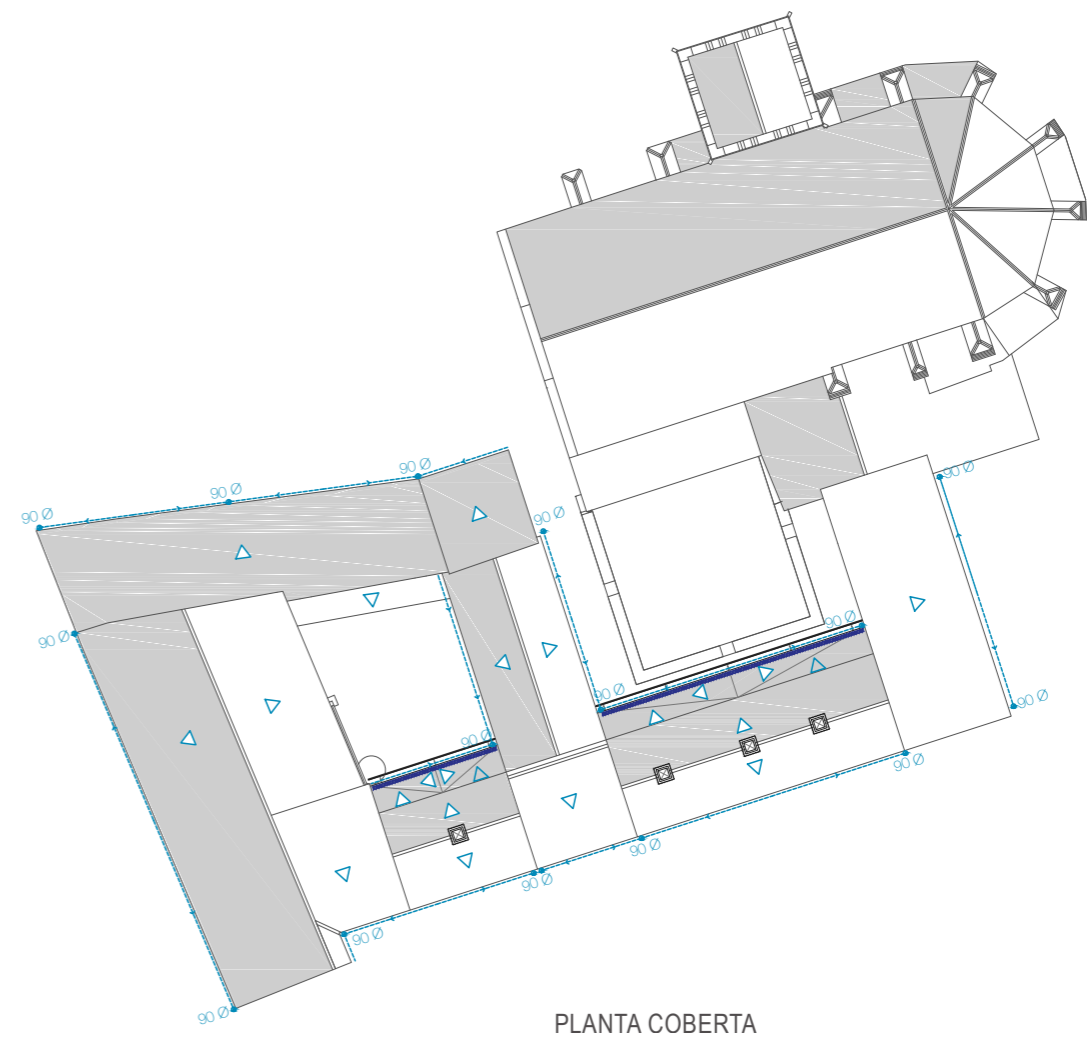
El dimensionat de la xarxa d'evacuació d'aigües pluvials parteix de la superfície de coberta que recollirà les aigües (taula 4.6) i es definirà el diàmetre dels canalons i baixants (taula 4.7 i taula 4.8 respectivament).

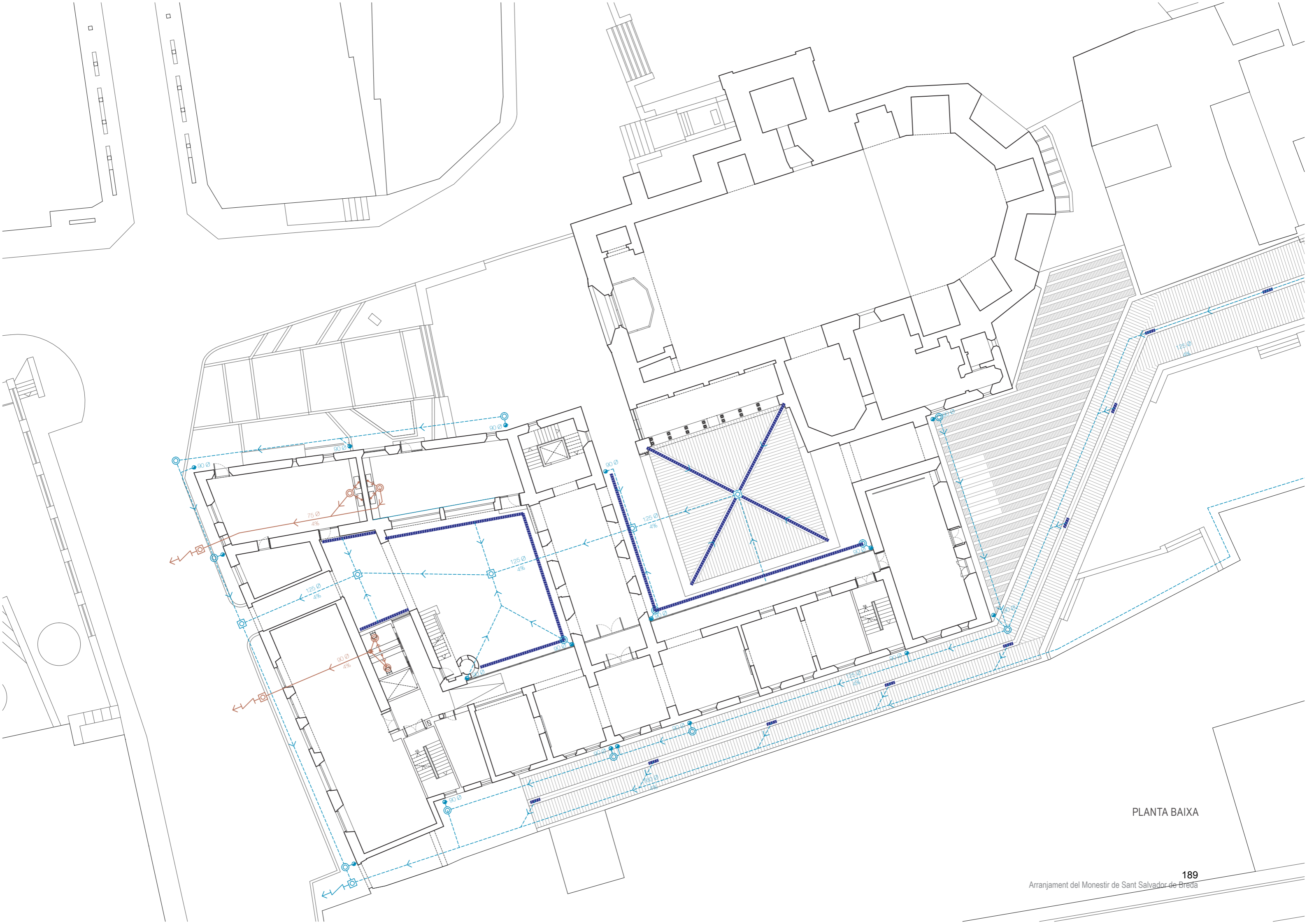
El diàmetre dels col·lectors (taula 4.9) serà variable, ja que acumularà les aigües al seu pas fins arribar a la xarxa pública.

Evacuació d'aigües residuals.

El dimensionat de la xarxa d'evacuació d'aigües residuals parteix per calcular el nombre d'unitats de desguàs (definit a la taula 4.1 segons aparell sanitari). Seguidament es dimensionarà el diàmetre dels ramals que connecten els baixants amb els sanitaris; aquest càlcul depèn de la totalitat d'unitats de desguàs i la pendent (taula 4.3). El baixant recollirà les aigües de les diferents plantes, fent el sumatori d'UD es definirà el diàmetre mínim (taula 4.4). Degut a la distribució dels elements higiènics, el projecte dibuixa dos elements baixants d'evacuació. Els col·lectors que connecten amb la xarxa pública es defineixen a la taula 4.5; prenent per norma el fet que el camí de l'aparell sanitari a la xarxa mai pot disminuir el diàmetre; per tant, en aquest cas en que el diàmetre seria inferior al del baixant, es prendria com a mínim el diàmetre del baixant.

- Col·lector horitzontal aigües pluvials
- Reixa embornal continuu
- Arqueta sifònica
- Arqueta a peu de baixant
- Baixant aigües pluvials
- Vàlvula anti-retorn
- Col·lector horitzontal aigües residuals
- Element de desguàs (aparell sanitari)
- Arqueta sifònica
- Baixant aigües residuals
- Vàlvula anti-retorn

PLANTA BAIXA

PROJECTE EXECUTIU.
INSTAL·LACIONS. FONTANERIA

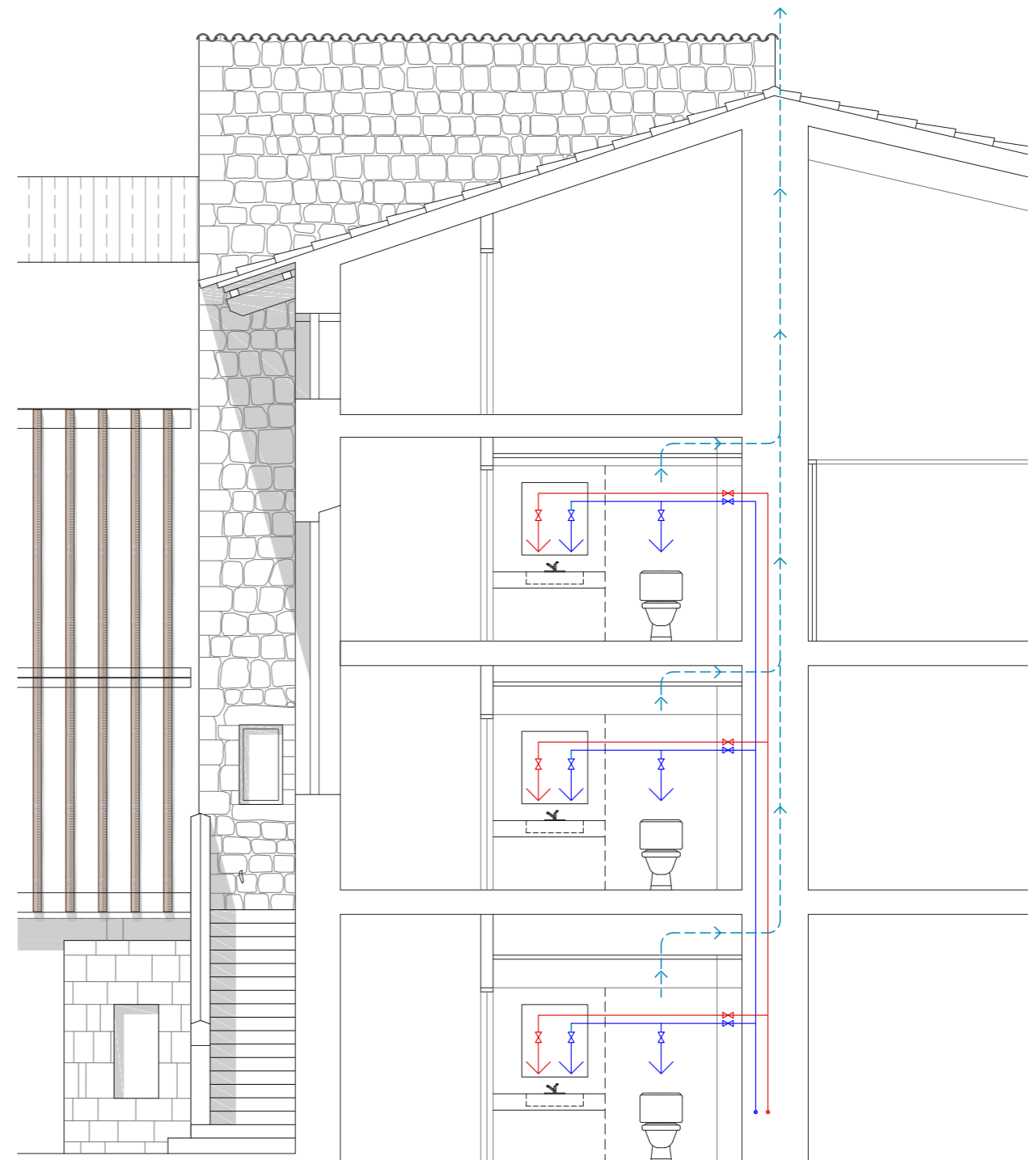
0 1 5
 ESCALA 1:250

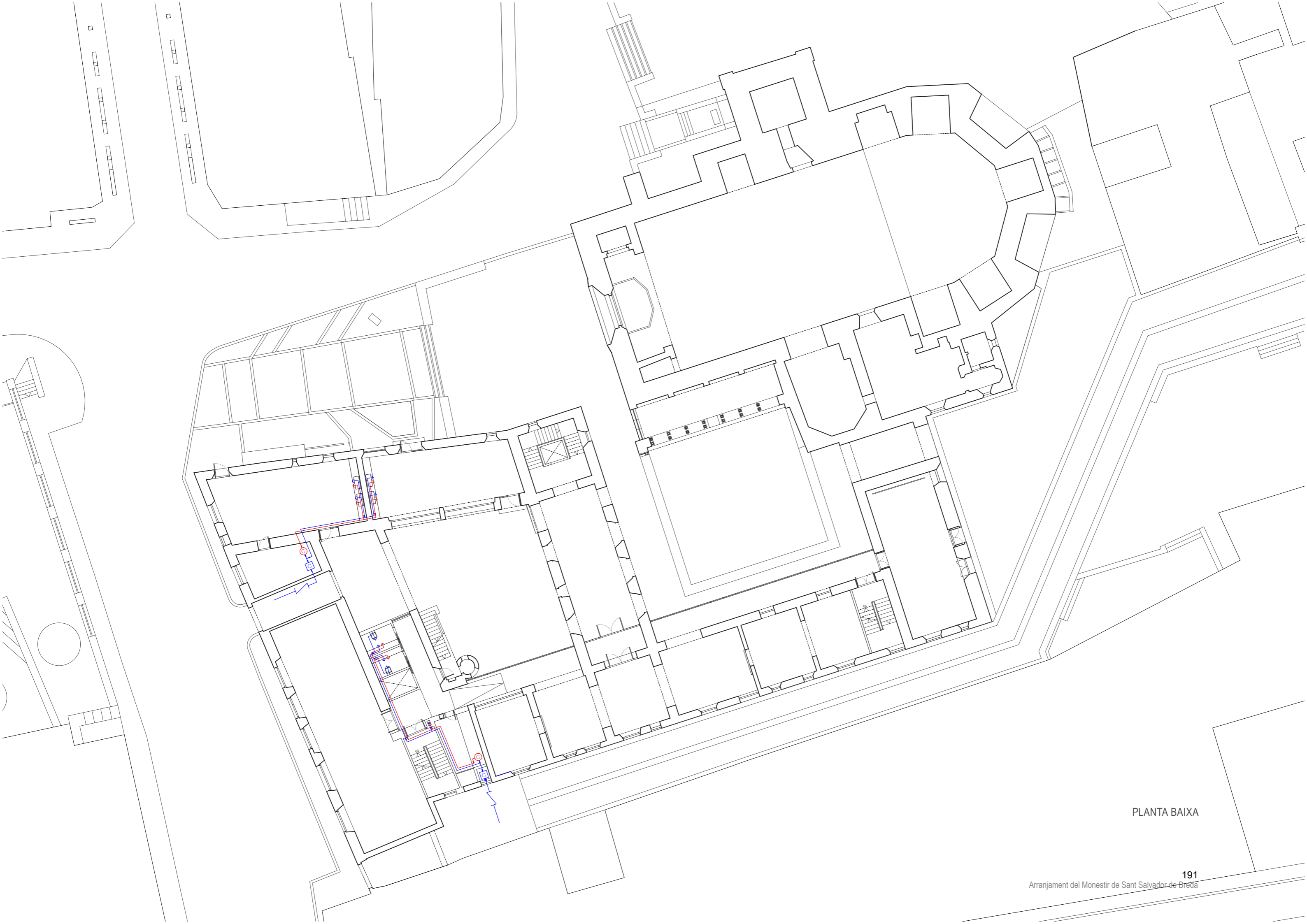
Per dimensionar la instal·lació d'aigua s'utilitza l'apartat 4 del Document bàsic HS del CTE. El caudal instantani mínim per cada tipus d'aparell vé donat de la taula 2.1.

Unitats	Aparell	aigua freda (l/s)	ACS (l/s)
2	lavabo	0.10 l/s	0.065 l/s
2	Inodor	0.10 l/s	-
4	Rentamans	0.05 l/s	0.03 l/s
Total pb		0.40 l/s	0.25 l/s
2	lavabo	0.10 l/s	0.065 l/s
2	Inodor	0.10 l/s	-
2	Rentamans	0.05 l/s	0.03 l/s
Total p1		0.30 l/s	0.19 l/s
2	lavabo	0.10 l/s	0.065 l/s
2	Inodor	0.10 l/s	-
Total p2		0.20 l/s	0.13 l/s
Total		1.5 l/s	0.57 l/s

Pel que fa a la contribució solar mínima d'aigua calenta sanitària (HE 4), no es s'estimarà ja que es considera que el monestir té limitacions derivades de la protecció històrico-artística i l'aplicació d'aquest apartat pot afectar la configuració arquitectònica de l'edifici.

- Conductes horitzontals AF
- Conductes horitzontals ACS
- Punt de consum AF
- Punt de consum ACS
- Muntant AF
- Muntant ACS
- Clau de pas AF
- Clau de pas ACS
- Clau general de pas
- Comptador
- Caldera
- Vàlvula anti-retorn

PLANTA BAIXA

PROJECTE EXECUTIU.

INSTAL·LACIONS. IL·LUMINACIÓ

0 1 5
ESCALA 1:250

En aquest apartat es contemplarà el tipus d'il·luminació en funció de l'atmosfera i l'ús que el projecte proposa. Per ell s'ha agafat models de la marca Philipps.

La il·luminació exterior està enfocada en posar accent al llindar; es proposa col·locar il·luminació a la llinda dels corredors est i oest, com també a l'ala central i a l'ala sud interior, per tal de resseguir el nou volum. Paral·lelament també es col·locarà il·luminació lineal encastada al terra al llindar de l'ala central, les portes d'accés i determinades obertures del perímetre exterior. A la zona del claustre es preveu punts de llum encastada al terra als quatre vèrtexs.

La il·luminació interior respectarà les condicions d'ús i constructives, donant joc amb les existències i reforçant el seu llenguatge constructiu. Als estintolaments realitzats es preveurà incorporar una tira amagada per tal d'emfatitzar el llindar. A la zona d'exposició es col·loquen projectors orientables de llum sobre carril-guia.

 CitySoul gen2 LED + Catenària

 Ilti Luce Walkline
llum difusa LED trepitjable

 Ilti Luce Spots encastable
llum difusa LED trepitjable

 ProFlood LED
projector de llum orientable

 TrueLine adosable o suspesa
il·luminació LED lineal

 Ilti Luce Slackline RIM
a sostre

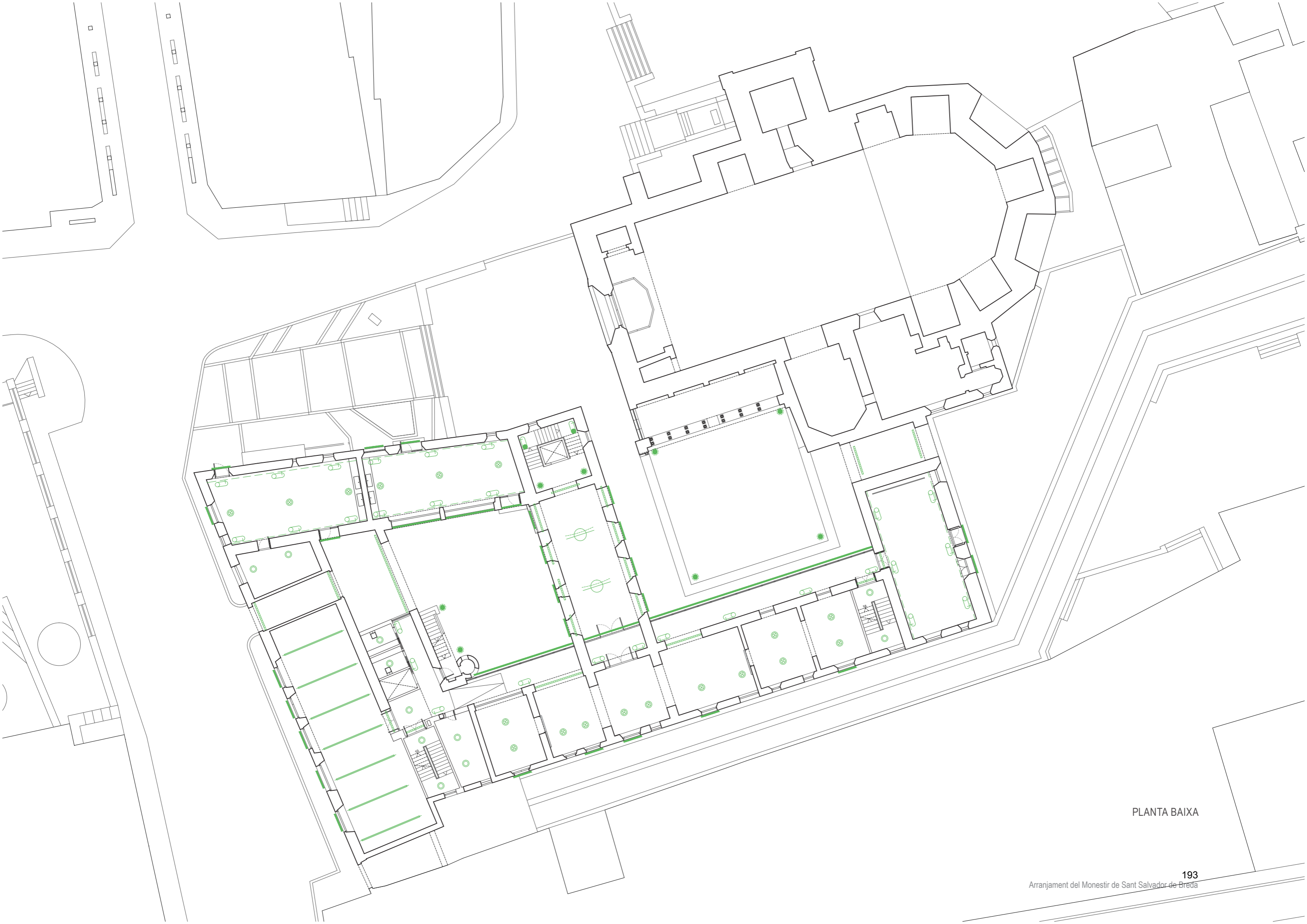
 Core Line Downlight gen4
possibilitat d'integrar a fals sostre

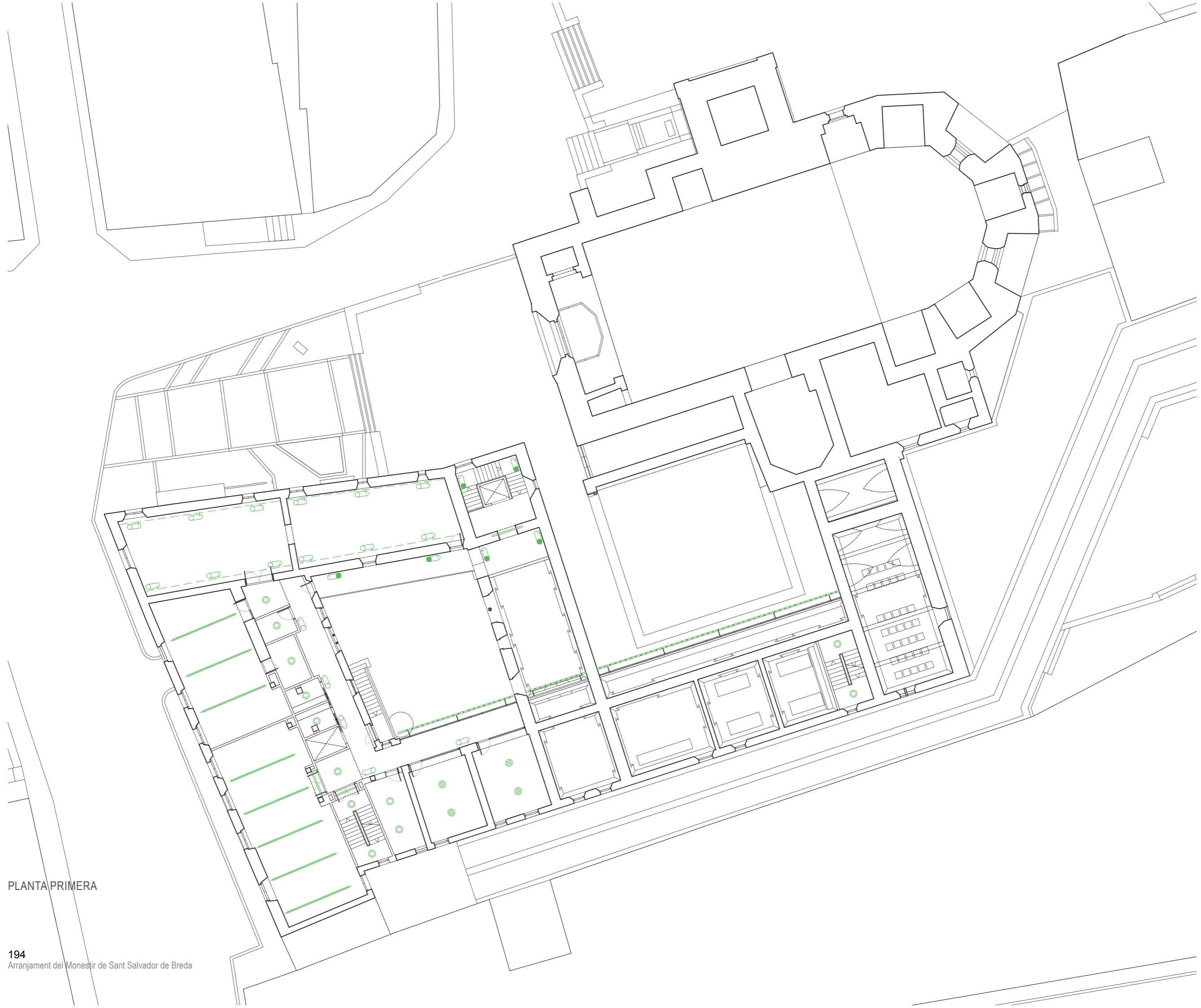
 Custon Create Pendant 3D
campana de llum LED suspesa

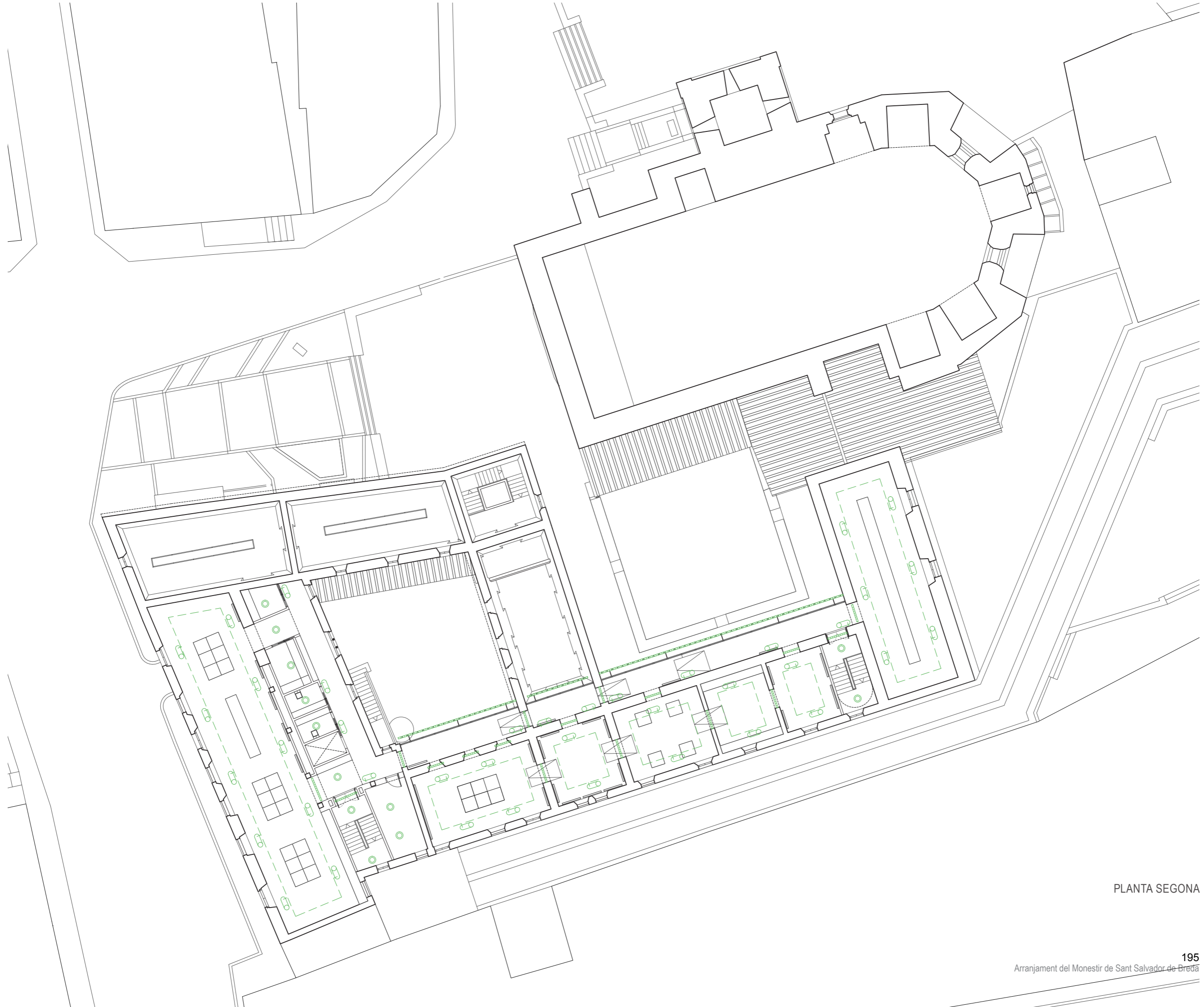
 Green Space Accent Projector gen 2
projector LED orientable sobre carril-guia

PLANTA BAIXA

PLANTA PRIMERA

PLANTA SEGONA

PROJECTE EXECUTIU.

COMPLIMENT CTE. SEGURETAT EN CAS D'INCENDI

0 1 5
ESCALA 1:250

D'acord amb el Document bàsic SI del CTE, l'edifici haurà de complir les exigències de seguretat dels usuaris en cas d'incendi.

Propagació interior SI 1

L'ús principal de l'edifici es considerarà de "pública concurrència", tot i que la superfície construïda no supera els 2 500m³ (2 281 m²) constituirà un dos sectors d'incendi ja que segons la taula 1.1 l'ocupació prevista en funció dels usos establerts excedeix de 500 persones.

Les parets i sostres que separen sectors d'incendi seran EI 60 ja que l'alçada de l'edifici no supera els 15 m. Els magatzems i sales d'instal·lacions i maquinària es consideren de risc baix ja que la superfície oscil·la entre els límits establerts de risc baix.

Les classe de reacció al foc dels elements constructius es troben definits a la taula 4.1.

Parets i sostres C-s2,d0
Terres EFL

Propagació exterior SI 2

Les parets mitgeres seran, com a mínim, EI 120. En el cas de la coberta es tindrà una resistència al foc EI 60, com a mínim, en una franja de 0.50 m d'amplada.

Evacuació dels ocupants SI 3

Les densitats d'ocupació s'obtenen a partir de la taula 2.1 el SI 3.

Planta baixa:

Vestíbul principal	115 m ²	58 pers
Recepció	15 m ²	2 pers
Tallers didàctics	190 m ²	38 pers
Comunicació	100 m ²	50 pers
Multimèdia	85 m ²	45 pers
Circulacions	70 m ²	35 pers
Serveis	2 persones	2 pers
Total planta		230 persones

Planta primera

Tallers didàctics	200 m ²	40 pers
Conservació	75 m ²	15 pers
Administració	70 m ²	7 pers
Circulacions	100 m ²	50 pers
Serveis	2 persones	2 pers
Total planta		114 persones

Planta segona

Sala expositiva	410 m ²	205 pers
Circulacions	100 m ²	50 pers
Serveis	2 persones	2 pers
Total planta		257 persones

Planta tercera

Magatzem	35 m ²	2 pers
Circulacions	45 m ²	2 pers
Total planta		4 persones

Total edifici: 605 persones

La lectura de l'ocupació en plantes porta al projecte a dissenyar dues sortides de planta en els casos de planta 1 i planta 2, mentre que en planta 3 no és necessària ni per ocupació ni per recorregut d'evacuació (no supera els 25 m).

Les altres plantes disposen de dues alternatives en cas d'evacuació, on el recorregut d'evacuació no supera els 50 m en el cas més desfavorable.

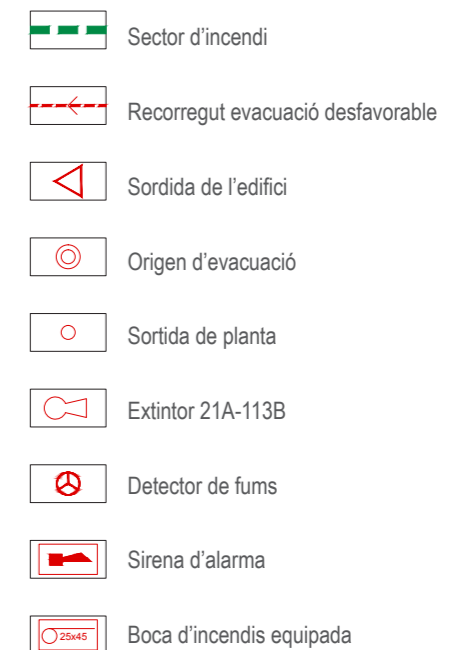
El dimensionat del recorregut d'evacuació ve donat per la taula 4.1, on es detalla l'amplada de la porta, passadissos i escales en funció de l'ocupació. S'ha de tenir en compte que l'ocupació va en augment a mesura que s'arriba a la sortida en planta, es a dir, la planta 1a tindrà l'ocupació corresponent a la pròpia planta i a les plantes superiors.

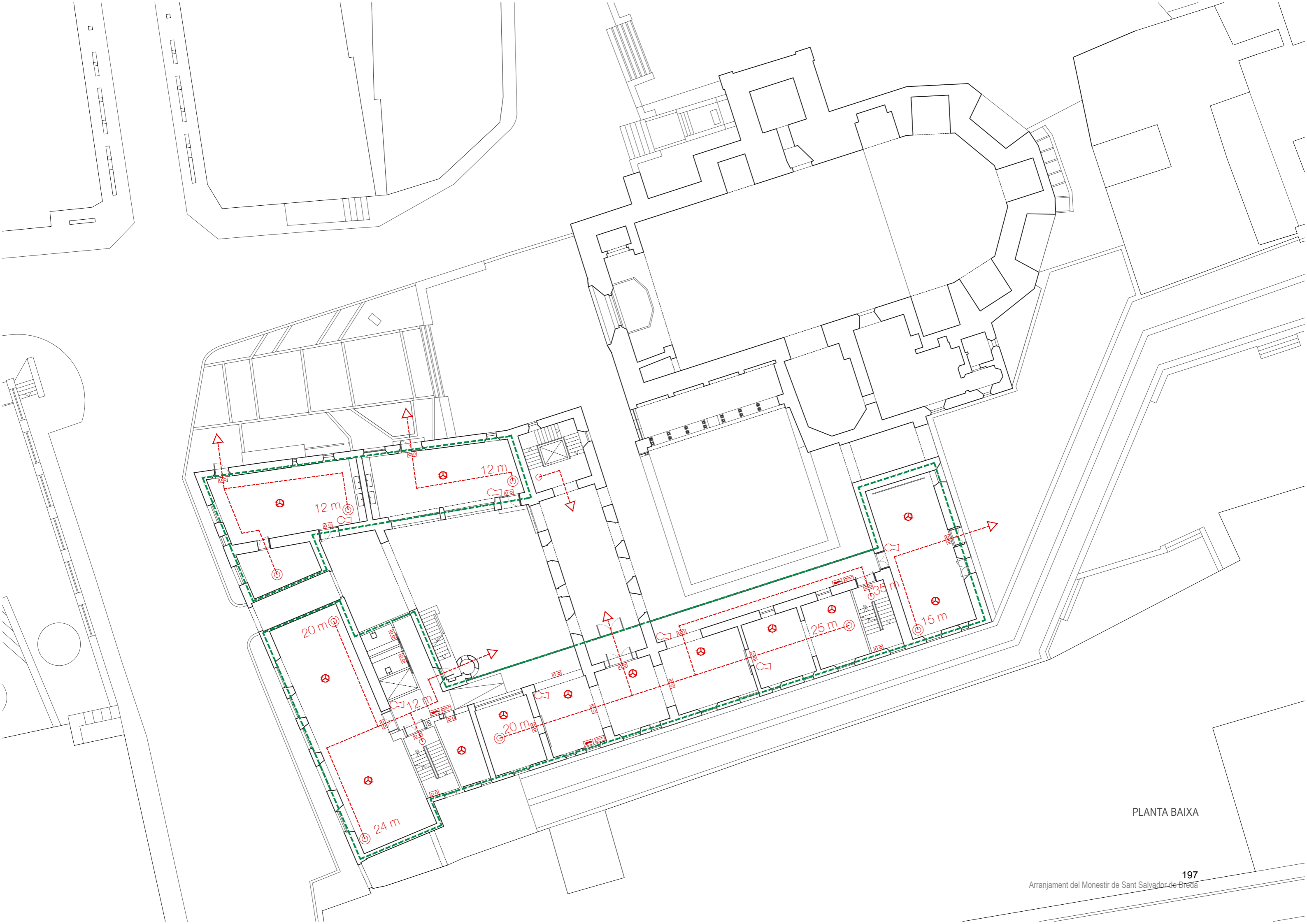
Les escales seran no protegides ja que l'alçada d'evacuació no supera els 10 metres.

Dotació d'instal·lacions de protecció contra incendis SI 4

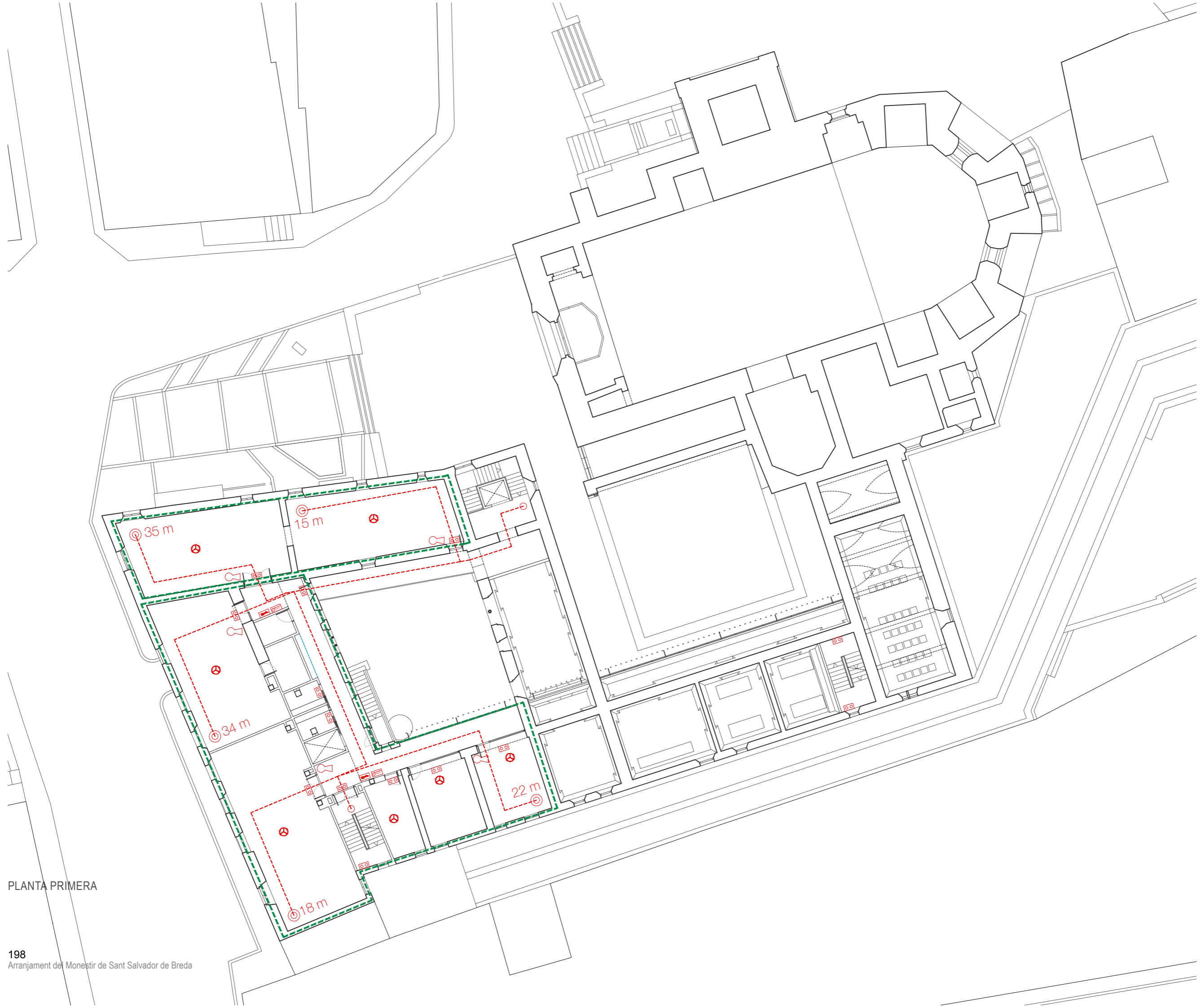
Per norma general disposarà d'extintors portàtils d'eficàcia 21A-113B, cada 15 metres del recorregut d'evacuació en cada planta.

L'edifici estarà dotat d'un sistema de detecció d'incendis, ja que la superfície construïda excedeix de 1000 m².

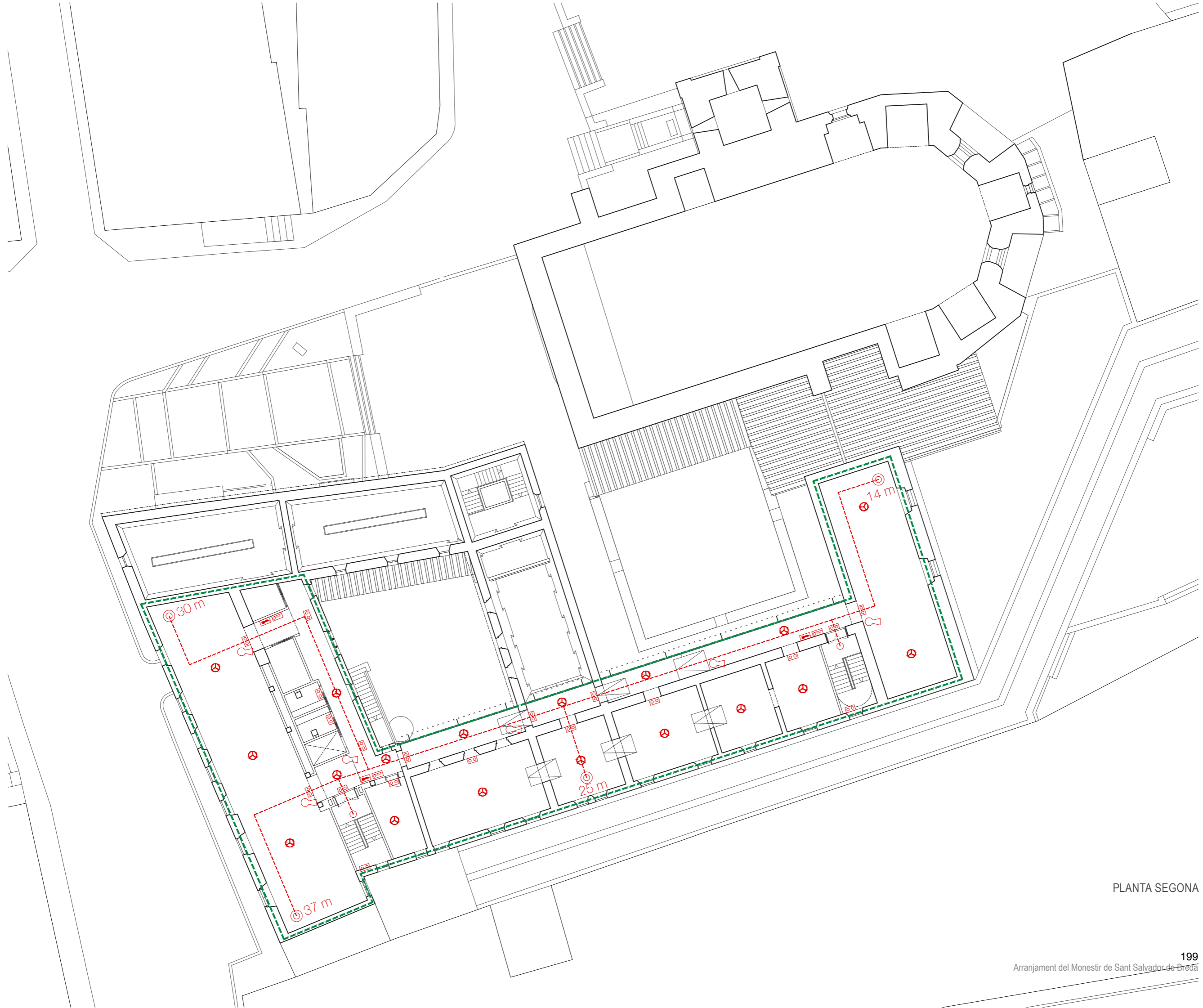

PLANTA BAIXA

PLANTA PRIMERA

PLANTA SEGONA

PROJECTE EXECUTIU.
CALEFACCIÓ

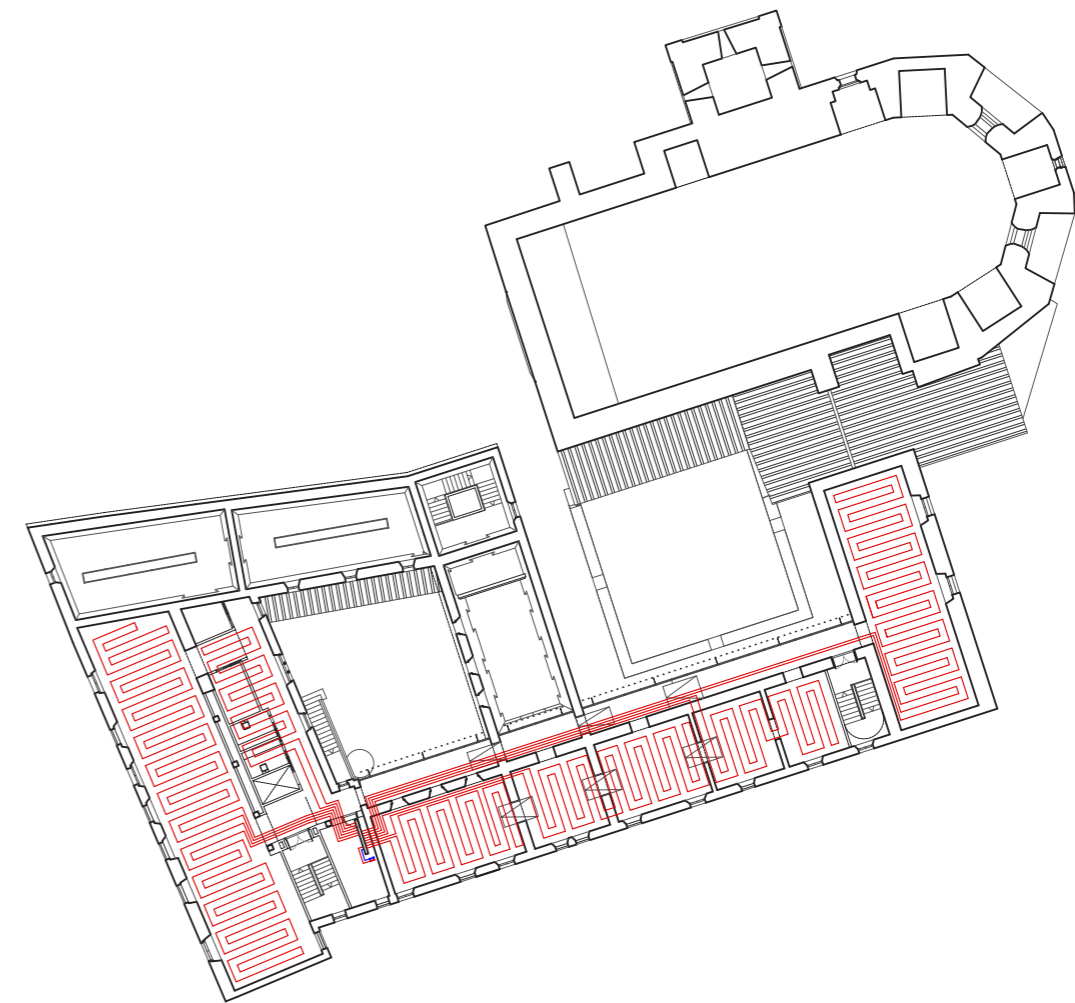
0 1 5
ESCALA 1:250

Pel disseny de l'instal·lació de calefacció s'ha optat per sistema de terra radiant aprofitant que s'ha d'intervenir en la majoria de forjats i, per tant, a l'actuar per la cara superior s'aprofitarà per col·locar la placa plàstica de 3 cm amb nòduls per fixació dels tubs del terra radiant. També dona solució al handicap que genera l'edifici en punts on les alçades lliures són molts grans i altres sistemes de calefacció serien poc eficients.

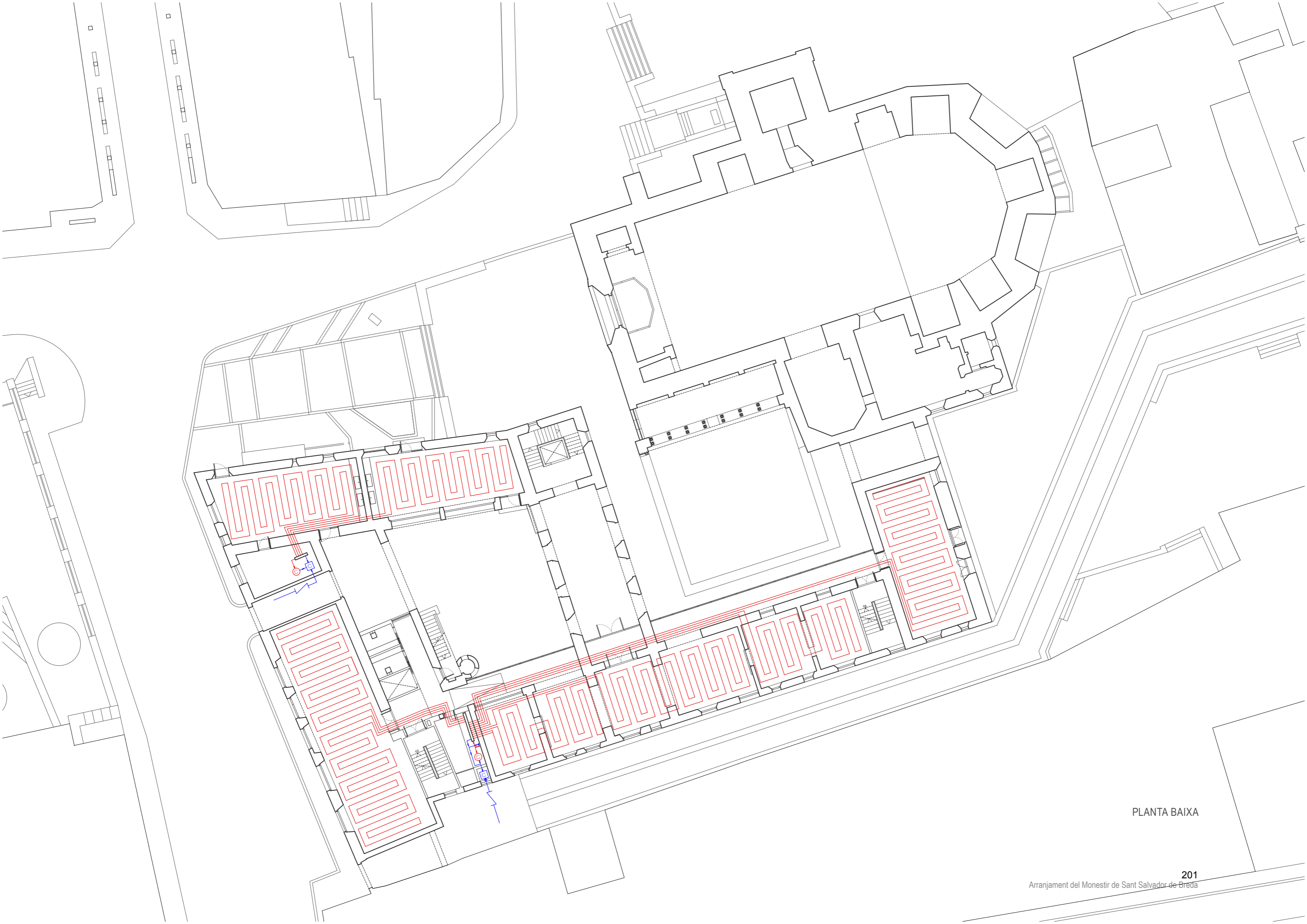
La instal·lació funciona amb una caldera mixta reforçada amb una caldera aerotèrmica, com també amb l'aigua calenta sanitària (ACS). A cadascuna de les plantes hi haurà un col·lector de distribució que connectarà amb els circuits d'anada i retorn.

La col·locació de la caldera aerotèrmica de reforç respon al compliment de la normativa del codi tècnic d'energia renovable, ja que en aquest cas la normativa del Pla Especial Municipal no permet la col·locació de plaques solars.

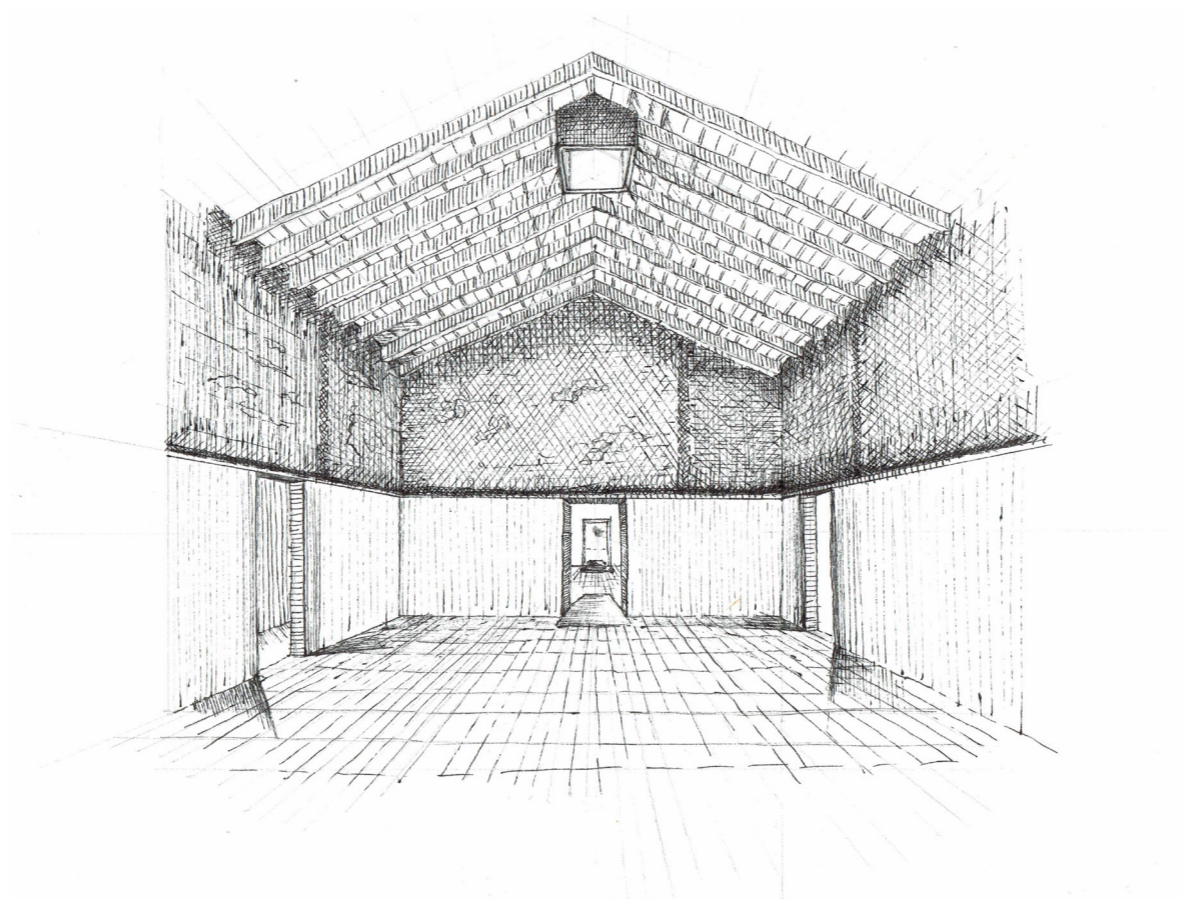
- Conductes horitzontals aigua freda (retorn)
- Conductes horitzontals aigua calenta (anada)
- Col·lector de distribució
- Muntant AF
- Muntant ACS
- Clau de pas AF
- Clau de pas ACS
- Clau general de pas
- Comptador
- Caldera
- Vàlvula anti-retorn

PLANTA SEGONA

PLANTA BAIXA

OBRES DE REFERÈNCIA.

Museu Can Framis_

BAAS Arquitectura

Una Porta Al Paisatge_

Arnau estudi d'arquitectura

Can Jordi i n'Àfrica_

TEd'A Arquitectes

Palau-Castell de Betxí_

El Fabricante de Esferas

Museu de la Sal_

Malcotti Roussey Architectes + Thierry Gheza

Reforma i Rehabilitació de la Nau Industrial

Can Minguell_

Toni Gironès

Museu Picasso Barcelona_

Jordi Garcés

Rehabilitació del CCCB_

Helio Piñón i Albert Viaplana

Espai La Seca_

Meritxell Inaraja

Escola d'Arquitectura de Granada_

Víctor López Cotelo

Museo del agua de Pamplona_

MID Estudio

Centre cívic Cristalleries Planell_

H Arquitectes

Urbanització de la vila d'Ullastret_

Josep Lluís Mateo

BIBLIOGRAFIA.

LLIBRES. REVISTES. PÀGINES WEB

LLIBRES

COLL I CASTANYER, JAUME. Breda històrica i actual. Granollers, Editorial Montblanc 1971

GARNATXE, JOAN. MARQUÈS, JOSEP MA. Monestirs i Esglésies de Breda. Parròquia de Breda, Col·lecció Sant Feliu. 1991

GOÑI, JORDI. HERNANDEZ, DOLORS. Records Bredencs. Ajuntament de Breda. 1995

CASTANYER, XAVIER. Breda: entorn i patrimoni. Girona: Competium. 2005

GRETA. Tècniques constructives. Arquitectura tradicional. Col·legi d'arquitectes de Catalunya. Demarcació de Girona. Primera edició: Març de 2016

Diversos autors. Direcció: RIPOLL, RAMON. Cases de poble. Evolució, arquitectura i restauració dels nuclis rurals. Col·lecció ARQUITECTURA TRADICIONAL. Brau edicions. Figueres. 2006

RIPOLL MASFERRER, RAMON. Elements de la casa tradicional. Brau edicions, Figueres. 2016

MILETO, CAMILLA. VEGAS, FERNANDO. Aprendiendo a Restaurar. Un manual de restauración de la arquitectura tradicional de la Comunidad Valenciana. Colegio Oficial de Arquitectos de la Comunidad Valenciana. 2014

REVISTES I PUBLICACIONS

VEREDA (Actualment L'Agora). Revista d'Informació Local. Breda, Associació Catalana de la Premsa Comarcal. 1990 – Actualitat (Actualment L'Agora)

Associació Catalanista d'Excursions Científiques. Àlbum Pintoresch-Monumental de Catalunya, monografia "IX. Breda. Claustre del monestir de Sant Salvador". 1879-1883.

Detail, revista de arquitectura i detalls constructivos. Bilbao : Elsevier, 2001-2012

Tectònica, revista. Madrid : ATC, 1996-2013

NORMATIVA

Pla Especial de Conservació i Millora del Nucli Antic de Breda. Text refós. Juliol de 2012

CTE. Codi Tècnic de l'Edificació.

Museus 2030. Pla de museus de Catalunya. Generalitat de Catalunya en col·laboració amb el CoNCA (Consell Nacional de la Cultura i de les Arts)

PÀGINES WEB

Ajuntament de Breda. [en línia] <<http://www.breda.cat/>>.

Museu Aragay [en línia] <<http://www.museuara-gay.cat/>>.

Tectonica-online. [en línia] <<http://www.tectonica-online.com>>.

Centre Excursionista de Catalunya. Arxiu fotogràfic [en línia] <[http:// http://cec.cat/](http://http://cec.cat/)>.

metaBase – Banc BEDEC 2017. Institut de Tecnologia de la Construcció de Catalunya – IteC [en línia] <<https://metabase.itec.cat/vide/ca/be-dec>>.